

Super God Gene – 1501 ห้องควบคุมหลัก

โชคดียี่ดั่งงสีด่ามีแผนทีของกาเล็คซี่ในตัทำให้จีเหยียนหรั้นสามารถระบุตำแหน่งที่พวกเขาอยู่ได้ ซึ่งตอนนีพวกเขาอยู่ในสถานที่รกร้างที่ถูกรเรียกว่าปลาใต้

ด้วยความเร็วของดั่งงสีด่า พวกเขาก็คาดว่าคงจะใช้เวลาอีกเพียงแค่ครึ่งวันก่อนที่พวกเขาจะกลับเข้าไปในเขตแดนของมนุษย์

หานเฉินพักผ่อน ขณะที่จีเหยียนหรั้นเป็นคนขับดั่งง หานเฉินถามจีเหยียนหรั้น

“นิวมมูนิตี้มันคืออะไรกัน? เธอเคยได้ยินเกี่ยวกับมันมาก่อนไหม?”

จีเหยียนหรั้นส่ายหัว “ไม่ แต่ถ้าพวกเขาสามารถรวบรวมคนที่มีความแข็งแกร่งระดับถึงเทพได้ถึง 5 คน พวกเขาก็ไม่ทางเป็นเพียงแค่องค์กรที่ไร้ชื่อ พ่อของฉันทงจะต้องรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับพวกเขบ้างแหละ พวกเราควรไปถามเขา”

ดวงสีดำเดินทางดินแดนรกร้างนี้ได้อย่างราบรื่น ถึงที่แห่งนี้จะไม่ได้ถูก
ปกครองโดยมนุษย์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เจอกับอุปสรรคอะไร

ห่านเซ็นตั้งดวงเข้าสู่ระบบขับเคลื่อนอัตโนมัติ หลังจากนั้นเขา จีเหยียนห
วัน เปาเอ้อและเสี่ยวฮวาก็มีโอกาสที่จะเล่นด้วยกัน เพื่อให้การเดินทาง
ไม่น่าเบื่อ

หลังจากที่ดวงบินไปได้ประมาณหนึ่งชั่วโมง จู่ๆห่านเซ็นก็ได้ยินเสียง
ข้อความดังขึ้นจากระบบเอไอ

“ห้องควบคุมหลักถูกค้นพบ พวกเราควรลงจอดหรือไม่?”

“ห้องควบคุมหลักอะไร?” ห่านเซ็นมองไปที่หน้าจอของดวงสีดำด้วย
อาการตกตะลึง ที่ด้านซ้ายของดวงมีดวงเคราะห์ขนาดใหญ่ที่ดูเหมือนกับ
เพชรอยู่ ดาวเคราะห์นั้นเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว มันเร็วยิ่งกว่ายานอวกาศที่
ดีที่สุดของสหพันธ์ซะอีก

“นั่นคือดาวของคริสตัลไลเซอร์อย่างนั้นหรือ?”

ห่านเซ็นซ็อค เขามองดูในแผนที่ แต่มันก็ไม่มีอะไรบ่งบอกถึงดาวเคราะห์
ในบริเวณที่เขาอยู่เลย

นั่นหมายความว่าดาวเคราะห์นี้ไม่ได้อยู่แถวนี้ แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง
มันกลับมาปรากฏที่นี่

“ดูเหมือนจะใช่” จีเหยียนหรรันเคยเป็นกัปตันของทีมสำรวจคริสตัลไลเซอร์
ดังนั้นเธอรู้เรื่องอะไรมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้

“พวกเราควรจะลงจอดหรือไม่?” ระบบเอไอของดวงสีดำถามซ้ำอีกครั้ง

“มันอันตรายหรือเปล่า?” ห่านเซ็นถาม

“ห้องควบคุมหลักปราศจากสิ่งมีชีวิต ความเสี่ยงจึงต่ำมาก” ระบบเอไอ
ตอบ

จีเหยียนหรรันและห่านเซ็นคุยกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ การค้นพบอารยธรรมของ
คริสตัลไลเซอร์นั้นเป็นอะไรที่หาได้ยาก ดังนั้นเนื่องจากมันไม่มีความเสี่ยง

อะไร พวกเขาจึงตัดสินใจว่าจะลองไปดูเผื่อจะสามารถค้นพบเทคโนโลยีใหม่ๆ

และเนื่องจากดาวเคราะห์เพซนั้นเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว นี่จึงเป็นโอกาสเดียวที่พวกเขาจะได้สำรวจที่แห่งนี้

หานเซ็นสั่งให้ด้วงทำการลงจอด แต่มันไม่ได้ทำในทันที ดูเหมือนว่ามันจะส่งสัญญาณอะไรบางอย่างไปที่ดาวเคราะห์ก่อน และหลังจากที่ส่งสัญญาณเรียบร้อยแล้ว ด้วงถึงเริ่มทำการลงจอด

“การเชื่อมต่อกับห้องควบคุมหลักถูกสร้างเรียบร้อยแล้ว เตรียมตัวทำการลงจอด”

ด้วงบินลงไปที่ดาวเคราะห์ และดาวเคราะห์ก็เปิดออก ขณะที่พวกเขาเข้าไปใกล้ รวากับว่าทั้งดาวเป็นเหมือนกับสถานีจอดยานขนาดใหญ่ และด้วงสีดำก็บินเข้าไปข้างใน

“มันไม่มีอันตรายจริงๆอย่างนั้นใช่ไหม?” หานเซ็นถาม

ระบบเอไอของด้วงตอบ “ห้องควบคุมหลักทำงานโดยระบบอัตโนมัติ มันไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่ที่นี้ ตราบใดที่ไม่ได้ฝ่าฝืนกฎ ความเสี่ยงก็จะยังคงต่ำมาก ๆ”

“แล้วกฎของห้องควบคุมหลักคืออะไร?” หานเซ็นถาม

หน้าจอของด้วงปรากฏข้อมูลที่ถูกแปลให้เป็นภาษาของสหพันธ์ขึ้นมา

พวกเขาอ่านมันอย่างละเอียด ก่อนที่พวกเขาจะออกคำสั่งให้ด้วงเดินทางต่อไป

ดาวเคราะห์ทั้งดวงเป็นเหมือนกับเครื่องมือขนาดใหญ่ มันกว้างกว่าเครื่องมือไหนๆของสหพันธ์ ยานรบนั้นเป็นเหมือนกับของเล่นเมื่ออยู่ต่อหน้าอะไรแบบนี้

หานเซ็นและจีเหยียนยังคงนั่งอยู่ในดวงสีดำ ในขณะที่ด้วงสีดำบินเข้าไปข้างในห้องควบคุมหลัก

ที่นั่นพวกเขาสามารถเห็นเครื่องมือในการทำงานของห้องควบคุมหลัก กฎเขียนเอาไว้ว่าพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้แตะต้องพวกมัน ถ้าพวกเขาทำ พวกเขาก็จะถูกลงโทษ

แม้ห่านเซ็นจะเป็นกึ่งเทพ แต่เขาก็กังต้องระมัดระวังต่อสิ่งต่างๆ ครั้งหนึ่ง คริสตัลไลเซอร์เคยเป็นมีอารยธรรมที่ก้าวหน้ามากที่สุด และพวกเขาก็ได้ทิ้งเทคโนโลยีเอาไว้มากมายที่ทั้งมนุษย์และซุร่ายังไม่สามารถเข้าใจได้

“พวกเรามาถึงยังห้องรับรองแล้ว คุณอยากจะเข้าไปหรือไม่?” ด้วงถามเมื่อพวกเขาไปถึงประตูของคริสตัลไลเซอร์

“เข้าไปข้างในกันเถอะ” ห่านเซ็นเปิดที่จะเห็นการทำงานของเครื่องมือพวกนี้ เขาไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์หรือวิศวกร เพียงแค่มองดูพวกมันก็ทำให้เขารู้สึกเบื่อ

ห่านเซ็นอยากจะเข้าไปดูในห้องรับรองของคริสตัลไลเซอร์ เพราะที่นี่เป็นสถานที่ที่พักผ่อน เขาจึงอยากจะเห็นว่าพวกคริสตัลไลเซอร์สร้างความบันเทิงให้กับตัวเองยังไง

ด้วงลงจอดกับพื้นและเปิดประตูออก

ห่านเซ็นพบว่าตัวเองมาอยู่ในลานกว้างแห่งหนึ่งที่มีรูปปั้น น้ำพุและม้านั่ง พวกมันทั้งหมดดูจะทำมาจากคริสตัล แต่ที่น่าแปลกที่สุดก็คือรูปปั้นที่มีรูปร่างดูคล้ายคลึงกับมนุษย์อย่างมาก

“แปลกจริงๆ ในสมัยที่คริสตัลไลเซอร์ยังอยู่ มนุษย์ยังไม่ได้เกิดขึ้นมาไม่ใช่หรือ? แล้วทำไมถึงได้มีรูปปั้นของมนุษย์อยู่ที่นี่ได้ล่ะ?”

จีเหียนหันยื่นมองรูปปั้นด้วยความสงสัย

“บางทีอาจจะเป็นสิ่งมีชีวิตที่ดูเหมือนกับมนุษย์” ห่านเซ็นพูด

เมื่อพวกเขาลงมาจากด้วง เปาเอ๋อก็ตรงไปที่ม้านั่งตัวหนึ่งที่ดูจะทำมาจากคริสตัล แต่จริงๆ แล้วมันนุ่มนิ่ม เปาเอ๋อกระโดดขึ้นลงราวกับมันเป็นแทรมโพลีน

เนื่องจากที่นี่คือห้องรับรอง มันจึงไม่ได้มีกฎต้องห้ามอะไร ดังนั้นเขาจึงปล่อยให้เป่าเอ้อเล่นไปตามสบาย ขณะที่เขาก็เดินสำรวจไปรอบๆพร้อมกับจีเหียนหฺวัน

มันมีสิ่งของมากมายที่ห่านเซินไม่เข้าใจ แต่เขาก็จะดวงมันสแกนสิ่งนั้นเพื่อให้คำตอบกับเขา

ห่านเซินพบว่ามันน่าแปลกยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เครื่องเรือนและของตกแต่งที่นี่ดูเหมือนกับของของมนุษย์อย่างมาก เขาสงสัยว่าทำไมห้องรับรองของคริสตัลไลเซอร์ถึงได้ดูเหมือนกับของมนุษย์

“หรือว่าบางทีคริสตัลไลเซอร์อาจจะมีลักษณะเหมือนกับมนุษย์?” ห่านเซินคาดเดา

“ด้วยรูปแบบของที่นี่ นายอาจจะพูดถูกก็ได้ แต่ถ้ามันเป็นความจริง มันก็จะเป็นการค้นพบที่น่าตกใจที่สุด สหพันธ์ได้ทำการสำรวจคริสตัลไลเซอร์มาเป็นเวลายาวนาน แต่พวกเขา还不知道เลยว่าพวกคริสตัลไลเซอร์มีลักษณะเป็นยังไง มันเป็นความเชื่อที่แพร่หลายว่าร่างการของชาวคริสตัลไลเซอร์นั้นทำมาจากคริสตัล แต่ถ้าพวกเขามีลักษณะเหมือนกับ

มนุษย์จริงๆ มันก็จะเป็นอะไรที่มหัศจรรย์มากๆ” จีเหียนหรั่งเริ่มจะดู
ตื่นตัวขึ้นมา

พวกเขาทั้งคู่ยังคงสำรวจรอบๆต่อไป แต่ทันใดนั้นบางสิ่งบางอย่างก็ดึงดูด
ความสนใจของห่านเซิน บนเก้าอี้ตัวหนึ่งมีหนังสือที่ดูจะทำขึ้นมาจาก
กระดาษวางอยู่ น่าประหลาดใจที่ห่านเซินสามารถอ่านข้อความใน
หนังสือได้ เนื่องจากถูกเขียนเอาไว้ด้วยภาษาโบราณของมนุษย์

Super God Gene – 1502 เรื่องราวของยีน

“คริสตัลไลเซอร์เขียนภาษาของมนุษย์ได้อย่างนั้นหรือ?” หานเซิน
ประหลาดใจอย่างมาก

แต่มันไม่น่าจะเป็นไปได้ ในตอนที่โบราณสถานคริสตัลไลเซอร์แห่งแรกถูก
ค้นพบ มนุษย์ได้พบว่าคริสตัลไลเซอร์นั้นใช้สัญลักษณ์แปลกๆ แทน
ข้อความ การที่ตัวอักษรของมนุษย์เกี่ยวข้องกับคริสตัลไลเซอร์นั้นไม่เคยมี
ใครค้นพบมาก่อน หานเซินสามารถอ่านข้อความที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้ได้
และเขาก็สามารถเห็นได้ในทันทีว่าชื่อของมันคือ ‘เรื่องราวของยีน’

หานเซินตรวจสอบหนังสืออย่างละเอียดเพื่อให้แน่ใจว่าเขาไม่ได้ตาฟาดไป
หลังจากผ่านไปหนึ่งนาที เขาก็หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน ซึ่งมันก็ถูกเขียน
เอาไว้ด้วยภาษาโบราณของมนุษย์จริงๆ

“เคยมีมนุษย์คนอื่นมาที่นี่แล้วอย่างนั้นหรือ?” จีเหียนหรรณถาม

หานเซินยิ้มแฉ่งๆออกมา “ฉันเองก็ไม่แน่ใจ แต่ถึงมีมนุษย์เคยมาที่นี่ มันก็
ยังดูแปลกเกินไปอยู่ดี”

“ในนั้นเขียนอะไรไว้?” จีเหียนหรั่งไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาษาโบราณของมนุษย์ ดังนั้นเธอไม่สามารถอ่านมันได้

เมื่อห่านเฉินเริ่มอ่านหนังสือ สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป

“นี่ดูเหมือนจะเป็นวิธีการฝึกชี่กง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ใช่ น่าแปลกจริงๆ”

“นี่คือวิธีที่พวกคริสตัลไลเซอร์ใช้ฝึกฝนตัวเองอย่างนั้นหรือ?” จีเหียนหรั่งถาม

“มันอาจจะเป็นวิธีฝึกของพวกคริสตัลไลเซอร์ แต่เมื่อดูจากการบรรยายลักษณะรูปร่างแล้ว มันดูเหมือนกับร่างกายของมนุษย์มาก” ห่านเฉินพูด

“นั่นอาจจะหมายความว่ามนุษย์บางคนเคยมาที่นี่ และได้ทิ้งหนังสือเล่มนี้เอาไว้” จีเหียนหรั่งพูดข้อสันนิษฐานของเธอขึ้นมา

หานเซ็นสายหัว “ถึงมันจะดูเหมือนกับวิชาชกของมนุษย์ แต่น่าแปลกที่มันไม่ใช่วิชาชกของมนุษย์ ฉันไม่คิดว่ามนุษย์จะสามารถฝึกตามวิธีที่เขียนเอาไว้ในนี้ได้”

“หมายความว่ายังไง?” จีเหยียนหรรณดูสับสนและไม่แน่ใจว่าหานเซ็นหมายความว่ายังไง

หานเซ็นรวบรวมความคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนที่จะพูดขึ้นมา

“ฉันเองก็ไม่ค่อยจะเข้าใจ มันเหมือนการที่มนุษย์ไม่สามารถหายใจในน้ำได้ มันยังมีวิธีการหลายอย่างที่เขียนเอาไว้ในหนังสือเล่มนี้ ซึ่งแม้แต่ฉันที่เป็นกึ่งเทพก็ไม่สามารถทำเรื่องทั้งหมดที่เขียนไว้ในนี้ได้ ฉันคิดว่าคงมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำได้”

พวกเขาค้นคว้าเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้อยู่อีกพักหนึ่ง แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาก็ไม่ได้รู้อะไรเพิ่มเติม หานเซ็นถามด้วงว่าสามารถนำหนังสือเล่มนี้กลับไปได้ไหม และด้วงก็บอกว่าสามารถทำได้ ดังนั้นเขาจึงเก็บหนังสือไป โดยมีแผนที่ว่าจะค้นคว้าเกี่ยวกับมันอย่างละเอียดในอนาคต

ห่านเข็นนำสิ่งของของพวกคริสต์ไลเซอร์ที่อยู่ในห้องรับรองนี้ไปอีกหลายอย่าง หลังจากนั้นเขาก็พาเสี่ยวฮวาและเป่าเอ๋อกลับขึ้นไปในดั่งงสีด้า เพื่อจะไปสำรวจบริเวณอื่นๆต่อ

คริสต์ไลเซอร์มีหลายสิ่งหลายอย่างที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้ ห่านเข็นและจีเหยียนห้วนสามารถเข้าใจได้แค่สิ่งที่ดั่งงบอกพวกเขาเท่านั้น มันเป็นเรื่องที่น่าตกใจอย่างมากที่ดาวเคราะห์คือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา

ห้องควบคุมหลักนั้นใหญ่กว่าดาวรุ้ก้าที่ห่านเข็นอาศัยอยู่หลายสิบเท่า นอกจากนั้นแล้วนี่ยังเป็นแค่ห้องควบคุมบางอย่างเท่านั้น มันเหนือกว่ายานรบไหนๆของมนุษย์

แต่ถ้านี้เป็นห้องควบคุมจริงๆ แล้วมันใช้อะไรควบคุม? โดยปกติแล้วห้องควบคุมจะติดอยู่กับสิ่งก่อสร้างหรือเครื่องจักรกลบางอย่าง โดยมีจุดประสงค์ของมันอยู่

ห่านเข็นถามดั่งงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มันก็บอกเขาว่ามันไม่มีข้อมูลที่จะตอบคำถามของเขาได้

ภายใน 24 ชั่วโมง หานเซ็นก็สามารถสำรวจทุกสิ่งทุกอย่างที่ห้องควบคุมหลักมี แต่นอกจากในห้องรับรองแล้วเขาก็ไม่สามารถทำอะไรได้ และเมื่อสำรวจเสร็จแล้วพวกเขาก็ไม่คิดว่าจะมีเหตุผลอะไรที่ต้องอยู่ที่นี้อีกต่อไป ดังนั้นพวกเขาก็สั่งให้ตัวออกไปจากดาวเคราะห์ดวงนี้

เมื่อตัวกลับออกมาดาวเคราะห์เพชร หานเซ็นก็สังเกตเห็นว่าพวกเขายังคงอยู่ที่เดิม มันเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ได้เคลื่อนที่ไปไหนเลย

แต่เมื่อพวกเขาออกมาจากห้องควบคุมหลัก ดาวเคราะห์ที่ดูเหมือนกับเพชรก็เริ่มเคลื่อนที่ด้วยความรวดเร็วอีกครั้งหนึ่ง ภายในเวลาไม่ถึงนาที มันก็หายไปจากสายตาของพวกเขาแล้ว

“คริสตัลไลเซอ์คล้ายคลึงกับเผ่าพันธุ์ไหนที่สุดกันนะ? น่าแปลกจริงๆ”

จีเหียนหันมองไปยังจุดดาวเคราะห์หายไป

“ใครจะรู้? แต่ยังไงซะมันก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพวกเรา” หานเซ็นยกไหล่ ถึงเขาจะสงสัย แต่เขาก็ไม่ได้ต้องการจะสืบหาความจริง

ห่านเซ็นยังไม่สามารถไขปริศนาเกี่ยวกับตระกูลของตัวเองได้เลย ดังนั้น
เขาไม่มีอารมณ์ที่จะมาไขปริศนาของอารยธรรมนี้

แต่ห่านเซ็นสนใจใน ‘เรื่องราวของยีน’ เขาไม่รู้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นของ
มนุษย์หรือคริสตัลไลเซอร์กันแน่

วิธีฝึกของมันเป็นอย่างอะไรที่แปลก และดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะฝึก

มันเหมือนกับว่าถ้าปลาจำเป็นต้องว่ายอยู่ในน้ำ แต่มันกลับถูกคาดหวังให้
ว่ายในท้องฟ้า ความต้องการของหนังสือเล่มนี้นั้นเกินกว่าที่มนุษย์จะ
สามารถฝึกได้

“หรือว่าบางทีนี่อาจจะเป็นแค่การเล่นตลกของใครบางคน?” ห่านเซ็น
สงสัย

หลังจากผ่านไปครึ่งวัน พวกเขาก็สามารถออกมาจากดินแดนรกร้างได้
หลังจากนั้นห่านเซ็นก็เห็นยานขนส่งขนาดกลางที่เป็นของสหพันธ์ลำหนึ่ง

ห่านเซ็นไม่ต้องการจับตัวงูสีดำไปตลอดทาง ดังนั้นเขาจึงติดต่อยานชนส่ง
ลำนัน โดยหวังว่าอีกฝ่ายจะพวเขาให้ติดไปด้วย

“ว้าว ยานอวกาศของคุณนี่แท้จริง ๆ ผมเกือบจะคิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์
ในอวกาศซะแล้ว” บนหน้าจอชายหนุ่มที่กำลังเคี้ยวหมากฝรั่งพูดขึ้นมา

“นี่เป็นยานอวกาศที่ทำขึ้นเอง ผมรู้ว่ามันดูแปลกและเชยไปหน่อย”

ห่านเซ็นหัวเราะและพูดต่อไปว่า “ยานอวกาศของพวกเรามีปัญหา
บางอย่าง มันจะเป็นอะไรไหม ถ้าพวกเราจะขอติดยานอวกาศของคุณไป
ลงที่ดาวของมนุษย์สักหน่อย? พวกเรายินดีจ่ายให้กับคุณ”

“คุณไม่จำเป็นต้องจ่ายให้ผมหรอก แต่ตอนนี้พวกเรากำลังไปที่ดาวกระจก
และพวกเราไม่สามารถหยุดแวะที่ไหนก่อนได้ ถ้าพวกคุณไม่มีปัญหาอะไร
พวกคุณก็ขึ้นมาได้เลย” ชายคนนั้นพูดกับพวกเขาด้วยท่าทางที่เป็นมิตร

“ขอบคุณมาก” ห่านเซ็นพูด

ชายหนุ่มเปิดยานขนส่งของเขาออก เพื่อให้จีเหียนหรันขี่ดวงสีดำเข้าไปข้างใน

ในตอนที่พวกเขาออกมา ชายหนุ่มก็มารอพวกเขาอยู่ก่อนแล้ว เขาสัมผัสดวงสีดำและพูด “ว้าว ยานอวกาศของคุณนี่มันเทพจริงๆ คุณไปได้มันมาจากไหน? เปลือกของมันดูเหมือนจะทำมาจากโลหะผสมที่มีระดับสูงมากๆ”

“มันเป็นของที่ทำขึ้นมาเอง พวกเราเป็นเจ้าของร้านขายยานอวกาศแห่งหนึ่ง” หานเซ็นหัวเราะ

“นี่มันเทพเกินไปจริงๆ!” ชายหนุ่มชมยานอวกาศของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง

“ชื่อของคุณคือ?...” หานเซ็นถาม

“พวกคุณจะเรียกผมว่าซีเกอก็ได้ ไซ่แล้ว ผมจำเป็นต้องนำของไปส่งที่ดาวกระจกก่อนวันที่ 25 พวกเรากำลังรีบมาก ดังนั้นพวกเราไม่สามารถแวะจอดที่ดาวเคราะห์ดวงอื่นได้ พวกคุณไม่มีปัญหาอะไรไซ่ไหม?” ชายหนุ่มถาม

“พวกเราไม่ได้เร่งรีบอะไร คุณตรงไปที่ดาวกระจกได้เลย” หานเซ็นพยักหน้า

จีเหียนหรรณที่อุ้มเสี่ยวฮวาอยู่ดูสับสน ขณะที่มองดูภายในของยานขนส่งลำนี้ หลังจากนั้นเธอก็ถามขึ้นมา

“ซีเก้อ ยานอวกาศของคุณดูเหมือนกับโกลด์บัลของกลุ่มสตาร์รี่ แต่มันดูไม่เหมือนซะทีเดียว นี่เป็นรุ่นใหม่ใช่ไหม?”

“นี่คือแพลทินัมบัลมันเป็นสินค้าที่เปิดตัวเมื่อ 6 ปีก่อน ส่วนโกลด์บัลเลิกผลิตไปแล้ว” ซีเก้อมองจีเหียนหรรณด้วยท่าทางสับสน

จีเหียนหรรณอึ้ง เธอทำธุรกิจขายยานอวกาศ ดังนั้นเธอรู้ว่าโกลด์บัลนั้นเป็นรุ่นใหม่ล่าสุดของกลุ่มสตาร์รี่ ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่มันจะถูกเลิกผลิตเร็วขนาดนี้

Super God Gene – 1503 10 ปี

หลังจากที่ห่านเฉินสนทนากับซีเก๋อ เขาก็สังเกตเห็นว่ามีบางอย่างผิดปกติ และเมื่อเขาพยายามจะใช้เครื่องมือสื่อสารเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต มันก็ทำให้เขารู้สึกช็อคอย่างมาก

แม้เวลาที่พวกเขาอยู่ในห้องควบคุมหลักจะผ่านไปแค่วันเดียว แต่โลกภายนอกก็ผ่านไปถึง 10 ปีแล้ว

“ไม่แปลกใจเลยที่ซีเก๋อจะจำพวกเราไม่ได้”

ห่านเฉินคิดว่ามันเป็นอะไรที่ไม่น่าเชื่อที่เทคโนโลยีของคริสตัลไลเซอร์สามารถบิดเบือนกาลเวลาได้

ห่านเฉินนำหนังสือเรื่องราวของยีนขึ้นมาดูอีกครั้ง ในตอนแรกที่เขาพบหนังสือเล่มนี้มันยากที่จะเชื่อได้ว่าเนื้อหาที่อยู่ภายในจะสามารถใช้ฝึกได้จริงๆ แต่ตอนนี้เมื่อรู้ว่าคริสตัลไลเซอร์สามารถบิดเบือนกาลเวลาได้ ความเป็นไปได้ของหนังสือเล่มนี้ก็ดูน่าเชื่อถือขึ้นมาหน่อย

ห่านเซ็นมีแผนจะกลับไปที่บ้านและลองฝึกมันดู ถึงแม้ความสามารถของ
เขาจะต่ำกว่าเกณฑ์ที่หนังสือกำหนดไว้ แต่มันก็ไม่ได้เสียหายอะไรที่จะ
ลองฝึกมันดู

ห่านเซ็นนั่งยานอวกาศของซีเกอไปที่ดาวกระจุก ห่านเซ็นสามารถติดตาม
ข่าวสารในช่วงที่เขาหายตัวไปได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

มันมีหลายๆเรื่องเกิดขึ้น ทางเองเจิลจินนั้นก็พัฒนาขึ้นอย่างมาก

มนุษย์หลายๆคนวิวัฒนาการไปเป็นกึ่งเทพในช่วงสิบปีที่ผ่านมาเช่นกัน
แต่ในก๊อตแซงซัวร์เขต 4 โดยรวมแล้วมนุษย์ก็ยังคงอ่อนแออย่างมากเมื่อ
เทียบกับสปิริตและมอนสเตอร์

และที่สำคัญที่สุดก็คือทางซูร่าได้คิดค้นจีโนฟลูอิดบางอย่างขึ้นมา ด้วย
การใช้มัน พวกเขาจะสามารถเข้าไปในก๊อตแซงซัวร์ได้โดยไม่ได้รับ
ผลกระทบอะไรเป็นระยะเวลาหนึ่ง

แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังไม่สามารถดูดซับจีโนพ้อยหรือใช้วิญญาณอสูร
ได้ นอกจากนั้นไม่ใช่ซูร่าทุกคนที่จะถูกส่งเข้าไปในก๊อตแซงซัวร์เขต 1

มันขึ้นอยู่กับระดับของซูร่าตนั้นๆ นักสู้ระดับหนึ่งจะถูกส่งเข้าไปยังก๊อต
แข่งชั่วคราวเขต 1 ระดับของพวกซูร่าตนั้นสัมพันธ์กันกับเขตของก๊อตแข่งชั่วคราวที่
จะถูกเข้าไป แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการเข้า
ไปในก๊อตแข่งชั่วคราว

แต่ก็มีการต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์และซูร่าภายในก๊อตแข่งชั่วคราว

เมื่อซีเก้อจากไป หานเซินและจีเหยียนหรงก็โทรหาพ่อแม่ของตัวเอง เมื่อ
หลัวหลานและจียวเจินได้เห็นหานเซินกับจีเหยียนหรง พวกเขาก็เริ่ม
ร้องไห้ออกมา แม้แต่จียวเจินที่แทบจะไม่เคยแสดงอารมณ์ออกมาก็ยังตา
แดงก่ำ เขาดีใจอย่างมากที่เห็นพวกเขากลับมาอย่างปลอดภัย

จียวเจินไม่ได้เป็นประธานสหพันธ์อีกแล้ว หลายปีก่อนทางเองเจิลจิ้นและ
กลุ่มสตาร์ริได้สนับสนุนหวังจือเสวียนให้ขึ้นมาเป็นประธานสหพันธ์

หานเซินรู้ว่าหวังจือเสวียนเป็นใคร เขาก็คือพ่อของหวังเหมียนเหมียน และ
เป็นพี่ชายของหวังอวิฮัง

จียัวเจินบอกหานเซ็นว่าอย่าเพิ่งติดต่อกับคนอื่น ๆ ในตอนนี้ ให้รอจนกระทั่งกลับไปถึงบ้านซะก่อน

จียัวเจินปล่อยให้พวกเขาอยู่บนยานอวกาศของซีเก้อ จนกระทั่งพวกเขาไปดาวกระจก เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่น จียัวเจินก็จัดเตรียมหาหนทางพาพวกเขากลับมาบ้าน

“ขอบคุณมาก ซีเก้อ ตอนนี้คุณมีเบอร์โทรศัพท์ของพวกเขาแล้ว ถ้าคุณต้องการความช่วยเหลืออะไรก็โทรมาหาพวกเราได้เลย” เมื่อพวกเขาไปถึงดาวกระจก พวกเขาก็บอกให้กับซีเก้อ หานเซ็นต้องการจะจ่ายเงินให้กับซีเก้อแต่เขาปฏิเสธ

พวกเขาเห็นยานอวกาศลำหนึ่งจอดรอพวกเขาอยู่ที่ดาวกระจก หลังจากนั้นหานเซ็นและครอบครัวก็เดินทางกลับไปดาวธูก้า

เมื่อหานเซ็นและจีเหยียนหวั่นเห็นพ่อแม่ของตัวเอง พวกเขาก็ไม่ได้รู้สึกอะไร เพราะยังไ้สำหรับพวกเขา มันก็เพียงจะผ่านไปแค่ไม่กี่วันเท่านั้นเอง

แต่สำหรับหลัวหลาน จี๋ยว่เงินและภรรยาของเขานั้นต่างออกไป พวกเขา
รีบเข้ามาต้อนรับพวกหานชื่นด้วยความตื่นเต้น

หานชื่นและจีเหียนหวั่นสัมผัสได้ถึงความรู้สึกของพวกเขา ดังนั้นหาน
ชื่นและจีเหียนหวั่นจึงอ้าแขนเพื่อจะกอดกับพวกเขา

“เด็กน้อยของฉันกลับมาแล้ว ยายคิดถึงหนูเหลือเกิน ทำไมหนูถึงยังไม่โต
ขึ้นเลยล่ะเนี่ย?”

“เสี่ยวฮวา ทำไมหนูถึงไม่โตขึ้นเลย? หนูจะเริ่มโตขึ้นในเร็วๆนี้ใช่ไหม?”

หานชื่นและจีเหียนหวั่นอึ้งไป เมื่อเห็นว่าความเป็นห่วงของพวกเขาดู
เหมือนจะแค่กับเสี่ยวฮวาเท่านั้น พวกเขาไม่ได้สนใจอะไรหานชื่นและจีเห
ียนหวั่นมากนัก และสุดท้ายแล้วพวกเขาทั้งคู่ก็ยืนอ้าแขนค้างอยู่อย่าง
นั้น

เมื่อเข้าไปในบ้าน หานชื่นกับจีเหียนหวั่นก็อธิบายถึงเรื่องที่เกิดขึ้นให้
จี๋ยว่เงินฟัง หลังจากนั้นจี๋ยว่เงินก็ขมวดคิ้ว

“คุณพอรู้เรื่องเกี่ยวกับนิเวศมมุนิตี้บ้างไหม?” หานเซ็นถามจียัวจิน

จียัวจินพยักหน้า หลังจากนั้นเขาก็พูด “ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับนิเวศมมุนิตี้ พวกเขาเพิ่งจะปรากฏตัวเมื่อไม่กี่ปีมานี้ เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งกับมนุษย์และซูรา แต่ไม่มีใครในตระกูลจี้ที่รู้ว่าหัวหน้าของนิเวศมมุนิตี้คือใคร พวกเราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าหัวหน้าของพวกเขาเป็นซูราหรือเป็นมนุษย์”

“ด้วยพลังอำนาจที่พวกเขามีอยู่ เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะไม่มีคนหนุนหลัง” หานเซ็นพูด

“โดยปกติแล้วองค์กรแบบนี้ไม่สามารถจะเก็บเป็นความลับได้ แต่นิเวศมมุนิตี้แปลกกว่าองค์กรอื่น สมาชิกของพวกเขามีทั้งมนุษย์และซูรา นอกจากนั้นตระกูลใหญ่บางตระกูลก็พยายามจะเปิดเผยตัวตนขององค์กรนี้ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถเปิดเผยได้ว่าหัวหน้าของนิเวศมมุนิตี้คือใครกันแน่”

จียัวจินหยุดคิดไปชั่วครู่ ก่อนที่จะพูดต่อ “พวกลูกควรจะต้องอยู่เงียบๆ ไปสักระยะหนึ่ง และปล่อยให้ฉันตรวจสอบเรื่องนี้ก่อน”

หลังจากที่คุญธระเสร็จแล้ว หานเซ็นก็ถามหลั่วหลาน “แม่ ตอนนี้น้องเห
ยียนอยู่ที่ไหน?”

หลั่วหลานยิ้ม “ไม่ต้องกังวล เหยียนกลายเป็นกึ่งเทพและได้สร้างช่องทาง
ที่จะกลับมาสหพันธ์ได้แล้ว ขณะนี้เหยียนกำลังฝึกวิชาอยู่ในก๊อตแซงช่วรี
ดังนั้นพวกเราจึงไม่สามารถติดต่อกับเธอได้ เมื่อเหยียนกลับมาเมื่อไหร่ แม่จะ
บอกให้เธอรู้เอง เหยียนคงจะดีใจอย่างมากที่เห็นลูกกลับมา”

เวลาช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว เขาได้รับรู้ว่าแม้แต่้องเหยียนก็วิวัฒนาการ
เป็นกึ่งเทพแล้ว หานเซ็นถอนหายใจออกมา

2 วันต่อจากนั้นหานเซ็นก็พักผ่อนอยู่ที่บ้าน แต่ในที่สุดเขาก็เริ่มรู้สึกเบื่อ
เลยตัดสินใจเข้าไปในก๊อตแซงช่วรี

โชคดีที่เมืองหน้าากและหลังเหมยยังคงสบายดี ราชินีช่วพริบตา
ช่วยเหลือหลังเหมยจนเกินยืนเพิ่มระดับไปถึงระดับอัญมณีแล้ว ตอนนี้
เธอได้รับอนุญาตให้กลับไปเมืองดาร์กสปิริตได้ ซึ่งเธอก็จะไปที่นั่นอยู่
เป็นครั้งคราว

ราชินีชั่วพริบตาเองก็มีแก่นยืนระดับอัณมณีเช่นกัน แต่เธอมีข่าวร้ายมากมาย
จะบอกกับห่านเซ็น

ผู้หญิงคนหนึ่งปรากฏตัวที่เมืองเงามืดเมื่อหลายปีก่อน โดยเธอบอกว่า
กำลังตามหาห่านเซ็นอยู่ แต่เนื่องจากห่านเซ็นหายตัวไป เธอจึงได้ยึด
ครองเมืองไปเป็นของตัวเอง ตอนนี้เมืองตกเป็นของผู้หญิงคนนั้น และ
จนถึงตอนนี้เธอก็ยังคงรอคอยห่านเซ็นอยู่

“เธอได้บอกชื่อเอาไว้ไหม?” ห่านเซ็นถาม

“ไม่ แต่เธอเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ทั้งสวยและก็แข็งแกร่งมากๆ” ราชินีชั่ว
พริบตาพูด

“กุซิงเฉิง? ถ้านั่นเป็นเธอจริงๆละก็ เธอก็คงจะมาหาจันทราสวรรค์ อยาก
จริงๆว่าจันทราสวรรค์จะยังมีชีวิตอยู่ไหม?”

หลังจากนั้นหานเซ็นก็เรียกร่มสวรรค์ออกมา มันทกอยู่ภายใต้การควบคุม
ของแกนยื่นสายเลือดแท้ทำให้มันยังคงมีสีแดงอยู่ ภาพของผู้หญิงในชุด
เขียวยังคงอยู่บนตัวของร่ม

หานเซ็นมีแผนที่จะไปเมืองงามืด เพราะยังงังจิ้งจอกสีเงินและคนอื่นๆก็
ยังคงอยู่ที่นั่น ถ้าเขาไม่ไป มันก็มีความเป็นไปได้ที่พวกเขาจะถูกจำเป็นตัว
ประกัน

Super God Gene – 1504 ไนท์แมร์

เมื่อห่านเซ็นกลับไปที่เมืองงามิด ก็ดูเหมือนว่าไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเลย แต่ก่อนที่จะได้เข้าไปข้างในเมือง เขาก็ได้พบกับแกะและวัวสี่เชียว พวกมันยืนอยู่ที่หน้าประตูเมืองกันคนละฝั่ง

“พวกนายทั้งคู่มาทำอะไรอยู่ที่นี่?” ห่านเซ็นมองดูพวกมันที่ยืนนิ่งอยู่กับที่ราวกับเป็นรูปปั้น

“หัวหน้า ท่านกลับมาแล้ว! ถ้าท่านไม่กลับมา พวกเราก็คงต้องตายอยู่ที่นี่อย่างแน่นอน”

เมื่อแกะและวัวสี่เชียวเห็นห่านเซ็น พวกมันก็ร้องให้ออกมา

หลังจากที่แกะและวัวสี่เชียวร้องไห้เสร็จแล้ว ห่านเซ็นก็รู้ว่ากุซิงเจิงเป็นคนบอกให้พวกมันทั้งคู่มายืนอยู่ตรงนี้

มันไม่ได้ทำไปเพื่อป้องกันอันตรายอะไร แต่พวกมันถูกสั่งให้มายืนอยู่ที่นี่เพื่อรอวันที่ห่านเซ็นกลับมา

พวกมันยืนอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลากว่าสิบปี และตลอดเวลานั้นพวกมันก็ไม่ได้ก้าวออกไปไหนเลยแม้แต่ก้าวเดียว

“จึงจอกสีเงินและลูกม้าสีแดงเป็นยังไงบ้าง?”

ห่านเซ็นมีสีหน้าที่ไม่ดีนัก ถ้าเธอทำแบบนี้กับแกะและวัวเชียว มันก็มีโอกาสที่เธอจะปฏิบัติกับจึงจอกสีเงินและลูกม้าสีแดงแย่งยิ่งกว่านี้ซะอีก

แกะดูชื่นชม “พวกเขาสบายดี ผู้หญิงคนนั้นไม่ได้ทำอะไรพวกเขา พวกเขา ยังคงอยู่ในสวนและมีอาหารกินทุกวัน พวกเราก็ถือเป็นผู้ติดตามของท่าน หัวหน้าเหมือนกัน แต่ทำไมพวกเราทั้งคู่ถึงได้ถูกปฏิบัติแบบนี้?”

หลังจากนั้นแกะก็เริ่มร้องไห้ออกมาอีกครั้ง

เมื่อได้ยินว่าจึงจอกสีเงินปลอดภัยดี ห่านเซ็นก็รู้สึกโล่งใจ เขาปลอบแกะและวัวสีเชียว หลังจากนั้นพวกมันก็พาเขาไปพบกับผู้หญิงคนนั้น

หลังจากที่ถูกพาไปในเมือง หานเซินก็ได้เห็นว่าผู้หญิงคนนั้นก็คือกุชิงเฉิง
จริงๆ

“นายกลับมาแล้วสินะ ฉันรู้อยู่แล้วว่านายต้องไม่ตายง่ายๆ” กุชิงเฉิงดู
ค่อนข้างมีความสุขเมื่อได้เห็นหานเซิน

“ฉันก็เกือบจะกลับมาไม่ได้แล้ว” หานเซินพูด

“ส่งเด็กศักดิ์สิทธิ์คืนมาให้ฉัน และฉันจะไม่ถือโทษเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต” กุ
ชิงเฉิงพูดอย่างไม่อ้อมค้อม

หานเซินเรียกร่มสวรรค์ออกมาและพูด “เธออยู่ในนี้ แต่ฉันไม่แน่ใจว่าเธอ
ยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า”

หลังจากนั้นหานเซินก็เรียกแกนยืนสายเลือดแท็กกลับ และโยนร่มไปให้กุชิง
เฉิง

กุชิงเฉิงนำความอับอายมาให้กับสุขาวดีเพียงเพื่อจะช่วยจันทราสวรรค์
เธอเป็นคนที่อันตรายมากๆ และหานเซินก็ไม่ต้องการจะยุ่งเกี่ยวกับเธอถ้า

เป็นไปได้ แต่เธอยังควบคุมตัวจิ้งจอกสีเงินอยู่ เขาจึงไม่มีทางเลือกอื่น
นอกจากยอมตกลงกับคำขอของเธอ

เมื่อหลุดพ้นจากการควบคุมของสายเลือดแท้ ร่มก็กลับไปเป็นลักษณะ
ปกติดั้งเดิมของมัน หลังจากนั้นร่มก็เริ่มหมุนในอากาศ และทันใดนั้น
จันทราสวรรค์ก็ปรากฏตัวออกมา

จันทราสวรรค์รับร่มมาไว้ในมือ และมองมาที่ห่านเซ็นด้วยความโกรธ เธอ
ต้องการที่จะโจมตีเขาอีกครั้ง

แต่กู่ชิงเฉิงหยุดจันทราสวรรค์เอาไว้ หลังจากนั้นเธอก็มองไปที่ห่านเซ็น
และพูด

“พวกเราต่างก็เป็นศัตรูกับพวกสุนัขดี จะมีปัญหาอะไรไหม ถ้าฉันจะ
ขอให้ทุกคนอยู่ที่นี้ไปก่อนสักพัก?”

“ไม่มีปัญหา เธอจะอยู่ที่นี้นานแค่ไหนก็ได้” ห่านเซ็นรู้สึกแปลกๆกับ
เรื่องราวทั้งหมด

ห่านเซ็นคิดว่าไม่ใช่เรื่องน่าแปลกอะไรที่กูชิงเจิงจะยึดครองเมืองนี้ไปจากเขา แต่การที่เธอขออะไรแบบนี้ทำให้เขาประหลาดใจ

ห่านเซ็นเตรียมตัวที่จะต่อสู้กับกูชิงเจิงเอาไว้แล้วด้วยซ้ำ แต่ดูเหมือนว่าเขาจะเข้าใจนิสัยของเธอผิดไป

ห่านเซ็นดีใจที่สามารถหลีกเลี่ยงการต่อสู้ได้ แต่เขาไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นและทำไมเธอถึงได้ทิ้งท่าทางอันน่ากลัวก่อนหน้านี้ไป

“ฉันไม่รู้มาก่อนเลยว่านายจะสนิทกับมอนสเตอร์ขนาดนี้ ฉันไม่ได้คาดคิดว่ามอนสเตอร์พวกนี้จะยินดีอยู่ในเมืองของนาย” กูชิงเจิงพูดกับห่านเซ็น

“ฉันมีมอนสเตอร์อยู่หลายตัว เธอกำลังพูดถึงตัวไหน?” ห่านเซ็นประหลาดใจ แต่เขาพยายามไม่แสดงออกมา

กูชิงเจิงยิ้มและพูด “จิ้งจอกกับอสูรดวงดาวสมุทรนั้นไม่เลวเลย แต่พวกมันยังเติบโตไม่เต็มที่ ไม่เหมือนกับไนท์แมร์”

“ไนท์แมร์?” หานเซ็นประหลาดใจ เขาไม่เคยได้ยินชื่อนี้มาก่อน แต่
นอกจากจิ้งจอกสีเงินและอสูรดวงดาวสมุทรแล้ว ความเป็นไปได้ที่เหลือก็
มีแต่ลูกม้าสีสีแดง

แต่หานเซ็นไม่อยากจะเชื่อว่ามันเป็นมอนสเตอร์ที่เธอพูดถึง แต่มันเห็นได้
ชัดว่าลูกม้าสีแดงไม่ใช่มอนสเตอร์ธรรมดาๆ มันเป็นมอนสเตอร์ที่
แข็งแกร่ง แม้แต่กู่ชิงเฉิงก็ยังเกรงกลัว

หานเซ็นสงสัยในตัวลูกม้าสีแดงมาโดยตลอด ตั้งแต่ที่เขาพบมันครั้งแรก
แต่มันไม่ได้ดูแปลกอะไรมากในช่วงที่อยู่กับหานเซ็น ดังนั้นหานเซ็นจึงคิด
ว่ามันเป็นมอนสเตอร์ธรรมดาๆ

ตอนนี้เมื่อเขาลองคิดดูอีกครั้ง ลูกม้าสีแดงอาจจะเป็นมอนสเตอร์ที่
แข็งแกร่งที่สุดในด้านการต่อสู้ นั่นมีครั้งหนึ่งในตอนที่หานเซ็นตกอยู่ใน
อันตราย เขาได้ยินเสียงที่น่ากลัวและพลังอันรุนแรงก็ฆ่าศัตรูของเขาไป
เขาสงสัยว่านั่นอาจจะเป็นฝีมือของลูกม้าสีสีแดง

ห่านเซ็นรอไม่ไหวที่จะเข้าไปเยี่ยมในสวน แต่ก่อนที่เขาจะไปถึง จิ้งจอกสีเงินก็ได้กลิ่นของเขาและวิ่งออกมาต้อนรับเขาก่อนแล้ว มันตรงเข้าไปที่ขาของห่านเซ็นและเอาตัวมาถู

ห่านเซ็นอุ้มจิ้งจอกสีเงินขึ้นมาและลูบหัวของมัน

“จิ้งจอกสีเงิน ผ่านมาสิบปีแล้วสินะ แต่เธอก็ยังคงดูเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนไปเลย เธอไม่เติบโตขึ้นเลยสักนิด”

จิ้งจอกสีเงินแลบลิ้นของมันออกมาและเลียหน้าของห่านเซ็น หลังจากนั้นมันก็เอาน้ำของมันมาถูกับหน้าของห่านเซ็น มันไม่ได้พูดออกมาเพราะมันไม่ชอบภาษาของมนุษย์

เป่าเอ๋ที่นั่งอยู่บนไหล่ของห่านเซ็นมองจิ้งจอกสีเงินด้วยความโกรธ

“ขอบคุณที่ช่วยดูแลจิ้งจอกสีเงิน” ห่านเซ็นวางมันลงและเดินเข้าไปหาลูกม้าสีแดง

ลูกม้าสีแดงสายหวั่นขณะที่นั่งลงบนเบาะรอง รวากับว่ามันไม่ต้องการ
พูดคุยกับห่านเซ็น

แต่ห่านเซ็นไม่ได้บังคับให้มันทำอะไร ลูกม้าสีแดงปกป้องจิ้งจอกสีเงินและ
อสูรดวงดาวสมุทรในช่วงที่เขาไม่อยู่ และมันก็ไม่เคยทำร้ายเขาเช่นกัน มัน
ไม่ใช่มอนสเตอร์ที่ดุร้ายเลยสักนิด

จิ้งจอกสีเงินและอสูรดวงดาวสมุทรมีแกนยื่นระดับอัญมณีแล้ว พวกมัน
ไม่ได้ใช้เวลา 10 ปีไปโดยเปล่าประโยชน์ และแกนยื่นของพวกมันก็ใกล้จะ
ไปถึงระดับขั้นสุดยอดแล้ว

กู่ชิงเฉิงหวาดกลัวลูกม้าสีแดง แต่เธอจำเป็นต้องอยู่ที่นี้เพื่อรอห่านเซ็น

หลังจากที่เสร็จธุระที่เมืองเงามีด ห่านเซ็นก็กลับไปเมืองหน้ากากใน
อันเดอร์เวิร์ล

ตอนนี้หลังเหมยสามารถกลับไปเมืองดาร์กสปิริตได้แล้ว และเธอก็จะ
แวะไปที่นั่นเป็นครั้งคราว ซึ่งห่านเซ็นต้องการจะไปที่นั่นพร้อมกับเธอใน
ครั้งต่อไป เพื่อที่เขาจะได้เห็นผลน้ำเต้าบนเถาวัลย์ศักดิ์สิทธิ์

แต่หลังหมยไม่ได้ไปที่นั่นบ่อยๆ และเธอก็มีแผนที่จะกลับไป那儿ในอีก 2 อาทิตย์

ห่านเซ็นรู้สึกเบื่อ ดังนั้นเขาจึงใช้เวลาว่างอ่านหนังสือเรื่องราวของยีนและลองฝึกมันดู

Super God Gene – 1505 เกราะลิกลับคืนชีพ

อย่างที่เขาคาดเอาไว้ เมื่อห่านเซ็นพยายามที่จะฝึกเนื้อหาในเรื่องราวของ ยีน ร่างกายและกระแสพลังของเขาก็ไม่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์อะไร ออกมาได้

แต่ที่นี่ไม่ใช่เรื่องเกิดความคาดหมายอะไร เพราะข้อกำหนดในการฝึก เรื่องราวของยีนอยู่ในระดับที่สูงเกินไป และไม่ใช่แค่กับมนุษย์เท่านั้น ห่าน เซ็นเดิมพันว่าแม้แต่สิ่งมีชีวิตระดับสูงในก็อตแซงซ์วีเขต 4 ก็ไม่น่าจะสามารถฝึกมันได้

แต่ในตอนที่ย่านเซ็นกำลังจะยอมแพ้นั้น จู่ๆชุดเกราะคริสตัลสีดำที่อยู่ ภายในจิตของเขาก็มีปฏิกิริยาบางอย่างขึ้นมา

ห่านเซ็นพยายามอย่างเต็มความสามารถที่จะฝึกเรื่องราวของยีน และ ในขณะที่เขาทำแบบนั้น ชุดเกราะคริสตัลสีดำก็เริ่มเต็มไปด้วยพลังลึกลับ ที่เต้นรากับหัวใจ

ห่านเซ็นซ็อกกับสิ่งที่เกิดขึ้น เขาตัดสินใจฝึกเรื่องราวของยืนต่อไป ขณะที่พลังของชุดเกราะคริสตัลสีดำก็ยังคงเคลื่อนไหวและขยายตัวขึ้น

ยิ่งเวลาผ่านไป พลังลึกลับของชุดเกราะก็เพิ่มความแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ และเมื่อฝึกจนครบรอบ ห่านเซ็นก็ไม่จำเป็นต้องทำอะไรอีก เนื่องจากพลังลึกลับไหลเวียนในชุดเกราะด้วยตัวของมันเอง

ห่านเซ็นมองชุดเกราะคริสตัลสีดำด้วยสายตาแปลกๆ โดยที่เขาไม่แน่ใจว่ากำลังมองอะไรอยู่

เขาพบคริสตัลสีดำในก๊อตแซงซ์วีเขต 1 หลังจากนั้นเขาก็พบว่ามันสามารถทำให้วิญญาณอสูรและมอนสเตอร์เติบโตขึ้นได้

ในตอนแรกห่านเซ็นเชื่อว่ามันเป็นสมบัติล้ำค่าจากเมืองชั้นสูงในก๊อตแซงซ์วี แต่ตอนนี้ชุดเกราะคริสตัลสีดำกลับมีปฏิสัมพันธ์กับวิชาที่ห่านเซ็นค้นพบเจอนอกก๊อตแซงซ์วี เนื่องจากปฏิกิริยาแปลกๆที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้ห่านเซ็นต้องคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่

“ก็อตแซงซัวร์และคริสตัลไลเซอร์มีความเกี่ยวข้องกันอย่างนั้นหรือ?” หาน
เซ็นคาเดดา

หลังจากที่พลังลึกลับของชุดเกราะคริสตัลสีดำไหลเวียนจนครบรอบ
ทันใดนั้นมันก็ออกมาจากภายในจิตและรวมเข้ากับร่างกายของหานเซ็น

ในตอนแรกพลังลึกลับนั้นบำรุงเซลล์ของเขา และทำให้เขาารู้สึกราวกับว่า
ได้กินผลไม้แห่งชีวิต แต่ไม่นานหลังจากนั้นเหตุการณ์ก็เริ่มเปลี่ยนไป หาน
เซ็นดูเหมือนจะตกอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ มันไม่ใช่ว่าพลังต้องการจะทำร้าย
เขา แต่มันแค่ทรงพลังเกินไป เมื่อมันเข้ามาในตัวของเขา หานเซ็นก็แทบ
จะไม่สามารถทนต่อมันได้

หานเซ็นเป็นเหมือนกับแม่น้ำสายเล็กๆที่ต้องทนรับน้ำจำนวนมหาศาล
ไหลดลือของหานเซ็นถูกเป็นไฟ และร่างกายของเขาก็คล้ายกับว่าจะ
ฉีกขาดด้วยพลังมหาศาล

ร่างกายของหานเซ็นเปลี่ยนเป็นสีของเลือด ขณะที่กล้ามเนื้อและหลอด
เลือดของเขาเริ่มจะฉีกขาด ความแข็งแกร่งของเขาไม่ต่างอะไรจาก

กระดาดบางๆเมื่ออยู่ต่อหน้าพลังอันยิ่งใหญ่นี้ ทั้งๆที่พลังเพียงแค่ไหลเข้าไปในร่างกายของเขาเท่านั้น มันไม่ได้พยายามจะทำร้ายเขาเลยสักนิด

พลังลึกลับนี้ไม่สามารถควบคุมได้ และมันก็ไหลเข้าไปในร่างกายของห่านเช่นอย่างต่อเนื่อง

ถ้าร่างกายของห่านเช่นเป็นโลกใบหนึ่ง อย่างนั้นแล้วพลังลึกลับของชุดเกราะก็เป็นเหมือนกับอุทกภัยขนาดใหญ่ที่จะทำลายโลกทั้งใบ

ร่างกายของห่านเช่นถูกทำลายจากพลังลึกลับนี้ ทั้งหลอดเลือด กล้ามเนื้อ และกระดูกของเขาต่างก็ได้รับความเสียหายอย่างหนัก มันทำให้เขาดูเหมือนกับมนุษย์เลือด หลอดเลือดและกล้ามเนื้อของเขาฉีกขาด แขนกระดูกของเขาก็แยกออกจากกัน

ในขณะที่ห่านเช่นคิดว่าตัวเองกำลังจะตายนั้น พลังลึกลับก็ไหลเวียนในร่างกายของเขาจนครบรอบ และมันก็กลับเข้าไปในชุดเกราะเหมือนเดิม

ห่านเช่นนอนหายใจพะงาบๆอยู่กับพื้น หลังจากที่มีจังหวะได้พักหายใจ เขาก็ใช้กายหยกเพื่อรักษาความเสียหายที่เกิดขึ้น

พลังลึกลับไม่ได้สร้างบาดแผลที่ร้ายแรงถึงชีวิต แต่ทุกส่วนในร่างกายของเขาก็ได้รับความเสียหาย ซึ่งทำให้การรักษานั้นเป็นไปได้ยากยิ่ง

หานเซ็นสั่งให้ราชินีชั่วพริบตาพาจิ้งจอกสีเงินมาหาเขา เพื่อที่เขาจะได้ฟื้นฟูตัวเร็วขึ้น

โชคดีที่พลังรักษาของจิ้งจอกสีเงินทรงพลัง บวกกับความสามารถในการฟื้นฟูตัวของหานเซ็น ทำให้ใน 1 ชั่วโมงต่อมาร่างกายของหานเซ็นก็กลับสู่สภาวะปกติ

แต่พลังลึกลับในชุดเกราะยังคงไม่หยุดและไหลเวียนต่อไปเรื่อยๆ

และมันก็ไม่ใช่แค่นั้น หลังจากวันนั้นมาถึงหานเซ็นจะไม่ได้ฝึกเรื่องราวของยีน แต่ก็พลังลึกลับก็จะออกมาทุกๆ 2 วัน ทำให้ร่างกายของเขาต้องประสบชะตากรรมเดียวกับในวันนั้น

ห่านเซ็นไม่รู้ว่าชุดเกราะคริสตัลสีดำต้องการอะไร แต่ดูเหมือนกับว่ามันจะทำให้เขาฝึกวิชาใหม่นี้ได้ ห่านเซ็นพยายามอยู่หลายครั้ง แต่เขาก็ยังไม่คืบหน้าอะไรเลยกับการฝึกเรื่องราวของยีน

ห่านเซ็นรู้สึกว่าร่างกายของตัวเองมีอะไรบางอย่างเปลี่ยนแปลงไป แต่เขาไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นอะไร

หลังจากที่ได้รับบาดเจ็บจากพลังลึกลับซ้ำหลายๆ ครั้ง ในที่สุดห่านเซ็นก็เริ่มเคยชินกับมัน ถึงเขาจะยังไม่สามารถฝึกเรื่องราวของยีนได้ แต่พลังลึกลับก็ทำความเสียหายกับร่างกายของเขาได้น้อยลงเรื่อยๆ

หลังจากผ่านไปครึ่งเดือน เมื่อพลังลึกลับเข้าไปในร่างกายของเขาอีกครั้ง มันก็ไม่สามารถสร้างความเจ็บปวดให้กับเขาได้อีกแล้ว

หลังเหมยจะเดินทางไปเมืองดาร์กสปิริต ห่านเซ็นจึงพาเป่าเอ๋อไปกับเขาด้วย โดยเขาไปในฐานะมนุษย์ที่อยู่ใต้การควบคุมของหลังเหมย

ในตอนนี้นี้หลังเหมยคุ้นเคยกับร่างจริงของห่านเซ็นแล้ว และเธอก็กลายเป็นคนเดียวที่รู้ว่าห่านเซ็นมีโหดราชาสปิริตชั้นสุดยอด

โชคดีที่เธอไร้เดียงสา และเธอก็เชื่อใจห่านเชื้่นอย่างมาก ซึ่งห่านเชื้่นก็ตอบแทนความเชื่อใจของเธอ โดยการเชื่อว่าเธอจะไม่เปิดเผยความลับของเขา

หลังเหมยซี่ราชาอสรพิษ ขณะที่ห่านเชื้่นติดตามเธอไปจากด้านหลัง และเมื่อไปถึง เขาก็รู้สึกประหลาดใจกับสถานที่ที่อยู่ด้านหน้า

ถ้าที่อยู่ภายในนั้นใหญ่โตอย่างมาก ถึงขนาดที่เขาไม่สามารถมองเห็นเพดานด้านบนได้ แต่ก็มีไอที่เกาะตัวรวมกับเหมือนกับก้อนเมฆอยู่บนอากาศ และเขาก็สามารถเห็นแถววัลย์ศักดิ์สิทธิ์ที่ยืดออกมาจากก้อนเมฆ

ที่ใจกลางของเมืองมีแถววัลย์ที่ดูเหมือนกับเสาขนาดใหญ่ที่สูงขึ้นไปจนถึงเพดานของดินแดนใต้ดินแห่งนี้ ดูเหมือนกับว่ามันกำลังค้ำจุนโลกใบนี้อยู่จริงๆ

มอนสเตอร์และสปิริตต่างก็เดินไปมาอย่างอิสระในเมืองแห่งนี้ โดยสปิริตที่อยู่ที่นี่จะเป็นเผ่าดาร์กสปิริตซะส่วนใหญ่

มอนสเตอร์และดาร์กสปิริตต่างก็ก้มหัวให้กับหึงเหมยและราชาอสรพิษ
ขณะที่เธอผ่านไป พวกเขทั้งหมดนั้นเกรงกลัวราชาอสรพิษและก็อิจฉาหึงเหมย

“หานเฉิน!” ขณะที่หานเฉินติดตามหึงเหมยเข้าไปในเมือง เขาก็ได้ยินเสียงที่น่าประหลาดใจ

หานเฉินคิดว่าเสียงนั้นฟังดูคุ้นๆ และเมื่อหันกลับไป เขาก็ไม่แน่ใจว่าควร
จะดีใจหรือเสียใจดี

Super God Gene – 1506 เจอผลน้ำเต้าอีกครั้ง

“อาเล็ก ทำไมคุณถึงมาอยู่ที่นี่ได้?”

ห่านเซ็นถามชายคนที่ยืนอยู่ไม่ไกลออกไป ซึ่งคนๆ นั้นก็คือคนที่โชคร้ายที่สุดที่ห่านเซ็นเคยเจอมา หวังอวีฮัง

การพบเจอคนรู้จักในก๊อตแซงซ์วรีนั้นเป็นเรื่องที่น่ายินดี แต่การที่ได้มาพบกับหวังอวีฮังนั้นกลับทำให้ห่านเซ็นรู้สึกปวดหัว

ดูจากที่เขาถูกส่งมาในสถานที่ที่เต็มไปด้วยมอนสเตอร์และสปีริตแบบนี้ ดูเหมือนว่าหวังอวีฮังยังคงโชคร้ายเหมือนเช่นเคย การจะถูกสปีริตทุกตนไล่ล่าในอาณาจักรของดาร์กสปีริตนั้นดูจะเป็นเรื่องที่เลวร้ายมากๆ แต่มันก็เป็นสถานการณ์ที่พอจะเป็นไปได้ถ้ามีหวังอวีฮังอยู่ที่นี่

“ฉันถูกสปีริตที่ชื่อว่าสปีริตสิบสามพามาที่นี่ แล้วนายล่ะทำไมถึงมาอยู่ที่นี่ได้?” หวังอวีฮังถาม

“สปิริตลึบสามพาคุณมาที่นี่?” หานเซ็นสะดุ้งเล็กน้อย เขารีบดึงตัวหวังอวี้อ้างไปด้านข้างเพื่อถามรายละเอียด

หวังอวี้อ้างนั้นยังคงโชคร้ายไม่เปลี่ยนแปลง ในตอนที่เขาวิวัฒนาการมาเป็นกึ่งเทพ เขาก็ถูกส่งมาที่อันเดอร์เวิร์ลแห่งนี้ และเขาก็ถูกไล่ล่าโดยมอนสเตอร์ในทันที สุดท้ายแล้วเขาก็ได้ไปเจอกับสปิริตลึบสาม

หวังอวี้อ้างคิดว่าเขาต้องตายแน่ๆ แต่สปิริตลึบสามไม่ได้ฆ่าเขาและพาเขาไปที่เมืองดาร์กสปิริตแทน

“สปิริตลึบสามไม่น่าจะจิตใจดีแบบนั้น ต้องมีจุดประสงค์ร้ายแอบแฝงอยู่แน่ เขารู้ไหมว่าอาเล็กโชคร้ายมากๆ และความโชคร้ายนั้นก็ทำให้มอนสเตอร์ทุกตัวเกลียดคุณ?” หานเซ็นถามหวังอวี้อ้าง

“ฉันคิดว่าเขาน่าจะเห็นสิ่งนั้นในตัวฉัน แต่เขายังไม่ได้ทำอะไรกับฉัน ฉันเลยไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไร” หวังอวี้อ้างยกไหล่ เขาเคยชินกับเรื่องแบบนี้แล้ว

หานเซ็นเจียบไปชั่วครู่ ก่อนจะพูดออกมา “ตอนนี้พวกเรายังไม่สามารถ
ออกไปจากเมืองดาร์กัสปิริตได้ คุณจะต้องอยู่กับสปีริตสิบสามไปก่อนตก
ลงไหม? เมื่อถึงเวลาผมจะหาทางพาคุณหนีไปเอง แต่คุณได้ไปทำสัญญา
อะไรกับเขาไหม?”

“ไม่ ฉันไม่แน่ใจว่าทำไม แต่เขาไม่ได้ให้ฉันทำสัญญาอะไรเลย” หวังอวีฮัง
พูด

“อย่างนั้นก็ดี ตอนนี้บอกผมมาว่าคุณอาศัยอยู่ที่ไหน? ผมจะได้หาทาง
ติดต่อกับคุณทีหลัง คุณแค่อย่าทำให้สปีริตสิบสามรู้ว่าคุณรู้จักกับผมก็
พอ”

หานเซ็นคิดว่าที่สปีริตสิบสามช่วยหวังอวีฮังเอาไว้นั้นก็เพื่อจะใช้เขาเล่น
งานหลังเหมย

โชคดีที่สปีริตสิบสามไม่เคยเห็นหานเซ็นในร่างมนุษย์ ดังนั้นถึงเขาจะมา
เห็นหานเซ็นในตอนี้ แต่เขาก็คงจะไม่เอะใจอะไร

หลังจากที่บอกหวังอวี้อ้างถึงจุดที่จะมาพบกันอีกครั้ง หานเซ็นก็รีบวิ่งตามหลังเหมยไป

เนื่องจากทุกคนกำลังจับตามองราชาอสรพิษและหลังเหมยอยู่ ทำให้ไม่มีใครให้ความสนใจกับหานเซ็น

เป่าเอ๋อจ้องมองไปที่เถาวัลย์ศักดิ์สิทธิ์ ขณะที่พวกเขาเดินเข้าไปใกล้เรื่อยๆ และในที่สุดเธอก็พยายามจะกระโดดเข้าไปหามัน แต่หานเซ็นจับตัวเธอเอาไว้ได้ทัน เขาอุบหัวของเธอและพูด “ที่นี่มีพวกเก่งๆอยู่เยอะเกินไป แต่ไม่ต้องห่วง พ่อจะหาทางพาหนูไปดูผลน้ำเต้านั้นให้ได้”

เป่าเอ๋อพยักหน้า แต่เธอก็ยังจ้องมองเถาวัลย์ศักดิ์สิทธิ์ต่อไป

หลังเหมยมีบ้านอยู่ในดาร์กสปิริต และเธอก็พาหานเซ็นไปพบกับพ่อแม่ของเธอ

พ่อแม่ของหลังเหมยนั้นไม่ใช่เลือดบริสุทธิ์ และพวกเขาก็มีแค่แกนยืนระดับอัญมณี แต่เป็นเพราะหลังเหมยพวกเขาถึงได้มีปราสาทและสวนอยู่ในดาร์กสปิริต

“ทำไมลูกถึงได้เก็บมนุษย์มา? มนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์เลวร้ายที่สุด พวกเขาทิ้ง
อ่อนแอและขาดความภาคภูมิใจ”

พ่อของหลิงเหมยขมวดคิ้วและจ้องมาที่หานเฉิน

“หานเฉินเป็นคนดีมากๆ เขาทั้งแข็งแรง แถมยังซื่อสัตย์ด้วย” หลิงเหมย
รีบพูดปกป้องหานเฉิน

“อย่าเพิ่งพูดถึงเรื่องนั้นเลย หลิงเหมย ลูกต้องไปพบกับผู้อาวุโสก่อน เขา
คงจะอยากเจอลูกแน่แล้ว” แม่ของหลิงเหมยพูด

“ใช่ เหมย ลูกต้องไปพบกับผู้อาวุโสก่อน” พ่อของหลิงเหมยพูด

“ถ้าอย่างนั้นหนูจะไปหาเขาตอนนี้เลย”

หลิงเหมยเคยชินกับเรื่องแบบนี้อยู่แล้ว ทุกครั้งที่เธอกลับมา อย่างแรกที่
พ่อแม่ของเธอทำก็คือบอกให้เธอไปพบผู้อาวุโส

“เหมย ฉันขอไปพบผู้อาวุโสด้วยได้ไหม?” หานเซ็นถามหลังเหมย

“ผู้อาวุโสจะไม่ยอมให้คนนอกเข้าไปในสวน เจ้าทำได้แค่รอช้ายู๋ด้านนอกเท่านั้น” หลังเหมยพูดเชิงขอโทษ

“ไม่มีปัญหา ฉันจะรออยู่ด้านนอก” หานเซ็นไม่คาดคิดว่าจะได้เข้าไปเห็นผลน้ำเต้าอย่างใกล้ชิดอยู่แล้ว แต่ถ้าพวกเขาเข้าใกล้ได้มากพอ บางทีเปาเอ้ออาจจะสามารถสัมผัสอะไรได้บ้าง

หลังเหมยพาหานเซ็นไปที่ใจกลางของเมืองภายใต้การนำของราชา
อสรพิษ

ที่ใจกลางของเมืองมีสวนขนาดใหญ่ที่ห้อมล้อมไปด้วยเกววัลย์ พวกมัน
พันกันอยู่รุ่มรังจนกลายเป็นกำแพงที่สูงกว่า 50 เมตร

ที่ทางเข้าสวนมีเต้าตัวหนึ่งนอนอยู่ เมื่อราชาอสรพิษและหลังเหมยเดินเข้าไป
ไปหามัน เต้าตัวนั้นก็ลืมตาขึ้นเพื่อบอกพวกเขา หลังจากนั้นมันก็ปิดลงอีก
ครั้ง รวากับว่ามันไม่สนใจที่พวกเขาจะเดินเข้าไป

“คอยข้าอยู่ตรงนี่ก่อน” หลังเหมยบอกกับหานเฉิน

หานเฉินรู้ว่าเต่าตัวนี้ก็คือยามที่คอยเฝ้าสวนแห่งนี้ เขาสัมผัสได้ว่าพลังชีวิตของมันค่อนข้างน่าสะพรึงกลัว และมันคงจะเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด

ขณะที่หานเฉินกำลังจะตอบตกลง เขาก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากในสวน

“ให้เพื่อนมนุษย์ของเจ้าเข้ามาข้างในด้วย”

หานเฉินตกตะลึง หลังเหมยบอกว่าแม้แต่สมาชิกคนสำคัญของชนเผ่าก็ไม่ได้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปข้างในสวนแห่งนี้ แต่เขาที่เพิ่งจะมาที่นี่เป็นครั้งแรกกลับถูกผู้อาวุโสเชิญเข้าไปข้างใน

ตอนนี้เมื่อหานเฉินถูกเชิญให้เข้าไปข้างใน ถึงเขาจะไม่แน่ใจว่ามันหมายความว่าอะไร แต่มันก็ไม่มีเหตุผลที่เขาจะต้องปฏิเสธคำเชิญของอีกฝ่าย เขารวบรวมความกล้าและเข้าไปข้างในพร้อมกับหลังเหมย โดยที่มีราชาอสรพิษเป็นผู้นำ

ภายในสวนดูค่อนข้างว่างเปล่า นอกจากเถาวัลย์ที่ก่อตัวเป็นกำแพงแล้ว มันก็ไม่มีอะไรอย่างอื่นอีก ที่ใจกลางหวนเซ็นเห็นเถาวัลย์ขนาดใหญ่ที่สูงขึ้นไปจนถึงเพดานด้านบน รวากับเสาขนาดยักษ์

ใกล้ๆกับเถาวัลย์นั้นมีสปิริตหน้าตาหล่อเหลานั่งอยู่ ในตอนแรกหวนเซ็นคิดว่าผู้อาวุโสจะเป็นพวกคนแก่ซะอีก เพราะยังงั้นซะไม่ว่าสปิริตจะมีชีวิตที่ยืนยาวแค่ไหน แต่สุดท้ายรูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขา ก็ควรจะเสื่อมถอยไปตามอายุขัย

แต่หลังจากที่ได้เห็นอีกฝ่าย เขาก็ได้รู้ว่าตัวเองมองโลกแคบเกินไป เขามองสปิริตเหมือนกับมนุษย์

ผู้อาวุโสไม่ได้แก่ ความจริงแล้วเขาหล่อมาก ถ้าหวนเซ็นไม่ได้มาเห็นเขาในสวนแห่งนี้ หวนเซ็นก็คงจะเชื่อว่าเขาเป็นพี่ชายของหลิงเหมยหรืออะไรทำนองนั้น

“ทำความเคารพผู้อาวุโส” หลิงเหมยรีบเข้าไปคำนับต่อหน้าเขา

“เหมย ตอนนี้เจ้าเติบโตขึ้นมากแล้ว”

ผู้อาวุโสยิ้มและลูบหัวของหญิงเหมย หลังจากนั้นเขาก็หันมามองหานเซ็น และพูด “เจ้าคือมนุษย์ที่ช่วยเหลือเหมยใช่ไหม?”

“มันเป็นหน้าที่ของผมอยู่แล้ว” หานเซ็นโค้งคำนับ

เป่าเอ๋อยังคงไม่ละสายตาไปจากเถาวัลย์ศักดิ์สิทธิ์ เธอไม่ได้มองผู้อาวุโสเลยสักนิด

ที่ใกล้ๆ กับต้นเถาวัลย์ขนาดใหญ่นั้นมีเถาวัลย์อ่อนงอกออกมายาวประมาณ 3 ฟุต และมีผลน้ำเต้าสีเขียวห้อยอยู่บนนั้น

Super God Gene – 1507 จักรพรรดินุษย์

ห่านเซินเห็นผลน้ำเต้าสี่เขียว แต่เขาไม่ได้จ้องมองมันมากนัก เนื่องจากเขาไม่ต้องการทำให้ผู้อาวุโสเข้าใจผิด

ผลน้ำเต้านี้ดูแตกต่างจากอันที่ให้กำเนิดเปาเอ๋อ และมันก็ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันด้วย แต่ห่านเซินไม่สามารถบอกได้ว่าทำไมถึงแบบอย่างนั้น

“จักรพรรดินุษย์กับข้ามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เขาเคยช่วยเหลือข้าเอาไว้ ตอนนี้เขาเป็นยังไงบ้าง? ทำไมเดี๋ยวนี้พวกมนุษย์ถึงได้ตกต่ำถึงขนาดนี้?”

คำพูดของผู้อาวุโสนั้นทำให้ห่านเซินตกใจ

ห่านเซินรู้ว่าจักรพรรดินุษย์ที่ผู้อาวุโสพูดถึงก็คือประมุขของพยุหะโลหิตที่น่าจะวิวัฒนาการไปเป็นพระเจ้าแล้ว

“ผมไม่เคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับจักรพรรดินุษย์มาก่อน” ห่านเซินส่ายหัว

ผู้อาวุโสของดาร์กสปีริตไม่คิดว่าหานเซ็นพูดโกหก เขาพยักหน้าและพูด

“เมื่อนานมาแล้ว ทุกเผ่าพันธุ์ต่างเชื่อว่าจักรพรรดินุษย์วิวัฒนาการไป
เป็นพระเจ้าแล้ว แต่ดูเหมือนว่าเรื่องนั้นอาจไม่ใช่ความจริง เพราะถ้า
จักรพรรดินุษย์กลายเป็นพระเจ้าจริงๆละก็ มนุษย์ก็ไม่ควรจะตกต่ำอย่าง
ทุกวันนี้ ดูเหมือนจักรพรรดินุษย์ก็ตกต่ำลงมาเช่นกัน ไม่อย่างนั้นแล้วคนที่
มีสายเลือดของจักรพรรดิก็คงจะไม่ตกต่ำลงไปด้วยแบบนี้”

นี่เป็นครั้งแรกที่หานเซ็นได้ยินคนอื่นพูดเกี่ยวกับมนุษย์และบรรพบุรุษของ
พวกเขา หานเซ็นหวังที่จะได้พูดคุยกับผู้อาวุโสมากกว่านี้ เพราะเขา
ต้องการจะรู้เกี่ยวกับเรื่องบรรพบุรุษของมนุษย์

เพียงไม่กี่ประโยคจากปากของผู้อาวุโส หานเซ็นก็ได้รับรู้คำตอบหลาย
อย่าง เรื่องราวของจักรพรรดินุษย์ยังคงหลงเหลือในก๊อตแซงซ์วรี ไม่
เหมือนกับอาซูราที่ถูกลืมเลือนไป

‘ดูเหมือนว่ามนุษย์จะแตกต่างจากซูรา’ หานเซ็นคิด

แต่ผู้อาวุโสของดาร์กสปิริตไม่ได้พูดถึงเรื่องนั้นต่อ และเขาหันไปพูดเรื่องอื่นแทน

“ดูแลเหมยให้ดี ข้าก็จะปฏิบัติกับเจ้าอย่างดีเช่นกัน ข้าจะให้สิ่งนี้เป็นรางวัลกับเจ้าที่ส่งสปิริตมาคอยดูแลนาง”

หลังจากนั้นผู้อาวุโสของดาร์กสปิริตก็เรียกแกนยืนอันหนึ่งออกมาตรงหน้าหานเฉิน

หานเฉินเห็นว่ามันเป็นกระจกเก่าๆ มันมีเครื่องหมายที่บ่งบอกว่าเป็นระดับอัญมณีอยู่บนกระจก หานเฉินไม่รู้ว่ามันสามารถทำอะไรได้ แต่เขาก็รับมันเอาไว้และพูดขอบคุณผู้อาวุโส

แต่หานเฉินเข้าใจว่านี่ไม่ใช่แค่รางวัลธรรมดาๆ มันเป็นเหมือนกับการเตือนมากกว่า คำพูดของเขาอาจจะดูเป็นกันเอง แต่สิ่งนี้คือวิธีที่ผู้อาวุโสใช้บอกหานเฉินว่าเขาารู้เกี่ยวกับทุกการเคลื่อนไหวของหานเฉิน เขารู้ว่าหานเฉินได้ส่งราชินีชั่วพริบตามาคอยดูแลหลังเหมย

“เมื่อเหมยพัฒนาถึงระดับขั้นสุดยอดเมื่อไหร่ เจ้าก็จะได้รับรางวัลเพิ่มอีก”

หลังจากนั้นผู้อาวุโสก็โบกมือเพื่อให้ราชาอสรพิษนำทางห่านเซินออกไป

หลังจากที่ห่านเซินออกไปแล้ว เขาก็สังเกตว่าตัวเองมีเหงื่อท่วมตัว ผู้
อาวุโสน่าจะแข็งแกร่งกว่ากุชิงเฉิง ถ้าเขาต้องการที่จะฆ่าห่านเซิน มันก็ไม่มี
ทางที่ห่านเซินจะหนีรอดไปได้

“พ่อ หนูต้องการผลน้ำเต้านั้น” เป่าเอ๋อมีสีหน้าที่จริงจัง

ห่านเซินรีบเอามือปิดปากของเธอก่อนที่จะหันไปมองรอบๆ หลังจากนั้น
เขาก็ใช้อำนาจศาสตร์ตงเสวียนเพื่อซ่อนตัวตนและถามเธอ

“หนูรู้ไหมว่าผลน้ำเต้านั้นคืออะไร?”

เป่าเอ๋อส่ายหัว “หนูไม่รู้ แต่หนูรู้สึกว่ามันสำคัญกับหนู”

“ตอนนี้พ่อไปเอามันไม่ได้ ผู้อาวุโสของดาร์กสปิริตคนนั้นคอยปกป้องมัน
อยู่”

หานเซ็นรู้ว่าตัวเองยังอ่อนแกว่าผู้อาวุโสมากนัก คนที่อยู่มาตั้งแต่สมัยโบราณนั้นแข็งแกร่งกว่าพวกจักรพรรดิธรรมดาๆ อย่างแน่นอน

เป่าเอ๋อดูผิดหวัง ซึ่งมันก็ทำให้หานเซ็นรู้สึกเสียใจ เขาถามเธอ

“เป่าเอ๋อ หนูรู้ไหมว่ามันจะเติบโตเต็มที่เมื่อไหร่?”

“น่าจะ 4 ถึง 5 ปี” เป่าเอ๋อบอกหานเซ็น

“ถ้าอย่างนั้นก็ยังพอมีเวลาอยู่ พวกเราจะหาทางไปเอามันมาให้ได้” หานเซ็นพูดปลอบเธอ

แต่หานเซ็นรู้ว่าเวลาเพียงไม่กี่ปีนั้นไม่เพียงพอที่เขาจะทำให้ต่อกรกับทั้งเผ่าดาร์กสปิริตได้

แต่มันก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นไปไม่ได้ซะทีเดียว หานเซ็นคิดว่ากู่ชิงเฉิงพอที่จะต่อกรกับผู้อาวุโสของเผ่าดาร์กสปิริตได้ และถ้าเธอช่วยเหลือเขา มันก็มีโอกาสที่เขาจะสามารถชิงผลน้ำเต้ามาได้

ในเวลาหลายปี บางทีตัวห่านเชื้่นเองก็อาจจะแข็งแกร่งถึงระดับของผู้
อาวุโสก็ได้

ห่านเชื้่นอยู่ในเมืองดาร์กัสปิดต่่ออีก 2 วัน และในที่สุดเขาก็หาโอกาสที่
จะลอบไปยังสถานที่ที่เขานัดกับหวังอวี้อ้างเอาไว้ได้

ห่านเชื้่นเข้าไปในตรอกอันมืดมิดของเมือง และเสียงของชายคนหนึ่งก็ดัง
ออกมาจากความมืดนั้น

“สวนคือที่ตั้งของสิ่งล่อใจมากมาย”

ประโยคนั้นคือรหัสลับและห่านเชื้่นก็ตอบกลับไ้ว่า “ดังนั้นเขาจึงถูก
หลอกหลวง”

“ห่านเชื้่น นายมาจนได้ ฉันรอนายอยู่นานแล้ว”

หวังอวี้อ้างออกมาจากความมืดและรีบเข้าไปกำมือของห่านเชื้่นทันที

“เพื่อที่จะหนีไปจากที่นี่ คุณจะต้องอดทนไว้ก่อน คุณอาจจะต้องเตรียมตัวที่จะสละชีวิตของตัวเอง” หานเซ็นพูดอย่างเอาจริงเอาจัง

หวังอวีฮั่งเหวี่ยงมือของหานเซ็นออกไปและพูด

“นายนั้นแหละที่ต้องเสียสละชีวิต ฉันยังมีอายุขัยเหลืออีกหลายร้อยปี และหญิงสาวมากมายก็รอคอยฉันอยู่ ฉันจะไม่เสียสละชีวิตอะไรทั้งนั้น”

“คุณมาเป็นกึ่งเทพเพียงเพื่อผู้หญิงไม่กี่คนเนี่ยนะ? คุณจำเป็นต้องมีพื้นที่ใหญ่กว่านั้น” หานเซ็นมีสีผิวดำหวัง

“ไม่จำเป็นแล้วฉันจะฝึกฝนไปเพื่ออะไร? ถ้าไม่ใช่เพื่อสาว ๆ แล้วมันจะเป็นใครได้อีก? นายอย่างงั้นหรือ?” หวังอวีฮั่งยิ้ม

หานเซ็นพูดต่อ “คุณมาที่นี่เพื่อผู้หญิงจริงๆหรอเนี่ย แต่ก็ช่างเถอะ คุณมีข่าวอะไรเกี่ยวกับสปิริตสิบสามไหม?”

หวังอวีฮั่งพยักหน้า “มี เขาบอกให้ฉันเข้าไปใกล้สปิริตที่ชื่อหลิงเหมย และติดตามเธอไปเมื่อไหร่ก็ตามที่เธอไปจากที่นี่”

“เจ้าสปีรติสปีสามนั้นวางแผนชั่วไว้จริงๆด้วย เขาต้องการให้อาเล็กติดตามเธอ เพื่อที่จะใช้ความโชคร้ายของคุณดึงดูดมอนสเตอร์มาหาเธอ”

ห่านเซ็นเดาเอาไว้อยู่แล้วว่ามันจะต้องเป็นแบบนี้

“ถ้าอย่างนั้นฉันควรทำยังไงดี?” หวังอวี้อังถาม

“อย่าได้กังวลไป มีผมอยู่ที่นี้ทุกคน”

ห่านเซ็นคิดหาวิธีที่จะพาหวังอวี้อังออกไปจากที่นี่ และตอนนี้สปีรติสปีสามก็ส่งเขาไปหาหิ่งห้อย ซึ่งมันจะทำให้ทุกอย่างง่าย

หวังอวี้อังรู้สึกดีใจ ในตอนแรกเขากังวลว่าอาจจะต้องทนอยู่กับสปีรติสปีสามนานกว่านี้

“สปีรติสปีสามไร้เดียงสาเกินไปแล้ว เขาไม่รู้ว่าเลยว่าคนๆนี้จริงๆแล้วทรงพลังขนาดไหน สปีรติสปีสามคงจะแค่คิดว่าเขาเป็นคนที่โชคร้ายระดับธรรมดาๆเท่านั้น” ห่านเซ็นหัวเราะอย่างชั่วร้ายออกมา

หวังอวี้อึ้งพูดคุยกับหานเซินอยู่อีกสักพักก่อนที่จะจากไป

สปีรตสิบสามได้วางแผนเอาไว้หมดแล้ว ซึ่งหานเซินก็ปล่อยให้พวกมันเกิดขึ้นต่อไป

“มีอีกเรื่อง ตอนนี้มีมนุษย์คนอื่นอยู่ในเมืองดาร์กสปีรตนี้ด้วย ฉันว่าจะเรียกพวกเขาทุกคนมาประชุมกัน นายอยากจะมาเข้าร่วมด้วยไหม?”
หวังอวี้อึ้งถามหานเซิน

“คุณมีอิทธิพลขนาดนั้นเลยหรือ?” หานเซินมองเขาด้วยความซื่อค

“อ้อๆ! มันเป็นเพราะว่าฉันเป็นน้องชายของประธานสหพันธ์ คนอื่นๆจึงเริ่มนับถือฉันขึ้นมาแล้ว” หวังอวี้อึ้งหัวเราะ

Super God Gene – 1508 พลั้กั้ลั้บกลับมาอีั้กั้รั้ง

“ผมคงจะไปไม่ได้ เรื่องที่ผมยังมีชีวิตอยู่ยังไม่เหมาะที่จะให้คนอื่นรู้ตอนนี้”
หานเซ็นพูดหลังจากที่คิดอยู่ชั่วครู่

หวังอวี้อังยิ้ม “มีอะไรต้องกลัว? มันผ่านมามาตั้ง 10 ปีแล้ว นอกจากเพื่อนสนิทของนายก็ไม่น่าจะมีใครจำนายได้อีกแล้ว คนอื่นอาจจะจำชื่อนายได้ในฐานะสุดยอดผู้มีเกียรติคนแรก แต่พวกเขาคงจะลืมไปแล้วว่านายหน้าตาเป็นยังไง”

“ยังไงผมก็ต้องระวังตัวไว้ก่อน อาเล็กเองก็เก็บเรื่องนี้เป็นความลับด้วย”

หานเซ็นส่ายหัว เขาไม่ได้เกรงกลัวนิวกอมมุนิตี้ แต่เขาคิดว่าถ้ารีบเปิดเผยตัวออกไปจะทำให้การสืบหาข้อมูลของพวกเขาที่นิวกอมมุนิตี้มีความยุ่งยากมากขึ้น

เมื่อหานเซ็นยืนยันกรานที่จะไม่ไป หวังอวี้อังเลยต้องไปร่วมประชุมคนเดียว

เป็นเพราะมีหญิงหมยเป็นแบล็ดอัฟให้ หานเซ็นเลยไม่มีข้อจำกัดในการไป
ไหนมาไหนในเมือง หานเซ็นตัดสินใจโทรศัพท์กลับไปที่สหพันธ์ดวงดาว

“พีเซ็น พี่กลับมาแล้ว!” ทันทีที่หานเซ็นกลับมานั้น หานเหยียนก็เข้ามา
กอดเขาอย่างดีอกดีใจ

“ว้าว ไม่ได้เห็นหน้าแค่ไม่กี่วัน นี่เธอโตขนาดนี้แล้วหรอเนี่ย”

หานเซ็นเอามือลูบหัวของเธออย่างที่เคยทำในสมัยเด็ก

“สำหรับพี่มันอาจจะไม่กี่วัน แต่มันนานเป็น 10 ปีสำหรับหนู”

หานเหยียนจับมือของหานเซ็นขณะที่พูด “พี ห้องควบคุมหลักของ
คริสตัลไลเซอร์มันน่ามหัศจรรย์ขนาดนั้นเลยหรอ?”

“พีไม่คิดว่ามันจะมหัศจรรย์อะไร แต่ 1 วันของที่นั่นดูเหมือนจะเท่ากับ 10
ปี ถ้าพวกเราอยู่ที่นั่นนานกว่านั้นล่ะก็ บางทียุคสมัยของพีอาจจะหายไป
อย่างสมบูรณ์เลยก็ได้” หานเซ็นหัวเราะ

“ดูเหมือนพี่จะไม่ได้เปลี่ยนไปเลยสักนิด สำหรับพี่มันแค่ 1 วันก็จริง แต่สำหรับหนูมันนานถึง 10 ปี ระหว่างนั้นหนูคิดว่าหนูไล่ตามพี่ได้ทันแล้วละตอนนี้หนูเองก็เป็นกึ่งเทพคนหนึ่ง ถ้าพี่หายไปนานกว่านี้บางทีพี่อาจจะไม่ได้เป็นพี่คนโตอีกต่อไป” หานเหียนจะพูด

“ฮ่าๆ ไม่ว่าจะยังไงพี่ก็เป็นพี่คนโต ถึงเวลาจะผ่านไป 100 ปี สำหรับเรา 2 คน พี่ก็ยังถือว่าเป็นพี่คนโตเสมอ” หานเฉินยิ้ม

“ก็ได้ๆ พี่เป็นพี่คนโต พี่สุดยอดที่สุด”

หานเหียนกระพริบตาและพูดต่อ “พี่ หนูกำลังจะไปงานปาร์ตี้กับเพื่อนร่วมโรงเรียนในอีกไม่กี่วัน พี่จะไปร่วมงานด้วยไหม?”

“ทำไมเธอถึงอยากให้พี่ไปร่วมงานปาร์ตี้กับเพื่อนร่วมโรงเรียนของเธอด้วย?” หานเฉินถาม

หานเหียนยกไหล่และพูด “พวกเขาบอกว่าต้องพาคุณไปด้วย แต่หนูยังไม่มีใครเลย จะมีก็แค่พี่คนเดียววันนี้แหละ”

“เข้าใจแล้ว แล้วงานมันจัดขึ้นเมื่อไหร่?” หานเซ็นถาม

“คืนวันเสาร์บนดาวแฟนติส เดินทางไปที่นั่นน่าจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง” หานเหยียนพูด

“รอแปะปึงนะ” หานเซ็นโทรหาจีว๋เงินและเริ่มสนทนากับเขา

เมื่อการสนทนาสิ้นสุดลง หานเซ็นก็ยิ้มและพูด “ตกลง ไม่มีปัญหา พี่ไปร่วมงานด้วยได้”

“ถ้าอย่างนั้นก็ป็นอันตกลง เกี่ยวก้อยสัญญาโอเคนะ?”

หานเหยียนดึงมือของหานเซ็นและบังคับให้เขาเกี่ยวก้อยสัญญากับเธอ

หานเซ็นหัวเราะและพูด “ฮ่าๆ นี่เธออายุเท่าไรแล้ว? เธอยังจะทำอย่างนี้อีกหรือ?”

“ไม่ว่าหนูจะอายุเท่าไร หนูก็เป็นน้องสาวของพี่อยู่ดี พี่ก็อย่าลืมทำตามสัญญาด้วย” หานเหยียนหัวเราะกับตัวเอง

ตอนนี้จีเหียนหรั่งและเสี่ยวฮวาอยู่ที่บ้าน หานเฉินจึงใช้เวลาอยู่กับพวกเขาทั้งคู่ แต่เขาก็นำเรื่องราวของยีนออกมาอ่านด้วย ในตอนนี้เขายังไม่สามารถฝึกฝนตามเนื้อหาของมันได้ แถมความเจ็บปวดที่ต้องทนอยู่ทุกวันๆก็เริ่มจะทำให้เขาทนต่อไปไม่ไหว เขาต้องการจะหาทางออกจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในตอนนี้

หานเฉินไม่สามารถกำจัดพลังลึกลับของชุดเกราะคริสตัลสีดำออกไปได้ ถึงเขาจะใช้โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอมอดมันก็ไม่ได้ช่วยอะไร

หานเฉินตรวจสอบพลังนั้นอย่างละเอียด แต่เขาก็ยังไม่สามารถระบุได้ว่ามันเกี่ยวข้องกับธาตุอะไร

ครั้งหนึ่งหานเฉินเคยได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างวิชาไฮเปอร์จีโนจากไป๊อ๊ชาน แต่พลังที่ออกมาจากชุดเกราะมันไม่ตรงกับพลังไหนที่เขาเคยศึกษาหรือได้ยินมาก่อนเลย

ห่านเซ็นดูเวลาและสังเกตเห็นว่ามันเกือบจะถึงเวลาที่ชุดเกราะคริสตัลสีดำจะปล่อยพลังออกมาแล้ว ดังนั้นห่านเซ็นจึงไปที่ห้องฝึกและเตรียมตัวทนรับความเจ็บปวด

มันเกิดขึ้นเวลาเดิมทุกครั้ง พลังลึกลับนั้นจะไหลออกมาจากชุดเกราะและไหลเข้าไปในร่างกายของห่านเซ็น พร้อมกับสร้างความเจ็บปวดให้กับเขา

ถึงแม้ห่านเซ็นจะไม่สามารถหยุดมันได้ แต่เขาก็ไม่คิดที่จะนั่งดูอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไร เมื่อพลังนั้นไหลเวียนเข้าไปในร่างกายของเขา ห่านเซ็นก็ใช้เทคนิคจากเรื่องราวของยีนเพื่อจะควบคุมพลังลึกลับนั้นเอาไว้

แต่เขากียังไม่ที่จะสามารถควบคุมหรือทำอะไรกับมันได้เลย ซึ่งบางทีเขาอาจจะอ่อนแอเกินไปหรือไม่ก็พลังนี้มันไม่ได้เป็นของเขา

พลังลึกลับไหลเวียนตามหลอดเลือดของห่านเซ็นจนครบรอบ ก่อนที่มันจะกลับเข้าไปในชุดเกราะเหมือนเดิม

เมื่อความเจ็บปวดหายไปแล้ว ห่านเซ็นก็ทำตามเนื้อหาที่ถูกระบุไว้ในเรื่องราวของยีน แต่ในครั้งนี้มีบางอย่างที่ทำให้เขาต้องประหลาดใจ

เมื่อเขาลองใช้วิธีตามที่เรื่องราวของยีนบอกไว้ในครั้งที่ผ่านมา ร่างกายของเขาก็ไม่มีปฏิกิริยาอะไรเกิดขึ้นเลย แต่ทว่าครั้งนี้มันเกิดปฏิกิริยาบางอย่างขึ้น เขารู้สึกว่าเซลล์ของตัวเองร้อนขึ้นมา และมันก็เกือบจะทำให้เขารู้สึกราวกับว่ากำลังนั่งอยู่ในน้ำพุร้อน

แม้ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจะเพียงแค่นี้เล็กน้อย แต่การที่มันมีปฏิกิริยาบางอย่างเกิดขึ้นมาก็ทำให้หานเซ็นรู้ว่ามันเป็นไปได้ที่มนุษย์จะฝึกตามหนังสือเล่มนี้

หานเซ็นโคจรกระแสน้ำอีกหลายครั้งเพื่อจะยืนยันว่ามีปฏิกิริยาบางอย่างเกิดขึ้นจริงๆ แต่เขาก็ทำได้แค่นั้น ไม่ว่าเขาจะทำสักกี่ครั้งก็ตาม แต่ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นก็เหมือนเดิมและไม่รุนแรงขึ้นเลย

แน่นอนว่าหานเซ็นไม่ได้รู้สึกท้อใจอะไร เขาอดทนและค่อยๆ ฝึกเรื่องราวของยีนไปที่ละขั้นๆ

ขณะเดียวกันบนดาสดฟ้าของสิ่งก่อสร้างแห่งหนึ่ง มีชายผมสีขาวยคนหนึ่งนั่งอยู่ที่หัวโตะประชุม ขณะที่ด้านข้างของเขาก็มีมนุษย์และชูร่าอยู่หลายคน

ถ้าคนอื่นๆได้มาเห็นมนุษย์และธูราอยู่ร่วมกันแบบนี้ พวกเขาก็คงจะ
รู้สึกช็อคอย่างแน่นอน มนุษย์ที่นั่นอยู่เป็นระดับกึ่งเทพ ส่วนธูราก็เป็นนักสู้
ระดับ 4

คนที่มารวมตัวกันอยู่ที่นี่ต่างก็แข็งแกร่งทั้งนั้น ซึ่งแต่ละคนก็นั่งอยู่ข้างๆ
ชายผมขาวอย่างเงียบๆ ไม่มีใครกล้าพูดหรือสบตากับเขา

“ใครก็ได้ช่วยบอกฉันทีว่านี่มันเกิดอะไรขึ้น? ทำไมหายนะและครอบครัว
ของเขาถึงยังมีชีวิตอยู่ แต่สมาชิกทั้ง 5 ของเรากลับหายตัวไปแทน?”

ชายผมขาวมองไปยังมนุษย์และธูราที่นั่นอยู่

ไม่มีใครกล้าพูดอะไรออกมา หลังจากผ่านไปสักพักผู้หญิงที่เป็นธูรา
ราชวงศ์ก็พูดขึ้นมา

“ถ้าท่านประธานอนุญาต ข้าคิดว่า ข้าสามารถพาตัวหายนะและ
ครอบครัวของเขาที่นี่ได้ พวกเราจะได้รับคำตอบจากเขาโดยตรง”

“นั่นไม่ใช่ความคิดที่ดี พวกเรายังไม่มั่นใจว่าเขาจะใช้ทฤษฎีของหานจิ
งจื่อจริงหรือเปล่า ถ้าไม่ใช่ก็เท่ากับว่าพวกเราไปยั่วโมโหตระกูลจี้กับหลัว
ไห่ถึงโดยที่ไม่ได้อะไรเลย” มนุษย์ผู้ชายที่อยู่ด้านซ้ายพูดขึ้นมา

“จะใช้หรือไม่ใช้ก็ไม่เห็นจะสำคัญอะไร ตอนนี้ท่านประธานก็ตื่นขึ้นมาแล้ว
เจ้าคิดว่าท่านประธานจะเห็นตระกูลจี้กับหลัวไห่ถึงอยู่ในสายตาหรือไม่?” ชู
ว่าผู้หญิงพูดอย่างดูถูก

“ซาเฟยจะเป็นผู้รับผิดชอบงานนี้ ไปเอาคำตอบมาให้ได้” ชายผมขาวพูด

“ข้าจะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง” ชูว่าผู้หญิงยืนขึ้นและคำนับเขา

Super God Gene – 1509 ชายที่เหมือนพระเจ้า

จีเหียนหรรณพาเสี่ยวฮวาไปอยู่ที่ตระกูลจี้สั๊กพักหนึ่งเพื่อความปลอดภัย
เนื่องจากที่นั่นมีกึ่งเทพอยู่หลายคน รวมถึงผู้เฒ่าจี้ก็อยู่ที่นี่ด้วย

ส่วนหานเซินก็อยู่ที่บ้านสอนหนังสือให้กับเป่าเอ๋อ เธอค่อนข้างฉลาด แต่
เธอไม่เคยเติบโตขึ้นเลย ทำให้เธอไม่สามารถเข้าโรงเรียนเหมือนคนอื่นๆ
ได้

ทันใดนั้นkringประตูหน้าบ้านก็ดังขึ้น หานเซินตรวจดูคนที่มาหาผ่านทาง
กล้องวงจรปิด และเขาก็เห็นว่าคนๆ นั้นคือเจ้าบอด หานเซินรู้สึก
ประหลาดใจ เจ้าบอดเป็นคนที่มักจะทำตัวลึกลับอยู่เสมอ ดังนั้นการที่เขา
มาหาหานเซินถึงที่นี่จึงถือเป็นเรื่องแปลก

เมื่อหานเซินเปิดประตูออกไป เจ้าบอดก็เดินเข้ามาข้างในทันที โดยไม่ได้
พูดทักทายอะไร

“นายว่างคุยไหม?” เจ้าบอดเดินเข้าไปในบ้านและมองไปรอบๆ

“ว่าง ไปคุยกันในบ้านได้”

ห่านชื่นใจเป็นอย่างมาก เขาไม่ได้เร่งรีบอะไร เขารู้ว่าตัวเองกำลังเข้าใจ
ความจริงบางอย่างแล้ว

เมื่อพวกเขาไปถึงห้องนั่งเล่น ห่านชื่นก็ถาม “เอาเครื่องดื่มหน่อยไหม?”

“ไม่เป็นอะไร ฉันมีเวลาไม่มาก ฉันแค่จะมาบอกอะไรบางอย่างกับนาย”
เจ้าบอดหันมามองห่านชื่นและพูด

“นายกำลังตกอยู่ในอันตราย มีคนต้องการที่จะฆ่านาย”

“มีหลายคนอยากจะได้เห็นฉันตายอยู่แล้ว แต่ฉันก็เคยชินกับมันแล้ว” ห่าน
ชื่นยกไหล่

“ครั้งนี้มันต่างออกไป พวกคนที่ต้องการจะฆ่านายในครั้งนี้อาจจะทำมัน
ได้จริงๆ แม้แต่หิ้วให้ถึงก็ไม่สามารถหยุดพวกเขาได้” เจ้าบอดพูด

“ใครกันที่อยากจะฆ่าฉัน?” หานเซ็นถามไปอย่างจั้นๆ เขาไม่ได้คาดหวังว่าเจ้าบอดจะให้คำตอบกับเขาจริงๆ

เจ้าบอดตอบกลับมาในทันที “นิวคอมมุณีตี้”

“นายมีความเกี่ยวข้องกับนิวคอมมุณีตี้อย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นถาม

เจ้าบอดพยักหน้า “เรื่องมันค่อนข้างซับซ้อน ในตอนนี้ฉันไม่สามารถอธิบายอะไรได้มาก พ่อของนายบอกให้ฉันมาเตือนนายว่าให้พาครอบครัวไปอยู่ที่ตระกูลจีหรือไม่กี่ตระกูลหลังสักระยะหนึ่ง เพื่อความปลอดภัย และถ้านายนิวคอมมุณีตี้จับตัวไป นายแค่ต้องบอกพวกเขาไปว่า หานจิงจือปู่ทวดของนายเป็นแค่เจ้าหน้าที่ธรรมดาๆคนหนึ่ง เขาไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับอะไรกับหานจิงจือจากหน่วยรบพิเศษบลูบลัด”

“ฉันต้องการจะรู้เรื่องทุกอย่างก่อน” หานเซ็นพูดอย่างเย็นชา

“ทุกอย่างที่นายอยากรู้จะอยู่ในนี้แล้ว เปิดมันในที่ปลอดภัย หลังจากนั้นทำลายมันทิ้งซะ อย่าให้ใครได้เห็นมันเด็ดขาด ไม่อย่างนั้นพ่อของนายจะตกอยู่ในอันตราย”

เจ้าบอดส่งการ์ดให้กับห่านเซ็นและรีบออกไปทันที

เจ้าบอดกลับออกไปอย่างรวดเร็ว และก่อนที่ห่านเซ็นจะสามารถพูดอะไรออกมาได้ เขาก็หายตัวไปแล้ว

ห่านเซ็นปิดประตูและกลับไปห้องของตัวเองเพื่อจะเปิดดูเนื้อหาที่อยู่ในการ์ด เมื่อกดเปิดก็มีภาพไฮโดแกรมปรากฏขึ้นมา ห่านเซ็นเห็นเงาที่ดูคุ้นเคย มันดูเหมือนกับพ่อของเขาที่อยู่ในความทรงจำวัยเด็ก

“เซ็น จำสิ่งที่พ่อจะบอกลูกเอาไว้ให้ดี ตอนนี้ลูกเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว และพ่อก็เชื่อว่าลูกจะตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง”

ชายในวิดีโอหยุดไปครู่หนึ่ง ก่อนที่จะพูดต่อ “เรื่องนี้ค่อนข้างยาว ดังนั้นพ่อก็จะอธิบายให้ลูกฟังอย่างกระชับที่สุด ถ้าพวกเราทั้งคู่รอดไปได้และได้พบกันอีกครั้ง ตอนนั้นพ่อก็จะบอกเรื่องราวทั้งหมดกับลูก”

“ปู่ทวดของลูกก็คือห่านจิงจื่อ เขาถูกรู้จักในฐานะปรมาจารย์ชี่กงคนสุดท้ายของสหพันธ์”

ห่านเช็นอึ้ง เขาเคยชินกับการที่พวกคนมักจะพูดอะไรคลุมเครือ แต่ตอนนี้
เขาได้ยินความจริงอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งมันทำให้เขารู้สึกปรับตัวไม่ทัน

ชายในวิดีโอพูดต่อ “แต่เขาไม่ใช่ปรมาจารย์ชี่กงจากตำนาน เขาไม่ได้มี
สายเลือดที่พิเศษ เขาไม่ได้เกิดมาในกลุ่มตระกูลสายชี่กงในตำนาน เขา
อยู่ในกลุ่มที่ประกอบไปด้วยนักต้มตุ๋นที่แกลังทำตัวว่าเป็นชินแสเท่านั้น”

ห่านเช็นอึ้งกับสิ่งที่ได้ยิน เขาคิดว่าห่านจิงจื่อเป็นคนที่ชาญฉลาด
ไม่อย่างนั้นแล้วเขาจะสามารถสร้างความปั่นป่วนวุ่นวายแบบนั้นได้ยังไง?

แต่จริงๆ แล้วเขากลับเป็นแค่ นักต้มตุ๋นคนหนึ่ง แถมเป็นระดับมืออาชีพซะ
ด้วย

“อีกเรื่องหนึ่ง ห่านจิงจื่อเขาไม่ใช่ปู่ทวดของลูกจริงๆ อาและน้ำของลูกก็
ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับสายเลือดกับลูก พวกเราไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับ
ตระกูลห่าน ในตอนที่ปู่ทวดจริงๆ ของลูกกำลังจะตาย เขาได้ใช้อุบายที่
เตรียมการมาหลายปี เขาได้ปกปิดตัวตนของตัวเองโดยการสวมรอยเป็น
ห่านจิงจื่อซึ่งเป็นเพียงเจ้าหน้าที่คนหนึ่ง ส่วนพ่อก็ใช้ตัวตนของลูกคนแรก

ของปู่ของลูก ตระกูลหานยอมสังเวยชีวิตคน 2 คนเพื่อพวกเรา พวกเรา
เป็นหนี้บุญคุณพวกเขา ดังนั้นไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไร อย่าได้ไปโกรธ
แค้นพวกเขาเลย นอกจากหานจิ้งจื่อและปู่ของลูกแล้วก็ไม่มีใครรู้เรื่องนี้
อีก พวกเราเป็นหนี้พวกเขาถึง 2 ชีวิต”

หานเซ็นมีสีหน้าที่ซับซ้อน สิ่งที่ชายในวิดีโอบอกกับเขานั้นเกินความ
คาดหมายของเขาไปมาก

“พวกเราคิดว่าจะสามารถหนีจากการตามไล่ล่าและใช้ชีวิตตามปกติได้
แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาก็ตามรอยพวกเราจนเจอ ซึ่งมันเป็นจังหวะที่ทาง
กลุ่มสตาร์วีกกำลังต้องการจะซื้อบริษัทของพวกเขาพอดี ดังนั้นพ่อจึง
แกล้งตายเพื่อทำให้พวกเขาคิดว่าร่องรอยที่ได้มาไม่ถูกต้อง แต่พ่อก็ทำ
พลาดไปหลายจุด”

ชายในวิดีโอยิ้มแห้งๆออกมาและพูด “พ่อไม่ได้คาดคิดว่าภรรยาของพ่อจะ
เป็นลูกสาวของหลัวไห่ถั่ง และพ่อก็ไม่เคยคาดคิดว่าลูกจะกลายเป็นคนที่
ยิ่งใหญ่แบบนี้ เมื่อลูกเติบโตขึ้น ลูกก็ได้ดึงความสนใจของพวกเขาเข้ามา
อีกครั้ง แต่ก็ยังโชคดีที่ลูกมีหลัวไห่ถั่งเป็นตา แถมลูกก็ยังเป็นลูกเขยของ
จียั่วเจิน และด้วยอำนาจที่ลูกมีอยู่ พวกเขายังไม่สามารถหาความจริงได้

ว่าลูกเป็นทายาทของหานจึงจื่อจริงหรือเปล่า พวกเขากลัวว่าจะไปทำให้คนอื่นรู้ตัว ดังนั้นพวกเขาจึงยังไม่ได้พยายามทำอะไรกับลูก”

สีหน้าของชายในวิดีโอเริ่มเปลี่ยนไป “แต่ตอนนี้สถานการณ์มันเปลี่ยนไปแล้ว ชายคนนั้นกำลังจะตื่นขึ้นมาแล้ว ในเวลาอีก 3 ปี เขาจะตื่นขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ถึงตอนนั้นพวกเขาก็จะไม่จำเป็นต้องกลัวอะไรอีก ภายใน 3 ปีพวกเขาอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งในจักรวาล ลูกจำเป็นต้องวางแผนและใช้เวลา 3 ปีต่อไปให้คุ้มค่าที่สุด โดยไปหลบภัยที่ตระกูลจีหรือไม่กี่ตระกูลแล้ว แต่เมื่อชายคนนั้นฟื้นฟูลุอย่างเต็มที่ และถ้าเขาต้องการที่จะฆ่าลูก มันก็ไม่มีตระกูลไหนจะสามารถปกป้องลูกได้”

หานเซ็นอ้าปากเตรียมที่จะถามชายที่อยู่ในวิดีโอ เขาต้องการจะรู้ว่าคนที่พูดถึงนั้นเป็นประธานของนิวกอมมุนิตี้ หรือสมาชิกของพยู่หะไลहितกันแน

แต่มันก็เป็นแค่วิดีโอและมันก็ไม่สามารถตอบอะไรเขาได้ ดังนั้นหานเซ็นจึงได้แค่อ้าปาก แต่ไม่ได้พูดอะไรออกมา

ถึงอย่างนั้นก็เหมือนกับว่าชายในวิดีโอสามารถมองเห็นจิตใจของหานเซ็นได้ เขาพูดขึ้นมา

“ชายคนนั้นก็คือประธานของนิคมมุนิตี พ่ออยู่กับพวกเขาเป็นเวลา
หลายปี แต่นอกจากความแข็งแกร่งของเขาแล้ว พ่อก็รู้อะไรมาก
ทั้งหมดที่พ่อรู้ก็คือถ้าเขาฟื้นตัวขึ้นเมื่อไหร่ แม้แต่กิ่งเทพก็ไม่สามารถ
เผชิญหน้ากับเขาได้”

Super God Gene – 1510 3 ปี

“แต่ชายคนนั้นมีข้อเสียเปรียบที่ใหญ่หลวงอยู่อย่างหนึ่ง ซึ่งก็คือเขาเข้าไปในก๊อตแซงซ์วรีไม่ได้ ถ้าชีวิตของลูกตกอยู่ในอันตราย ลูกต้องหนีเข้าไปในก๊อตแซงซ์วรี มันอาจจะมียอดฝีมือหลายคนของนิวกอมมูนิตีอยู่ภายในก๊อตแซงซ์วรี แต่อย่างน้อยๆลูกก็ไม่ต้องเผชิญหน้ากับชายคนนั้น”

หลังจากที่พูดจบชายในวิดีโอก็ดูมีสีหน้าที่ซับซ้อน

“ลูกยอดเยี่ยมกว่าที่พ่อคาดคิดเอาไว้ การที่ได้มีลูกชายอย่างลูกทำให้พ่อภูมิใจ ลูกจำเป็นต้องมีชีวิตรอดเพื่อดูแลแม่และน้องเหียน รวมถึงภรรยาของลูกและเสี่ยวฮวา พ่อเองก็จะพยายามทำทุกอย่างเพื่อจะประกันความปลอดภัยของทุกๆคน และหวังว่าสักวันหนึ่งพวกเราจะได้พบกันอีกครั้ง”

หลังจากนั้นวิดีโอก็จบลง หานเฉินไม่สามารถบอกได้เลยว่าชายคนนั้นคือพ่อของเขาจริงๆหรือป่าว เนื่องจากเทคโนโลยีในสมัยนี้นั้นก้าวหน้าอย่างมาก และการจะสร้างวิดีโอแบบนี้ขึ้นมาก็ไม่ใช่เรื่องยากอะไร

หานเซ็นรู้ว่าการที่เจ้าบอดมาส่งมันให้กับเขาด้วยตัวเองนั้นทำให้มันดู
น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ถึงแม้หานเซ็นจะไม่ได้เชื่ออย่างสนิทใจว่าทุกอย่างในวิดีโอเป็นเรื่องจริง
แต่คำตอบหลายๆอย่างก็ฟังดูสมเหตุสมผล

แต่หลังจากที่หานเซ็นครุ่นคิดเกี่ยวกับมันอยู่สักพัก เขาก็รู้สึกว่ามี
บางอย่างผิดปกติ

อย่างเรื่องที่หานจิงจือสวมรอยคนที่มื่อื่อว่าหานจิงจือของตระกูลหาน ถ้า
เขาต้องการจะหลีกหนีจากสายตาของนิวคอมมูนิตี้จริงๆ ทำไมเขาถึงแบบ
นั้น?

เพราะนั้นไม่ได้ต่างอะไรจากการพยายามซ่อนตัวในที่โล่ง ซึ่งมันฟังดูไร้
สาระสิ้นดี ถ้าเขาไปสวมรอยคนที่มื่อื่อที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับหานจิงจือ มันยัง
ฟังดูมีเหตุผลมากกว่าซะอีก

ถ้าหานจิงจือรู้สึกภาคภูมิใจในชื่อและไม่อยากจะเปลี่ยนมัน มันก็ฟังดูไม่
สมเหตุสมผลเช่นกัน เขาเป็นนักต้มตุ๋นระดับพระกาฬ ดังนั้นการใช้ชื่อคน

อันดูจะเป็นเรื่องปกติสำหรับเขามากกว่า และมันก็คงจะไม่มีใครยอมเสี่ยง
ทุกสิ่งทุกอย่างเพียงเพื่อความภาคภูมิใจของตัวเอง

แต่นอกจากนั้นแล้ว ทุกอย่างก็ฟังดูพอน่าจะเชื่อถือได้อยู่

“หัวหน้าของนิวกอมมูนิตีคือใครกันแน่? ทั้งๆที่เข้าไปในก็อตแสลงซ์วรีไม่ได้
แต่ทำไมเขาถึงได้แข็งแกร่งกว่ากึ่งเทพได้ หานจึงจ๊อที่เป็นนักต้มตุ๋นไปทำ
อะไรไว้ ชายคนนั้นถึงได้โกรธแค้นเขามากขนาดนั้น?” หานเซ็นสงสัย

แต่มันไม่ได้สำคัญว่าวดีโอนี่จะเป็นของจริงหรือปลอม หานเซ็นรู้อยู่แล้ว
ว่านิวกอมมูนิตีนั้นคงจะไม่ยอมปล่อยเขาไปง่ายๆ ดังนั้นเขาจำเป็นต้อง
แข็งแกร่งขึ้นเพื่อจะรับมือกับอะไรก็ตามที่กำลังเข้ามา

หานเซ็นไม่ได้มีแผนที่จะหนีไปซ่อนตัวที่ตระกูลจีหรือตระกูลหลัว เพราะ
ยังไงซะเขาก็รู้ว่าตอนนี้ตัวเองมีพลังที่เหนือกว่าทุกคนในตระกูลจี ถ้า
เขาไม่สามารถหยุดสิ่งที่เข้ามาได้ ตระกูลจีก็ไม่สามารถทำอะไรได้เช่นกัน

ถึงในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจะมีกึ่งเทพขึ้นมาใหม่มากมาย แต่หานเซ็นไม่คิด
ว่าพวกเขาเป็นนักสู้ที่แข็งแกร่งอะไร ในสหพันธ์มีกึ่งเทพที่มีแข็งแกร่งระดับ

ชั้นสุดยอดอยู่ไม่กี่คนเท่านั้น นอกจากกู่ชิงเฉิงและหัวหน้าของพยู่หะโลहित
แล้ว เขาก็ไม่เห็นใครที่เก่งๆอีก ซึ่งในตระกูลจี้ก็คงไม่มีใครที่แข็งแกร่งแบบ
นั้นแน่นอน

หานเซินมีแกนยืนเทพที่ทำให้เขาแข็งแกร่งถึงระดับชั้นสุดยอด ดังนั้นมัน
จึงไม่มีประโยชน์อะไรที่เขาจะหนีไปหลบที่ตระกูลจี้

หานเซินทำลายการ์ดและกลับไปช่วยเป่าเอ๋อทำการบ้านต่อ

แต่หานเซินไม่สามารถรวบรวมสมาธิได้ จิตใจของเขายังคงคิดอยู่ว่าเป็น
ใครกันแน่ที่เป็นหัวหน้าของนิวคอมมูนิตี้?

หานเซินคิดว่าคนที่น่าจะพอเป็นไปได้ที่สุดก็คืออาซูว่า เนื่องจากจู่ๆเขาก็
หายตัวไปจากก๊อตแซงซ์วรี และมันก็เป็นที่ยืนยันไปทั่วว่าอาซูว่าไม่สามารถเข้าไป
ในก๊อตแซงซ์วรีได้ ถ้าหัวหน้าของนิวคอมมูนิตี้ไม่สามารถเข้าไปในก๊อต
แซงซ์วรีจริงๆละก็ เขาก็อาจจะเป็นอาซูว่าจริงๆก็ได้

ห่านเซ็นยังมีอีกข้อสันนิษฐานหนึ่ง หัวหน้าของนิวกอมมุนิสต์ไกรธเค้นห่าน
จิงจื่อ และมันก็มีเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เขายังคงไม่ฟื้นตัวจนถึงทุก
วันนี้

ห่านเซ็นคิดว่าหัวหน้าของนิวกอมมุนิสต์อาจจะจะเป็นพระเจ้าที่ทีมเจ็ดเข้าไป
พบในก๊อตแซงซัวร์ บางทีในตอนนั้นอาจจะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น
ระหว่างเขากับห่านจิงจื่อ และนั่นก็เป็นต้นเหตุของเหตุการณ์ทั้งหมด

ห่านเซ็นคิดว่า 2 คนนี้น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด แต่มันก็เป็นเพียงแค่ข้อ
สันนิษฐานเท่านั้น เขายังคงขาดหลักฐานที่จะมาสันนิษฐาน

แต่ถึงท้องฟ้าจะถล่มลงมา เวลาก็ยังคงเดินต่อไป ห่านเซ็นไม่คิดที่จะนั่งรอ
ความตายอยู่เฉยๆ

และถ้าเขาจะต้องตาย เขาก็ขอตายในเส้นทางที่เขาเป็นคนเลือกเอง
นอกจากนั้นมันยังมีเวลาอีก 3 ปี ใครจะรู้ว่ามันจะเกิดอะไรขึ้นบ้างใน
ระหว่างนั้น?

แต่ตอนนี้มันถึงวันที่เขาได้สัญญากับห่านเหียนเอาไว้แล้ว ดังนั้นเขาจึงพาเป่าเอ๋อไปด้วย นิคคอมมูนิตีู้้แล้วว่าเขายังมีชีวิตอยู่ ดังนั้นมันจึงไม่มีเหตุผลอะไรที่เขาต้องซ่อนตัวอีก เขาไปที่ดาวแฟนตีสโดยใช้การขนส่งสาธารณะ

ดาวแฟนตีสมีรีสอร์ทสำหรับการพักผ่อน ทั้งดวงดาวเต็มไปด้วยโรงแรมจำนวนมาก และงานปาร์ตี้ที่เขา กำลังจะไปเข้าร่วมก็ถูกจัดขึ้นในโรงแรมที่หรูหรา

ห่านเหียนบอกห่านเฉินว่าเพื่อนร่วมชั้นของเธอส่วนใหญ่เป็นแค่ผู้เป็นเลิศเท่านั้น และมีแค่คนเดียวเท่านั้นที่เป็นกึ่งเทพ ชื่อของเขาก็คือจ้าวหมิงเจ้อ

“เขามาจากแองเจิลจีนอย่างนั้นหรือ?” ห่านเฉินถาม

ห่านเหียนพยักหน้า “เขาเป็นลูกชายคนที่ 2 ของจ้าวเจ็ด เขาพยายามที่จะจับหนูตั้งแต่ที่ยังเรียนอยู่ แต่หนูไม่ได้ชอบเขาเลยสักนิด”

ตอนนี้หานเซ็นก็เข้าใจขึ้นมา “เธอพาพี่มาที่นี่ก็เพื่อให้พี่ช่วยเขี่ยจ้าวหมิงเจ้อออกไปอย่างนั้นหรือ?”

หานเหยียนหัวเราะและพูด “มีผู้ชายหลายคนพยายามจะจีบหนู แต่ว่าเองเจิลจิ้นมีอำนาจมากในสหพันธ์ ถ้าหนูใช้ผู้ชายคนอื่น พวกเขาก็จะถูกจ้าวหมิงเจ้อทำร้ายได้ พี่เกลียดคนตระกูลจ้าวอยู่แล้วไม่ใช่หรือ? อย่าบอกนะว่าพี่กลัว?”

หานเซ็นแก้มึงทำเป็นโกรธแล้วพูด “พี่ไม่เคยกลัวตระกูลจ้าวเลยสักนิด ถ้าพวกมันกล้าที่จะเข้ามาทำอะไรง่ๆละก็ พี่จะเหยียบหน้าพวกมันด้วยเท้า ถึงแม้จ้าวเจ็ดจะมาเอง เธอก็ไม่ต้องกลัวอะไรทั้งนั้น นอกจากพี่และครอบครัวของพวกเราแล้ว ไม่มีใครบังคับให้เธอทำในสิ่งที่ไม่ชอบได้”

หานเหยียนตอบกลับไป “พี่หมายความว่าถ้าพี่และแม่ไม่ชอบการตัดสินใจของหนู หนูก็ทำอะไรไม่ได้เลยหรือ?”

“ก็ใช่ คนมักพูดกันว่าเราควรเชื่อฟังคำของคนที่มีอายุสูงกว่าตัวเอง พี่ก็คิดว่ามันเป็นอะไรที่สมเหตุสมผล” หานเซ็นพูดอย่างจริงจัง

“สองมาตรฐานชัดๆ พี่ไม่เห็นเคยเชื่อในสิ่งที่แม่บอกเลย” หานเหยียนมอง หานเฉินด้วยความดูถูก

ในยานอวกาศลำหนึ่ง ซาเฟยกำลังดูวิดีโออยู่

“เจ้านี่หยิ่งยโสจริงๆ แถมยังมีอารมณ์มาเข้าร่วมงานปาร์ตี้กับน้องสาวอีก? ก็ได้ ข้าจะจัดการกับเจ้าชะที่นั่น มุ่งหน้าไปที่ดาวแฟนตีส!” ซาเฟยกออก คำสั่ง

Super God Gene - 1511 หน้า

เมื่อห่านเซ็นและห่านเหยียนไปถึงโรงแรม ก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งรอดตัวมารับพวกเขา

“น้องเหยียน ในที่สุดเธอก็มาถึงจนที่นี้จนได้ เหยียนเหยียนและหงเหวียนมาถึงที่นี่ก่อนแล้ว พวกเขากำลังรอเธออยู่”

เมื่อเขาเห็นห่านเซ็นที่กำลังอุ้มเป่าเอ๋ออยู่ เขาก็แก่งยืมออกมาและถาม “สุภาพบุรุษคนนี้เป็นคู่ของเธออย่างนั้นหรือ?”

“นี่คือพี่ชายของฉัน” ห่านเหยียนพูดด้วยรอยยิ้ม

“พี่ชายของเธอ? แต่ฉันคิดว่าเขา...” ชายหนุ่มซัดค

“พี่ชายของฉันไม่ใช่คนที่จะตายง่ายๆ”

หลังจากนั้นห่านเหยียนก็แนะนำชายหนุ่มคนนั้นให้ห่านเซ็นรู้จัก

“นี่คือเพื่อนร่วมชั้นของหนูเอง จ้าวหมิงเจ้อ เขาเป็นบุตรคนที่ 2 ของจ้าวเจ็ด”

“ยินดีที่ได้รู้จัก” หานเซินยื่นมือของเขาออกไป

จ้าวหมิงเจ้อยื่นมือของตัวเองออกมาเช่นกัน แต่เขารู้สึกสับสน มันเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อได้ ดังนั้นเขาจึงถาม “คุณคือหานเซินจริงๆ อย่างนั้นหรือ?”

“ใช่ ฉันคือหานเซิน” หานเซินยิ้ม

“พวกเราไม่ควรมาเยือนคุณกันตรงนี้ เย็นเย็นคงจะต้องรอพวกเราอยู่นานแล้วแน่ๆ” หานเหยียนพูด

“พวกเขาอยู่ที่ห้องรับรอง ตามมา ฉันจะพาเธอไปหาพวกเขา”

จ้าวหมิงเจื่อนำทาง ขณะที่หันมามองหานเซินอยู่เรื่อยๆ

การที่ได้รู้ว่าหานเซินยังไม่ตายนั้นเป็นข่าวที่น่าตกใจอย่างมากสำหรับเขา

“เหยียน เกิดอะไรขึ้นกับเธอ? โว้ว! นี่เธอมีลูกแล้วอย่างนั้นหรือ? นั่นคือสามีของเธอใช่ไหม?”

เมื่อพวกหานเซ็นไปถึงห้องรับรอง ก็มีกลุ่มคนเข้ามาหาทันที และเมื่อพวกเขาเห็นหานเซ็นกำลังอุ้มเป่าเอ๋ออยู่ พวกเขาก็อดไม่ได้ที่จะถามขึ้นมา

“ไม่ใช่แบบนั้น! นี่คือพี่ชายของฉัน ฉันไม่มีคู่ ดังนั้นฉันก็เลยขอให้เขามาด้วย” หานเหยียนพูด

“พี่ชายของเธอ? คนที่เป็นสุดยอดผู้มีเกียรติคนแรกนะหรือ? ฉันคิดว่ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเมื่อ 10 ปีก่อน...”

ขณะที่ฟางเยียนเยียนพูดอย่างนั้น ทุกคนก็เริ่มมองหานเซ็นด้วยสีหน้าที่สับสน

“ใช่แล้ว เขาหลงเข้าไปในดินแดนรกร้าง และมันก็ใช้เวลาถึง 10 ปีกว่าที่เขาจะหาทางกลับมาได้”

ตอนนี้เมื่อทุกคนเข้าใจ ฟางเยียนเยียนก็ยิ้มออกมาและหันมาพูดกับหาน
เฉิน

“รุ่นพี่ หนูเคยนับถือรุ่นพี่มากๆ รุ่นพี่เป็นไอดอลของทุกคนในโรงเรียน
ทหารเหยี่ยวดำ”

หานเฉินเคยจบจากที่โรงเรียนทหารเหยี่ยวดำเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้เขาถูก
ต้อนรับอย่างอบอุ่น และทุกคนก็อยากที่จะพูดคุยกับเขา

“หายตัวไปเป็น 10 ปี ฉันอยากรู้จริงๆว่านายจะอ่อนแอลงไปบ้างหรือ
เปล่า”

จู่ๆก็มีเสียงที่เย็นชาดังขึ้นมาขัดการสนทนาของพวกเขา

หานเฉินหันไปมองและเห็นอิตงมู่กำลังนั่งดื่มไวน์อยู่บนโซฟา เขายืนขึ้น
และเดินเข้ามาหาหานเฉิน

“ทำไมนายถึงมาอยู่ที่นี่ได้?” หานเฉินซ็อกที่เจออิตงมู่ในที่แห่งนี้

ฟางเยียนเยียนเดินเข้าไปหาอีตงมู่และควงแขนของเขา เธอพูดด้วย
ท่าทางโอ้อวด

“นี่คือแฟนหนุ่มของหนูเอง อีตงมู่ หนูคงไม่ต้องแนะนำอะไรแล้วมั้ง เพราะ
ดูเหมือนว่าทั้ง 2 คนจะรู้จักกันอยู่แล้ว”

จ้าวหมิงเจ้อหัวเราะและพูด “ทุกคนนั่นรู้จักอีตงมู่! เขาเป็นกึ่งเทพที่มี
ชื่อเสียงอย่างมาก”

เพื่อนร่วมชั้นทุกคนของหานเหยียนต่างก็ดูจะรู้จักอีตงมู่ ซึ่งหานเหยียนพบว่า
นั่นเป็นอะไรที่น่าสนใจ เขาจึงถามขึ้นมา

“ดูเหมือนว่านายจะประสบความสำเร็จน่าดูเลย นายมีทั้งชื่อเสียงและ
แฟนสาวที่สวยงามแบบนี้”

อีตงมู่พูดอย่างเย็นชา “แต่น่าเสียดายที่ฉันยังตามหาตัวดอลลารี่ไม่เจอ
ฉันเลยยังไม่มีโอกาสได้เอาชนะเขาเลย”

หานเซ็นพูดคุยกับอิตงมู่ต่อไป อิตงมู่ยังคงไม่ชอบพูดเหมือนเดิม เขาไม่เคยพูดกับใครจริงๆจังๆมากเท่ากับหานเซ็น ดูเหมือนว่าเวลา 10 ปีที่ผ่านมาจะทำให้เขาเงียบยิ่งกว่าเดิมซะอีก

ขณะที่พวกเขาพูดคุยกัันนั้นก็มียานอวกาศอีกลำมาลงจอดบนดาวแฟนดิส

ซาเฟยปลอมตัวด้วยการสวมหมวกและเดินลงมาจากยานอวกาศ แต่ก่อนที่จะลงมาจนถึงพื้นนั้น ก็มีใครบางคนเดินลงมาจากยานอวกาศเช่นกัน

“คุณหนูที่น่า ทำไมคุณหนูถึงมาอยู่ที่นี่ได้?”

ซาเฟยมองดูหญิงสาวที่กำลังเดินลงมาจากยานอวกาศด้วยความประหลาดใจ

“เข้าตามซาเฟยมา” ที่น่ากระพริบตา สีหน้าของเธอนั้นดูค่อนข้างชั่วร้าย

ซาเฟย์ยิ้มแห้งๆออกมาและพูด “ทีน่า ถ้าท่านประธานรู้ว่าคุณหนูแอบ
ขึ้นมาบนยานของข้าล่ะก็ ข้าจะต้องถูกลงโทษแน่ๆ”

ทีน่ากระพริบตาและพูด “ถ้าอย่างนั้นก็แค่อย่าให้พ่อรู้ก็พอ ถ้าเจ้ามาที่นี่
เพื่อฆ่าห่านเซ็น ข้าน่าจะช่วยเหลือเจ้าในเรื่องนั้นได้”

“นี่เป็นภารกิจของข้า และข้าก็ทำมันสำเร็จได้ด้วยตัวคนเดียว คุณหนูควร
จะกลับขึ้นไปบนยานอวกาศและให้ใครสักคนพาคุณหนูกลับไป” ซาเฟย์
พูด

“ซาเฟย์ เจ้าคิดว่าข้าอ่อนแอกว่าเจ้าอย่างนั้นหรือ?” ทีน่าดูโกรธขึ้นมา

“ข้าไม่ได้หมายความว่าแบบนั้น คุณหนูได้ยื่นที่ดีของท่านประธานมา ดังนั้น
คุณหนูต้องเหนือกว่าข้าอย่างแน่นอน แต่ห่านเซ็นเป็นเพียงแค่มนุษย์กึ่ง
เทพคนหนึ่ง เขาไม่คู่ควรที่จะให้คนที่ยอดเยี่ยมอย่างคุณหนูลงมือ” ซาเฟย์
พูด

ทีน่าเป็นลูกสาวคนเดียวของประธานนิวกอมมูนิตี้ เธอเป็นที่รักและหวง
แหนอย่างมาก เธอเติบโตมาเป็นคนที่ยิ่งแกร่งอย่างไม่น่าเชื่อ แต่

เนื่องจากเธอยังเด็ก เธอจึงขาดประสบการณ์ในการต่อสู้จริง ดังนั้นซาเฟีย
ไม่สามารถเสี่ยงให้เธอได้รับบาดเจ็บได้

ถ้าเส้นผมแม้แต่เส้นเดียวของทีน่าได้รับความเสียหาย ซาเฟียก็ต้องรับ
โทษอย่างหนัก เธออาจจะถูกฆ่าเลยก็ได้

ถึงแม้ทีน่าอาจจะขาดประสบการณ์ แต่เธอก็ฉลาดมากๆ เธอกระพริบตา
และพูด

“น้ำซาเฟีย อย่าได้กังวลไปเลย ข้าเอาชุดเกราะจีโนของพ่อมาด้วย ข้าจะ
ไม่ได้รับอันตรายอะไร”

ดวงตาของซาเฟียเบิกกว้างและเธอก็อุทานออกมา

“อะไรนะ?! คุณหนูขโมยชุดเกราะจีโนของท่านประธานมาอย่างนั้นหรือ?”

“ซาเฟีย เจ้าไม่ควรจะพูดแบบนั้น ข้าเป็นลูกสาวของเขา ดังนั้นของของ
เขาก็คือของของข้าด้วย ข้าเพียงแค่ใช้ของที่เป็นของของข้าเท่านั้น ข้า
ไม่ได้ขโมยอะไร” ทีน่ากระพริบตาและพูดออกมา

ซาเฟย์ไม่รู้ว่าควรจะตอบกลับไปอย่างไรดี ที่น่าดูไร้ซึ่งความกลัวใดใด และมันก็เห็นได้ชัดว่าแม้แต่ประธานก็ไม่สามารถควบคุมเธอได้ เนื่องจากในตอนนี้อะไรก็ได้แอบตามมาจนถึงที่นี่แล้ว มันก็เป็นไปไม่ได้ที่จะส่งเธอกลับไป แต่ด้วยชุดเกราะจีโน เธอก็น่าจะปลอดภัย

อย่างน้อยๆซาเฟย์ก็ไม่จำเป็นต้องกังวลถึงบทลงโทษที่ปล่อยให้ที่นี่ได้รับบาดเจ็บ เพราะชุดเกราะนั้นสามารถปกป้องเธอจากกิ่งเทพระดับที่ออกไปได้สบายๆ

“ซาเฟย์ พวกเราไปฆ่ามนุษย์กิ่งเทพคนนั้นกัน” ที่น่าดูตื่นเต้นมาก

“ตกลง แต่ว่าคุณหนูต้องทำตามคำสั่งของข้า” ซาเฟย์พูด

ที่น่าพยักหน้า แต่เมื่อซาเฟย์มองไปที่ใบหน้าของหญิงสาวคนนี้ เธอก็รู้ในทันทีว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้ที่น่ายอมเชื่อฟัง

ซาเฟย์รู้สึกโล่งใจที่ที่น่าเอาชุดเกราะจีโนมาด้วย เพราะถ้าเธอได้รับบาดเจ็บล่ะก็ มันก็จะเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นมาแน่

Super God Gene – 1512 คาดเดาไม่ได้

ซาเฟียอธิบายแผนการให้ทีน่าฟัง หลังจากนั้นพวกเธอก็เข้าไปในโรงแรม แต่ตอนนี้ห่านเซ็นและห่านเหยียนไม่ได้อยู่ที่ห้องรับรองแล้ว

อิตงมู่ไม่ค่อยชอบงานเลี้ยงอะไรแบบนี้ ดังนั้นเขาจึงชวนห่านเซ็นไปที่ห้องสำหรับต่อสู้

“ห่านเซ็น แสดงให้ฉันดูหน่อยว่าฝีมือของนายตกลงไปหรือเปล่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา”

อิตงมู่พูดขณะที่ยืนอยู่ในสนามประลอง พร้อมกับถือมีดสำหรับฝึกซ้อมเอาไว้ในมือ

ห่านเซ็นก้าวเข้าไปในสนามประลอง พร้อมกับดาบสำหรับฝึกซ้อมในมือ

“ถึงฝีมือของฉันจะไม่ได้พัฒนาขึ้น แต่มันก็ไม่ได้แย่ลงอย่างแน่นอน”

อิตงมู่ไม่ได้พูดอะไรอีก เขาเพียงแค่พุ่งเข้าไปโจมตีใส่ห่านขึ้นด้วยมีดของเขา

ส่วนคนอื่นๆก็กำลังอยู่บนอัฒจันทร์เพื่อรอดูการต่อสู้

หงเหลียนรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เห็นการต่อสู้

“อยากรู้ว่ารุ่นพี่ห่านหรือกิ่งเทพอิตงมู่ ใครจะแข็งแกร่งกว่ากัน?”

ฟางเยียนเยียนพูดอย่างมั่นใจ “แน่นอนว่าต้องเป็นอิตงมู่อยู่แล้ว ถึงพี่ชายของเหยียนจะแข็งแกร่ง แต่เขาก็ไม่ได้ต่อสู้มาเป็น 10 ปี ฝีมือของเขาต้องขึ้นสนิมบ้างแหละ”

ห่านเหยียนยิ้ม “ไม่สำคัญว่าฝีมือจะขึ้นสนิมหรือไม่ แต่พี่ของฉันไม่มีทางแพ้ใคร”

จ้าวหมิงเจอรีบพูดขึ้นมา “พวกเขาทั้งคู่ต่างก็แข็งแกร่งมากๆ มันจึงเป็นไปได้ที่จะตัดสินว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ”

ในขณะที่พวกเขากำลังสนทนากันนั้น การต่อสู้ที่ดุเดือดก็เริ่มต้นขึ้น วิชา
ลอบสังหารของอิตงมูนั้นทรงพลังอย่างมาก และเขาก็สามารถฆ่าคู่ต่อสู้
ส่วนใหญ่ได้ด้วยการโจมตีเพียงครั้งเดียว ถึงแม้จะแค่เป็นมีดสำหรับ
ฝึกซ้อม แต่เมื่ออยู่ในมือของอิตงมู มันก็เป็นอะไรที่อันตรายอยู่ดี

ผู้ชมนั้นอยู่ใกล้สนามประลองมากๆ แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็มองเห็นการ
โจมตีของอิตงมูไม่ทัน เมื่อไหร่ก็ตามที่อิตงมูโจมตี มันก็เหมือนกับว่า
ร่างกายของเขานั้นหายไป

ห่านเหียนและจ้าวหมิงเจ้อเป็นกึ่งเทพเรียบร้อยแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นพวก
เขาก็ยังไม่เห็นการโจมตีของอิตงมู

เคร็ง!

ห่านเฉินพลิกดาบและแทงกลับไปด้านหลัง หลังจากนั้นก็มีเสียงการปะทะ
กันของโลหะดังขึ้น พร้อมกับการปรากฏตัวของอิตงมู

วินาทีต่อมาอีตงมู่ก็หายตัวไปอีกครั้ง แต่หลังจากที่หานเซินเคลื่อนไหวนั้น ก็มีเสียงโลหะปะทะกันดังขึ้นอีกครั้ง หลังจากนั้นตัวตนของอีตงมู่ก็ปรากฏออกมา

อีตงมู่เรียกได้ว่าล่องหนเหมือนกับผีที่วนอยู่รอบๆตัวหานเซิน แต่ถึงอย่างนั้นหานเซินก็สามารถใช้ดาบป้องกันการโจมตีแต่ละครั้งที่เข้ามาได้อย่างไม่ยากเย็น

“พวกเขาเก่งกาจจริงๆ ทำไมฉันถึงไม่แข็งแกร่งอย่างพวกเขาบ้างนะ”
ดวงตาของหงเหียนเบิกกว้าง

“เหียน พี่ชายของเธอแข็งแกร่งมาก แต่ยังงี้อีตงมู่ของฉันก็ยังแข็งแกร่งกว่าอยู่ดี” ฟางเหียนเหียนพูด

“ผู้คนมักจะพูดว่าความรักทำให้คนตาบอด ฉันเพิ่งจะได้เห็นความจริงในคำกล่าวนั้นในวันนี้” หานเหียนพูดกลับไป

“เธอไม่เห็นหรือว่าพี่ชายของเธอกำลังถูกไล่ต้อนอยู่? เขาไม่มีโอกาสได้โจมตีกลับเลยสักครั้ง” ฟางเหียนเหียนยิ้ม

ห่านเหียนหันไปหาจ้าวหมิงเจ้อและพูด “ฉันกลัวว่าเยียนเยียนคงจะไม่ฟังที่ฉันพูด บางทีมันจะดีกว่าถ้านายเป็นคนอธิบาย”

จ้าวหมิงเจ้อนั้นจดจ่ออยู่กับการต่อสู้ แต่เมื่อถูกห่านเหียนเรียก มันก็ทำให้เขารู้สึกตัวขึ้นมา

“ครั้งหนึ่งพ่อของฉันเคยพูดว่ามีคนอยู่ไม่มากนักที่เขารู้สึกนับถือ หนึ่งในคนพวกนั้นก็คือนานเฉิน ความจริงแล้วหานเฉินเป็นหนึ่งในคนที่พ่อของฉันนับถือมากที่สุด พ่อของฉันบอกเอาไว้ว่าความสามารถในการฝึกฝนของเขาสุดยอดมากๆ ดังนั้นฉันเลยรู้สึกไม่ค่อยดีเท่าไรที่ได้เห็นแบบนี้ ฉันก็แอบหวังว่าจะได้ต่อสู้กับรุ่นพี่หานด้วยตัวเอง เพื่อที่ฉันจะได้เอาไปอวดพ่อได้ แต่หลังจากที่ได้เห็นการต่อสู้ของเขา ฉันก็รู้ว่าถึงจะฝึกอีกเป็นสิบๆปี ฉันก็คงจะเอาชนะเขาไม่ได้”

ห่านเหียนประหลาดใจที่ได้ยินแบบนี้ เธอไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าจ้าวเจ็ดจะคิดกับหานเฉินแบบนี้ เธอจึงถามขึ้นมา “ประธานจ้าวนับถือพี่ชายของคุณมากขนาดนั้นเลยหรือ?”

จ้าวหมิงเจ๋อยิ้มแห้งๆออกมา “พ่อของฉันและพี่ชายของเธอครั้งหนึ่งเคยมีเรื่องบาดหมางกัน พ่อของฉันอาจจะไม่ได้รู้จักเพื่อนหรือครอบครัวของตัวเองดีนัก แต่เขารู้จักศัตรูเป็นอย่างดี เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการวิเคราะห์ศัตรูมากกว่าใช้เวลาอยู่กับครอบครัว และรุ่นพี่ห่านก็คือศัตรูที่เขาใช้เวลาในการวิเคราะห์นานที่สุด”

“นายพล่ามยาวขนาดนี้ แต่ไม่เห็นนายจะพูดว่ารุ่นพี่ห่านหรืออิตงมู่ที่แข็งแกร่งกว่าสักที” ฟางเยียนเยียนพูด

จ้าวหมิงเจ๋อพูดต่อ “กึ่งเทพีแข็งแกร่งมากและวิชาลอบสังหารของเขาก็สุดยอด ซึ่งถ้าคุณแค่ผิวเผิน เธออาจจะคิดว่าเขาเป็นกึ่งเทพที่แข็งแกร่งที่สุด”

“นายมีเรื่องอยากจะพูดเกี่ยวกับพวกเขาทั้งคู่มากจริงๆ” หานเหยียนยิ้ม

จ้าวหมิงเจ๋อมองหน้าฟางเยียนเยียนและยิ้มแห้งๆออกมา

“ถึงจะพูดแบบนั้น ฉันก็ไม่ได้รอบรู้เกี่ยวกับวิชาลอบสังหารมากนัก แต่จากความเห็นส่วนตัว ฉันคิดว่าการลอบสังหารเป็นการจัดการศัตรูในการโจมตีเพียงครั้งเดียว แต่อิตงมู่โจมตีไปอย่างน้อยๆก็หนึ่งร้อยครั้งแล้ว แต่

เขาก็ยังทำความเสียหายอะไรให้กับรุ่นพี่ห่านไม่ได้เลย สำหรับคนที่เชี่ยวชาญในวิชาการลอบสังหาร นี่ถือเป็นสถานการณ์ที่ไม่ดีนัก”

จ้าวหมิงเจ้อไม่ได้พูดออกไปตรงๆ แต่เห็นได้ชัดว่าเขาต้องการจะบอกว่า ถ้าวิชาการลอบสังหารไม่สามารถจัดการศัตรูได้ในการโจมตีเพียงครั้งเดียว มันก็ถือว่าเป็นอะไรที่ล้มเหลว

ห่านเขินยืนอยู่กับที่ตั้งแต่การต่อสู้เริ่มต้นขึ้น และเขาก็ยังไม่ได้ขยับไปไหนเลย เขาแค่ใช้ดาบป้องกันมิดที่อึดงมู่โจมตีเข้ามาเท่านั้น จ้าวหมิงเจ้อนั้นช็อคกับสิ่งที่เห็น แต่เขาไม่ต้องการจะพูดอะไรใดๆออกไปต่อหน้าฟางเยียนเยียน

ฟางเยียนเยียนกำลังมีความรัก ดังนั้นเธอจึงได้มั่นใจในความสามารถของอึดงมู่มากนัก แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ไม่ได้โง่ เธอรู้ว่าจ้าวหมิงเจ้อตั้งใจจะบอกว่าอะไร

“เหียน นี่รุ่นพี่ห่านแข็งแกร่งถึงขนาดนั้นเลยจ้ะหรือ? ฉันคิดว่าเขาไปติดอยู่ที่ไหนสักแห่งเป็นเวลา 10 ปีซะอีก” ฟางเยียนเยียนมองห่านเหียนด้วยความสับสน

หานเหียนยิ้มและพูด “พวกเขาทั้งคู่จำกัดพลังในการต่อสู้ครั้งนี้ ถ้ามันเป็นการต่อสู้จริงๆละก็ มันก็ยิ่งยากที่จะบอกได้”

เมื่อฟางเยียนเยียนได้ยินแบบนี้ก็ดูดีใจขึ้นมา ในใจของหานเหียนและจ้าวหมิงเจือกำลังคิดว่าการมีความรักทำให้ผู้หญิงใจจริงจริงๆ ทุกคนนั้นรู้ว่าหานเหียนแค่พูดปลอบใจเธอเท่านั้น

“ไม่แปลกใจเลยที่รุ่นพี่ห่านเป็นความภาคภูมิใจของโรงเรียนทหารเหียวดำ เขาแข็งแกร่งจริงๆ” หงเหลียนรู้สึกชื่นชม

อิตงมู่ยังคงโจมตีต่อไป ถึงเขาจะรู้ว่าแพ้แล้ว แต่เขาก็ยังไม่หยุดมือ เขาต้องการเห็นว่าหานเชินจะป้องกันแบบนี้ไปได้อีกนานแค่ไหน

ด้วยเวลา 10 ปีที่ผ่านมา อิตงมู่เชื่อว่าจะต้องไล่ตามหานเชินได้ทันหรือไม่ก็แข่งหน้าของเขาได้ แต่ตอนนี้เมื่อได้ลองต่อสู้กัน เขาก็รู้ตัวว่าพลังของหานเชินเป็นสิ่งที่ไม่สามารถคาดเดาได้

ขณะที่พวกเขากำลังต่อสู้กัน จู่ๆก็มีเสียงระเบิดดังขึ้นจากด้านนอก ทั้งห้อง
ฝึกสิ้นสะเทือน หลังจากนั้นก็มีเสียงระเบิดดังขึ้นอีกครั้ง มันเหมือนกับว่า
บริเวณต่างๆของโรงแรมถูกระเบิดไปตามๆกัน

Super God Gene – 1513 เปิดฉากการต่อสู้ที่แฟนดิส

ซาเฟย์ไม่เห็นห่านเซ็นอยู่ในห้องรับรอง และเธอก็ชี้่เกี่ยวเกินกว่าจะตามหาตัวของเขา ดังนั้นเธอจึงออกคำสั่งผ่านเครื่องมือสื่อสารของเธอ

หลังจากนั้นทั่วทั้งดาวแฟนดิสก็เริ่มมีการระเบิดขึ้นมา ทำให้ทั่วทั้งดวงดาวตกอยู่ในความโกลาหล มนุษย์จำนวนมากต่างก็วิ่งไปที่จุดยานอวกาศเพื่อจะหนีไปจากที่นี่

เนื่องจากดาวแฟนดิสเป็นพื้นที่ทางธุรกิจส่วนตัว มันจึงไม่มีแผนกที่ถูกควบคุมโดยสหพันธ์ ที่มรักษาความปลอดภัยของที่นี่เป็นของตระกูลจ้าวทั้งหมด และพวกเขาก็พยายามอย่างเต็มที่ที่จะอพยพผู้คนออกจากบริเวณที่มีการระเบิด

การระเบิดเริ่มลามไปถึงโรงแรมที่ห่านเซ็นอยู่ ทำให้ผู้คนที่อยู่ภายในต่างก็วิ่งหนีแตกตื่นออกมาให้เร็วที่สุด ซึ่งพวกห่านเซ็นเองก็ทำแบบนั้นเช่นเดียวกัน

เมื่อซาเฟยและทีน่าเห็นห่านขึ้นออกมาจากโรงแรม ซาเฟยก็จ้องมองห่าน
ขึ้นด้วยแววตาที่เต็มไปด้วยรังสีสังหาร

แต่ทีน่าหยุดเธอเอาไว้และพูด “ซาเฟย ให้ข้าเป็นคนจัดการห่านขึ้นเอง”

ซาเฟยต้องการจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ทีน่าได้วิ่งออกไปแล้ว เธอเรียก
ดาบขนาดใหญ่ออกมา และด้วยความสูง 165 เซนติเมตรของเธอ มันจึง
เป็นภาพที่น่าประหลาดใจ เมื่อได้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความสูง
ของเธอกับอาวุธ

ผู้คนนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้อาวุธบนดาวเพนติส ซึ่งทำให้หุ่นยนต์
ป้องกันภัยอัตโนมัติเริ่มบินเข้ามาและยิงลำแสงเลเซอร์ใส่เธอทันที

ทีน่าเริ่มกวัดแกว่งดาบใหญ่ของเธออย่างง่ายดาย และหลังจากที่ฟันเพียง
ไม่กี่ครั้ง พวกหุ่นยนต์ก็ถูกทำลายทั้งหมด

ทีน่าไม่แม้แต่จะเหลือบไปมองที่หุ่นยนต์ สายตาของเธอยังคงจับจ้องไปที่
ห่านขึ้นเพียงคนเดียว

เมื่อห่านเซ็นและคนอื่นๆเห็นที่นาที่กำลังวิ่งเข้ามา จ้าวหมิงเจอก็ดูโกรธอย่างมาก

“เธอเป็นใครกัน? กล้าดียังไงมาก่อเรื่องที่ดาวแพนดิส! เธอไม่รู้หรือว่าที่แห่งนี้เป็นของแองเจิลจีน”

ที่นาไม่ได้พูดอะไร และเธอก็เล็งดาบใหญ่ของเธอไปที่ห่านเซ็น

จ้าวหมิงเจอเรียกแกนยืนของเขามีสื่อว่าหอกวายุคลั่งออกมา และพุ่งเข้าไปปะทะกับที่นา

แต่เมื่อหอกวายุคลั่งปะทะกับดาบใหญ่ มันก็ถูกทำลายในทันที ขณะที่ดาบใหญ่ยังคงพุ่งไปข้างหน้าต่อไป จ้าวหมิงเจอกำลังจะถูกฟันตัวขาดครึ่ง

จ้าวหมิงเจอตกตะลึง เขาระอ้ากเลือดออกมาจากการที่แกนยืนถูกทำลาย และเขาก็ไม่สามารถหลบได้ เขากำลังจะตาย

อิตงมู่พุ่งเข้าไปและดึงจ้าวหมิงเจอไปด้านหลังเพื่อช่วยเขา

เพื่อนร่วมชั้นทุกคนจากโรงเรียนทหารเหี้ยวดำต่างก็ซื้อมันหมด จ้าวหมิงเจ้อเป็นกึ่งเทพคนหนึ่ง แต่แกนยื่นของเขากลับถูกทำลายอย่างง่ายดาย

มันเป็นอะไรที่น่ากลัว เมื่อได้เห็นสาวน้อยอายุประมาณ 15 มีพลังมากมายขนาดนั้น

อิตงมู่เรียกมิดแกนยื่นของเขาออกมาและพยายามจะแทงใส่ที่หน้า แต่จู่ๆ เขาก็พบว่ามิ้ผู้หญิงอีกคนปรากฏตัวตรงหน้าเขา

“คุณหนู ช่างานเขินเดี๋ยวนี!” ซาเฟยตะโกนบอกที่หน้า ขณะที่ป้องกันการโจมตีของอิตงมู่

“ได้!” ในตอนนี้ที่หน้าได้วิ่งมาถึงตรงหน้าของหานเชินแล้ว และเธอก็เตรียมที่จะแกว่งดาบใหญ่ของเธอออกไป

หานเชินจ้องมองไปที่ที่หน้า ตอนนี้เขากำลังใช้งานออร่าศาสตร์ตงเสวียนอย่างเต็มกำลัง แต่น่าแปลกที่เขาไม่สามารถสัมผัสได้ถึงพลังชีวิตของที่หน้า

แต่เมื่อเห็นดาบที่เธอใช้ หานเซ็นก็พอจะเดาได้ว่าเธอเป็นระดับกิ่งเทพและอาวุธของเธอก็คือแกนยืนอันหนึ่ง

“พี่ ให้น้องจัดการเอง!” หานเหยียนพูด ขณะที่เรียกมีดดาบหน้าตาแปลกๆ ออกมา มันเป็นมีดที่บางมากจนเกือบจะโปร่งใส

หานเซ็นรู้ว่านี่คือแกนยืนประจำตัวของหานเหยียนที่มีชื่อว่ามิดนาง-ราชัน เธอสร้างมันขึ้นมาจากวิชาจำลองนภา และมันก็มีพลังของเคราะห์กรรม ตามแบบฉบับของจำลองนภา

ในตอนที่เราทำการทดสอบนั้นมิดนาง-ราชันได้ขึ้นไปถึงอันดับ 5 ของตารางจัดอันดับแกนยืนระดับทองแดงและระดับเงิน มันไม่ได้แย่ไปกว่าดาบหกวิธียามากนัก ถึงแม้จะไม่ได้ขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่ง แต่มันก็ทรงพลังไม่ต่างกัน

วิชาจำลองนภาของหานเหยียนและมิดนาง-ราชันสามารถสังหารมอนสเตอร์ที่อยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 ได้ เพราะการโจมตีของเธอไม่ใช่สิ่งที่มอนสเตอร์สามารถป้องกันได้

เครื่อง!

เมื่อดาบใหญ่ปะทะกับมีดนาง-ราชัน หานเหียนและอาวุธของเธอก็กระเด็นออกไป ซึ่งนั่นทำให้หานเหียนรู้สึกช็อคอย่างมาก

หานเหียนไปถึงที่ร่างกายของทีน่า และถึงจะมีดาบใหญ่ของเด็กสาวคนนี้อยู่ แต่ตามหลักแล้วไม่ว่ายังไงพลังของวิชาจำลองนาก็ควรจะถูกเป้าหมายอยู่ดี ความจริงที่ว่าดาบใหญ่สามารถสะท้อนการโจมตีได้นั้น เป็นอะไรที่ไม่น่าเชื่อ

แต่สิ่งที่น่ากลัวที่สุดก็คือพลังกำลังของสาวน้อยคนนี้ หานเหียนถูกส่งให้กระเด็นออกไป ในขณะที่เดียวกันแกนยื่นระดับเงินของเธอก็เต็มไปด้วยรอยร้าว

หานเซ็นรับหานเหียนเอาไว้ ซึ่งทำให้เธอไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรมากนัก หลังจากนั้นเขาก็วางเธอลง

“เธอเป็นใครกัน? ทำไมถึงต้องการจะฆ่าฉัน?” หานเซ็นถามทีน่า

ในขณะที่ห่านเขินช่วยรับห่านเหยียน เขาก็รับรู้่ว่าสาวน้อยตรงหน้ามี
พลังกำลังระดับขั้นสุดยอดเป็นอย่างน้อย ซึ่งมีเพียงแค่หัวให้ถึง กุชิงเฉิง
และสมาชิกของพยู่หะโลหิตเท่านั้นที่จะมีพลังกำลังได้มากถึงขนาดนี้
ดังนั้นมันอะไรที่น่าเหลือเชื่อ เมื่อเห็นหญิงสาวคนนี้แสดงพลังกำลังแบบ
นั้นออกมา

“เพราะว่าเจ้าจำเป็นต้องตาย” ที่น่าพูด หลังจากนั้นเธอก็แกว่งดาบใหญ่
ของเธอในทันที

หลังของห่านเขินเรืองแสงด้วยแสงสีแดง พร้อมกับมีปีกผีเสื้อปรากฏขึ้นมา

ห่านเขินชักดาบไท้อออกมาและฟันมันเข้าไปปะทะกับดาบใหญ่

เมื่ออาวุธทั้ง 2 ปะทะกัน แรงสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นก็มากพอที่จะทำให้
สิ่งก่อสร้างที่อยู่รอบๆพังทลายลงมา

“รุ่นพี่ห่านแท้จริงๆ! ผู้หญิงคนนั้นแข็งแกร่งมากๆ แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ทำ
อะไรเขาไม่ได้” หงเหยียนพูด

“ตรงนี้อันตรายเกินไป พวกเราควรจะกลับเข้าไปในโรงแรม” จ้าวหมิงเจ้อพูด

“แล้วอีตงมู่ล่ะ?” ฟางเยียนเยียนถามขณะที่มองที่อีตงมู่ ซึ่งตอนนี้กำลังต่อสู้อยู่กับซาเฟย

แม้อีตงมู่จะมีแกนยืนระดับอัญมณีอยู่ แต่เขากำลังถูกซาเฟยไล่ต้อน วิชวลอบสังหารของเขานั้นไม่สามารถฆ่าอีกฝ่ายได้ และยังเป็นการต่อสู้ซึ่งๆหน้าเขายังเสียเปรียบ

“อีตงมู่ เป้าหมายของพวกเขาคือฉัน! นายควรจะถอยออกไป”

หานเฉินพูด เขารู้ว่าซาเฟยคือซูรา ส่วนเด็กสาวคนนี้จะต้องเป็นมนุษย์อย่างแน่นอน เนื่องจากเธอกำลังใช้แกนยืนอยู่ มีกลุ่มคนไม่มากที่สามารถรวม 2 เผ่าพันธุ์ไว้ด้วยกันได้ ซึ่งในตอนนี้นี้ก็มีเพียงแค่นิวคอมมูนิตี้เท่านั้นที่มีเรื่องบาดหมางกับหานเฉิน

Super God Gene – 1514 ชุดเกราะคริสต์ล

ทั้งเด็กผู้หญิงและซูร่าต่างก็มีพลังกำลังระดับขั้นสุดยอด ซึ่งมันเป็นอะไรที่ไม่น่าเชื่อ

‘ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่ในนิวคอมมูนิตีจะมีคนที่มีความแข็งแกร่งระดับขั้นสุดยอดอยู่ แต่ทำไมพวกเขาถึงได้มีอยู่หลายคนนัก? วิธีการฝึกของซูร่าทำให้ยากที่จะกลายเป็นนักสู้ระดับ 4 ได้ และมันก็เป็นที่ยูกันว่ามีซูร่าแค่ 5 ตนเท่านั้นที่ทำแบบนั้นได้ ทำไมยอดฝีมือระดับนั้นถึงได้ต่อสู้เพื่อนิวคอมมูนิตี?’ หานเซ็นคิด

“เยียนเยียน ตามพวกเขาไป!” อีตงมู่พูดอย่างเย็นชา ขณะที่กำลังต่อสู้อยู่

“แต่ว่า...” ฟางเยียนเยียนมองดูอีตงมู่เคลื่อนไหวไปรอบๆซาเฟยเนื่องจากไม่กล้าเข้าไปเผชิญหน้าตรงๆ ซึ่งถ้าเขาไม่มีพลังธาตุว่างเปล่าละก็ เขาก็คงจะได้รับความเสียหายอย่างหนักไปแล้ว ถึงแม้ฟางเยียนเยียนนั้นจะเชื่อมั่นในอีตงมู่ แต่เธอก็รู้ว่าตอนนี้สถานการณ์กำลังคับขัน

“ไปซะ!” อีตงมู่พูด

“เยียนเยียน ไปกันเถอะ พี่ชายของฉันก็อยู่ที่นี้ด้วย ดังนั้นพวกเขาทั้งคู่จะต้องไม่เป็นอะไร” หานเหยียนพลอบเธอ

“ตรงนี้มีกล้องวงจรปิดอยู่ พวกเราสามารถดูสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากภายในโรงแรม”

จ้าวหมิงเจ้อและคนอื่นๆพยายามจะเกลี้ยกล่อมให้ฟางเยียนเยียนเข้าไปข้างใน

เมื่อฟางเยียนเยียนยอมทำตาม พวกเขาก็ไปที่ชั้นล่างสุดของโรงแรมซึ่งเป็นพื้นที่หลบภัย หลังจากนั้นจ้าวหมิงเจ้อก็เปิดใช้งานเครื่องจักรและฉายภาพวิดีโอของเหตุการณ์ด้านนอก

ที่พื้นมีร่องรอยที่เกิดขึ้นจากดาบอยู่เต็มไปหมด แม้แต่พื้นที่แข็งแกร่งก็ถูกพื้นจนเกิดรอยแหวนลึก และสิ่งก่อสร้างที่อยู่รอบๆก็พังทลายไปตามๆกัน ทำให้เกิดเป็นแผ่นดินไหวขึ้นมา

“พลังของกิ่งเทพนี้น่ากลัวจริงๆ ผู้หญิงคนนั้นก็เป็กิ่งเทพเหมือนกันใช่ไหม?” หงเหลียนถาม

ตอนนี้ทุกคนเริ่มรู้สึกใจเย็นขึ้นมา ถึงเด็กสาวคนนี้จะดูแข็งแกร่งมากก็ตาม แต่เธอก็กำลังถูกหั่นชิ้นไล่ต้อนอยู่

“รุ่นพี่หานนี้สุดยอดจริงๆ ถึงจะหายไปเป็น 10 ปี แต่เขาก็กังแกร่งเหมือนเดิม” ทุกคนนั้นชื่นชมหานเซ็น

แต่เมื่อจ้าวหมิงเจ้อดูวิดีโอ นั้น สีหน้าของเขาก็ดูแปลกๆไป เพราะเขาเป็นกิ่งเทพ ดังนั้นเขาพอจะสังเกตเห็นถึงสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็น

พลังของหานเซ็นไม่ใช่แค่่น่ากลัวธรรมดา จ้าวหมิงเจ้อนั้นเคยเห็นมอนสเตอร์ที่มีแกนยืนระดับอัญมณีมาก่อน แต่เมื่อเทียบกับหานเซ็นแล้ว พวกมันก็ดูอ่อนแอไปเลย

‘เขาไปถึงระดับขั้นสุดยอดตั้งแต่ 10 ปีก่อนแล้วอย่างนั้นหรือ? นี่มันบ้าชัดๆ! พ่อพูดถูกจริงๆ ความเร็วในการฝึกฝนของชายคนนี้นั้นบ้ามากๆ’ จ้าวหมิงเจ้อคิดขณะที่มองดูการต่อสู้ของหานเซ็น

แต่ทางฝั่งอิตงมู่นั้นสถานการณ์ดูไม่ค่อยดีเท่าไรนัก ถึงอิตงมูจะใช้พลัง
ธาตุว่างเปล่าและแกนยื่นของเขาอย่างเต็มกำลัง แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่
สามารถสร้างความเสียหายให้กับซาเฟย์ได้เลย แถมเขาก็เป็นฝ่ายที่ได้รับ
บาดเจ็บซะเอง ซึ่งมันทำให้ฟางเยียนเยียนเป็นกังวลอย่างมาก

แต่ถึงอย่างนั้นอิตงมูก็ไม่คิดที่จะหนี ดวงตาของเขาลุกเป็นไฟ และเขาก็
เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าเดิม

“แมลงวันที่น่ารำคาญ!” ซาเฟย์มองอิตงมูด้วยความดูถูก ขณะที่กวัด
แกว่งดาบของเธอไปมา ชูร่า นั้นฝึกแต่พลังกำลัง ดังนั้นความสามารถใน
การเทเลพอร์ทของอิตงมูทำให้เธอไม่มีวิธีที่จะจบการต่อสู้อย่างรวดเร็ว

แต่เธอคิดว่าอีกฝ่ายต้องใช้พลังอย่างมากในการเทเลพอร์ทไปมา ซึ่งเขา
คงจะทำแบบนี้ไปได้อีกไม่นานนัก

“ถ้าเจ้าเหนื่อยเมื่อไหร่ เจ้าก็ต้องตายเมื่อนั้น”

หลังจากนั้นซาเฟยก็หันไปมอง ที่น่าและหานเซ็นที่กำลังต่อสู้กับอยู่ ซึ่งสิ่งที่เธอเห็นก็ทำให้เธอรู้สึกช็อค

“เป็นไปได้ยังไง? นี่ที่น่าเป็นฝ่ายถูกไล่ต้อนอยู่อย่างนั้นหรือ?”

ซาเฟยรู้ว่าที่น่านั้นแข็งแกร่งขนาดไหน

ถึงแม้ที่น่าจะไม่ได้มีประสบการณ์มากนัก แต่เธอก็มีพ่อที่น่าสะพรึงกลัวที่สุดในอวกาศ เขาช่วยให้ซาเฟยกลายเป็นซูร่าระดับ 4 ดังนั้นมันยากที่จะเชื่อว่าที่น่าจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เมื่อคำนึงถึงความแข็งแกร่งของเธอในฐานะลูกสาวของประธานนิวกอมมูนิตี้

แม้แต่ตัวซาเฟยเองก็ไม่กล้าพูดว่าเธอสามารถเอาชนะที่น่าได้ในการต่อสู้ แต่ตอนนี้ที่น่ากลับเป็นฝ่ายที่ถูกไล่ต้อนอยู่!

“วิชาดาบทรงพลังอะไรขนาดนี้! ไม่แปลกใจเลยที่นากาจะทำงานล้มเหลว” ตอนนี้ซาเฟยรู้สึกดีใจที่ที่น่าแอบตามมา

ในตอนแรกซาเฟียเชื่อว่าเธอสามารถจะรับมือห่านเซ็นได้อย่างสบาย
เนื่องจากเธอไม่รู้ว่าเขามีความแข็งแกร่งระดับขั้นสุดยอด ซึ่งถ้าที่นั่นไม่ได้
เธอตามมา ภารกิจของเธอก็คงจะล้มเหลวไปแล้ว และสิ่งที่รอคอยเธออยู่
ก็คือบทลงโทษ

แต่ด้วยการที่มีที่นั่นอยู่ที่นี่ด้วย มันก็ยังมีโอกาสที่จะพลิกสถานการณ์ ถึงที่
นั่นจะไม่ได้แข็งแกร่งเท่ากับห่านเซ็น แต่เธอก็มีสิ่งของที่สามารถมอบพลัง
ของพระเจ้าให้กับเธอได้ ถึงแม้เธอจะอ่อนแอเกินกว่าที่จะใช้มันได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ แต่อย่างน้อยๆมันก็เพียงพอที่จะใช้ฆ่าห่านเซ็นได้

“คุณหนู! ไม่มีเวลาแล้ว พวกเราต้องฆ่าเขาเดี๋ยวนี้” ซาเฟียตะโกนบอกที่
นั่น

ที่นั่นดูไร้ค่า เธอมั่นใจในพลังของตัวเอง นอกจากพ่อของเธอแล้ว มันก็
ไม่มีใครที่สามารถเทียบชั้นกับเธอได้ เธอไม่ได้คาดคิดว่าตัวเองจะถูกห่าน
เซ็นไล่ต้อน ทั้งๆที่เธอใช้พลังอย่างเต็มที่

ไม่ว่าเธอพยายามจะใช้วิชาไหน วิชานั้นก็จะถูกขัดขวางอยู่เสมอ เธอ
จำเป็นต้องยกเล็กและถอยกลับไป ไม่อย่างนั้นมันก็จะเป็นอย่างที่อันตราย
เห็นได้ชัดว่าห่านเชินมีความสามารถในการอ่านทางของคู่ต่อสู้

ความรู้สึกที่ไม่สามารถใช้วิชาของเธอได้ทำให้เธอรู้สึกรำคาญอย่างมาก

“มนุษย์หน้าโง่! เจ้าต้องชดใช้กับการเสียมารยาท”

ทันใดนั้นที่นาก็ถอยออกไป ในขณะที่เดียวกันที่หน้าผากของเธอก็ส่องแสง
สว่างสีขาวออกมา หลังจากนั้นก็มีชุดเกราะคริสตัลสีขาวออกมาห่อหุ้ม
ร่างกายของเธอ

ชุดเกราะคริสตัลทำให้เธอรู้สึกดีลึกลับ และเมื่อห่านเชินสัมผัสได้ถึงพลัง
ของมัน เขาก็คิดว่ามันเป็นอะไรที่แข็งแกร่งจนน่าตกใจ

ห่านเชินมีสีหน้าที่ตกใจอย่างเห็นได้ชัดเมื่อได้เห็นชุดเกราะนั้น เขารู้สึกว่า
มันดูคุ้นมาก ๆ

ชุดเกราะนั้นทำให้เขานึกถึงชุดเกราะคริสตัลสีดำที่อยู่ภายในจิตของเขา ถึงลักษณะภายนอกของพวกมันจะดูแตกต่างกัน แต่พลังที่อยู่ภายในชุดเกราะนั้นดูเหมือนกันไม่มีผิด

“มนุษย์ผู้โง่เขลา! เตรียมตัวถูกพระเจ้าตัดสินโทษ!”

ที่น่าพุดกับห่านเซ็น ขณะที่ระเบิดพลังอันน่ากลัวออกมา เธอหายตัวไป และปรากฏตัวอีกครั้งตรงหน้าของห่านเซ็น

มันเป็นเพียงแค่ชุดเกราะชุดหนึ่ง แต่มันก็ทำให้พลังกำลังและความเร็วของเธอเพิ่มขึ้นอย่างมาก มันยากที่จะเชื่อได้ว่าเป็นเรื่องจริง

Super God Gene – 1515 พลังที่เกินขีดจำกัดของมนุษย์

ในจังหวะที่ซาเฟียตะโกนบอกที่นั่น สายตาของอิตงมู่ก็ดูเลือดเย็น ขึ้นมาทันที จู่ๆร่างกายของเขาก็ปล่อยพลังมหาศาลออกมา มันเป็น เหมือนกับว่าความเร็วและพลังกำลังของเขาทั้งหมดถูกปล่อยออกมาใน จังหวะเดียว

อากาศและมิตินั้นแยกออก ขณะมิดแทงเข้าไปที่อกของซาเฟีย

เมื่อเห็นมิดแทงเข้ามา จู่ๆซาเฟียก็หัวเราะออกมาอย่างดูถูก

“เจ้าคงอยากตายมากสินะ ถึงพยายามเล่นลูกไม้แบบนี้กับข้า”

ในวินาทีต่อมาขณะที่ซาเฟียพยายามจะจับมิดเอาไว้ สีหน้าของเธอก็ เปลี่ยนไป มิดทะลุผ่านมือของเธอไป เนื่องจากมิดที่เธอพยายามจะจับนั้น ไม่ใช่ของจริง มันเป็นเพียงแค่เงาเท่านั้น

ในจังหวะเดียวกันนั้น ใบหน้าอันไร้ซึ่งอารมณ์ใดๆของอิตงมู่ก็ปรากฏที่ ด้านหลังของเธอ เขาใช้มิดที่เป็นของจริงแทงลึกเข้าไปที่ด้านหลังของเธอ

ฟางเยียนเยียนรู้สึกตื่นเต้นอย่างมาก เมื่อเห็นแบบนี้ หลังจากนั้นก็
เหลียนก็ตะโกนออกมา

“เทพอิตงมู่ ทำได้เยี่ยมไปแล้ว”

“การเสียมาริ เมื่ออยู่ต่อหน้ามือสังหารนั้นเป็นอะไรที่พลาดมากๆ” จ้าวห
มิงเจ้อพูด

เลือดเริ่มจะไหลออกมาจากแผลด้านหลังของเธอ แต่อิตงมู่ยังไม่ได้ดูโล่ง
ใจ เนื่องจากเขาไม่สามารถดึงมือกลับมาได้ รวากับว่ามันไปติดกับอะไร
บางอย่าง

ซาเฟยแกว่งดาบในมือของเธอ ทำให้อิตงมู่รู้ว่าจำเป็นต้องทิ้งอาวุธและ
ถอยออกไป

ซาเฟยหันหลังกลับไปโดยไม่ได้สนใจมิดที่ปักอยู่ด้านหลัง เธอพูดกับอิตงมู่

“ดูเหมือนว่าข้าจะประมาทไปหน่อย มนุษย์เอ๋ย! เจ้าควรจะมีใจที่ทำให้ข้าบาดเจ็บได้”

หลังจากนั้นร่างกายของซาเฟย์ก็เริ่มปล่อยพลังที่ชั่วร้ายออกมา เธอพุ่งเข้าไปโจมตีใส่อิตงมู่ด้วยความเร็วที่มากขึ้นกว่าเดิม

“ไม่นะ ร่างกายของซูร่าหญิงตนนั้นแข็งแกร่งเทียบเท่ากับกึ่งเทพชั้นสุดยอด ถึงอิตงมู่จะแข็งแกร่ง แต่เขาจำเป็นต้องมีพลังระดับชั้นสุดยอดก่อนถึงจะฆ่าเธอได้ ซึ่งในตอนนี้เขายังไม่มีพลังเพียงพอ” หานเหยียนขมวดคิ้ว

“พวกเราควรทำยังไงกันดี?” ฟางเหยียนเหยียนเริ่มรู้สึกกังวล

อิตงมู่ทำได้แค่หลบหลีกเท่านั้น หลังจากระเบิดพลังในการโจมตีครั้งก่อน ความเร็วและความสามารถในการเทเลพอร์ตของเขาก็ลดลงไปด้วย มันขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้นก่อนที่จะเขาจะถูกซาเฟย์ฆ่า

ในขณะเดียวกันที่น่าที่สวมใส่ชุดเกราะคริสตัลก็กำลังใช้ดาบใหญ่ของเธอฟันลงไปตรงหน้าหานเฉิน

ห่านเซ็นชมวดคิ้ว แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่ได้แตกตื่น เมื่อเขาหมุนตัวหลบ
มันก็ดูเหมือนกับว่าเขาหลบไปได้อย่างฉิวเฉียดราวกับมีเวทมนตร์

ตูม!

ดาบใหญ่ฟันผ่านอากาศลงไป และนำการทำลายล้างไปสู่พื้นที่ห่านเซ็น
ยืนอยู่จนเกิดเป็นรอยแยกลึกลงไปถึง 1,000 เมตร

การฟันครั้งนั้นทำให้ทั้งดวงดาวสิ้นสะเทือน และสิ่งก่อสร้างจำนวนนับไม่
ถ้วนบนดาวแฟนตีสก็ถล่มลงมา

ทุกคนช็อคและไม่อยากจะเชื่อสายตาของตัวเอง เธอแข็งแกร่งยิ่งกว่ากึ่ง
เทพที่บอกกันว่าสามารถทำลายยานรบระดับดวงดาวได้ด้วยมือเปล่า

“เด็กผู้หญิงคนนั้นเป็นมนุษย์จริงๆนั้นหรือ?” หงเหวียนแทบจะพูดไม่ออก

ทุกคนรวมถึงห่านเหวียนและจ้าวหมิงเจ้อก็มีสีหน้าที่ซีดไป พวกเขาไม่
สามารถพูดอะไรออกมาได้ พลละกำลังของเด็กผู้หญิงคนนั้นมันเหนือกว่า

มนุษย์คนไหนๆที่พวกเขารู้จัก ไม่มีใครคาดคิดว่าจะเป็นพลังกำลังของ
มนุษย์คนหนึ่ง

ห่านเขินเองก็มีสีหน้าที่ไม่ดีเช่นกัน พลังที่ที่น่าแสดงออกมานั้นเหนือกว่าที่
เขาจินตนาการเอาไว้ เธอแข็งแกร่งยิ่งกว่าภูซิงเงิง!

‘ชุดเกราะคริสตัล พลังนั้นเป็นของชุดเกราะ นั้นไม่ใช่ความแข็งแกร่งของ
เธอ’ ห่านเขินจึงไปที่ชุดเกราะของที่น่า

ชุดเกราะได้มอบพลังอันไร้ขีดจำกัดให้กับที่น่า มันเหมือนกับเป็นการ
พิพากษาของพระเจ้าอย่างที่เธอบอกจริงๆ และมันก็ไม่ควรที่จะมีอยู่บน
โลกใบนี้

แต่ห่านเขินสามารถสัมผัสได้ว่าที่น่าไม่สามารถใช้พลังของชุดเกราะได้
อย่างเต็มที่

ห่านเขินเองก็มีชุดเกราะคริสตัลที่คล้ายๆกัน แต่เขาไม่รู้วิธีใช้มันแบบที่น่า

แน่นอนว่าห่านเซ็นไม่รู้ว่าชุดเกราะที่อยู่ภายในจิตของเขานั้นจะเหมือนกับของทีน่าหรือไม่ ถึงแม้จะดูคล้ายกัน แต่มันก็มีข้อแตกต่างบางอย่างที่สามารถสังเกตเห็นได้ ในขณะที่ห่านเซ็นกำลังคิดถึงเกี่ยวกับเรื่องนั้น การโจมตีครั้งที่ 2 ก็กำลังเข้ามาแล้ว

ห่านเซ็นไม่สามารถใช้ความแข็งแกร่งของตัวเองเผชิญหน้ากับเธอตรงๆได้ ดังนั้นเขาจึงใช้ศาสตร์ตงเสวียน เทคนิคฟินิกซ์ หมากล้อมสวรรค์+เซเว่นทวิสต์ และสุดยอดประสาทสัมผัสของกายหยกเพื่อหลบหลีกเต็มความสามารถ ด้วยความสามารถในการเคลื่อนไหวและการตัดสินใจที่เหนือชั้นของเขา ห่านเซ็นก็สามารถหลบการโจมตีของเธอได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดาวแฟนตีสเต็มไปด้วยร่องรอยจำนวนนับไม่ถ้วน จนแทบจะเรียกได้ว่าพังพินาศ โชคดีที่มนุษย์ส่วนใหญ่สามารถอพยพหนีไปที่ยานอวกาศได้แล้ว ไม่อย่างนั้นก็คงจะมีผู้เสียชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วนด้วยดาบของเธอ

โชคดีที่มันเป็นดาวท่องเที่ยวสำหรับผู้คนชั้นสูง ดังนั้นผู้คนที่นี่จึงมีจำนวนไม่มากนัก ถ้านี่เป็นดาวที่ใช้อยู่อาศัยทุกๆไปละก็ ประชาชนจำนวนมากก็คงได้รับผลกระทบไปด้วย

แต่มันก็ยังมึ่บางคนที่ไม่สามารถหนีไปที่ยานอวกาศได้ทันเวลา ขณะที่พวกเขาเห็นหายนะที่เกิดขึ้นจากดาบใหญ่ของทีน่า พวกเขาก็คิดว่ามันขึ้นอยู่กับเวลาแล้วก่อนที่จะดาวทั้งดวงจะถูกทำลาย

ทีน่ารู้สึกหงุดหงิดมากขึ้นเรื่อยๆ ถึงพลังกำลังของเธอจะไร้เทียมทาน แต่เธอไม่สามารถฟื้นฟูตัวห่านขึ้นได้เลย มันเหมือนกับว่าเขาสามารถคาดการณ์การเคลื่อนไหวของเธอได้ และทำการหลบในจังหวะเดียวกับที่เธอเริ่มโจมตี

“โชคดีที่รุ่นพี่ห่านเป็นคนต่อสู้กับผู้หญิงคนนั้น ถ้าเป็นอย่างฉันล่ะก็ ฉันคงจะตายไปเป็นล้านๆ ครั้งแล้ว” หงเหลียนมีสีหน้าที่ซีดไป

คนอื่นๆ ก็คิดเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำวหมิงเจ้อ ตอนนี้เขารู้สึกนับถือการมองคนของพ่อตัวเองมาก ในตอนก่อนที่ห่านขึ้นจะแข็งแกร่งถึงขนาดนี้ จำวเจ็ดก็สามารถรู้แล้วว่าศัตรูของเขามีพรสวรรค์ขนาดไหน

ทีน่าโจมตีพลาดอีกครั้งหนึ่ง เธอหกล้มและเริ่มทำการโจมตีอีกครั้งหนึ่ง แต่ในครั้งนี้อะไรไม่ได้ไปถึงที่ห่านขึ้น แต่เธอไปถึงที่โรงแรมแทน

สีหน้าของห่านเริ่มเปลี่ยนไป เขาไม่ได้สนใจถึงชีวิตของคนอื่นๆมากนัก
แต่ห่านเหียนก็อยู่ในนั้นด้วย ถึงที่หลบภัยของพวกเขาจะสามารถป้องกันการ
โจมตีของกองทัพได้ แต่มันไม่มีทางที่จะทนต่อพลังกำลังที่น่าได้
แน่

Super God Gene – 1516 ชุดเกราะของพระเจ้า

“สมแล้วจริงๆที่เป็นชุดเกราะจีโนของท่านประธาน ถึงที่น่าจะดังพลังของ มันออกมาใช้ทั้งหมดไม่ได้ แต่มันก็ยังน่าสะพรึงกลัวอยู่ดี” ซาเฟยพูดขึ้น

ชม

ถึงหานเซ็นจะยังมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อเห็นภาพที่ที่น่ากำลังเป็นฝ่ายได้เปรียบ ซาเฟยก็รู้สึกมีความสุขอย่างมาก เธอคิด ‘ไม่อยากเชื่อว่าหานเซ็นจะฆ่า ยากขนาดนี้ โชคดีจริงๆที่คุณหนูนำชุดเกราะของท่านประธานติดตัวมา ด้วย ไม่อย่างนั้นละก็ภารกิจนี้ก็คงจะล้มเหลวไปแล้ว และเราก็ต้องถูกลงโทษแน่ๆ”

เมื่อเห็นทิศทางการโจมตีครั้งต่อไปของทีน่า ซาเฟยก็สามารถเข้าใจได้ในทันที

ทั่วทั้งดาวแฟนติสพังพินาศหมดแล้ว เหลือแค่โรมแรมเท่านั้นที่ยังไม่เป็นอะไร ซึ่งทำให้ซาเฟยเข้าใจได้ว่าเกิดอะไรขึ้น

น้องสาวของหานเซ็นและคนอื่นๆเพิ่งจะเข้าไปในโรงแรม ซึ่งในตอนนี้นหานเซ็นพยายามต่อสู้เพื่อปกป้องมันเอาไว้

‘เขาเป็นมนุษย์ที่น่ากลัวจริงๆ ในขณะที่เขากำลังหลบการโจมตีของคุณหนู เขายังหลอกล่อให้คุณหนูโจมตีไปทางอื่นที่ไม่ใช่โรงแรม ถ้าพวกเราไม่ฆ่าเขาซะทีนี้ ต่อไปเขาต้องเป็นภัยต่อนิเวศมุนิตี้แน่ โชคดีที่คุณหนูฉลาดพอจะสังเกตเห็นแผนการของเขา ถ้าเขาไม่เอาตัวเข้ามาป้องกันการโจมตีละก็ น้องสาวของเขาก็จะถูกฆ่าในโรงแรมนั่น ดูสิว่าเขาจะตัดสินใจยังไง?’ ซาเพยคิด

เมื่อหานเซ็นเห็นที่น่าพันไปที่โรงแรม สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป หลังจากนั้นเขาก็เอาตัวเข้ามาขวางเส้นทางของดาบ

เมื่อน่าเห็นหานเซ็นเอาตัวเองเข้ามาขวาง เธอก็รู้สึกดีใจ เธอใช้แรงในการฟันครั้งนี้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เธอไม่ได้มีแผนที่จะฆ่าคนอื่น เธอแค่ต้องการทำให้หานเซ็นเลิกหลบการโจมตีของเธอ

“ไม่!” หานเหยียนกรีดร้องออกมา เมื่อเห็นหานเซ็นเข้ามายืนขวางดาบของที่น่า

หงเหลียนและคนอื่นๆไม่ได้พูดอะไร การโจมตีที่กำลังเข้ามานั้นทรงพลังเกินไป แม้แต่หานเซินเองก็คงจะไม่สามารถทนรับมันเอาไว้ได้ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าหานเซินนำตัวเองเข้ามาเป็นโล่ให้พวกเขา

บางทีหานเซินอาจจะทำเพื่อหานเหลียนเพียงคนเดียว แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็รู้สึกไม่ต่างกัน

เมื่อเห็นดาบใหญ่ของทีน่าพุ่งลงมาที่หานเซิน แม้แต่ฟางเยียนเยียนก็หวังจะให้มีปาฏิหาริย์เกิดขึ้น

ท่ามกลางแสงสว่างอันน่ากลัวนั้น ร่างกายที่เรืองแสงสีแดงของหานเซินก็ค่อยๆถูกมันกลืนกินไป จนกระทั่งพวกเขามองไม่เห็นอะไร

พลั้งนั้นทำลายโรงแรมโซนด้านบนทั้งหมด ทำให้ภาพวิดีโอที่แสดงอยู่ในสถานที่หลบภัยถูกตัดไป

ทุกคนรู้สึกช็อค เมื่อพวกเขาสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น พวกเขาหวังว่าห่านเซ็นจะสามารถป้องกันการโจมตีครั้งนั้นได้ ไม่อย่างนั้นพวกเขาก็คงจะเป็นรายต่อไป

ขณะที่หัวใจของพวกเขาเกือบจะหลุดออกมาจากอกนั้น พวกเขาก็ได้ยินเสียงระเบิดดังขึ้น หลังจากนั้นบริเวณรอบๆก็เริ่มสั่นสะเทือน

ตูม!

ที่ด้านนอกโรงแรม ก่อนที่การโจมตีของที่น่าจะไปถึงตัวของห่านเซ็นนั้นก็มีโล่แขนสีม่วงดำปรากฏขึ้นที่แขนของเขา

โล่นั้นขยายใหญ่อย่างรวดเร็วจนมีขนาดสูงกว่า 3 เมตร เพื่อจะป้องกันห่านเซ็นทั้งตัว

แต่เมื่อดาบลงมาปะทะกับตัวอักษรสีทองที่อยู่บนโล่ ห่านเซ็นก็ถูกส่งให้กระเด็นไปด้านหลังและไปชนเข้ากับกำแพงของโรงแรมจนทะลุไปหลายต่อหลายชั้น

แต่ห่านเซ็นก็ยังคงยืนหยัดอยู่ ปากของเขามีเลือดไหลออกมาและโล่แขน
ของเขาก็เต็มไปด้วยรอยร้าวจำนวนมาก แต่ตัวอักษรสีทองบนโล่ก็ยังคง
ส่องสว่างออกมาราวกับดวงอาทิตย์

ในขณะเดียวกันที่น่าก็ส่งเสียงกรีดร้องออกมา หลังจากการโจมตีของเธอ
ถูกสะท้อนกลับไปด้วยโล่แขนของห่านเซ็น ที่น่ารู้สึกได้ถึงพลังอันมหาศาล
สะท้อนกลับไปที่เธอ และชุดเกราะที่เธอสวมใส่อยู่ก็เริ่มจะหลุดออกมา
ในขณะเดียวกันริมฝีปากของเธอก็มีเลือดไหลออกมา

ที่น่าไม่ได้เป็นเจ้าของชุดเกราะนี้ นอกจากนั้นเธอก็ไม่สามารถใช้มันได้
อย่างเต็มที่ ตอนนี้เมื่อพลังที่เธอใช้ถูกสะท้อนกลับ มันก็ทำให้ชุดเกราะ
เริ่มแยกออกจากกัน และค่อยๆหลุดออกมาจากร่างกายของเธอ

ห่านเซ็น ที่น่าและซาเฟย์ต่างก็ช็อคกันหมด พวกเขาไม่ได้คาดคิดว่า
เหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้น

ห่านเซ็นรู้สึกว่าชุดเกราะนั้นมันจะแข็งแกร่งเกินไปแล้ว ถึงพลังที่เขา
สะท้อนกลับไปที่มหาศาลมาก แต่มันก็ไม่เพียงพอที่จะทำลายชุดเกราะ
นั้นได้

แต่ตอนนี้เมื่อเห็นชุดเกราะเริ่มจะหลุดออกจากร่างกายของเธอ เขาก็รู้สึก
ประหลาดใจ

‘นี่เธอเองก็ไม่สามารถควบคุมพลังของชุดเกราะได้เหมือนกันหรือ? เพราะ
แบบนั้นเมื่อพลังถูกสะท้อนกลับไป ชุดเกราะถึงได้เริ่มหลุดออกมา’ หาน
เชินคิด ขณะที่มุ่งหน้าเข้าไปหาชุดเกราะคริสตัล

ถ้าที่นั่นไม่สามารถควบคุมชุดเกราะได้ หานเชินก็แค่จำเป็นต้องขโมยมัน
ไป ถึงเขาจะไม่สามารถใช้มันได้ แต่มันก็ถือว่าเป็นเรื่องดี เพราะถ้าเธอไม่
มีชุดเกราะ เขาก็จะสามารถเอาชนะเธอได้อย่างแน่นอน

ซึ่งมันก็เป็นอย่างที่หานเชินคิดเอาไว้ ที่นั่นไม่สามารถควบคุมชุดเกราะได้
จริงๆ

ชุดเกราะจีโนนี้เป็นของประธานนิวกอมมูนิตี้ ซึ่งเขาก็ได้สอนวิธีใช้พลังของ
ชุดเกราะให้กับที่นั่น เนื่องจากที่นั่นมียืนของเขาอยู่ในตัว ทำให้เธอ
สามารถใช้พลังของชุดเกราะได้บ้างถึงแม้จะไม่มีประสิทธิภาพก็ตาม

มีเพียงแค่ที่นั่นเท่านั้นที่สามารถทำแบบนั้นได้ แม้แต่ซาเฟยก็ไม่สามารถทำให้ชุดเกราะมีปฏิกิริยาอะไรได้ ถ้าเธอพยายามที่จะใช้มัน

ประธานของนิวกอมมูนิตีสอนวิธีใช้ชุดเกราะให้กับที่นั่นต่อหน้าคนอื่นๆ แต่ถึงแม้ทุกคนจะได้ยินถึงสิ่งที่เธอถูกสอน แต่ก็มีเพียงแค่ที่นั่นเท่านั้นที่สามารถใช้ชุดเกราะจีโนได้ ซาเฟยและคนอื่นๆเชื่อว่าชุดเกราะนี้มีพลังของพระเจ้าอยู่ภายใน และมีเพียงแค่ท่านประธานกับที่นั่นเท่านั้นที่จะสามารถใช้มันได้

ห่านเซ็นพยายามจะเข้าไปหาชุดเกราะด้วยความรวดเร็ว แต่น่าเสียดายที่ที่นั่นอยู่ใกล้กับชุดเกราะมากกว่า

ห่านเซ็นพันดาบไทอาไปใส่ที่นั่น แต่ในชั่วพริบตาเธอก็ยกดาบใหญ่ขึ้นมาป้องกัน ซึ่งนั่นก็เปิดช่องว่างให้กับห่านเซ็นเข้าไปแย่งชุดเกราะมา

แต่เมื่อห่านเซ็นจับชุดเกราะ เขาก็รู้สึกตัวในทันทีว่ามันหนักขนาดไหน เขาไม่สามารถจะยกชุดเกราะขึ้นมาได้

ที่นั่นห่านเซ็นออกมา เมื่อเห็นห่านเซ็นพยายามจะแย่งชุดเกราะไป

“นี่เป็นชุดเกราะของพระเจ้า มนุษย์อย่างเจ้าไม่มีทางใช้มันได้”

Super God Gene – 1517 พลังของ ‘เรื่องราวของยีน’

ห่านเซ็นกัดฟันและเรียกแกนยีนสายเลือดแท้ออกมา เขาต้องการจะดูว่า มันสามารถควบคุมชุดเกราะได้ไหม แต่เมื่อสายเลือดแท้สัมผัสชุดเกราะ มันก็เหมือนกับน้ำที่ไปอยู่บนกระดาษไข มันไหลลงมาและไม่สามารถจะ ติดกับชุดเกราะได้

ทีน่าใช้ดาบใหญ่ฟันใส่ห่านเซ็นอีกครั้ง ทำให้เขาไม่สามารถหยิบชุดเกราะ ขึ้นมาได้ ซึ่งห่านเซ็นก็รู้ว่าถ้าเธอได้ชุดเกราะกลับคืนไป การจะทำให้มัน หลุดออกมาอีกครั้งคงจะเป็นเรื่องยาก

ห่านเซ็นใช้โล่ป้องกันดาบใหญ่ของทีน่า จากนั้นเขาก็พยายามไล่ต้อนเธอ ให้ออกกลับไปเพื่อไม่ให้เธอเข้าไปใกล้ชุดเกราะ

“ป้องกันชุดเกราะจากข้าไปก็เปล่าประโยชน์ ชุดเกราะเทพไม่ใช่ของ สำหรับมนุษย์อย่างเจ้า” ทีน้ามองห่านเซ็นด้วยความดูถูก

หลังจากที่ซาเฟย์ทำความเสียหายให้กับอิตงมูได้แล้ว เธอก็ไม่ได้เข้าไปปิด ชีวิตของเขา แต่เธอวิ่งเข้าไปช่วยทีน่าแทน

อิตงมู่มีระดับความแข็งแกร่งที่ต่ำเกินกว่าจะช่วยอะไรได้ และเขายังได้รับบาดเจ็บอย่างหนักอีก เขาต้องการจะหยุดซาเฟยเอาไว้ แต่เขาไม่สามารถหยุดเธอเอาไว้ได้ทัน ทั้งหมดที่เขาทำได้ก็มีแค่มองดูเธอเคลื่อนที่ออกห่างไปเท่านั้น

หานเฉินมีโล่แขนและแกนยื่นเทพอยู่ ดังนั้นมันจึงไม่ใช่เรื่องยากอะไรที่เขาจะจัดการกับทีน่า แต่เมื่อมีซาเฟยเข้ามาร่วมวงด้วย หานเฉินก็จะเจอกับศึกหนัก

แต่ด้วยโล่แขน หานเฉินก็ไม่กลัวว่าจะแพ้พวกเธอทั้งคู่ แต่ปัญหาอยู่ที่ชุดเกราะนั้นไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ และเขาก็ไม่สามารถปล่อยให้ทีน่าเข้าไปใกล้มันได้เช่นกัน นี่ทำให้เขาไม่สามารถต่อสู้ในรูปแบบที่ต้องการได้

โล่แขนเป็นถึงวิญญาณอสูรขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก มันคือหนึ่งในสิ่งที่มีพลังป้องกันสูงที่สุดในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 แต่ทว่าหลังจากที่รับการโจมตีของทีน่าครั้งก่อน มันก็มีรอยร้าวเกิดขึ้น แต่ถึงอย่างนั้นทีน่าและซาเฟยก็ไม่สามารถเจาะทะลุการป้องกันของมันได้ นอกจากนั้นเขายังสามารถสะท้อนความเสียหายกลับไปใส่พวกเธอได้อีกด้วย

แต่หลังจากนั้นซาเฟยและทีนาก็เริ่มโจมตีจาก 2 ด้าน ซึ่งทำให้ยากที่ห่าน
เซ็นจะป้องกันได้ เขาเน้นไปที่การป้องกันการโจมตีของทีนาคือหลัก เพื่อ
หลีกเลี่ยงไม่ให้เธอเข้าไปใกล้ชุดเกราะได้ แต่นั่นก็ทำให้เขาได้รับความ
เสียหายจากการโจมตีของซาเฟยจนเริ่มจะมีเลือดไหลออกมา

ปัง!

ห่านเซ็นทำพลาดและถูกหมัดของซาเฟยชกใส่เข้าอย่างจังทำให้ทีนามี
โอกาสเข้าไปใกล้ชุดเกราะ

มันสายเกินไปแล้วที่ห่านเซ็นจะหยุดเธอ ดังนั้นแผนการต่อไปของเขาก็คือ
รีบไปพาตัวห่านเหียนหนีไปจากที่นี่ แต่ก่อนที่เขาจะได้ทำอะไร เขาก็รู้สึก
ว่าเรื่องราวของยีนเริ่มมีปฏิกิริยาขึ้นมา

ที่ผ่านมามันเคยแสดงปฏิกิริยาออกมาไม่ก็นาที่เท่านั้น และปฏิกิริยาที่
เกิดขึ้นก็ไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเขาในการต่อสู้เลย แต่ตอนนี้มันกลับเริ่ม
ทำงานขึ้นมาโดยที่ห่านเซ็นไม่รู้ว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้

ในจังหวะที่เรื่องราวของยีนเริ่มทำงาน หานเซ็นก็รู้สึกว่าร่างกายของตัวเอง กับชุดเกราะคริสตัลที่พื้นเริ่มมีปฏิกิริยาต่อกัน

ในวินาทีต่อมาชุดเกราะคริสตัลที่อยู่บนพื้นก็เริ่มส่องแสงสว่างออกมา ทำให้หานเซ็นรู้สึกราวกับว่าตัวเองกำลังจมอยู่ในน้ำ มันเหมือนกับว่าเขาจะ จมลงไป ชุดเกราะคริสตัลสีขาวที่อยู่พื้น

“บ้าน่า! เป็นไปได้ยังไงกัน?” ทั้งซาเฟยและทีน่าต่างก็ตกตะลึง ดวงตาของ พวกเธอเบิกกว้าง ราวกับว่ากำลังเห็นผีอยู่

พวกเธอไม่อยากจะเชื่อว่าหานเซ็นสามารถทำให้ชุดเกราะทำงานได้

“ไม่มีทาง! ท่านพ่อบอกว่าคนอื่นในจักรวาลนี้ไม่มีใครที่ทำให้ชุดเกราะนี้ ทำงานขึ้นมาได้ มีเพียงแค่พวกเราที่มีสายเลือดของพระเจ้าเท่านั้นที่จะทำ แบบนั้นได้” ทีน่าจับชุดเกราะคริสตัลและพยายามใช้วิธีที่พ่อของเธอสอน มาในการควบคุมชุดเกราะ

แต่เมื่อทีน่าสัมผัสชุดเกราะ เธอก็รู้สึกได้ถึงแรงผลักดันบางอย่าง ทำให้เธอ กระเด็นออกไป

“เกิดอะไรขึ้นกันเนี่ย?” ที่น่าจ้องมองไปที่ชุดเกราะด้วยสีหน้าที่ไม่อยากจะเชื่อ

ซาเฟียเองก็ช็อคเช่นกันที่ห่านเซ็นสามารถทำให้ชุดเกราะจี้โนทำงานขึ้นมาได้

“เกิดอะไรขึ้น? นี่เป็นชุดเกราะของท่านประธาน และก็มีเพียงแค่คนที่มีสายเลือดของพระเจ้าเท่านั้นที่จะใช้มันได้ แล้วเขาทำแบบนั้นได้อย่างไรกัน?”

ซาเฟียไม่ยากเชื่อว่าเรื่องแบบนี้จะเป็นไปได้ ตอนนี้เธอเริ่มจะรู้สึกกังวลขึ้นมา

ห่านเซ็นถูกห่อหุ้มด้วยชุดเกราะที่พอดีกับขนาดตัวของเขาอย่างสมบูรณ์แบบ และในขณะที่เรื่องราวของยีนยังทำงานต่อไป เขาก็รู้สึกได้ถึงพลังอันน่ากลัวของชุดเกราะที่อยู่ภายในตัวของเขา ความแข็งแกร่งที่เข้ามาในร่างกายของเขานั้นทำให้เขารู้สึกเหมือนกับว่าสามารถทำลายทั้งจักรวาลได้ในหมัดเดียว

“ทรงพลังอะไรแบบนี้ นี่ะหรือพลังของชุดเกราะคริสตัล?” หานเซ็นลอง
เคลื่อนไหวไปมาภายใต้ชุดเกราะคริสตัล

แต่หลังจากที่เคลื่อนไหวเพียงเล็กน้อย เขาก็รู้สึกได้ว่าช่องว่างของมิติเริ่ม
จะแตกร้าว เพราะพลังที่อยู่ภายในของมนมหาศาลเกินไป

เมื่อหานเซ็นกำหมัด เขาก็รู้สึกได้ถึงพลังที่อยู่ในร่างกายของตัวเอง

‘พลังของเรื่องราวของยีนทำให้เราสามารถควบคุมชุดเกราะคริสตัลได้
อย่างนั้นหรือ? ด้วยพลังขนาดนี้ แม้แต่สิ่งมีชีวิตกึ่งเทพระดับขั้นสุดยอดก็
ไม่สามารถทำอะไรเราได้ คู่มค่าจริงๆ ถึงแม้เราจะเสียเวลาไปสิบปีเต็มๆก็
ตาม’

หานเซ็นมองไปที่ซาเฟยและทีน่า หลังจากนั้นเขาก็ชกหมัดตรงไปที่ทีน่า

“คุณหนูระวัง!” ซาเฟยตะโกนและผลักทีน่าที่ยังคงยืนนิ่งอยู่ออกไป

ตูม!

เมื่อซาเฟย์รับหมัดอันทรงพลังนั้นเข้าไป ร่างกายของเธอก็สลายกลายเป็น
ผุยผงในทันที

และมันยังไม่ได้หยุดแค่นั้น พลังจากหมัดพุ่งขึ้นไปบนท้องฟ้าและระเบิด
ชั้นบรรยากาศจนกลายเป็นรูป

“ทรงพลัง ทรงพลังอะไรขนาดนี้!”

หานเซ็นไม่มีคำพูดอะไรที่จะมาอธิบายพลังนี้ เขารู้ว่ามันคงใช้แค่หมัด
เดียวเท่านั้นเพื่อจะทำลายดาวแพนดิสทั้งดวง

“ไม่มีทาง! นอกจากพ่อแล้วทั่วทั้งจักรวาลก็ควรจะมีแค่ข้าคนเดียวที่สามารถ
ใช้ชุดเกราะจีโนได้ เขาทำแบบนั้นได้อย่างไร?”

เรื่องนี้ส่งผลกระทบกับที่นาอย่างมาก เพราะคนที่จะใช้ชุดเกราะจีโนได้นั้น
จำเป็นต้องมีเลือดของพระเจ้า เธอไม่อยากจะเชื่อเลยว่ามีมนุษย์อีกคนที่
สามารถใช้ชุดเกราะจีโนได้ ไม่ใช่แค่นั้นหานเซ็นยังสามารถใช้พลังออกมา
ได้มากกว่าตอนที่เธอใช้ซะอีก

ในขณะที่เรื่องราวของยีนกำลังทำงาน หานเซ็นก็รู้สึกของตัวเองถูกหลอมรวมเข้ากับชุดเกราะจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และพลังของชุดเกราะก็ไหลเวียนอยู่ในตัวของเขาราวกับว่าเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย

Super God Gene – 1518 การกลับมาของหานเฉิน

ร่างกายของหานเฉินเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง เขามองไปที่ทีน่า ซึ่งตอนนี้มีสีหน้าที่ซีเผือก เขากำหมัดและชกไปใส่เธอ

เธอไม่ได้วิ่งหนีไป เธอแค่ยืนอยู่กับที่และจ้องไปยังพลังมหาศาลที่กำลังเข้ามาหาเธอ

ขณะที่พลังนั้นกำลังเปลี่ยนให้เธอกลายเป็นผุยผง ชายวัยกลางคนก็ปรากฏตัวขึ้นที่ด้านหลังของเธอ มือของเขาสัมผัสไปที่ไหล่ของเธอ และในวินาทีต่อมาเขากับทีน่าก็หายตัวไป

หานเฉินใช้ออราศาสตร์ตรงเสวียนสแกนดูรอบๆ แต่ทีน่าและชายวัยกลางคนไม่ได้อยู่บนดาวแฟนตีสอีกต่อไปแล้ว

ในอีกฟากหนึ่งของกาแล็กซี ทีน่าและชายวัยกลางคนก็ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง

ทีน่ายังคงข้องเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่เธอก็รู้สึกดีใจที่ได้เห็นชายวัยกลางคน

“ลุงชิงหย่า ทำไมถึงมาอยู่ที่นี่ได้?”

ชายวัยกลางคนยิ้มและพูด “ถ้าข้าไม่ได้คอยดูเจ้าอยู่ เจ้าคงจะถูกฆ่าตายไปแล้ว”

ที่น่ายังคงรู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น เธอพูดออกมา

“มนุษย์คนนั้นน่ากลัวเกินไป! ข้าคิดว่ามีแค่สายเลือดของพวกเราเท่านั้นที่สามารถใช้ชุดเกราะจีโนได้ซะอีก แล้วทำไมมนุษย์คนนั้นถึงสามารถใช้ชุดเกราะได้เหมือนกับพวกเรา? แถมพลังที่ปล่อยออกมามีมากกว่าอีกด้วย”

ลุงชิงหย่าใช้นิ้วดีดไปที่หน้าผากของเธอ

“โอ๊ย!” ที่น่าอุทานออกมา “ลุงชิงหย่า ทำแบบนั้นทำไม?”

“เจ้าสมควรโดนแล้ว” ลุงชิงหย่าพูด

“เจ้าแอบหนีมา แถมยังขโมยชุดเกราะของท่านประธานออกมาด้วย
ตอนนี้เมื่อไม่มีชุดเกราะนั้นแล้ว เจ้าจะอธิบายเรื่องนี้ยังไง?”

ที่น่าดูเสียใจ เธอพูดขอร้อง “ลุงชิงหย่าช่วยพูดกับพ่อให้หน่อยได้ไหม ถ้า
ลุงไม่ช่วย ข้าต้องตายแน่ๆ”

ชายวัยกลางคนถอนหายใจออกมา “ข้าจะทำเท่าที่ทำได้ แต่เจ้าจะต้อง
สำรวจความผิดด้วยตัวเอง ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีใครสามารถช่วยเจ้าได้”

หลังจากนั้นเขาก็สัมผัสไหล่ของเธออีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาทั้งคู่ก็ไป
ปรากฏตัวที่บนยานอวกาศแห่งหนึ่งที่อยู่นอกกาแล็กซี

ดาวแฟนตีสกลายเป็นเหมือนกับดินแดนจากซุนนรก อีตงมู่พยายามพยุ่ง
ตัวเองขึ้นมาขึ้น ขณะมองไปที่หวนเฉินด้วยสีหน้าที่ضبซ้อน

เขาคิดว่าเมื่อหวนเฉินหายตัวไปสิบปี เขาก็จะมีโอกาสไล่ตามได้ทัน แต่มัน
ก็ยังมีความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ระหว่างพวกเขาทั้ง 2 คนอยู่ ความห่าง
ระหว่างพลังของพวกเขานั้นเหมือนกับมหาสมุทรอันกว้างใหญ่

ห่านเซ็นบังคับให้ชุดเกราะเข้าไปภายในจิต ซึ่งในตอนที่เขากำลังใช้
เรื่องราวของยีนอยู่นั้น ชุดเกราะคริสตัลก็กลายเป็นส่วนหนึ่งกับเขา ตอนนี้
เขาสามารถใช้มันได้ตามที่ต้องการ

เมื่อห่านเซ็นหยุดใช้งานมัน พลังพวกนั้นก็หายไป เขาไม่ได้รู้สึกเชื่อมต่อกับ
กับชุดเกราะคริสตัลอีก

“พี!” ห่านเหยียนและคนอื่นๆออกมาจากโรงแรม เมื่อเธอเห็นห่านเซ็นที่ยังคงยืนอยู่ เธอก็รู้สึกช็อค เธอวิ่งเข้าไปหาเขาในทันที ขณะที่ใบหน้าของเธอเต็มไปด้วยรอยน้ำตาที่เพิ่งจะแห้งไป

“ผู้หญิง 2 คนนั้นไปไหนแล้ว?” หงเหลียนถามเมื่อไม่เห็นรอยรอยของซาเฟียหรือทีน่าอยู่เลย

หลังจากที่สัญญาณถูกตัดขาด พวกเขาก็ไม่สามารถเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายนอกได้ เมื่อพวกเขาออกมาจากที่หลบภัย ทั้งหมดที่พวกเขารู้ก็คือซาเฟียและทีน่านั้นได้หายตัวไปแล้ว

“ผู้หญิงที่เป็นชู้ฆ่าถูกฆ่าตายไปแล้ว ส่วนผู้หญิงอีกคนหนีไปแล้ว” หานเซ็น ยิ้ม

จำวหมิงเจ้อและคนอื่นๆรู้สึกช็อคที่ได้ยินแบบนั้น มันดูสมเหตุสมผลถ้า ซาเฟียจะถูกฆ่าตายไป แต่ก่อนที่สัญญาจะถูกตัดไปนั้น พวกเขาเห็นถึง พลังอันมหาศาลของทีน่า มันไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์จะสามารถป้องกันได้ พวกเขาไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่า หานเซ็นสามารถป้องกันการโจมตี ของผู้หญิงคนนั้นเอาไว้ได้อย่างไร แถมยังทำให้เธอหนีไปอีก

แต่ความจริงที่ว่าพวกเขารอดมาได้นั้นก็น่ายินดีมากพอแล้ว พวกเขาไม่มี แรงจะมาคิดหาความจริงของสิ่งที่เกิดขึ้น

หลังจากที่ผ่านไป 1 ชั่วโมง ยานอวกาศของสหพันธ์และตระกูลจำวกก็ มาถึงที่ดาวแพลนติส พวกเขาอธิบายเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมด

หานเซ็นขอให้อิตงมู่ช่วยปิดความจริงของเรื่องที่เกิดขึ้นไว้เป็นความลับ แต่ ถึงอย่างนั้นทหารของสหพันธ์ก็ตกใจอยู่ดี เมื่อเห็นร่องรอยที่เกิดขึ้นทั่วทั้ง ดาวแพลนติส พวกเขาว่ามันต้องมีการต่อสู้ที่นำสะพรึงกลัวเกิดขึ้นอย่าง แน่นนอน หานเซ็นและอิตงมู่ได้ช่วยกันเอาชนะศัตรูที่บุกมาได้สำเร็จ และ

เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลง ทหารทุกคนก็มองพวกเขาทั้งคู่ด้วยความนับถือ
อย่างมาก

จ้าวหมิงเจอเก็บวิดีโอที่ฉายในที่หลบภัยไปอย่างเงียบๆ เขาเก็บมันไว้เป็น
ความลับและส่งมันให้กับจ้าวเจ็ดทันที

เมื่อจ้าวเจ็ดได้ดูวิดีโอของเหตุการณ์เข้าไปซ้ำมาหลายครั้ง เขาก็พูดขึ้นมา

“ไปหามาให้ได้ว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับชุดเกราะของ
เธอด้วย”

“พ่อ พวกเราจำเป็นต้องตรวจสอบหาขึ้นด้วยไหม?” จ้าวหมิงเจ้ออก
ไม่ได้ที่จะถามขึ้นมา

จ้าวเจ็ดพูด “ไม่ต้องแล้ว ถ้าเขาเอาชนะผู้หญิงคนนี้ได้ มันก็พิสูจน์ให้เห็น
แล้วว่าเขาไม่ธรรมดา นี่มันอยู่เหนือความคาดหมายของพวกเขา เขา
แข็งแกร่งกว่าพวกเรามาก ดังนั้นมันไม่มีประโยชน์อะไรที่พวกเขาจะไป
ตรวจสอบเขาอีกแล้ว ในตอนนี้ไปสืบหาความจริงเกี่ยวกับผู้หญิงคนนี้ว่า

เธอเป็นใคร แต่จำเอาไว้ว่าอย่าได้ไปดึงความสนใจหรือไปยั่วคนที่อาจจะมาเป็นศัตรูใหม่ของพวกเรา เรื่องนี้ต้องระวังให้มาก”

“ได้ครับพ่อ ผมจะเริ่มจัดการในทันที”

จ้าวหมิงเจ้อเป็นกึ่งเทพ ในขณะที่จ้าวเจ็ดเป็นแค่ผู้เป็นเลิศ แต่ถึงจะอย่างนั้นเมื่ออยู่ต่อหน้าจ้าวเจ็ด จ้าวหมิงเจ้อก็รู้สึกกว่าตัวเองเป็นเหมือนกับเด็กที่ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร

หลังจากที่จ้าวหมิงเจ้อออกไป จ้าวเจ็ดก็เริ่มพูดกับตัวเอง

“ดูเหมือนว่าการวิจัยของพวกเราจะล่าช้าเกินไป ไม่คิดมาก่อนเลยว่าจะมีคนที่มีพลังกำลังมากขนาดนั้นอยู่ด้วย นี่มันเหนือกว่ากึ่งเทพธรรมดาทั่วไปมาก พวกเราคงจำเป็นต้องเร่งผลิตเองเจิลจิ้นฟลูอิดที่ดียิ่งกว่าเก่า”

เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนดาวแพลนติส หานเซ็นจึงกลับมาอยู่ในสายตาของคนในสหพันธ์เป็นครั้งแรกในรอบสิบปี ทุกคนต่างก็พูดคุยกันเกี่ยวกับความแข็งแกร่งที่แท้จริงของเขาว่าไปถึงระดับไหนแล้ว แต่ก็ไม่มีใครสามารถคาดเดาได้อย่างถูกต้อง

เมื่อดูจากสภาพของดวงดาวและคำบอกเล่าของคนได้เห็นเหตุการณ์ มันก็ทำให้ผู้คนตัดสินใจกันว่าห่านเซ็นไปถึงระดับขั้นสุดยอดแล้ว แต่เขาไม่ได้เข้าไปในก๊อตแซงชั่วริมาเป็นเวลาสิบปี และเขาก็เพิ่งจะกลับมาได้ไม่นาน หลังจากที่เขาหายไป ความจริงที่ว่าเขาสามารถไปถึงระดับขั้นสุดยอดได้ในเวลาอันสั้นนั้นเป็นสิ่งที่ยากจะเชื่อได้

แต่ห่านเซ็นไม่ได้สนใจว่าคนอื่นจะคิดยังไง และเพื่อป้องกันถ้าเกิดนิวคอมมูนิตี้พยายามจะทำอะไรขึ้นมาอีก ดังนั้นเขาจึงขอให้คนในครอบครัวของตัวเองหลีกเลี่ยงที่จะออกไปข้างนอกหรือเข้าไปในก๊อตแซงชั่วริ

จีเหยียนห้วนและเสี่ยวฮวาจะปลอดภัยในบ้านของตระกูลจี ดาวของตระกูลจี้้นมียานรบและระบบป้องกันนับไม่ถ้วน มันไม่เหมือนกับดาวธุรกิจอย่างดาวแฟนตีส

แต่ถึงอย่างนั้นห่านเซ็นก็ยังคงกังวลเกี่ยวกับพวกเขาทั้งคู่อยู่ เนื่องจากในนิวคอมมูนิตี้มียอดฝีมืออยู่มากเกินไป ทำให้มันยากที่จะรับมือกับพวกเขาได้ แต่มพวกเขายังมีคนที่สามารถเทเลพอร์ตพาที่นั่นไปได้อย่างอิสระอีกด้วย

ด้วยเหตุผลบางอย่างหันเหรู้สึกว่ายคนนั้นดูหน้าตาคุ้นๆ ถึงแม้เขา
จะมั่นใจว่าไม่เคยเห็นชายคนนั้นมาก่อนก็ตาม

Super God Gene – 1519 มดกระหายเลือด

ไม่มีอะไรเกิดขึ้นหลังจากการต่อสู้บนดาวเพนติส มันเหมือนกับว่าทางนิวคอมมูนิตีลี้มไปแล้วว่าเรื่องทั้งหมดเคยเกิดขึ้น

เมื่อกลับเข้าไปในก๊อตแซงซ์วีร์อีกครั้ง หานเฉินก็รู้ตัวว่าไม่สามารถใช้ชุดเกราะคริสตัลได้ แม้เขาจะพยายามสวมชุดเกราะก่อนจะเข้ามาก็ตาม แต่เมื่อเข้ามาภายในก๊อตแซงซ์วีร์การเชื่อมต่อระหว่างเขาและชุดเกราะก็ถูกตัดขาด

“ชุดเกราะคริสตัลทรงพลังมาก แต่ดูเหมือนว่ามันจะถูกกระบังโดยก๊อตแซงซ์วีร์ ก๊อตแซงซ์วีร์มันคืออะไรกันแน่?” หานเฉินสงสัย

หานเฉินต้องยกเลิกแผนการที่จะฆ่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าด้วยชุดเกราะ และดูเหมือนว่าเขาจำเป็นต้องทำมันด้วยพลังของตัวเอง

แกนยืนทั้ง 4 ของเขาไปถึงระดับเงินแล้ว แต่นอกจากแกนคริสตัลแล้ว แกนยืนอื่นๆก็ยังไม่ได้รับการทดสอบของระดับเงินเลย

แกนคริสต์นั้นขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งหลังจากทำการทดสอบ แต่เนื่องจากเขาหายตัวไปนานกว่าสิบปี ทำให้ไม่ได้คำทำใคร ด้วยเหตุนี้มันจึงตกอันดับลงมาอยู่อันดับที่หนึ่งหมื่น

หานเซ็นมีแผนที่จะเสริมพลังที่เหลือ และเมื่อทำอย่างนั้นแล้วเขาก็จะสามารถใช้แกนแสงสีทองเพื่อเพิ่มระดับของพวกมันให้กลายเป็นระดับทอง

แต่ก่อนที่จะได้เข้าไปในหอแกนยืน หลังหมดยกเข้ามาหาเขา และเธอก็บอกว่าอยากจะเดินทางกลับไปในเมืองหน้ากาก แต่เนื่องจากเขาหายตัวไปหลายวัน เธอจึงรอเขาอยู่

หานเซ็นตามหลังหมยกลับไปเมืองหน้ากาก ซึ่งหวังอวีฮังก็กลับไปพร้อมกับพวกเขาด้วยเช่นกัน

‘การเดินทางครั้งนี้ดูเหมือนจะไม่ปลอดภัยซะแล้ว’ หานเซ็นคิดกับตัวเองหลังจากที่เดินทางออกจากเมืองดาร์กสปิริต สปิริตสิบสามจะต้องมีแผนการร้ายบางอย่างแน่ ถึงได้ส่งให้หวังอวีฮังไปพร้อมกับพวกเขา

ที่น่าสับสนก็คือราชาสรรพิษมักจะอยู่เคียงข้างหลังเหมยเสมอไม่ว่าจะไป
ที่ไหน ดังนั้นสปีรตสิบสามก็ไม่น่าจะทำอะไรได้ อย่างนั้นแล้วเขาพยายาม
จะทำอะไรกันแน่?

ทันใดนั้นความคิดบางอย่างก็แวบเข้ามาในหัวของหานเซิน

‘หรือว่าเขาต้องการจะกำจัดเรา?’

หานเซินคิดว่ามันเป็นไปได้ เนื่องจากสปีรตสิบสามไม่ได้ต้องการฆ่าหลัง
เหมย เพราะเขาจำเป็นต้องพัฒนาร่างของตัวเอง ดังนั้นคนที่เขาต้องการ
จะฆ่าจริงๆก็คือคนที่หยุดเขาจากการทำอย่างนั้น นั่นจะต้องเป็นเหตุผลที่
เขาส่งหวังอวิฮังมาแน่ๆ

เมื่อคิดได้แบบนี้หานเซินก็รู้สึกโล่งใจขึ้นมา เพราะถึงสปีรตสิบสามจะมี
มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด มันก็ไม่สามารถทำอะไรได้เขาได้ เนื่องจากเขามี
แกนเอ็นเทปอยู่

พวกเขาทั้ง 3 เดินทางกลับไปเมืองหน้าากพร้อมกับราชาสรพิษ และระหว่างทาง พวกเขาก็เจอกับมดหลากหลายตัวที่ออกมาจากถ้ำของพวกเขา

พวกมันไม่ใช่มดทั่วไป ตัวของมันมีสีที่แดงราวกับว่ากำลังมีไฟลุกอยู่ และขนาดตัวของมันพอๆกับลูกหมา

“แปลกจริงๆ ทำไมถึงได้มีมดกระหายเลือดอยู่แถวนี้เยอะจัง?”
หลังเหมยขมวดคิ้ว เมื่อเห็นมดมารวมตัวกัน

‘คิดเอาไว้ไม่มีผิด!’ หานเฉินยิ้มอยู่ข้างใน เขาไม่รู้ว่าสปิริตสิบสามล่อมดพวกนี้มาได้ยังไง แต่เขารู้ว่าสปิริตสิบสามต้องเป็นตัวการของเรื่องนี้แน่

หานเฉินถามหลังเหมยเกี่ยวกับมดกระหายเลือด และเขาก็ต้องประหลาดใจเมื่อได้ยิน

มดกระหายเลือดส่วนใหญ่เป็นแค่ระดับโบราณ แต่มันก็กันอยู่จำนวนมาก และบ่อยครั้งที่เห็นระดับกลางพันธุ้กับระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ปะปนอยู่ด้วย

นอกจากนั้นยังมีราชามดอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพวกมันจะเป็น
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด

แกนยื่นของมดกระหายเลือดนั่นก็คือเลือดของมัน เมื่อมดเข้าสู่โหมด
กระหายเลือด ความเร็วและพลังกำลั่งของมันก็จะเพิ่มขึ้น แคมพลัง
ป้องกันของพวกมันก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นอะไรที่น่ารำคาญมาก

แต่ถึงอย่างนั้นมันก็มีเรื่องบางอย่างที่ทำให้ห่านชื่นดีใจ ซึ่งก็คือวิญญาณ
อสุรของพวกมันเป็นประเภทกริฟ พวกมันสามารถเสริมความแข็งแกร่ง
ของร่างกายได้ แต่แกนยื่นของพวกมันหาได้ยากมาก เพราะเมื่อฆ่ามด
ตาย เลือดของพวกมันก็จะได้รับความเสียหาย และแกนยื่นของพวกมันก็
จะถูกทำลายไปด้วย

‘การที่มีหวังอวิยังอยู่ที่นี้ด้วย ดังนั้นราชามดต้องมาร่วมวงด้วยแน่นอน’
ห่านชื่นไม่ได้มีความกลัวเลยจริงๆ แล้วเขารู้สึกตื่นเต้นกับเรื่องนี้ด้วยซ้ำ
‘บางที่ถ้าโชคดี เราอาจจะได้รับวิญญาณอสุรขั้นสุดยอดอีกดวง’

พวกเขายังคงเดินทางต่อไป ขณะที่มืดกระหายเลือดก็ปรากฏตัวออกมาให้เห็นมากขึ้นเรื่อยๆ ในตอนแรกพวกมดแค่มองพวกเขาเดินผ่านไป แต่ตอนนี้พวกมันจะเริ่มจะเดินเข้ามาหาพวกเขาแล้ว

ห่านเข็นขบวนมดตัวที่เข้ามาใกล้ ซึ่งเป็นแค่ระดับโบราณ แต่เขาก็ยังไม่ได้รับวิญญาณอสุรเลยสักดวง

แต่การถูกข่มานั้นก็ทำให้ตัวอื่นๆ รู้สึกโกรธ และฝูงมดก็ออกมาจากรูของพวกมันมากขึ้นเรื่อยๆ ดวงตาของพวกมันส่องประกายสีแดงราวกับปีศาจจากนรก

ในเวลาเพียงไม่นาน พวกเขาทั้ง 3 ก็ถูกล้อมโดยมดจำนวนมาก ถึงแม้พวกมดจะมีกันอยู่จำนวนมาก แต่นอกจากหวังอวีฮังซึ่งเป็นคนที่อ่อนแอที่สุดในกลุ่มแล้ว พวกมดก็ไม่ได้เป็นภัยต่อห่านเข็นและหลังเหมยที่มีแกนยืนระดับอัณมณี

ยิ่งพวกมดถูกฆ่าไปเท่าไรก็จะมีมดเข้ามาเพิ่มอีกเรื่อยๆ จำนวนของพวกมันดูเหมือนกับว่าไร้ขีดจำกัด

ในตอนแรกพวกเขาแค่ต้องรับมือกับมระดับโบราณเท่านั้น แต่ยิ่งเวลาผ่านไป มระดับกลายเป็นพันธุ์และเลือดศักดิ์สิทธิ์ก็เริ่มเข้ามาช่วยมวงมากขึ้นเรื่อยๆ

“พวกเราหนีกันเถอะ! พวกมันมีจำนวนมากเกินไป พวกเราคงจะฆ่าพวกมันได้ไม่หมด ไม่อย่างนั้นพวกเราคงจะหมดแรงกันซะก่อน” หลังหยุดพูดขณะที่ยังฆ่าพวกมต่อไป

“ไม่เป็นไร สู้ต่อไปเถอะ!” หานเซ็นยังไม่มีแผนที่จะหนีไปตอนนี้

หานเซ็นรู้ว่าไม่มีประโยชน์ที่จะหนีไป ตราบใดที่หวังอวี้อย่างยังเดินทางไปกับพวกเขา มก็ต้องไล่ตามพวกเขาไปอย่างแน่นอน

ขณะที่พวกเขาพูดคุยกัน ก็มีมสีแดงขนาดเท่ากับวัฏกระต๊องปรากฏตัวออกมาจากอุโมงค์ที่อยู่ใกล้ๆ

“โอ้ ไม่นะ! นั่นมันราชามดกระหายเลือด” เมื่อหลังหยุดเห็นมตัวใหญ่ยักษ์ สีหน้าของเธอก็เปลี่ยนไป

เมื่อราชาอสรพิษเห็นมดยักษ์ตัวนี้ มันก็หันกลับมาพาหึ่งเหมยขึ้นไปบน
ตัวของมัน และมันก็เลื้อยไปที่เมืองหน้ากากด้วยความเร็วสูง มันไม่ได้
สนใจหานเซ็นหรือหวังอวี้อี้อะไรเลยสักนิดเดียว

“เวรเอ้ย! ไอ้ภูบ้านั้น มันคิดอะไรของมันเนี่ย? ทำไมมันถึงได้ทิ้งพวกเราไว้
แบบนี้?” หวังอวี้อี้อังพูดขึ้นมา

ในถ้ำที่ห่างไกลออกไป สปริตสิบสามและสปิริตสิบสองก็กำลังมองดูหาน
เซ็นและหวังอวี้อี้อังถูกล้อมด้วยฝูงมดจำนวนนับไม่ถ้วน

“น่าเสียดายที่ดอลลารี่ไม่ได้อยู่ที่นี้ ไม่อย่างนั้นพวกเราจะได้ฆ่าเขาไปด้วย
เลย”

“อย่าได้กังวลไป ยังมีคนรอบๆตัวนางอีกมากที่พวกเราจำเป็นต้องฆ่า รวม
ถึงสปิริตหญิงตนนั้นด้วย เดี่ยวเราค่อยๆจัดการไปที่ละคน” สปิริตสิบสอง
พูดอย่างเลือดเย็น

เมื่อหานเห็นราชามดปรากฏตัวออกมา เขาก็ดีใจอย่างมาก เขารู้ม
หวังอวี้อังมาไว้ได้หว่างแซน หลังจากนั้นเขาก็กระโดดเหยียบหลังมดเพื่อ
ขึ้นไปถือตำแหน่งหนึ่ง

“อาเล็ก คุณช่วยพูดอะไรเพื่อดึงดูดความสนใจของพวกมันหน่อย” หาน
เห็นพูดกับหวังอวี้อัง

Super God Gene – 1520 มดที่บ้าคลั่ง

หวังอวีฮังไม่รู้ว่าหานเซินต้องการอะไร แต่เขาก็ยังฟังคำพูดของหานเซิน เขาตะโกนเพื่อดึงดูดความสนใจของพวกเขา

“พวกมดสวะทั้งหลาย! แน่จริงก็จับตัวฉันให้ได้สิ”

เมื่อหวังอวีฮังตะโกน พวกมดกระหายเลือดก็หันมามองหวังอวีฮังด้วย ดวงตาสีแดงของพวกเขาในทันที

ในวินาทีต่อมา พวกมดก็วิ่งมาหาหวังอวีฮังด้วยความบ้าคลั่ง ซึ่งราชามดก็รวมอยู่ในนั้นด้วย

“หานเซินวิ่งหนีเร็วเข้า!” หวังอวีฮังพูดขึ้นมา

“ผมกำลังวิ่งอยู่ที่นี่!” หานเซินพูดโดยไม่ได้หันกลับไปมอง

เมื่อสปีรติสิบสามและสปีรติสิบสองเห็นพวกมดที่กำลังบ้าคลั่ง จู่ๆพวกเขาก็รู้สึกหวาดกลัวขึ้นมา ความโชคร้ายของหวังอวี้อังนั้นน่ากลัวกว่าที่พวกเขาคาดเอาไว้

“มันคงอยากตายมากสินะ” สปีรติสิบสามพูด เขาไม่คิดว่าห่านเซ็นและหวังอวี้อังจะรับมือกับฝูงมดที่บ้าคลั่งได้

แต่สีหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยนไป เมื่อเห็นว่าฝูงมดไม่สามารถไล่ตามห่านเซ็นที่กำลังอุ้มหวังอวี้อังอยู่ได้ทัน และเมื่อสปีรติสิบสามและสปีรติสิบสองมองไปในทิศทางที่ห่านเซ็นกำลังวิ่งหนีไป พวกเขาก็สังเกตได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติ

สปีรติสิบสองเป็นคนที่รู้สึกตัวก่อน และเขาก็พูดขึ้นมา

“ไม่นะ! พวกมันกำลังมุ่งหน้าไปที่เมืองของพวกเรา”

“พวกมันคงจะหนีไปไม่ถึงที่นั่นหรอกมั้ง?” สปีรติสิบสามดูกังวลเล็กน้อย

“มีบางอย่างผิดปกติเกี่ยวกับมนุษย์คนนั้น ราชามดไล่ตามเขาไม่ทัน พวกเรารีบกลับไปในเมืองกันเถอะ พวกเราจะปล่อยให้พวกมันเข้าไปข้างในไม่ได้!”

สปิริตสิบสองมีสีหน้าที่ไม่ดีนัก เขาต้องการจะหยุดแผนที่วางเอาไว้ แต่เขาไม่สามารถไล่ตามหานเซ็นได้ทัน

พวกเขาารู้ตัวว่ามันสายเกินไปแล้ว พวกเขาเคลื่อนไหวได้ช้าเกินไป และพวกเขาก็ถูกหานเซ็นทิ้งห่างออกไปมากขึ้นเรื่อยๆ มันเป็นไปได้ที่พวกเขาจะไปถึงที่หมายได้ก่อน

“พวกมันจะต้องเลือกเส้นทางสู้ๆแน่ พวกมันคงไม่ได้กำลังมุ่งหน้าไปที่เมืองของพวกเราหรอก” สปิริตสิบสามพยายามจะปลอบตัวเอง

“บัดซบเอ้ย! มนุษย์คนนั้นวางแผนทุกอย่างไว้ก่อนแล้ว”

สปิริตสิบสองนั้นไม่ได้ต่อต้านโลกเหมือนกับสปิริตสิบสาม

ห่านเซ็นที่กำลังอุ้มหวังอวี้อยู่ก็นั่งนิ่งต่อไป และเมื่อหวังอวี้อ้างเห็น
ว่าฝูงมดไม่สามารถวิ่งไล่ตามมาได้ทัน เขาจึงพูดช่วยพวกมันอีก
“ไอ้พวกมดน่าเกลียด! พวกแกควรจะขอบคุณพระเจ้าที่ปล่อยให้พวกแกมี
ที่อยู่อาศัย ถึงขนาดนั้นแล้วพวกแกยังพยายามจะฆ่าฉันอีก? พวกแกมัน
น่าเกลียดที่สุด ฉันจะฆ่าพวกแกทั้งหมดให้กลายเป็นบาร์บีคิว และฉัน
จะเขมือบร่างที่ถูกย่างของพวกแก พร้อมกับจิบไวน์ไปด้วยซะเลย”

ถ้าสายตาสสามารถฆ่าคนด้วย สายตาที่โกรธจัดของพวกมดก็คงจะฆ่า
หวังอวี้อ้างตายไปไม่รู้กี่ครั้งต่อกี่ครั้งแล้ว ดวงตาของพวกมันลุกเป็นไฟ
ขณะที่พยายามวิ่งตามด้วยความเร็วสูง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชามด สายตาของมันเหมือนกับว่าหวังอวี้อ้างไปฆ่า
ล้างครอบครัวของมันมา มันกระโดดเข้ามาขึ้นไปในอากาศและลงมาที่
ด้านหลังของห่านเซ็น พร้อมกับเตรียมที่จะโจมตีใส่หวังอวี้อ้าง

“ฉันกำลังจะตาย! ฉันกำลังจะตาย!” หวังอวี้อ้างร้องตะโกนออกมา ขณะที่
โยกแขนขาไปมาราวกับพยายามจะวิ่งหนี

ห่านเซ็นเรียกแกนยืนเทพออกมาเพื่อหลบการโจมตีของราชามด

ห่านเซ็นไม่คิดว่าหวังอวี้อั้งจะดึงดูดมอนสเตอร์ได้ถึงขนาดนี้ ในตอนแรก
เขาไม่ได้มีแผนจะใช้แกนยืนเทพ แต่ตอนนี้เขารู้ตัวว่าไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว

อุ้งเท้าของราชามดพุ่งเข้าไปหาใบหน้าของหวังอวี้อั้ง แต่เมื่อห่านเซ็นเพิ่ม
ความเร็วขึ้น ราชามดก็ถูกทิ้งห่างออกไปอีก หวังอวี้อั้งจึงใช้โอกาสนี้ยั่วยุ
พวกมดอีกครั้ง

“มดน้อย เกออยากจะสัมผัสใบหน้าอันงดงามของฉันอย่างนั้นหรือ?
สำหรับผู้ชายอย่างฉันแล้ว ใบหน้าคือทุกสิ่งทุกอย่าง ถึงมีพวกแกจะขาย
ทุกอย่างที่พวกแกมี แต่มันก็ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการไปร้านทำหน้าของ
ฉันเพียงครั้งเดียวหรอก”

ห่านเซ็นวิ่งไปข้างหน้าต่อไป ขณะที่หวังอวี้อั้งก็พยายามอย่างเต็มที่ที่จะยั่ว
ยุพวกมด ผึ้งมดนั้นโกรธจัดและตัดสินใจว่าจะไม่ปล่อยให้พวกเขาหนีไป
ได้

สปิริตสิบสามและสปิริตสิบสองนั้นทั้งโกรธและสิ้นหวัง พวกเขาไม่สามารถไล่ตามพวกมดได้ทัน ในขณะที่พวกมดก็เข้าไปใกล้เมืองของพวกเขาเข้าทุกที

ห่านเชื่อนั้นจึงใจล่อพวกมดไปที่เมืองของพวกเขา เมื่อเห็นฝูงมดที่บ้าคลั่ง พวกเขาก็ไม่อยากจะคิดเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพวกมันไปถึงที่นั่น

“พ่อ พวกเราต้องหยุดพวกมันเดี๋ยวนี้ ไม่อย่างนั้นเมืองของพวกเขาไม่เหลือซากแน่!” สปิริตสิบสามพูดขึ้นมา

สปิริตสิบสองกัดฟันและเรียกไข่หลายฟองที่ดูเหมือนกับลูกปิงปองออกมา เขาวางมันลงบนพื้นอย่างไม่เต็มใจและทำให้ของเหลวข้างในไหลออกมา

“ข้าจะทำให้พวกมันต้องชดใช้!”

สปิริตสิบสองใช้ไข่เลือดงู ซึ่งเป็นไข่ของมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ที่มีแกนเย็นระดับอัญมณี รสชาติของมันจะต้องดึงดูดความสนใจของพวกมดได้อย่างแน่นอน และเขาก็ได้ใช้มันดึงดูดพวกมดมาในตอนแรก ไม่อย่างนั้นแล้ว

แม้แต่หวังอวี้อังก็ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของมอนสเตอร์มาได้
มากมายขนาดนี้

แต่ไข่เลือดดงุนั้นเป็นอะไรที่มีค่าอย่างมาก และสปิริตสิบสองก็รู้สึกไม่พอใจ
อย่างมากที่จำเป็นต้องใช้มัน

แต่หลังจากที่เขาใช้ไข่เลือดดงุ พวกมดก็ไม่ได้มีปฏิกิริยาอะไร พวกมันยังคง
วิ่งไล่ตามหานชิ้นต่อไป

“เกิดอะไรขึ้น?! ทำไมไข่พวกนี้ถึงไม่ได้ผล?” สีหน้าของสปิริตสิบสาม
เปลี่ยนไป

“ดูเหมือนพวกมันจะทำให้พวกมดโกรธจัด จนไข่แค่ฟองเดียวดึงดูดความ
สนใจของพวกมันไม่ได้แล้ว”

สปิริตสิบสองกัดฟันและยอมใช้ไข่ที่เหลือทั้งหมด เขาไม่สามารถมามัวชี้
เหนียวได้ในตอนนี้ ดังนั้นเขาจึงขว้างไข่ทั้งหมดไปหาพวกมด

ไข่เลือดดงุไปถูกกับเปลือกของพวกมดและแตกกระจายเต็มไปหมด

สปีรติสปีบสองคิดว่านี่เพียงพอจะดึงดูดใจของพวกเขาได้แล้ว แต่เขาไม่เคยคิดเลยว่าพวกมดจะเมินเฉยและไม่สนใจไข่อีกเลยแม้แต่ชนิดเดียว

แม้แต่มดที่ถูกไข่อ้างว้างใส่ก็ยังไม่สนใจ พวกมันยังคงไล่ล่าหวังอวิฮังต่อไปอย่างบ้าคลั่ง

“ม่ายยยย! ม่ายยยย!” สปีรติสปีบสองและสปีรติสปีบสามรู้สึกสิ้นหวัง จนพวกเขาก็เริ่มคลั่งขึ้นมาอีกคนหนึ่งแล้ว

ฝูงมดที่บ้าคลั่งไล่ตามหานเซ็นและหวังอวิฮังจนไปถึงเมืองของพวกเขาแล้ว

เมื่อหานเซ็นไปถึงที่ประตูทางเข้า เขาก็บินขึ้นไปด้านบน ส่วนราชามดก็วิ่งเข้าไปกระแทกกับประตู

ตูม!

ราชามดพึงประตูลงมา และมดจำนวนนับไม่ถ้วนก็หึ่งไหลเข้าไปข้างใน

Super God Gene – 1521 ฆ่าราชามด

“ไม่นะ!” สปีริตสิบสองและสปีริตสิบสามรู้สึกหนาวขึ้นมา

ห่านเหินนำฝูงมดเข้าไปในเมือง แต่พวกมันไม่สามารถไล่ตามห่านเหินได้
ทัน ดังนั้นพวกมันจึงกัดกินมอนสเตอร์ตัวอื่นๆที่ขวางทาง แม้แต่
สิ่งก่อสร้างก็พังทลายลงมาจากความบ้าคลั่งของพวกมัน

ฝูงมดหลังไหลเข้าไปในเมืองราวกับน้ำท่วม และในเวลาเพียงไม่นานพื้น
ของเมืองก็ถูกเปลี่ยนเป็นสีแดง

“ข้าจะต้องฆ่าพวกมันให้ได้!” สปีริตสิบสองเห็นมอนสเตอร์ในเมืองถูกฝูง
มดกัดกิน พวกเขาต้องลำบากอย่างมากกว่าจะได้พวกมันมา ซึ่งนั่นก็ทำ
ให้เขาารู้สึกโกรธยิ่งกว่าเดิม

สปีริตสิบสามพยายามจะหยุดสปีริตสิบสองเอาไว้ เนื่องจากตอนนี้มีมดที่
บ้าคลั่งอยู่เต็มเมืองไปหมด และมันก็ยังมียาชามดอยู่ในนั้นด้วย ดังนั้นมัน
จึงอันตรายเกินไปที่จะเข้าไปข้างใน

สปีรตลีปสามรู้สึกล่องใจที่สปีรตสโตนของตัวเองอยู่ที่เมืองดาร์กสปีรต
‘ไม่อย่างนั้นละก็พวกเขาก็คงจะถูกลมดพวกนี้ฆ่าแน่ๆ’

ห่านเซ็นวิ่งเข้าไปในปราสาทสปริตและคว่ำสปริตสโตนที่อยู่บนรูปปั้นมา แต่สปริตสโตนนั้นไม่ได้เป็นของสปริตสิบสาม เขาพบว่ามันเป็นแค่สปริตสโตนของสปริตราวงศ์ตนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งทำให้เขาารู้สึกผิดหวัง

สปิริตราชวงศ์ตนนั้นไม่ยินยอมจะสวามิภักดิ์ต่อห่านเซ็น และทำการ
ระเบิดตัวเอง

จนถึงตอนนี้เมืองก็พังพินาศย่อยยับ หานเซ็นนำฝูงมดออกไปข้างนอกโดย
ทิ้งเมืองที่ตอนนี้เหลือแต่ซากเอาไว้เบื้องหลัง

“ข้าจะฆ่าเจ้า!” หานเฉินได้ยินเสียงของใครบางคนตะโกนมาจากด้านหลัง

แต่ห่านเขินไม่ได้สนใจอะไรกับเสียงนั้น เขาก็แค่วิ่งหนีไปพร้อมกับฝูงมด

“ห่านเซ็น พวกเราจะทำยังไงกันต่อไปดี? พวกมดนี่คงจะไม่หยุดไล่ล่าพวกเราแน่” หวังอวี๋ฮังพูดอย่างกังวล

“พวกเราแค่ต้องฆ่าราชามด แล้วทุกอย่างจะดีเอง” หานเซ็นพูดขณะที่วิ่งหนีต่อไป

“แบบไหนล่ะ? ฉันคิดว่ามันน่าจะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด นายฆ่ามันได้อย่างนั้นหรือ?” หวังอวี๋ฮังพูด

“ยังไงซะพวกเราก็ต้องลองดู” หานเซ็นพูด หลังจากนั้นก็เข้าไปในอุโมงค์

อุโมงค์นั้นใหญ่พอสำหรับคนหนึ่งคนเท่านั้น และเมื่อหานเซ็นเข้าไปข้างใน ราชามดก็พยายามตามพวกเขาเข้าไป มันทำลายผนังอุโมงค์เพื่อจะเข้ามาข้างใน

หานเซ็นเห็นว่านี่คือโอกาส เขาจึงใช้ดาบไทอาแทงเข้าไปที่ดวงตาของราชามด

ราชามดส่งเสียงกรีดร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดทันที และมันก็พยายามจะถอยหลังออกไป

“อาเล็ก ดึงความสนใจของมันก็กลับมาที่ อย่าให้มันวิ่งหนีไปได้!” หานเซ็น
รีบพูดขึ้นมา

“ฉันจะไม่ดึงความสนใจของเจ้าตัวนั้นแน่!”

หวังอวี้อ้างตอบกลับมา แต่สุดท้ายแล้วเขาก็ตะโกนไปที่ราชามด “เจ้ามด
หน้าโง่! ฉันคิดว่าแกต้องการตัวฉันซะอีก เก่งจริงก็มาจับตัวฉันให้ได้สิ!”

ราชามดต้องการจะถอยหลังกลับไป แต่เมื่อมันได้ยินเสียงของหวังอวี้อ้าง
ราชามดก็พยายามจะเข้ามาข้างในอีกครั้ง มันพยายามขุดอุโมงค์เพื่อจะ
เข้าไปถึงตัวหวังอวี้อ้างให้ได้

“ทำได้ดีมาก ยั่วยวนมันต่อไป” หานเซ็นพูดขณะที่ถอยไปเรื่อยๆ

“นายใช้คำอื่นไม่ได้หรือไง?” หวังอวี้อ้างตะโกน

หานเซ็นถอยลึกเข้าไปเรื่อยๆ “คุณชอบคำว่าอ่อยมากกว่าจั้นหรือ? แต่นั่น
ฟังดูไม่ค่อยถูกเท่า”

“เวอร์เอ้ย! นายมันรู้การศึกษา นี่มันเรียกว่าการหลอกล่อ” หวังอวี้อ้างกัตรีม
ฝีปากของตัวเอง

“หลอกล่อก็หลอกล่อ” หานเฉินพยักหน้า

หวังอวี้อ้างฟังดูโกรธ และเขาก็พูด “เลิกพูดจาไร้สาระสักที!”

หานเฉินหยุดพูดและใช้สมาธิไปกับการวิ่งหนีแทน

หานเฉินคอยใช้ดาบไทอาแทงใส่ราชามดที่ตามหลังมาเป็นระยะๆ ระดับ
ความแข็งแกร่งของราชามदनั้นถือว่าไม่เลว และถึงหานเฉินจะทำความ
เสียหายให้กับมันได้ แต่นั่นก็ยังไม่พอที่จะฆ่ามันได้

ทุกครั้งที่ราชามดได้รับบาดเจ็บ มันก็ยังต้องการจะฆ่าพวกเขามากขึ้น
เรื่อยๆ ตัวตนของหวังอวี้อ้างยังคงดึงดูดความสนใจของมันเอาไว้ได้อยู่

ราชามดไล่ตามพวกเขาไปเรื่อยๆ และหลังจากที่หานเฉินใช้ดาบแทงใส่หัว
ของมันซ้ำหลายๆ ครั้ง ไม่นานก็เริ่มมีเลือดไหลออกมาอย่างต่อเนื่อง และ
ในที่สุดราชามดก็เริ่มดูอ่อนแอลงหลังจากผ่านไปหนึ่งชั่วโมง

ห่านเซ็นใช้เวลาถึงครึ่งวันก่อนที่จัดการกับราชามดได้ ราชามดล้มลงกับพื้นและชักกระตุกอยู่สักระยะ ก่อนที่จะหยุดเคลื่อนไหวไป

ร่างกายของราชามดเต็มไปด้วยรูจำนวนมาก เนื่องจากถูกห่านเซ็นแทงซ้ำอยู่หลายครั้ง ซึ่งมันดูเลวร้ายมากๆ

“ราชามดกระหายเลือดขั้นสุดยอดถูกฆ่า คุณได้รับวิญญาณอสูร์ ไม่ได้รับแก่นยืน เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับผลึกพลังชีวิตของมัน คุณมีโอกาสดำรับ 0-10 จีโนพ้อยขั้นสุดยอด”

เมื่อห่านเซ็นได้ยินเสียงประกาศ เขาก็รู้สึกพึงพอใจอย่างมาก

“การล่ามอนสเตอร์ดีกว่าจริงๆ พวกผลไม่จีโนพวกนั้นมันไร้ประโยชน์”

ห่านเซ็นมีดวงในการได้รับวิญญาณอสูร์จากการฆ่ามอนสเตอร์มากกว่า และตอนนี้เขาก็ได้รับวิญญาณอสูร์ขั้นสุดยอดมาอีกดวงแล้ว เขารู้สึกดีใจอย่างมาก

ร่างของราชามดค่อยๆจางหายไป เหลือทิ้งไว้เพียงคริสต์ลที่เป็นรูปร่างของ
ราชามดจิ๋ว หานเซ็นหยิบมันขึ้นมา

เมื่อฝูงมดเห็นว่าราชาของพวกเขาถูกฆ่าตาย พวกมันก็เลิกไล่ตามพวกเขา
และวิ่งแตกตื่นหนีไป

หวังอวี้อ้างคิดที่จะตะโกนถึงความสนใจของพวกเขา แต่หานเซ็นปิดปาก
ของเขาเอาไว้และพูด

“อย่าทำแบบนั้น! พวกมันมีกันอยู่มากเกินไป และมันคงจะต้องใช้
เวลานานมากกว่าที่พวกเราจะฆ่าพวกมันได้หมด แค่ฆ่าราชามดได้ก็
เพียงพอแล้ว”

“นั่นก็ใช่ แต่การฆ่าราชามดก็มีแต่ฝ่ายที่ได้ผลพลังชีวิตไป นี่ฉันยังไม่ได้
อะไรเลย อย่างน้อยๆก็ฆ่าพวกมดเลือดศักดิ์สิทธิ์ให้ฉันบ้างสิ” หวังอวี้อ้าง
คิดว่ามันไม่ค่อยยุติธรรม

“ยังมีโอกาสอีกมากที่จะฆ่ามอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นมันไม่มี
เหตุผลที่พวกเราจะต้องไปถึงความสนใจพวกมดนั้นอีกแล้ว ส่วนผลพลัง

ชีวิตอันนี้ครึ่งหนึ่งก็เป็นของคุณ ถ้าคุณต้องการ ก็เอามันไปได้เลย” หาน
เซ็นวางผลึกพลังชีวิตลงบนมือของหวังอวีฮัง

หานเซ็นมีผลึกพลังชีวิตอันอื่นอยู่ แต่จนถึงตอนนี้เขาก็ยังไม่สามารถดูด
ซับพวกมันได้เลยสักอัน ถ้าหวังอวีฮังสามารถหาวิธีที่จะดูดซับพวกมันได้
มันก็ถือว่าเป็นอะไรที่คุ้มค่า

เนื่องจากตอนนี้หานเซ็นสามารถล่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้แล้ว ดังนั้น
เขาไม่รังเกียจที่จะมอบผลึกพลังชีวิตอันนี้ให้กับหวังอวีฮัง เพราะยังไงซะ
เขาก็ได้วิญญาณอสูรมาแล้ว

“นายให้ฉันจริงๆอย่างนั้นหรือ?” หวังอวีฮังมองหานเซ็นอย่างไม่อยากจะ
เชื่อ ในสายตาของเขาหานเซ็นไม่ใช่คนที่ใจกว้างขนาดนี้

“รับมันไปเถอะ” หานเซ็นยื่นผลึกพลังชีวิตให้กับหวังอวีฮัง

หวังอวีฮังรู้สึกดีใจอย่างมาก เขาถือผลึกพลังชีวิตราวกับเป็นลูกของตัวเอง

“ขอบคุณนายมาก! ครั้งต่อไปถ้าพวกเราฆ่ามอนสเตอร์ขึ้นสุดยอดได้อีก
ผลึกพลังชีวิตอันนั้นจะตกเป็นของนาย”

หานเฉินอยากจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ทันใดนั้นก็มียเสียงแปลกๆดังขึ้นมา
และเมื่อหันกลับไปมอง สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป

Super God Gene – 1522 ต้นไม้ผึ้ง

พวกเขามัวแต่ยุ่งอยู่กับการฆ่าราชามดจนไม่ได้สนใจสิ่งรอบข้าง เมื่อพวกเขาได้ยินเสียงแปลกดังขึ้นมา ในที่สุดพวกเขาก็สังเกตเห็นต้นไม้เล็กๆที่อยู่ด้านข้าง

บนต้นไม้นั้นมีผลไม้อยู่จำนวนมาก แต่พวกมันดูไม่ได้ปกติ พวกมันดูเหมือนกับผึ้งที่มีขนาดพอๆกับกำปั้นของมนุษย์

ปีกของผลไม้ผึ้งนั้นกระพืออย่างต่อเนื่องทำให้เกิดเสียงที่ผึ้งตัวๆมักจะสร้างขึ้นมา พวกมันดูแปลกประหลาดเมื่อเห็นผึ้งจำนวนมากมารวมตัวกันอยู่บนต้นไม้

ห่านเซ็นไม่รู้ว่ามันเป็นต้นไม้แบบไหน แต่หลังจากที่ใช้ชื่อว่าศาสตร์ตงเสวียนตรวจดู เขาก็สามารถบอกได้ทันทีว่าพลังชีวิตของพวกมันทรงพลังอย่างมาก โชคดีที่ผึ้งเป็นเพียงแค่ผลไม้ที่ติดอยู่กับกิ่งของต้นไม้ ดังนั้นพวกมันจึงไม่สามารถโจมตีพวกเขาได้

ในตอนที่ยานเซ็นและหวังอวี้อ้างกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น จู่ๆก็มีเสียงอะไรบางอย่างดังขึ้นมา หนึ่งในผลไม่พึงพยายามจะโจมตีใส่หวังอวี้อ้างด้วยการปล่อยเหล็กในของมันเป็นออกมา

ซึ่งเหล็กในของมันเป็นรวดเร็วจนหวังอวี้อ้างไม่สามารถหลบมันได้ทัน โชคดีที่ยานเซ็นมีปฏิกิริยาไวพอที่จะฟันเหล็กในที่พุ่งเข้ามา แต่หลังจากที่ทำแบบนี้มือของยานเซ็นก็เริ่มที่จะรู้สึกชา

หวังอวี้อ้างรู้สึกโล่งใจอยู่ชั่วขณะ แต่หลังจากนั้นฝั่งทั้งหมดที่อยู่บนต้นไม้ก็ปล่อยเหล็กในของพวกมันมาที่หวังอวี้อ้าง

“เวรล่ะ!” หวังอวี้อ้างตะโกนออกมา เขาไม่สามารถหลบพวกมันได้ ตอนนี้เมื่อเห็นเหล็กในจำนวนมากพุ่งเข้าใส่เขาพร้อมๆกัน เขาก็ได้แต่นึกภาพตัวเองบวมไปทั้งตัว

ไม่ว่ายานเซ็นจะกวัดแกว่งดาบได้รวดเร็วแค่ไหน มันก็เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะป้องกันเหล็กในได้ทั้งหมด ดังนั้นเขาจึงเรียกโล่แขนออกมา และขยายมันให้ใหญ่พอที่จะป้องกันพวกเขาทั้งคู่

เหล็กในจำนวนมากพุ่งเข้าไปใส่โล่แขนของห่านเหินจนทำให้เกิดเสียงดัง
ราวกับฝนที่ตกหนัก แต่พวกมันไม่สามารถเจาะทะลุการป้องกันของโล่เข้า
มาได้

หลังจากนั้นตัวอักษรสีทองก็ปรากฏขึ้นที่ผิวของโล่และสะท้อนพวกมัน
กลับไปที่ดินไม้

ห่านเหินคิดว่าการสะท้อนเหล็กในกลับไปจะสามารถสร้างความเสียหาย
ให้กับผลไม้ผิงได้

แต่เมื่อเหล็กในถูกสะท้อนกลับไปได้แค่ครึ่งทาง มันก็เปลี่ยนเส้นทางอย่าง
กะทันหัน ราวกับว่ามีจิตใจเป็นของตัวเอง พวกมันหันกลางอากาศและพุ่ง
กลับมาหาห่านเหินอีกครั้ง

แต่ครั้งนี้เหล็กในไม่ได้พุ่งเข้ามาหาพวกเขาเป็นเส้นตรงเหมือนครั้งที่แล้ว
พวกมันเคลื่อนที่อ้อมโล่ไปราวกับเป็นบুমเบอเร่

โล่แขนของหานเซินนั้นแข็งแกร่ง แต่มันก็ป้องกันได้เพียงแค່ด้านเดียวเท่านั้น เมื่อเห็นสถานการณ์เปลี่ยนไป หานเซินจึงตัดสินใจอ้อมหวังอวีฮังขึ้นมาและวิ่งหนีไป

โชคดีที่เหล็กในไม่สามารถเคลื่อนที่ไปได้ไกลนัก เมื่อหานเซินวิ่งหนีไปได้หนึ่งไมล์ พวกเหล็กในก็บินกลับไปทิศทางของผลไม้ฝั่งดั้งเดิม

“พวกมันคืออะไรกัน? พวกมันเรียกเหล็กในกลับไปอย่างนั้นหรือ?” หานเซินมองดูต้นไม้อย่างประหลาดใจ

“ทั้งต้นไม้ที่เต็มไปด้วยผึ้ง มันดูน่าขยะแขยงมาก! พวกเราหนีไปจากที่นี่กันเถอะ” หวังอวีฮังพูด

“เดี๋ยวก่อน ต้นไม้นั้นดูไม่ธรรมดา แถมเหล็กในของผึ้งก็แข็งแกร่งถึงระดับขั้นสุดยอด บางทีผลไม้พวกนั้นอาจจะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดก็ได้ ถ้าพวกเราฆ่าพวกมันทั้งหมด นั่นก็เท่ากับว่าพวกเราจะได้ผลึกพลังชีวิตจำนวนมาก แถมพวกเราก็อาจจะได้วิญญาณอสูรกลับไปด้วย” หานเซินพูด

“ไม่มีทาง ต้นไม้ต้นเดียวจะมีมอนสเตอร์ชิ้นสุดท้ายอดมากมายขนาดนั้นอยู่
ได้ยังไง?” หวังอวี้อ้างคิดว่าเป็นอะไรที่น่าเชื่อ

“มันคุ้มค่าที่จะลอง!” หานเฉินไม่ต้องการจะจากไปตอนนี้ แต่ถึงอย่างนั้น
เขาก็ยังคิดหาวิธีที่จะจัดการกับผลไม้ผึ้งพวกนั้นไม่ได้เลย

ถึงเหล็กในของพวกมันจะมีขนาดเล็กและมีระยะในการทำงานที่จำกัด แต่
โล่แขนของเขาก็ไม่สามารถป้องกันพวกมันทั้งหมดได้ หานเฉินเดินไปเดิน
มาขณะที่พยายามคิดหาวิธี แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังหาวิธีดีๆไม่ออก

“ถ้าผึ้งทั้งหมดนั้นเป็นมอนสเตอร์ชิ้นสุดท้ายอด เรื่องนี้มันจะยากเกินไป
สำหรับเรา บางทีพวกเราควรจะกลับไปวางแผนกันก่อน” หวังอวี้อ้างดูจะ
หวาดกลัวผึ้งพวกนั้น

“เอาแบบนั้นก็ได้ พวกเรากลับกันเถอะ ไว้เมื่อคิดแผนการได้แล้ว พวกเรา
ค่อยกลับมาที่นี่ใหม่” หลังจากนั้นหานเฉินก็พาหวังอวี้อีกกลับไปในเมือง
หน้าากาก

หลังเหมาดีใจอย่างมาก เมื่อเห็นว่าทั้ง 2 คนกลับมาอย่างปลอดภัย เธอคิดว่าหานเซ็นและหวังอวี้อาจจะถูกราชามดนั้นจัดการไปแล้ว

เมื่อหานเซ็นกลับไปห้องของตัวเอง เขาก็มีเวลาได้ตรวจสอบวิญญานอสูรของราชามดกระหายเลือด

วิญญานอสูรราชามดกระหายเลือดขั้นสุดยอด : กริฟ

หานเซ็นรู้ประเภทของวิญญานอสูรราชามดอยู่แล้ว ดังนั้นเขาจึงเรียกมันออกมาลองใช้ในทันที รอยสักของราชามดสีแดงปรากฏขึ้นบนร่างกายของเขา และในขณะเดียวกันภายในร่างกายของเขารู้สึกร้อนขึ้นมา เหมือนกับว่าเลือดกำลังเดือด ซึ่งนั่นทำให้พลังกำลังและความเร็วของเขาเพิ่มขึ้น

หานเซ็นรู้สึกพึงพอใจกับความสามารถของวิญญานอสูรดวงนี้

เมื่อหานเซ็นใช้แกน Yin เทพ พลังของเขาก็เพิ่มขึ้นจนถึงระดับของกิ่งเทพขั้นสุดยอด แต่นั่นก็เพราะเขาได้รับพลังจากแกน Yin เทพ

แต่พลังกำลังจริงๆของเขายังอยู่ที่ระดับมอนสเตอร์ที่มีแกนยื่นระดับอัญมณี ซึ่งวิญญาณอสูรกริฟของราชามดนั้นสามารถเพิ่มพลังและความเร็วของเขาได้ ทำให้ตอนนี้เขาใกล้เคียงกับระดับขั้นสุดยอดอย่างแท้จริง

“ไม่เลวเลย วิเศษจริงๆ” หานเซ็นรู้สึกชื่นชอบวิญญาณอสูรของราชามดอย่างมาก

ถึงวิญญาณอสูรของราชามดจะแข็งแกร่ง แต่มันก็ไม่ได้ช่วยให้เขาคิดแผนการที่จะจัดการกับต้นไม้ต้นได้ เขาไม่สามารถวิ่งเข้าไปที่ต้นไม้และฆ่าผึ้งทั้งหมดได้แบบตรงๆ

‘มันจะเป็นอะไรที่ง่ายมาก ถ้าเรามีชุดเกราะขั้นสุดยอด เพราะถ้ามีเราก็น่าจะจัดการกับผึ้งพวกนั้นได้ แต่น่าเสียดายที่ชุดเกราะสัตว์เลื้อยงูใช้ได้แค่กับสัตว์เลื้อยเท่านั้น แถมเราก็ไม่มีสัตว์เลื้อยที่แข็งแกร่งอยู่เลย ถ้าให้เหมียวไปต่อสู้กับต้นไม้แก่นั้น มันก็ไม่น่าจะทำความเสียหายให้กับต้นไม้ได้ เราจำเป็นต้องหาสัตว์เลื้อยขั้นสุดยอด’ หานเซ็นคิดกับตัวเอง

มันน่าเสียดายที่ห่านเซ็นไม่สามารถหาวิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยมาได้ นอก
ชะจากว่านางฟ้าจะวิวัฒนาการ ไม่อย่างนั้นชุดเกราะสัตว์เลื้อยชั้นสุดยอด
ก็ถือว่าไร้ประโยชน์

“เมื่อไรนางฟ้าจะวิวัฒนาการเสร็จ?” ห่านเซ็นคิดถึงช่วงเวลาที่เข้าร่วมกับ
นางฟ้าในอดีต

“พ่อ หนูคิดถึงเสี้ยวฮวา พวกเราจะไม่กลับไปเยี่ยมน้องหน่อยหรือ?” เป่า
เอ๋อถาม

“โอเค พวกเรากลับไปหาเสี้ยวฮวากัน” ห่านเซ็นพาเป่าเอ๋อไปที่เครื่องเทเล
พอร์ต

ในตอนนี้นี้ห่านเซ็นอาศัยอยู่ที่ตระกูลจี และเมื่อเขาออกมาจากเครื่องเทเล
พอร์ต มีใครบางคนกำลังเดินเข้ามาทางเขา และเมื่อห่านเซ็นเห็นคนๆนั้น
เขาก็รู้ตัวว่าคนๆนั้นคือจีซิง

Super God Gene – 1523 ราชาสิงโตหยกน้อย

จีซิงนั้นเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพรสวรรค์มากที่สุดในตระกูลจี ในตอนที่เธออยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 1 เธอสามารถฆ่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้สำเร็จ และเธอก็เก็บจีโนพ้อยขั้นสุดยอดจนเต็มและได้รับร่างกายขั้นสุดยอดจิตวิญญาณแห่งดาบมา

ตระกูลจีได้ใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการทำให้เธอแข็งแกร่งขนาดนี้ และเธอก็พยายามอย่างหนักจนตอนนี้เธอได้วิวัฒนาการเป็นผู้เป็นเลิศแล้ว แกรมเธอก็เก็บจีโนพ้อยขั้นสุดยอดของก๊อตแซงซ์วีเขต 3 เกือบจะเต็มแล้วเช่นกัน เธอกำลังจะวิวัฒนาการไปเป็นกึ่งเทพในอนาคตอันใกล้

หานเซินได้ยืนยันว่าร่างกายขั้นสุดยอดจิตวิญญาณแห่งดาบของจีซิงเป็นอะไรที่ทรงพลังอย่างมาก แต่เขาไม่เคยเห็นมันด้วยตัวเองมาก่อน พวกเขาทั้งคู่แทบไม่เคยได้เจอกันเลย ความจริงแล้วพวกเขาได้เจอกันเฉพาะในงานสำคัญเท่านั้น และการสนทนาระหว่างพวกเขาก็เป็นอะไรที่สั้น

“พี่เขย วิชาดาบของคุณยอดเยี่ยมมาก และตอนนี้ฉันก็เกือบจะ
วิวัฒนาการเป็นกึ่งเทพแล้ว ฉันอยากจะประลองกับพี่เขย เพื่อดูว่าระหว่าง
พวกเราใครเหนือกว่ากันในด้านการใช้ดาบ” จีซิงยิ้มเมื่อเห็นหานเฉิน

“เธอมีร่างกายชั้นสุดยอดสำหรับการใช้ดาบโดยเฉพาะ มันไม่มีทางที่ฉัน
จะเอาชนะเธอได้หรอก”

หานเฉินเลยช่วงอายุที่ต้องการจะเอาชนะเพื่อไฉ่ฮวดแล้ว มันไม่มี
ประโยชน์อะไรที่จะประลองกับจีซิง และสุดท้ายถ้าเขาไปทำร้ายความรู้สึก
ของเธอ มันก็จะมีแต่ทำให้เขาได้รับคำบ่นจากสมาชิกคนอื่นๆในตระกูลจี

จีซิงกระพริบตาและพูด “เรื่องนั้นเป็นสิ่งที่พวกเราจะได้รู้เมื่อประลองกัน
เมื่อฉันกลายเป็นกึ่งเทพเมื่อไหร่ ฉันจะขอต่อสู้กับพี่เขยแบบเอาจริง”

“พวกเราค่อยมาประลองกันเมื่อถึงเวลานั้น แต่สำหรับตอนนี้ฉันมีธุระอื่น
ต้องไปทำ นอกจากนั้นพี่สาวของเธอที่กำลังรอฉันอยู่ที่บ้าน ตอนนี้ฉันต้อง
ไปแล้ว” หานเฉินพูดแบบนี้เพื่อหาข้ออ้างไปจากเธอ

หลังจากนั้นเขาก็เดินจากไปพร้อมกับคิด ‘ดูเหมือนว่าช่วงนี้เราคงต้องเข้าไปอยู่ในก๊อตแซงชั่วคราวสักระยะ ก๊อตแซงชั่วคราวก็กว้างใหญ่ไพศาลหวังว่าเธอจะไม่ถูกไปที่ไกลๆเราอยู่หรอกนะ’

เมื่อกลับไปตระกูลจี จีเหียนนหฺร้นก็กำลังอาบแดดอยู่ในสวนกับเสี่ยวฮวา ซีโร่นั้นก็กำลังนั่งดื่มชาอยู่ที่นั่นด้วย เป่าเอ๋อกระโดดลงไปหาเสี่ยวฮวา และเอามือรูปใบหน้าที่ของเขาพร้อมกับพูด “หนูคิดถึงพี่สาวไหม?”

“พี่...สาว...?” เสี่ยวฮวาเริ่มจะพูดได้บ้างแล้ว แต่ถึงจะอย่างนั้นเขาก็พูดได้แค่คำง่ายๆอย่างเช่นพ่อ แม่ พี่สาว ตา ยาย แต่แค่นั้นก็ถือว่าดีมากแล้ว

“มีเรื่องอะไรเกิดขึ้นไหม?” หานเซินถามขณะที่นั่งลง

จีเหียนนหฺร้นรู้ว่าหานเซินพูดถึงนิวคอมมุนิตี ดังนั้นเธอส่ายหัวและพูด

“ไม่มีเรื่องอะไรเลย ดูเหมือนกับว่าพวกเขาลืมเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นวันนั้นไป”

ห่านเซ็นชมวดคิ้ว “ไม่มีทาง ฉันขโมยสมบัติล้ำค่าของพวกเขา มา ไม่มีทาง
ที่พวกเขาจะอยู่เฉยๆโดยไม่ทำอะไร”

ความจริงแล้วไม่ใช่เพราะว่าพวกเขาสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้
แต่มันเป็นเพราะว่าพวกเขายังหาความจริงไม่ได้ว่าทำไมห่านเซ็นถึง
สามารถใช้ชุดเกราะจีโนได้ ถ้าห่านเซ็นสามารถใช้มันได้ พวกเขาก็ไม่คิด
ว่ามันคุ้มค่าที่จะเผชิญหน้ากับห่านเซ็น ในเมื่อห่านเซ็นสามารถใช้ชุด
เกราะต่อกรกับพวกเขาได้ นั่นคือเหตุผลที่พวกเขายังไม่ได้ตัดสินใจทำ
อะไรเพื่อเป็นการตอบโต้

ในนิวมมูนิตี้นั้นมีชุดเกราะจีโนอยู่เพียงแค่ชุดเดียว ดังนั้นนอกจาก
ว่าประธานของพวกเขาจะเป็นคนมาต่อสู้ด้วยตัวเอง มันก็ไม่มีใครที่
สามารถเอาชนะห่านเซ็นได้

ร่างกายของประธานนิวมมูนิตี้นั้นยังไม่ฟื้นฟูเต็มที่ และนั่นก็เป็นเหตุผลที่
พวกเขายังไม่ได้วางแผนที่จะแก้แค้นห่านเซ็นในตอนนี้อยู่

ที่นั่นนั้นถูกลงโทษสำหรับการกระทำของเธอ แต่ถึงแม้สิ่งที่เธอทำจะเป็นความผิดพลาดใหญ่หลวง แต่บทลงโทษที่เธอได้รับก็ไม่ได้หนักหนาอะไรมาก มันเห็นได้ชัดว่าประธานของนิเวศมุนิตีเอ็นดูเธออย่างมาก

ถ้าหากเห็นฆ่าที่นั่น เหตุการณ์ก็ไม่มีทางเงี่ยบสงบอย่างนี้แน่ และไม่ว่าจะยังงี้ก็ตาม ประธานของนิเวศมุนิตีก็คงจะเผยตัวเองออกมาเพื่อต่อสู้กับหายนะอย่างแน่นอน

หลังจากที่พักอยู่ 2 วัน หายนะก็กลับเข้าไปในก๊อตแซงซัวร์ หลังจากนั้นเขาก็เข้าไปในหอแกนยีน เนื่องจากเขาต้องการจะเสริมพลังให้กับแกนยีนก่อนที่จะเพิ่มระดับให้มัน

ครั้งนี้หายนะใช้แกนคริสตัลเป็นกุญแจเพื่อเข้าไปในหอแกนยีน เพราะตอนนี้อันดับของมันต่ำเกินไป เขาจึงจำเป็นต้องทำให้มันกลับขึ้นไปอันดับหนึ่งอีกครั้ง

หลังจากผ่านไปสิบปี ผู้คนก็เริ่มจะลืมเกี่ยวกับแกนคริสตัล ดังนั้นเมื่อหายนะส่งคำท้าไปหาแกนยีนที่อันดับสูงกว่าเขา อีกฝ่ายก็จะรับคำท้า เขานั้น

จำเป็นต้องค่อยๆไต่อันดับขึ้นไปเรื่อยๆจากอันดับหนึ่งขึ้นไปถึงอันดับหนึ่ง

แต่เมื่อแกนยื่นของเขาอยู่ในอันดับที่ต่ำกว่าหนึ่งพัน การจะหาคู่ต่อสู้ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย แกนยื่นที่อยู่ในอันดับประมาณนั้นมักจะไม่รับคำท้าใครง่ายๆ เนื่องจากกลัวว่าอันดับจะตก หานเซ็นส่งคำท้าไปให้กับหลายๆคน แต่มันก็ไม่มีใครตอบรับคำท้าของเขาเลย

“ถ้ายังเป็นแบบนี้ต่อไป เมื่อไหร่เราจะขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่งละเนี่ย?”

หานเซ็นเคยชินกับการขึ้นไปถึงที่หนึ่งทันที ดังนั้นเขาจึงไม่ค่อยคุ้นเคยกับการที่ต้องไต่อันดับไปที่ละขั้นเท่านี้

อย่างน้อยๆตอนนี้ก็ไม่มีเรื่องอะไรให้เขาต้องทำ หานเซ็นมองไปที่ตารางจัดอันดับ และเมื่อมีชื่อสว่างขึ้นมา เขาก็ส่งคำท้าไปทันที

แต่ไม่มีคำท้าไหนที่ถูกตอบรับเลย ถึงแม้เขาจะส่งซ้ำๆอยู่หลายครั้ง

ขณะที่ห่านเซ็นสแปมส่งคำทำไปรัวๆ ในที่สุดตารางจัดอันดับก็ส่องแสงออกมาและดูห่านเซ็นเข้าไปในข้างใน

“มีคนรับคำทำของเราหรอเนี่ย?” ห่านเซ็นมีความสุขอย่างมาก แต่เนื่องจากเขาส่งคำทำไปรัวๆ เขาจึงไม่แน่ใจว่าใครกันที่เป็นคนรับคำทำของเขา แต่เมื่อไปถึงที่สนามประลอง เขาก็คงจะได้เห็นว่าคู่ต่อสู้เป็นใครกันแน่

สิงโตสีขาวปรากฏตัวขึ้นในสนามประลอง มันดูแข็งแกร่งและตัวใหญ่ยิ่งกว่าช้าง ร่างกายของมันดูเหมือนกับว่าถูกทำขึ้นมาจากหยกสีขาว และขนของมันก็ดูเหมือนกับเส้นไหมที่ดงาม มันดูแข็งแกร่งอย่างมาก

ห่านเซ็นไม่รู้ว่าสิงโตขาวตัวนี้เป็นใครกันแน่ แต่ถ้าเป็นคนที่เติบโตในก๊อตแซงชัวรีคงจะได้รู้เรื่องเกี่ยวกับสิงโตตัวนี้อย่างแน่นอน

ราชาสิงโตขาวจากภูเขาสิงโตนั่นเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วทั้งก๊อตแซงชัวรีเขต 4 เนื่องจากความแค้นของมันที่มีต่อจักรพรรดิคนหนึ่งที่เคยครอบครองดินแดนข้างๆ ภูเขาสิงโต ราชาสิงโตขาว

นั้นทำลายเมืองของจักรพรรดิตนนั้นจนย่อยยับ และหลังจากนั้นก็ไม่มีใครได้ยินเรื่องราวของจักรพรรดิตนนั้นอีกเลย

สิงโตสีขาวที่ห่านเห็นอยู่ในตอนนี้ก็คือทายาทของราชาสิงโตขาวตัวนั้น และถึงแม้สายเลือดของมันจะไม่บริสุทธิ์ แต่แม่ของมันก็เป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเช่นกัน ดังนั้นยีนของมันจึงไม่ได้แย่อะไร

ร่างกายที่ดูเป็นหยกของสิงโตตัวนี้ได้มาจากแม่ของมันที่เป็นมอนสเตอร์ที่ถูกเรียกว่าสิงโตปีศาจ

สิงโตตัวนี้มีเลือดของราชาสิงโตขาวและสิงโตปีศาจอยู่ในตัว ทำให้มันได้รับสมญานามว่าราชาสิงโตหยกน้อย มันเป็นมอนสเตอร์รุ่น 2 ที่มีชื่อเสียงอย่างมากในก๊อตแซงซัวร์เขต 4

พ่อแม่ของมันแข็งแกร่งมาก ๆ และตัวมันเองก็เช่นเดียวกัน หลังจากที่ทำทดสอบแกนยีน มันก็ขึ้นมาอยู่ที่อันดับ 11 ในทันที

ห่านเซ็นส่งคำทำสุไปหาแกนอื่นหลายต่อหลายอัน แต่ก็ไม่มีใครสนใจจะ
รับคำทำเลยจนกระทั่งถึงตอนนี้ แต่ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นไม่ได้สนใจว่าคุณ
ต่อสุจะเป็นใคร เพราะว่าเป็นครั้งแรกเลยที่มีคนมาทำสุกับมัน

Super God Gene – 1524 ไม่มีวันไปถึงสิบอันดับแรก

ราชาสิงโตหยกน้อยก้าวเข้ามาในสนามประลองและส่งเสียงคำราม
ออกมาราวกับเสียงฟ้าร้อง ทั้งสนามประลองสั่นสะเทือนด้วยเสียงนั้น

ห่านเซินไม่รู้รู้สึกหวาดกลัว จริงๆแล้วเขากำลังรู้สึกดีใจ เพราะสิงโตตัวนี้
เป็นทายาทของมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด สำหรับการฆ่าสปีริตในการ
ประลองนั้นถือว่าเป็นอะไรที่ไร้ประโยชน์ ซึ่งต่างจากการฆ่ามอนสเตอร์ที่มี
โอกาสจะได้รับวิญญาณอสูร ผลึกพลังชีวิตและเนื้อของพวกเขาได้

เมื่อสิงโตเห็นห่านเซิน มันก็อ้าปากและปล่อยลำแสงเลเซอร์ใส่เขาทันที
และเพื่อไม่ให้สิงโตหวาดกลัว ห่านเซินจึงไม่ได้ยืนรับลำแสงของ
สิงโตตรงๆ แต่เขาเคลื่อนไหวเหมือนกับนกเพื่อหลบการโจมตีแทน

เมื่อเห็นว่าการโจมตีพลาดเป้าหมาย ราชาสิงโตหยกน้อยก็ดูโกรธอย่าง
มาก มันอ้าปากและกระหน่ำปล่อยลำแสงออกมาใส่ห่านเซินทันที

ห่านเซ็นทำการหลบหลีกต่อไป พร้อมกับเคลื่อนที่เข้าไปหาสิงโตที่ละนิดๆ เขาต้องการจะข้ามันในการโจมตีเพียงครั้งเดียวเพื่อไม่ให้มันมีโอกาสหนีไปได้

ท้ายที่สุดแล้วมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่มีแค่แกนยื่นระดับเงินยังงี้ก็ไม่มีทางจะสู้กับห่านเซ็นได้ และท่าตบชั้นสุดยอดของห่านเซ็นก็น่าจะฆ่าสิงโตตัวนี้ได้ในครั้งนี้

ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นไม่รู้ถึงเจตนาจริงๆ ของห่านเซ็น และตอนนี้เนื่องจากลำแสงของมันพลาดเป้าทั้งหมด มันจึงตัดสินใจกระโดดตรงเข้าไปหาห่านเซ็น

“เหมาะเหม็ง!” ห่านเซ็นรู้สึกดีใจ เขากำลังคิดหาวิธีเข้าไปใกล้ราชาสิงโตหยกน้อยอยู่เลย เขาไม่เคยคาดคิดว่าอีกฝ่ายจะเสนอตัวเข้ามาหาเขาด้วยตัวเอง

ห่านเซ็นรวบรวมพลังไว้ที่มือขวา ซึ่งพลังนั้นดูเหมือนกับว่าสามารถก้าวข้ามระหว่างความเป็นจริงและมิติอวกาศได้

ปัง!

มือขวาของห่านเซ็นฉีกผ่านช่องว่างของมิติและปะทะเข้ากับอุ้งมือของ
ราชาสิงโตหยกน้อย

หลังจากนั้นร่างกายของสิงโตหยกน้อยก็แหลกสลายกลายเป็นฝุ่นผง แต่
ห่านเซ็นคิดว่ามันแปลกๆที่ไม่มีเสียงประกาศดังขึ้นในหัวเหมือนทุกครั้ง

การต่อสู้จบลงและแกนคริสตัลของห่านเซ็นก็กระโดดขึ้นไปอยู่อันดับ 11
แทนที่สิงโตหยกน้อยที่ตกลงมาอยู่อันดับ 12

ในหอแกนเย็น สิงโตสีขาวตัวหนึ่งกระอักเลือดออกมา มันพูดด้วยความ
โกรธ

“ไอ้เวรนั้น มันกล้าดียังไงมาทำลายแกนเย็นของข้า! ข้าจะต้องฆ่ามันให้ได้”

ห่านเซ็นไม่รู้ตัวว่าที่ทำลายไปนั้นก็แค่แกนเย็นของสิงโตเท่านั้น แต่เขาก็
พอจะคาดเดาได้ว่ามันน่าจะเป็นร่างจำลองหรืออะไรทำนองนั้น เขาคิดว่า

น่าเสียดายที่ไม่สามารถข้ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวนั้นได้ แต่อย่างน้อยๆ
แกนยื่นของเขาก็ขึ้นมาอยู่อันดับที่ 11 แล้ว

ห่านเซ็นทำการสแปมส่งคำท้าต่อ แต่ก็ไม่มีใครตอบรับคำท้าของเขาเลย
แต่เขาก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะเขารู้ว่าไม่สามารถทำอะไรได้

ห่านเซ็นเข้ามาในหอแกนยื่นเพื่อส่งคำท้าทุกวันๆ ทุกคนนั้นจำเป็นที่
จะต้องรับคำท้าของใครสักคนอย่างน้อยเดือนละครั้ง ดังนั้นมันก็ขึ้นอยู่กับ
เวลาก่อนที่จะมีคนรับคำท้าของเขา

แต่น่าแปลกที่ถึงเขาจะพยายามส่งคำท้าอยู่เสมอทุกวันๆ แต่มันก็ไม่มีใคร
ยอมรับคำท้าของเขาเลย

ห่านเซ็นคิดว่าคนอื่นอาจจะจำแกนคริสตัลที่ครั้งหนึ่งเคยมีชื่อเสียงขึ้นมา
ได้แล้ว และนั่นก็คือเหตุผลที่ไม่มีใครกล้ารับคำท้าของเขา

ในวันต่อมาเมื่อห่านเซ็นเข้าไปในหอแกนยื่น มันก็มีคนส่งคำท้ามาหาเขา
เมื่อห่านเซ็นดูชื่อผู้ท้าชิง เขาก็สังเกตเห็นว่ามันคือสิงโตหยกน้อย

“ไหนดูก็ว่างอยู่แล้ว จั๊นรับคำท้าของสิงโตหยกนี่ก็น่าจะเสียหายนะไร
อยากรู้เหมือนกันว่าทำไมครั้งก่อนถึงฆ่ามันไม่ได้” หานเซ็นรับคำท้า

หลังจากเข้าไปในสนามประลอง หานเซ็นก็เห็นราชาสิงโตหยกน้อยอีกครั้ง
หนึ่ง เมื่อสิงโตเห็นหานเซ็น มันก็ตะโกนออกมา “เจ้าเป็นใครกัน? บอกชื่อ
ของเจ้ามา!”

หานเซ็นนั้นสวมชุดเกราะอยู่ และเขาก็ได้ใช้ออราศาสตร์ตงเสวียนปกปิด
ตัวตนของตัวเองเอาไว้ด้วย ทำให้ราชาสิงโตหยกน้อยไม่สามารถบอกได้
ว่าหานเซ็นเป็นสปีริตหรือมอนสเตอร์

“ไม่สำคัญว่าฉันเป็นใคร ที่ฉันต้องทำก็แค่เอาชนะนายเท่านั้น” หานเซ็น
ยิ้ม

ราชาสิงโตหยกน้อยพูด “เอาชนะข้า? เจ้าจะหันหลังกลับตอนนี้ก็ได้ แต่ข้า
ขอเตือนเจ้าเอาไว้ก่อนว่าในตอนนี้อยู่เส้นทางที่อันตรายของเจ้ามาถึง
จุดสิ้นสุดแล้ว”

“ขอโทษที่ต้องทำให้นายผิดหวัง แต่เส้นทางสู่จุดสูงสุดของฉันมันเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น” หานเฉินไม่รู้ว่าเพราะอะไรอีกฝ่ายถึงได้พูดแบบนั้น

“สู่จุดสูงสุด?” สิงโตหัวเราะออกมา

“เข้าไปพบกับนักสู้ที่อยู่ในสิบอันดับแรกมาหมดแล้ว และมันจะไม่มีใครยอมรับคำท้าของเจ้า เจ้าไม่มีวันจะไต่อันดับขึ้นไปได้ นอกซะจากว่าเจ้าจะก้มหัวต่อหน้าข้าตอนนี้”

“แล้วทำไมคนที่อยู่ในสิบอันดับแรกถึงต้องฟังคำพูดนายด้วย?” หานเฉินมองสิงโตด้วยความประหลาดใจ

สิงโตพูดอย่างภาคภูมิใจ “ข้าคือลูกชายของราชาสิงโตขาว ทุกคนในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 ต่างก็เคารพข้า เนื่องจากเจ้าทำลายแกนยื่นของข้า ดังนั้นถ้าเจ้าไม่ทำให้ข้าพอใจ เจ้าก็อย่าหวังจะได้ขึ้นไปติดอันดับหนึ่งในสิบเลย”

ตอนนี้หานเฉินเข้าใจแล้วว่าทำไมถึงไม่มีใครรับคำท้าของเขาเลย มันไม่ใช่เพราะพวกเขาหวาดกลัวแกนคริสตัล แต่มันเป็นเพราะแผนการของสิงโตตัวนี้

“ก็ได้ ถ้าอย่างนั้นฉันจะทำให้นายพอใจได้ยังไง?” หานเซ็นยิ้มขณะที่มองไปที่สิงโต

“ให้โอกาสข้าได้ปลดปล่อยความโกรธ และบางทีหลังจากนั้นพวกเราอาจจะพูดคุยกันได้” ราชาสิงโตหยกน้อยพูด

“เอานั่นก็ได้” หานเซ็นเดินเข้าไปหาสิงโต แต่ก่อนที่สิงโตจะได้โจมตี หานเซ็นก็เคลื่อนไหวก่อน

ครั้งนี้หานเซ็นไม่ได้ใช้ท่าตบขั้นสุดยอด เขาใช้พลังกำลังทั้งหมดชกใส่คางของสิงโต และทำให้มันกระเด็นขึ้นฟ้าไป

หลังจากนั้นหานเซ็นก็เตะสิงโตที่อยู่บนอากาศอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งร่างกายของมันระเบิดในอากาศ

ในหอแกนยืนราชาสิงโตหยกน้อยกระอักเลือดออกมาอีกครั้งหนึ่ง มันได้ใช้สมบัติจำนวนมากเพื่อจะฟื้นฟูแกนยืนกลับมาในเวลาอันสั้น มันต้องการ

จะแก้แค้นห่านเซ็น แต่มันกลับถูกทำลายแกนยื่นอีกครั้ง มันไม่มีแม้แต่
โอกาสจะยอมแพ้

“บ้าเอ๊ย! ข้าจะต้องฆ่ามันให้ได้” ราชาสิงโตหยกน้อยโกรธจัด

มันไม่สามารถต่อสู้กับห่านเซ็นภายนอกหอแกนยื่นได้ เนื่องจากมันไม่รู้ว่า
อีกฝ่ายเป็นใคร ดังนั้นมันจึงไปบอกคนที่อยู่ในลิบอันดับแรกว่ายังไงก็ห้าม
รับคำสั่งของห่านเซ็นเด็ดขาด เพราะแบบนี้อย่างน้อยๆห่านเซ็นก็จะไม่
สามารถไต่อันดับขึ้นไปได้

Super God Gene – 1525 วิธีดูดซับพลังหลังชีวิต

ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นกังวลเกี่ยวกับแกนยืนที่อยู่ในอันดับ 2 ซึ่งก็คือมีदनาง-ราชัน เนื่องจากมันไม่ได้รู้จักกับเจ้าของแกนยืนที่อยู่ในอันดับ 2 มันจึงไม่สามารถไปบอกอีกฝ่ายไม่ได้รับคำทำของแกนคริสต์ได้

แต่มีदनาง-ราชันที่อยู่ในอันดับ 2 นั้นเป็นแกนยืนของมนุษย์คนหนึ่ง และมันก็ไม่เคยมีใครได้เห็นมนุษย์คนนั้นมาก่อน ราชาสิงโตหยกน้อยรู้แค่ว่ามีมนุษย์ที่อยู่ในอันดับ 2 นั้นแข็งแกร่งอย่างมาก และสปีริตที่ต่อสู้กับเธอก็มักจะถูกฆ่าตายทั้งหมด

ถ้าคนที่อยู่ในอันดับหนึ่งไม่ได้หลีกเลี่ยงคำทำของเธอ เธอก็คงจะขึ้นไปอยู่ในอันดับหนึ่งเรียบร้อยแล้ว

‘มาคิดดูอีกที ถึงแม้มันจะเข้าไปสู้กับมนุษย์คนนั้นก็ไม่น่ามีปัญหาอะไร เพราะยังไงมันก็จะถูกมนุษย์คนนั้นฆ่าตายอยู่ดี’ ราชาสิงโตหยกน้อยคิด

แต่ราชาสิงโตหยกน้อยไม่รู้ว่าห่านเขินเองก็เป็นมนุษย์ และมีदनาง-ราชันที่อยู่ในอันดับ 2 ก็คือแกนยืนของห่านเหียน ซึ่งเป็นน้องสาวของเขา

ห่านเซ็นกำลังยืนมองตารางจัดอันดับ ในตอนนี้เขาไม่สามารถทำสู้กับอันดับที่หนึ่งได้ และเขาก็ไม่อยากจะทำสู้กับอันดับ 2 ที่เป็นของน้องสาวเช่นกัน

“ดูเหมือนว่าสิงโตตัวนั้นจะพูดความจริง เราคงจะได้ขึ้นไปในสิบอันดับแรกไม่ได้ แต่ถึงเราจะไม่รู้จักคนอื่น อย่างน้อยๆเราก็คงรู้ว่าอันดับที่ 2 คือน้องเหียน ดูเหมือนเราคงจะต้องไปขอให้เธอช่วยซะแล้ว” ห่านเซ็นพูดกับตัวเอง

ห่านเซ็นออกจากหอแกนยืนและเดินทางกลับบ้าน แต่ดูเหมือนว่าห่านเหียนจะยังอยู่ในก๊อตแซงซ์วรี ดังนั้นห่านเซ็นจึงได้ทิ้งข้อความเอาไว้และรอให้เธอกลับมา

ตอนนี้ห่านเซ็นกำลังถือผลึกพลังชีวิตอยู่ในมือ ขณะที่สงสัยว่าจะดูดซับมันเข้าไปได้อย่างไร

ห่านเซ็นได้ทำการค้นคว้าหาวิธีที่จะดูดซับผลึกพลังชีวิต แต่เขาก็ยังไม่สามารถหาวิธีที่จะทำให้ดูดซับพวกมันเข้าไปได้เลย

ห่านเข็นลองพยายามสื่อสารกับพวกมัน อย่างที่ครั้งหนึ่งหกวิถีเคยพูด
เอาไว้ แต่โชคร้ายที่เขาไม่รู้ว่าต้องทำยังไง ถึงจะได้รับการยอมรับจากพวก
มัน

แต่ทันในนั้นห่านเข็นก็คิดอะไรบางอย่างขึ้นมาได้ แกนยีนสายเลือดแท้
สามารถควบคุมแกนยีนอันอื่นได้ บางทีมันอาจจะสามารถควบคุมผลึก
พลังชีวิตได้เช่นกัน ถ้าสายเลือดแท้สามารถควบคุมผลึกพลังชีวิตได้ละก็
การดูดซับผลึกพลังชีวิตก็จะเป็นเรื่องที่ย่างมาก

ห่านเข็นตัดสินใจที่จะลองดู เขาเรียกแกนยีนสายเลือดแท้ออกมาและ
หยดมันลงไปที่ผลึกพลังชีวิตของราชาหอย

สายเลือดแท้ไม่ได้ไหลออกไป และมันก็ติดอยู่บนผลึกพลังชีวิต หลังจาก
นั้นมันก็ค่อยๆถูกดูดซับเข้าไปข้างใน และเมื่อผ่านไปหนึ่งชั่วโมง มันก็มี
เพียงแค่นิดเดียวเท่านั้นที่เข้าไปข้างในได้สำเร็จ ดูเหมือนกับว่ามันต้องใช้
เวลาอย่างน้อยๆก็สิบวันถึงสามารถจะควบคุมได้สมบูรณ์

“ดูเหมือนว่าแกนยื่นสายเลือดแท้จะมีระดับต่ำเกินไปถึงได้ซ้ำแบบนี้ แต่จะ
ยังไงถ้ามันควบคุมผลึกพลังชีวิตได้จริงๆ นั่นก็ถือเป็นเรื่องที่ดี” หานเซ็น
เริ่มจะรู้สึกตื่นเต้น

หานเซ็นหวังว่าแกนยื่นสายเลือดแท้จะสามารถควบคุมผลึกพลังชีวิตได้
สำเร็จ เพื่อที่เขาจะได้รู้ว่าสามารถดูดซับผลึกพลังชีวิตเข้าไปได้หรือเปล่า
เมื่อเห็นถึงความซ้ำของมัน หานเซ็นก็รู้ว่าจำเป็นต้องเพิ่มระดับของแกน
ยื่นสายเลือดแท้ ถ้าเขาสามารถทำให้มันพัฒนาไปอยู่ระดับทองได้ มันก็
น่าจะสามารถควบคุมเป้าหมายได้รวดเร็วขึ้น

หลังจากรอคอยอยู่ 2 วัน หานเหยียนก็กลับมาจากก็อตแซงชั่ววู และเมื่อ
หานเหยียนเห็นข้อความ เธอก็มาพบกับหานเซ็น

“พี่อยากจะพบหนู มีเรื่องอะไรอย่างนั้นหรือ?” หานเหยียนถามหานเซ็น

“พี่เห็นมิดนาง-ราชันของเธออยู่บนตารางจัดอันดับแกนยื่นระดับเงิน
ทำไมเธอถึงยังอยู่แค่ที่ 2 ?” หานเซ็นถาม

เมื่อหานเหยียนได้ยินหานเซ็นพูดอย่างนั้น เธอก็ดูโกรธขึ้นมา

“ก็ไ้บ้านั้นไม่ยอมรับคำท้าของหนู หนูเลยไม่ได้เพิ่มระดับแกนยื่นของตัวเองสักที ก่อนหน้านี้แกนยื่นที่อยู่อันดับหนึ่งคือเนตรมังกร และหนูก็คิดว่าเมื่อแกนยื่นของเขาพัฒนาไประดับทองแล้ว มีदनาง-ราชันก็จะได้ขึ้นเป็นที่หนึ่ง แต่ก่อนที่เขาจะเพิ่มระดับแกนยื่นของตัวเอง เขาจงใจแพ้ให้กับแกนยื่นคลื่นโลหิตที่อยู่อันดับที่ 3 หนูถึงได้ยังติดอยู่ที่อันดับ 2 แบบนี้ไง”

หานเหยียนบ่นให้หานเฉินฟัง เธอบอกว่าถ้าแกนยื่นของเธอได้ขึ้นไปเป็นอันดับที่หนึ่ง ปานนี้แกนยื่นของเธอก็คงจะพัฒนาไปเป็นระดับทองนานแล้ว

“อ้า เป็นแบบนี้เอง แล้วเธออยากจะขึ้นเป็นอันดับหนึ่งไหม?” หานเฉินหรีตาและมองไปที่หานเหยียน

“แน่นอนอยู่แล้ว! ถ้าไม่ใช่เพราะหนูต้องการจะเสริมพลังให้ครบทั้ง 9 ครั้ง ก็คงไม่ช้าแบบนี้ พี่ทิ้งทรัพยากรไว้ให้ตั้งมากมายเพื่อช่วยให้หนูได้วิวัฒนาการมาเป็นกึ่งเทพได้ในเวลาอันสั้น แต่หลังจากนั้นหนูก็เชื่องช้ามากเลย ต้องขอโทษพี่ด้วย” หานเหยียนพูด

หานเซ็นยิ้ม “นี่ไม่ได้เป็นความผิดของเธอ ถ้าเธอร่วมมือกับพี่ มันก็จะไม่ใช่เรื่องยากอะไรเลยที่จะขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่ง แต่เธอจำเป็นต้องพ่ายแพ้ก่อนครั้งหนึ่ง”

“พ่ายแพ้ครั้งหนึ่ง?” หานเหียนมองหานเซ็นด้วยท่าทางสับสน และไม่แน่ใจว่าเขาหมายความว่าอะไร

หานเซ็นอธิบาย “พี่เฟิงจะได้อันดับขึ้นมาจนถึงอันดับที่ 11 แต่โชคร้ายที่พี่ไปทำให้มอนสเตอร์ขั้นสุดยอตตัวหนึ่งโกรธ หลังจากนั้นมันก็ไปบอกให้คนอื่น ๆ ปฏิเสธคำท้าของพี่ ขอแค่พี่ได้ขึ้นไปติดท็อปสิบเมื่อไหร่ พี่จะหาวิธีทำให้พวกเราทั้งคู่ได้ขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่งให้ได้”

หานเหียนซ็อก “พี่เฟิงจะมีแค่แกนยืนแค่ระดับเงินอย่างนั้นหรือ?”

หานเซ็นเฟิงจะแสดงพลังอันมหาศาลออกมาบนดาวแฟนตัส และนั่นก็ทำให้หานเหียนเชื่ออย่างสนิทใจว่าเขาไปถึงระดับขั้นสุดยอตแล้วอย่างแน่นอน

“พี่มีแกนยืนประจำตัวมากกว่าหนึ่งอัน” หานเซ็นพูด

“แกนยื่นประจำตัว 2 อันอย่างนั้นหรือ? แบบนั้นหาได้ยากมากๆ ในหมู่
มนุษย์ที่เป็นกึ่งเทพ มีเพียงแค่ 2 คนเท่านั้นที่รู้กันว่ามีแกนยื่นประจำตัว 2
อัน หนูไม่รู้มาก่อนเลยว่าพี่เองก็มีแกนยื่นประจำตัว 2 อันเหมือนกัน หนู
จะเข้าไปในก๊อตแซงซัวร์และช่วยให้พี่ขึ้นมาติดอันดับท็อปสิบเดี๋ยวนี้เลย”

หานเหยียนถามต่อ “เกือบลืมไปแล้ว แกนยื่นของพี่ชื่อว่าอะไรหรือ?”

“แกนคริสตัล” หานเฉินตอบ

เมื่อได้ยินแบบนี้ หานเหยียนก็รู้สึกช็อคอีกครั้ง “แกนคริสตัล? แกนยื่นที่
ขึ้นไปอยู่อันดับหนึ่งโดยผ่านแค่การทดสอบนะหรือ? มันคือแกนยื่นของพี่
หรอเนี่ย?”

“ใช่” หานเฉินยิ้ม หลังจากนั้นเขาก็พูดต่อ

“แต่อย่าเอาไปบอกใคร โอเคนะ? พี่ไม่อยากเจอกับปัญหาที่ไม่จำเป็น”

“เข้าใจแล้ว เอาล่ะ หนูจะเข้าไปในก๊อตแซงซัวร์เดี๋ยวนี้เลย”

หานเหยียนไม่ได้ถามอะไรหานเซ็นมากกว่านั้น

หลังจากนั้นหานเซ็นก็เข้าไปในก๊อตแซงซ์วีเช่นกัน เขาเข้าไปในหอแกน
ยีนและเห็นชื่อมีดนาง-ราชันสว่างขึ้นมาบนตารางจัดอันดับ

แต่ก่อนที่หานเซ็นจะได้ทำสู้กับหานเหยียน สิ่งโตหยกน้อยก็ได้ส่งคำท้ามา
หาเขาอีกครั้ง

หานเซ็นรับคำท้าสู้ทันที เพื่อจะดูว่าสิ่งโตต้องการอะไร

เมื่อหานเซ็นเข้ามาในสนามประลอง เขาก็ได้พบสิ่งโตอีกครั้ง มันพูดขึ้นมา
ทันที

“เห็นไหม? เจ้าไม่มีทางขึ้นไปในสิบอันดับแรกได้ ที่นี่เจ้าอยากจะทำหัว
ขอร้องข้ารึยัง?”

หานเซ็นยิ้มและพูด “จริงๆแล้วมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากอะไร ฉันจะขึ้นไป
เมื่อไหร่ก็ได้ถ้าฉันต้องการ”

“จะพูดโกหกเข้าไปก็เปล่าประโยชน์” ราชาสิงโตหยกน้อยพูด ครั้งนี้มันพยายามรักษาระยะห่างจากห่านเซ็นเอาไว้ ถ้าห่านเซ็นพยายามจะฆ่ามันอีกครั้ง มันก็จะสามารถหนีออกไปได้ก่อนที่แกนยื่นจะถูกทำลาย

Super God Gene – 1526 กลับมาอันดับที่ 1

“อีกเดี๋ยวนายจะได้เห็นเองว่าฉันพูดโกหกหรือเปล่า อีกอย่างฉันไม่ได้แค่ต้องการขึ้นไปอยู่ในสิบอันดับแรกเท่านั้น ฉันจะขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่ง”
หานเซินพูด

“ถ้าเจ้าขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งได้จริงล่ะก็ ข้าจะยอมตัดหัวของตัวเองเพื่อเป็นกำอู่ให้กับเจ้าเลยเอาดี” ราชาสิงโตหยกน้อยหัวเราะ

ราชาสิงโตหยกน้อยคิดว่าอาจพอเป็นไปได้ที่หานเซินจะขึ้นไปอยู่ในสิบอันดับแรก แต่มันไม่มีทางเชื่อว่าเขาจะขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่งได้

นั่นก็เป็นเพราะว่าตอนนี้อันดับที่หนึ่งเป็นคลื่นโลหิต ซึ่งเป็นแกนยื่นของหนึ่งในลูกน้องของพ่อราชาสิงโตหยกน้อย และมันก็เป็นเรื่องง่ายมากๆที่ราชาสิงโตหยกน้อยจะขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่ง เพราะถ้ามันขึ้นไปอยู่ในสิบอันดับแรกได้เมื่อไหร่ มันก็สามารถทำสุ้และบอกให้คลื่นโลหิตยอมแพ้ได้ทันที

หานเซ็นไม่มีทางจะทำสู้กับคลื่นโลหิตได้ ดังนั้นโอกาสที่เขาจะขึ้นไปอยู่
อันดับที่หนึ่งจึงไม่น่าจะเป็นไปได้

หานเซ็นหัวเราะและพูด “นายไม่จำเป็นต้องตัดหัวของตัวเองหรอก แต่ถ้า
ฉันขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งได้ เธอเป็นว่านายมาทำงานรับใช้ฉันเป็นยังงัย?”

ราชาสิงโตหยกน้อยโกรธเมื่อได้ยินแบบนี้ มันพูดกลับไปว่า

“ก็ได้ แต่ถ้าเจ้าขึ้นไปถึงอันดับที่หนึ่งไม่ได้ เจ้าก็ต้องมารับใช้ข้าตกลง
ไหม?”

“แน่นอน นั่นฟังดูยุติธรรมดี” หานเซ็นพยักหน้า

“จั้นमतกลงกัน ถ้าเจ้าขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งได้ภายในวันนี้ ข้าจะยอมรับ
เจ้าเป็นเจ้านาย แต่ถ้าไม่สำเร็จละก็ เจ้าก็ต้องมาเป็นลูกน้องของข้าแทน”
ราชาสิงโตหยกน้อยพูดอย่างดุดัน

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอันตกลง ถ้านายเป็นฝ่ายแพ้ก็อย่าคิดหนีซะล่ะ” หาน
เซ็นหัวเราะ

“เจ้าคิดว่าข้าเป็นใคร? ทุกอย่างที่ข้าพูดออกมานั้นเป็นความจริงทั้งหมด”
ราชาสิงโตหยกน้อยพูดอย่างภาคภูมิใจ

ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นมั่นใจมากกว่าห่านเขินไม่มีทางขึ้นไปอยู่ในอันดับที่
หนึ่งได้ เพราะตราบไคที่คลื่นโลหิตยังอยู่อันดับหนึ่ง เขาก็ไม่มีทางยอมรับ
คำท้าของใคร นอกจากราชาสิงโตหยกน้อยคนเดียว

“เออล่ะ ในเมื่อตกลงกันได้แล้ว นายจะยอมแพ้เอง หรือจะให้ฉันทำเหมือน
ทุกที?” ห่านเขินพูด

“มีความสุขกับท่าทางอวดดีนั้นไปเถอะ หลังจากวันนี้ไป เจ้าก็ต้องมาเป็น
ลูกน้องของข้าแล้ว” ราชาสิงโตหยกน้อยพูดด้วยความโกรธ และเดินออก
จากสนามประลองไป

เมื่อห่านเขินออกจากสนามประลอง เขาก็รับคำท้าของห่านเหยียนที่ส่ง
มารออยู่ก่อนแล้ว หลังจากนั้นเขาก็เข้าไปพบกับห่านเหยียนในสนาม
ประลอง

เมื่อห่านเหยียนเห็นห่านเซิน เธอก็พูดด้วยท่าทางตื่นเต้น

“พี่เป็นเจ้าของแกนคริสตัลจริงๆด้วย ขอหนูดูหน่อยได้ไหมว่าแกนยีนที่ขึ้นไปถึงอันดับหนึ่งหลังจากผ่านการทดสอบนั้นมีหน้าตาเป็นยังไง?”

“เอ๋ม พี่ว่าอย่าดีกว่า” ห่านเซินไม่ได้ต้องการซ่อนมันจากเธอ แต่เขาคิดว่าแกนคริสตัลที่มีลักษณะเป็นไขนั้นยากที่จะเชื่อได้ว่าเป็นแกนยีนที่ทรงพลัง เขาคิดว่ามันเป็นอะไรที่ค่อนข้างน่าอายที่ผู้ชายคนหนึ่งมีแกนยีนเป็นไข

“พี่คิดจะปิดบังน้องสาวที่น่ารักอย่างนั้นหรือ?” ห่านเหยียนพูด

“เอ๋ม เอาใจใหม่ เดียวหลังจากนี้พี่จะเอาแกนยีนอีกอันออกมาให้เธอดู”
ห่านเซินพูด

“หนูเคยเห็นแกนยีนอีกอันของพี่แล้ว”

แต่ห่านเหยียนก็ไม่ได้บังคับห่านเซิน หลังจากที่ถูกกันอีกเล็กน้อย เธอก็ยอมแพ้

ราชาสิงโตหยกน้อยจับจ้องตารางจัดอันดับอยู่ตลอด เพื่อดูว่าห่านเซ็น กำลังจะทำอะไร

ทันใดนั้นตารางจัดอันดับก็ส่องแสงออกมา และมีดวง-ราชันที่ก่อนหน้านี้ น้อยอันดับ 2 ก็ตกลงมาหนึ่งอันดับ เนื่องจากแกนคริสต์ลมาแทนที่ใน อันดับที่ 2

‘มีบางอย่างผิดปกติ อย่างบอกนะว่าเจ้าบ้านก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน? นี่ เขายอมจ่ายเพื่อให้นางยอมแพ้อย่างนั้นหรือ?’ ราชาสิงโตหยกน้อยคิด

ในตอนแรกราชาสิงโตหยกน้อยคิดว่ามนุษย์ที่ครองอันดับที่ 2 อยู่ นั้น แข็งแกร่งและไม่มีทางที่ห่านเซ็นจะเอาชนะได้ แต่ตอนนี้มันกลับพบว่าเธอ ไม่สามารถพึ่งพาได้ มันจึงรู้สึกโกรธอย่างมาก

‘แต่ถึงเจ้าจะขึ้นไปอยู่อันดับที่ 2 มันก็ไร้ประโยชน์อยู่ดี เพราะเจ้าไม่มีทาง ขึ้นไปแทนที่แกนยืนที่อยู่อันดับหนึ่งตอนนี้ได้อยู่ดี’ เมื่อคิดแบบนี้ราชา สิงโตหยกน้อยก็เริ่มรู้สึกดีขึ้น

แต่เพื่อความแน่ใจ ราชาสিংโตหยกน้อยจึงตัดสินใจออกจากหอแกนยืน และไปหาเจ้าของแกนยืนคลื่นโลหิตเพื่อจะจับตาดูเขาเอาไว้เผื่อในกรณีที่ มีเรื่องไม่คาดคิดเกิดขึ้น

“วันนี้ข้าจะไม่ละสายตาไปจากเขา และเมื่อหมดวันนี้ไปเมื่อไหร่ ข้าจะไป เตะตูดไ้VERN” ราชาสিংโตหยกน้อยรู้สึกโกรธขึ้นมาอีกครั้งเมื่อนึกถึง หานเฉิน

เมื่อหานเฉินได้อันดับที่ 2 มาแล้ว เขาก็ออกจากหอแกนยืน หลังจากนั้น เขาก็กลับเข้าไปใหม่โดยใช้แกนยืนสายเลือดแท้เป็นกุญแจ

หานเฉินมีแผนจะให้แกนยืนสายเลือดแท้ขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งด้วยการ ทดสอบ หลังจากนั้นเขาก็จะยอมแพ้ให้กับหานเหยียน แล้วค่อยให้เธอ ยอมแพ้ให้กับแกนคริสตัล เมื่อทำอย่างนั้นแกนยืนของพวกเขาทั้งคู่ก็จะ ได้รับการเสริมพลังครบทั้ง 9 ครั้ง

ถึงหานเฉินจะมีแกนยืนประจำตัวอยู่หลายอัน แต่เขาไม่สามารถทำสู้กับ ตัวเองได้ แต่เนื่องจากเขามีหานเหยียนอยู่ด้วย ดังนั้นมันจึงไม่เป็นปัญหา อีกต่อไป

หานเซ็นให้แก่นิรนของเขากับมนุษย์หินเพื่อทำการทดสอบ

ดวงตาดวงที่ 3 ของมนุษย์หินส่องแสงออกมาที่แก่นิรนสายเลือดแท้
ขณะที่ตัวเลขก็ลดลงอย่างรวดเร็ว

ขณะเดียวกันราชาสิงโตหยกน้อยก็กำลังพูดคุยอยู่กับคลื่นโลหิตในเมือง
หัวใจราชสีห์ แต่จู่ๆคลื่นโลหิตก็อุทานออกมาอย่างกะทันหัน

“โอ้ไม่นะ!”

“เกิดอะไรขึ้น?” ราชาสิงโตหยกน้อยขมวดคิ้ว

“ข้าเสียอันดับที่หนึ่งในหอแก่นิรนไป” คลื่นโลหิตมีสีหน้าที่ย่ำแย่

“จะเสียไปได้ยังไง?! นี่เจ้าล้อข้าเล่นใช่ไหม? เจ้าอยู่ที่นี่กับข้าตลอด แล้ว
เจ้าจะไปเสียอันดับที่หนึ่งได้ยังไงกัน?” ราชาสิงโตหยกน้อยพูด

“ข้าเองก็ไมรู้เหมือนกัน ราชาน้อย พวกเราเข้าไปดูกันเถอะ” คลื่นโลหิตพูด

ราชาสิงโตหยกน้อยและคลื่นโลหิตรีบเข้าไปในหอแกนยีน และเมื่อพวกเขาเห็นแกนยีนที่อยู่ในอันดับที่หนึ่ง พวกเขาก็วิ่งไป

อันดับที่หนึ่งบนตารางจัดอันดับแกนยีนระดับเงินนั้นไม่ได้เป็นของคลื่นโลหิตอีกต่อไป ตอนนี้มันเป็นของแกนยีนที่มีชื่อว่า ‘สายเลือดแท้’

“ไม่มีทาง! เป็นไปได้ยังไงกัน?” ราชาสิงโตหยกน้อยวิ่งไปเลย

แกนยีนสายเลือดแท้ของห่านเช็นซิ่นไปอยู่อันดับที่หนึ่งหลังจากทำการทดสอบเสร็จ และเมื่อขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่งแล้ว ห่านเช็นก็ส่งคำท้าไปหาห่านเหยียนในทันที

ขณะที่ห่านเหยียนกำลังสงสัยอยู่ว่าห่านเช็นมีวิธีที่จะทำให้พวกเขาทั้งคู่ขึ้นไปอยู่อันดับหนึ่งได้อย่างไรนั้น เธอก็ได้รับคำท้าต่อสู้ แต่เธอไม่ได้อยู่ในอารมณ์ที่จะรับคำท้าจากใคร ดังนั้นเธอจึงมีแผนที่จะปฏิเสธ แต่หลังจากที่เธอเห็นชื่อของแกนยีน เธอก็รู้สึกว่ามันคุ้มค่าอย่างมาก

“สายเลือดแท้? สายเลือดแท้...” ทันใดนั้นห่านเหยียนก็นึกอะไรบางอย่างขึ้นมาได้ เธอหันไปมองที่ตารางจัดอันดับและสังเกตเห็นว่าคลื่นโลหิตตกลงไปอยู่อันดับที่ 2 แล้ว ขณะที่อันดับหนึ่งมีแกนยืนสายเลือดแท้มาแทนที่

“เมื่อสิบปีก่อน สายเลือดแท้เคยขึ้นไปอยู่อันดับหนึ่งในตารางแกนยืนระดับทองแดงหลังจากผ่านการทดสอบ และตอนนี้มันก็มาปรากฏที่นี่อีกครั้ง อย่างบอกนะว่า...”

ดวงตาของห่านเหยียนเบิกกว้าง รวากับว่าเธอกำลังเห็นอะไรบางอย่างที่ไม่น่าเชื่อ

Super God Gene – 1527 เริ่มดูฉบับผลิกลังชีวิต

หานเหยียนรับคำท้าและเข้าไปในสนามประลองด้วยความตื่นเต้น และที่นั่นเธอก็เห็นหานเซินยืนรออยู่ก่อนแล้ว

“พี่นี่มันเรื่องอะไรกัน แกนยีนสายเลือดแท้ก็เป็นของพี่ด้วยหรือ?” หานเหยียนคิดอยู่เสมอว่าหานเซินนั้นแข็งแกร่ง แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ทำให้เธอรู้สึกตกใจอยู่ดี

แกนยีนที่กระโดดขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่งทั้ง 2 อันนั้นเป็นของหานเซินทั้งคู่ นอกจากนั้นแล้วเขายังมีแกนยีนชั้นสุดยอดอยู่อีกด้วย เขาเป็นเหมือนกับสัตว์ประหลาดและน้อยคนนักที่จะยอมเชื่อเรื่องบ้าๆแบบนี้

“ถ้าคนอื่นรู้ความจริงว่าแกนคริสตัลและสายเลือดแท้้นั้นเป็นของคนๆ เดียวละก็ หนูกลัวว่าสปิริตและมอนสเตอร์ทั้งหมดในกี้อตแซงชั่ววีเขต 4 คงจะเป็นบ้ากันหมดแน่” หานเหยียนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้รู้ถึงความสำเร็จของพี่ชายตัวเอง

“พี่จะให้อันดับหนึ่งกับเธอ หลังจากนั้นพี่จะทำสัญญากับเธออีกครั้งด้วยแกน
คริสตัล”

ห่านเซ็นพูด หลังจากนั้นเขาก็เดินออกจากสนามประลองไป เขาไม่
สามารถอธิบายทุกอย่างในไม่กี่ประโยคได้ ดังนั้นเขาจึงไม่มัวเสียเวลาพูด
อะไรอย่างอื่น

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็กลับเข้ามาในหอแกนยืนอีกครั้งหนึ่งด้วยการใช้แกน
คริสตัลเป็นกุญแจ และทำการทำสัญญากับมีदनาง-ราชันของห่านเหียน
หลังจากนั้นแกนคริสตัลก็ได้ขึ้นไปสู่อันดับหนึ่ง

ตอนนี้บนตารางจัดอันดับแกนยืนระดับเงินนั้นแสดงชื่อของแกนคริสตัลที่
จุดสูงสุด รองลงมาก็เป็นมีदनาง-ราชัน สายเลือดแท้และคลื่นโลหิต
ในตอนนี้คลื่นโลหิตได้หลุดออกไปจากท็อป 3 เรียบร้อยแล้ว

เมื่อราชาสิงโตหยกน้อยกับคลื่นโลหิตเข้าไปในหอแกนยืนและได้เห็น
ตารางจัดอันดับ พวกเขาทั้งสองก็อดใจไม่ไหวจะเป็นบ้า

“บ้าซัดๆ ไม่มีทาง มันเป็นไปได้ยังไงกัน?!” ราชาสิงโตหยกน้อยไม่รู้ว่าห่าน
เข็นขึ้นไปทีอันดับนึงได้ยังไง ทั้งๆที่คลื่นโลหิตไม่ได้อยู่ในหอแกนยืนเลย

ส่วนคนอื่นๆที่อยู่ในหอแกนยืนนั้นได้เห็นการกระโดดขึ้นอย่างกะทันหัน
ของแกนยืนสายเลือดแท้ และพวกเขาก็ได้รู้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด

เหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้ก็อตแซงชั่วชีวิตอยู่ในความโกลาหล ทุกคนต่างก็
สงสัยว่าเจ้าของแกนยืนสายเลือดแท้ มีคนาง-ราชันและแกนคริสตัลนั้นม
ีความเกี่ยวข้องกัน

มันมีข้อสันนิษฐานหลายอย่าง แต่ข้อสันนิษฐานที่เจ้าของแกนคริสตัลและ
สายเลือดแท้จะเป็นคนๆเดียวกันนั้นไม่เคยผุดขึ้นมาในหัวของพวกเขาเลย

ทางฝั่งมนุษย์ก็ไม่ได้คิดว่ามันเป็นแกนยืนของห่านเข็นเช่นกัน เนื่องจาก
เขาได้แสดงแกนยืนที่เป็นปีกผีเสื้อออกมาในสหพันธ์ คนหลายต่อหลาย
คนได้ดูวิดีโอของการต่อสู้นั้น และทุกคนก็เชื่อว่าห่านเข็นมีแกนยืนขั้นสุด
ยอดแล้ว ดังนั้นไม่มีใครที่คิดว่าเขาเป็นเจ้าของแกนยืนระดับเงิน 2 อันนี้

หลังจากที่ออกมาจากหอแกนยืน หานเซ็นก็เริ่มทำการใช้แกนแสงสีทองที่เก็บรวบรวมมาเพื่อเพิ่มระดับให้กับแกนยืนสายเลือดแท้

แกนยืนสายเลือดแท้ที่พัฒนาไปเป็นระดับทองนั้นไม่ได้ดูแตกต่างอะไรจากเดิมมากนัก มันยังคงดูเหมือนกับหยดเลือดธรรมดาๆเช่นเคย แต่ภายในของมันเริ่มจะดูแตกต่างออกไปเล็กน้อย มันมีประกายสีทองอยู่ข้างในหยดเลือดราวกับพระอาทิตย์ที่กำลังตกดิน

นอกจากนั้นวิชาโลหิตชีพจรของหานเซ็นก็เพิ่มระดับขึ้นตามแกนยืนสายเลือดแท้เช่นกัน ซึ่งนั่นก็ทำให้ร่างกายของเขาถูกปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกันแกนยืนสายเลือดแท้ที่เพิ่งจะปรากฏในตารางจัดอันดับแกนยืนระดับเงินก็หายไป หลังจากผ่านไปแค่หนึ่งชั่วโมงเท่านั้น

หานเซ็นลองใช้แกนยืนสายเลือดแท้กับผลึกพลังชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ตอนนี้มันได้พัฒนาเป็นระดับทองแล้ว ซึ่งทำให้การซึมซับเข้าไปในผลึกพลังชีวิตเร็วขึ้นกว่าเดิมมาก ในเวลา 2 วันแกนยืนสายเลือดก็น่าจะสามารถควบคุมผลึกพลังชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

“หวังว่าเราจะดูดซับมันเข้าไปได้นะ” หานเฉินไม่มีอารมณ์จะทำอะไรอย่างอื่นแล้วในตอนนี้ เขาแค่จ้องมองผลึกพลังชีวิตของราชาหอยไปเรื่อยๆ เพื่อฆ่าเวลา

มันรวดเร็วกว่าที่หานเฉินคาดการณ์เอาไว้ หลังจากผ่านไป 36 ชั่วโมง ผลึกพลังชีวิตก็ถูกสายเลือดแท้ควบคุมอย่างสมบูรณ์ หานเฉินรู้สึกของตัวเองนั้นเชื่อมต่อกับผลึกพลังชีวิตเสมือนกับว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย

หลังจากนั้นหานเฉินก็ลองใช้ศาสตร์ต่งเสวียนเพื่อจะดูดซับผลึกพลังชีวิตเข้าไป ซึ่งเขาไม่จำเป็นต้องจำลองกระแสพลังของราชาหอยด้วยซ้ำ

“ผลึกพลังชีวิตถูกดูดซับ คุณได้รับ 1 จีโนพ้อยขั้นสุดยอด”

เมื่อเสียงประกาศดังขึ้น หานเฉินก็เก็บความตื่นเต้นเอาไว้ไม่อยู่ เพราะในที่สุดเขาก็เริ่มเก็บสะสมจีโนพ้อยขั้นสุดยอดได้อีกครั้ง

“ฮ่าๆ ฉันจะได้เริ่มเก็บจีโนพ้อยขั้นสุดยอดแล้ว”

หานเฉินเงยหน้าขึ้นไปบนฟ้า ขณะที่หัวเราะออกมาอย่างบ้าคลั่ง

พลังจากภายนอกนั้นถึงจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่พลังที่อยู่ภายในคือสิ่งที่สามารถพึ่งพาได้ดีที่สุด หานเซ็นรู้สึกตื่นเต้นอย่างมากที่จะได้พัฒนาระดับยืนของตัวเองให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เพราะที่ผ่านมาการที่เขาสามารถต่อกรกับคู่ต่อสู้ระดับขั้นสุดยอดได้นั้นเป็นผลมาจากวิชาที่เหนือชั้นและแกนยืนผีเสื้อของเขา แต่โดยพื้นฐานแล้วสภาพร่างกายของเขายังเป็นรองพวกระดับขั้นสุดยอดอยู่

ที่สุดแล้วผลึกพลังชีวิตของราชาหอยก็ให้จิโนพั๋ยขั้นสุดยอดกับหานเซ็นทั้งหมด 9 พั๋ย และหลังจากที่ดูดซับผลึกพลังชีวิตของราชาหอยเข้าไป เขาก็ใช้แกนยืนสายเลือดแท้กับผลึกพลังชีวิตของจิ้งหรีดต่อ

ราชาสิงโตหยกน้อยไม่สบอารมณ์อย่างมากกับเรื่องทั้งหมดนี้ หลังจากที่เขาแกนคริสต์ลได้ขึ้นไปอยู่อันดับที่หนึ่ง มันก็รีบหนีออกมาจากหอแกนยืนทันที มันไม่ต้องการจะกลับไปข้างในอีกสักกระยะหนึ่ง เนื่องจากกลัวว่าหานเซ็นจะตามหาตัวมัน

มันไม่ต้องการจะยอมรับหานเซ็นเป็นเจ้านาย แต่มันก็ไม่หน้าด้านพอที่จะปฏิเสธว่าการตกลงไม่เคยเกิดขึ้น

สปิริต มอนสเตอร์และมนุษย์เห็นคุณค่าของแต่ละสิ่งต่างกันไป ซึ่งสำหรับตระกูลของสิงโตขาวแล้ว ความรักดี ความกล้าและความซื่อสัตย์ นั้นถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

“ราชาน้อย ถึงเวลาต้องไปที่โบราณสถานน้ำแข็งแล้ว ท่านเตรียมตัวพร้อมแล้วหรือยัง?” คลื่นโลหิตเข้ามาถามราชาสิงโตหยกน้อย

“โบราณสถานน้ำแข็งเปิดแล้วอย่างนั้นหรือ?” ราชาสิงโตหยกน้อยซ็อก

“ใช่แล้ว ท่านพ่อของราชาน้อยสั่งให้ท่านไปที่โบราณสถานน้ำแข็งในวันพรุ่งนี้” คลื่นโลหิตพูด

ราชาสิงโตหยกน้อยพยักหน้าและพูด “เข้าใจแล้วเจ้าจะไปด้วยหรือเปล่า?”

คลื่นโลหิตพยักหน้าและพูด “ข้าจะไปกับราชาน้อยด้วย เคียวอสูรเองก็เช่นกัน เขาเป็นคนที่รับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยของราชาน้อย แต่นั่น

ก็เฉพาะภายนอกโบราณสถานเท่านั้น เมื่อเข้าไปข้างในแล้ว พวกเราต้องดูแลตัวเอง”

“แน่นอนอยู่แล้ว ในระดับเดียวกันจะมีใครแข็งแกร่งไปกว่าพวกเราได้?”

ราชาสิงโตหยกน้อยพูดอย่างภาคภูมิใจ แต่ในใจของมันยังคงนึกถึงเรื่องของห่านเซ็นอยู่

ในขณะที่เดียวกันห่านเซ็นก็กำลังนั่งอยู่เฉยๆรอให้ผลึกพลังชีวิตถูกควบคุมอย่างสมบูรณ์ แต่ก่อนที่จะได้ดูดซับมันเข้าไป แกะก็เข้ามารายงานเรื่องบางอย่าง มันบอกว่ามีคนมาหาเขา

“ไม่มีทาง...” หลังจากที่ได้ยินแกะบรรยายลักษณะของคนที่มา ห่านเซ็นก็ต้องอ้าปากกว้าง

Super God Gene – 1528 โบราณสถานเทพ

หานเซ็นรีบออกไปนอกปราสาท และเขาก็ได้เห็นมอนสเตอร์ตัวหนึ่งกำลังลอยตัวอยู่ในอากาศ

“ภูติน้อย? เธอเป็นกึ่งเทพแล้วหรอเนี่ย?” หานเซ็นมองไปที่แฟรี่สาวด้วยท่าทางประหลาดใจ

“อะไร? เจ้าคิดว่าตัวเองวิวัฒนาการขึ้นมาเป็นกึ่งเทพได้คนเดียวหรือไงกัน?”

ภูติน้อยเบะปาก ดูเหมือนว่าเธอจะไม่ค่อยชอบในสิ่งที่หานเซ็นพูด

“ไม่ใช่แบบนั้น ฉันก็แค่ไม่คิดว่าเธอจะวิวัฒนาการได้เร็วขนาดนี้” หานเซ็นยิ้ม

หานเซ็นได้เจอกับภูติน้อยครั้งแรกในก๊อตแซงซ์วีเขต 2 ซึ่งการวิวัฒนาการของมอนสเตอร์นั้นเป็นอะไรที่ยากกว่ามนุษย์มาก ดังนั้นหานเซ็นจึงประหลาดใจที่เห็นเธอกลายเป็นกึ่งเทพได้รวดเร็วแบบนี้

“ข้าวิวัฒนาการเป็นกึ่งเทพได้ก่อนเจ้าซะอีก” ภูติน้อยมองหานเช่นอย่างดูถูก

หลังจากนั้นหานเช่นก็ได้รู้ถึงเหตุผลที่เขาไม่ได้เจอภูติน้อยในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 นั่นก็เป็นเพราะว่าเธอวิวัฒนาการไปเป็นกึ่งเทพเรียบร้อยแล้ว

“เธอรู้ได้ยังไงว่าฉันอยู่ที่นี้?” หานเช่นถาม เพราะยังงัยก๊อตแซงซ์วีเขต 4 นั้นก็กว้างใหญ่ไพศาล

“นั่นไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร ที่ข้ามาพบเจ้าก็เพราะว่าข้ารู้เรื่องบางอย่างที่เจ้าต้องสนใจอย่างแน่นอน” ภูติน้อยยิ้ม

“โอ้ มั่นใจขนาดนั้นเลยหรอ แล้วเธอมีเรื่องอะไรมาบอกฉัน?”

หานเช่นพูด ภูติน้อยนั้นเป็นมอนสเตอร์ที่ไร้หัวใจ และในตอนที่เธอขึ้นไปยังก๊อตแซงซ์วีเขต 3 นั้น เธอก็ไม่ได้หันกลับมาองเขาเลยแม้แต่บ่อย หานเช่นจึงไม่ได้เชื่อใจเธอ และเขาก็ไม่เชื่อว่าเธอจะยอมลำบากลำบากนทำเรื่องดีๆให้กับเขา

ภูติน้อยดูรำคาญอย่างเห็นได้ชัด เธอพูดออกมา

“เจ้าช่างเป็นคนที่ไม่รู้จักขอบคุณคนอื่นเอาซะเลย ข้าลำบากมาถึงที่นี่เพื่อจะพาเจ้าไปยังโบราณสถานของพระเจ้า แต่ช่างมันเถอะ ข้าไปละ”

ภูติน้อยบอกว่าเธอจะไปแล้ว แต่เธอกลับกระพือปีกช้าราวกับหอยทาก ดูเหมือนว่าเธอไม่ได้อยากจะไปไหนทั้งนั้น

“เลิกแสดงละครแล้วบอกฉันมาได้แล้วว่าเธอต้องการอะไรกันแน่”

ห่านเซ็นพูด ภูติน้อยไม่ได้เปลี่ยนไปเลยสักนิด ลักษณะนิสัยของเธอยังคงเหมือนเดิม ที่ต่างออกไปก็มีแค่ตอนนี้เธอฉลาดและแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม

ภูติน้อยเลิกแสดงละครและเริ่มอธิบายเหตุผลที่เธอมาที่นี่

ในตอนที่เธอขึ้นไปยังก๊อตแซงซ์วรีเขต 3 มีสปิริตที่แข็งแกร่งมารับเธอไป และหลังจากผ่านไปไม่กี่ปี สปิริตตนนั้นก็ช่วยเธอปลดปล่อยชั้นที่สิบได้

สำเร็จ และเมื่อสปีริตตนนั้นวิวัฒนาการขึ้นไปยังก็อตแซงซ์วีเขต 4 เขาก็พาเธอไปด้วย

ภูติน้อยใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย และตอนนี้เธอก็มีแกนยื่นระดับอัญมณีแล้ว

ที่ภูติน้อยมาหาห่านเซ็น นั้นก็เป็นเพราะว่าเธอต้องการชวนห่านเซ็นไปที่โบราณสถานของพระเจ้า

โบราณสถานของพระเจ้าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของก็อตแซงซ์วีเขต 4 สิ่งของที่หลับใหลอยู่ภายในนั้นถูกกล่าวขานกันว่ามีความสามารถบิดเบือนมิติได้ ซึ่งทำให้มันเป็นอะไรที่พิเศษมาก

โบราณสถานที่ภูติน้อยกำลังจะเดินทางไปนั้นถูกปกคลุมด้วยน้ำแข็ง พลังที่หลับใหลอยู่ในที่แห่งนั้นก็ป็นธาตุน้ำแข็งเช่นเดียวกับตัวของภูติน้อย ดังนั้นเธอจึงอยากจะลองเสี่ยงดูเผื่อจะเอาสิ่งของอะไรออกมาได้

และถึงแม้เธอจะเอามันออกมาไม่ได้ มันก็ยังมีของดีอย่างอื่นอยู่ข้างในอีก ดังนั้นเธอไม่ได้โกหกห่านเซ็น

“ถ้ามีหลายคนต้องการจะเข้าไปในสถานที่แบบนั้น มันจะไม่เท่ากับเป็นการฆ่าตัวตายหรือหกหรือที่พวกเราจะเข้าไปข้างในด้วยพลังในตอนนี้?”
ห่านเซ็นถาม

ภูติน้อยยิ้มและตอบกลับไป “ถ้ายอดฝีมือระดับชั้นสุดยอดเข้าไปในนั้นได้ ข้าก็คงจะไม่มาตามหาเจ้าหรือหก มันมีแค่คนที่มีความรู้ระดับอัณมณีหรือต่ำกว่าเท่านั้นถึงจะเข้าไปข้างในได้”

“ถ้าเป็นอย่างนั้น ฉันก็อยากจะลองดู” ห่านเซ็นพูด

“อย่ามัวลังเลอยู่เลย รีบไปกันเถอะ! ตอนนี้ทายาทของพวกคนเก่งๆหลายคนกำลังมุ่งหน้าไปที่นั่นเหมือนกัน” ภูติน้อยพูด

ห่านเซ็นอยากจะไป แต่เขาไม่รู้ว่าตัวเองจะสามารถเข้าไปในโบราณสถานได้หรือเปล่า เนื่องจากเขามีแกนยืนเทพอยู่ และมันก็เทียบได้กับแกนยืนชั้นสุดยอด ดังนั้นถ้าโบราณสถานจำกัดว่าต้องมีแกนยืนระดับอัณมณีหรือต่ำกว่า เขาก็กลัวว่าอาจจะไม่สามารถเข้าไปข้างในได้

แต่ถึงอย่างนั้นหลังจากที่คิดอยู่สักพัก หานเซ็นก็ตัดสินใจว่าจะลองไปดู
เกนยีนเทพแตกต่างจากเกนยีนประจำตัว ดังนั้นมันยังพอมีโอกาสที่เขา
จะเข้าไปข้างในได้

และถึงแม้จะไม่สามารถเข้าไปได้จริงๆ เขาก็อาจจะได้เรียนรู้อะไรจากการ
เดินทางครั้งนี้

“มีคนจากเมืองเวหาหรือเมืองศักดิ์สิทธิ์ไปด้วยหรือเปล่า?” หานเซ็นถาม

“ก็มีอยู่นะ อวี๋เมียวจากเมืองเวหากำลังจะไปที่นั่น เทพธิดาจากเมือง
ศักดิ์สิทธิ์เองก็เช่นกัน” ภูติน้อยพูด

“ถ้าอย่างนั้นฉันจะไปกับเธอด้วย” เมื่อหานเซ็นได้ยินว่าทั้งคู่ก็ไปที่นั่นด้วย
เขาก็ตัดสินใจเข้าร่วมทันที

หานเซ็นไม่ได้มีความสัมพันธ์อันดีกับสปีริตทั้ง 2 คนนี้ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็
คงจะไม่บ้าบิ่นถึงขนาดบุกไปฆ่าพวกเธอที่เมืองของพวกเขาเอง ดังนั้นถึงการ
เดินทางรอบนี้หานเซ็นจะไม่ได้อะไรกลับมา แต่การที่ได้ฆ่าพวกเธอทั้งคู่
นั้นก็ทำให้มันเป็นการเดินทางที่คุ้มค่าแล้ว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทพธิดาและสุนัขของเธอ เขาไม่ต้องการอะไรอย่างอื่น นอกจากสับทั้งคู่ให้และเป็นชิ้นๆ แต่ห่านเขินยังคงกังวลเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า จะเข้าไปข้างในได้หรือเปล่า เพราะถ้าเขาเข้าไปข้างในไม่ได้ เขาก็ทำอะไร เธอไม่ได้เช่นกัน

ห่านเขินไม่ได้กลัวผลกระทบที่อาจจะตามมา เพราะในตอนนี้องเมืองเงามีด มีกู่ชิงเฉิงและลูกม้าสีแดงสีแดงอยู่ พวกเขาแข็งแกร่งอย่างมาก

กู่ชิงเฉิงเป็นคนที่มาจากเมืองสุขาวดี และเนื่องจากเธอเกรงกลัวลูกม้าสีแดง ดังนั้นมันก็ไม่น่าจะอ่อนแอไปกว่าเธอ ฉะนั้นถึงเมืองเวหาและเมือง ศักดิ์สิทธิ์จะส่งคนมาจัดการเมืองเงามีด มันก็ยากที่จะบอกได้ว่าฝ่ายไหน เป็นฝ่ายชนะ

ซึ่งทางเมืองเวหาก็ได้รู้เรื่องthatกู่ชิงเฉิงเข้ามายึดครองเมืองเงามีดแล้ว พวกเขาจึงไม่กล้าส่งใครมา แต่พวกเขายังไม่รู้ว่าตอนนี้ห่านเขินได้กลับมาเป็น เจ้าเมืองอีกครั้งแล้ว

หานเซ็นเก็บข้าวของเตรียมตัวที่จะไป เขาไม่มีแผนที่จะพาใครไปด้วย แต่ เป่าเอ๋อ จึงจอกสี่เงินและอสูรดวงดาวสมุทรต่างก็ต้องการจะติดตามไปด้วย

เมื่อภูติน้อยเห็นจิ้งจอกสี่เงินและอสูรดวงดาวสมุทร ดวงตาของเธอก็เป็นประกาย เธอเกลี้ยกล่อมให้หานเซ็นพาพวกมันไปด้วยเพื่อเป็นกำลังเสริม

แกะและวัวสี่เขี้ยวก็อยากจะติดตามไปด้วยเช่นกัน แต่ภูติน้อยปฏิเสธ เพราะกลัวว่าพวกมันจะไปตายเปล่าๆ

‘จิ้งจอกสี่เงินและอสูรดวงดาวสมุทรมีแกนยืนระดับอัณมณี ดังนั้นพวกมันไม่ได้อ่อนแอไปกว่าทายาทของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด และถ้าเราเข้าไปด้วยได้ ข้างในก็น่าจะมีใครสู้เราได้’ หานเซ็นคิดและตัดสินใจที่จะพาพวกมันไปด้วย

แต่ถ้าหานเซ็นไม่สามารถเข้าไปข้างในได้ เขาก็ไม่คิดที่จะปล่อยให้พวกมันเข้าไปตามลำพัง

แถมหานเซ็นก็กังวลเกี่ยวกับภูติน้อยด้วย มันมีโอกาสนี่เธออาจจะกำลัง
หลอกพวกเขาอยู่เช่นกัน

Super God Gene – 1529 ป่าน้ำแข็ง

ห่านเซ็นเก็บของและติดตามภูติน้อยไปที่โบราณสถานของพระเจ้า เป่า
เอ๋อ จึงจอกสีเงินและอสูรดวงดาวสมุทรก็ร่วมการเดินทางไปกับพวกเขา
ด้วยเช่นกัน

จนถึงตอนนี้สูรดวงดาวสมุทรเติบโตขึ้นมากแล้ว ตอนนี้ร่างกายของมัน
ใหญ่โตราวกับไดโนเสาร์ แต่ถึงอย่างนั้นดวงตาของมันก็ยังคงดูไร้เดียงสา
ไม่เปลี่ยนแปลง ทุกครั้งที่ห่านเซ็นมองมัน มันก็ทำให้เขารู้สึกราวกับว่า
กำลังมองดวงตาของเด็ก

เป่าเอ๋อนั้นนั่งอยู่บนไหล่ของห่านเซ็น เนื่องจากไม่ต้องการให้จิ้งจอกสีเงิน
เข้ามาใกล้ แต่จิ้งจอกสีเงินก็กระโดดขึ้นบนนั่งอยู่บนหัวของห่านเซ็น
เหมือนกับเป็นหมวกขนสัตว์แทน ซึ่งนั่นทำให้เป่าเอ๋อไม่พอใจ

หลังจากเดินทางอยู่ครึ่งเดือน พื้นดินรอบๆตัวพวกเขาก็เริ่มจะถูกปกคลุม
ด้วยหิมะ ทางทิศเหนือจากจุดที่พวกเขายืนอยู่นั้นมีธารน้ำแข็งที่สูงชันไป
จนถึงท้องฟ้าราวกับเป็นดาบคริสตัล

เมื่อไปถึงจุดนั้นภูติน้อยก็พูดกับห่านเซ็น

“ที่ทางเข้าของโบราณสถานจะมีมอนสเตอร์ที่น่ากลัวเฝ้าอยู่ พวกเราจำเป็นต้องได้รับอนุญาตถึงจะเข้าไปข้างในได้ แต่ข้าก็ไม่ว่ามอนสเตอร์ที่เฝ้าอยู่จะแข็งแกร่งขนาดไหน ดังนั้นพวกอาจจะผ่านมันไปไม่ได้ ถ้ามันปฏิเสธที่จะให้พวกเราเข้าไป”

ห่านเซ็นคาดเอาไว้แล้วว่าไม่สามารถพึ่งพาภูติน้อยได้ทั้งหมด เขาพูดขึ้นมา

“แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็คงจะมีแผนอยู่ใช่ไหม? ไม่อย่างนั้นเธอจะลำบากไปชวนพวกเรามาทำไม?”

ภูติน้อยกระพริบตาและบินมาอยู่บนไหล่ของห่านเซ็น เธอยิ้มและพูด

“เจ้ารู้จักเข้าดีจริงๆ ถ้าเราเข้าไปตรงๆละก็ พวกเราก็คงจะผ่านเข้าไปไม่ได้แน่ ดังนั้นสิ่งที่พวกเราทำได้ก็คือแอบเข้าไป”

“แล้วพวกเราจะแอบเข้าไปได้อย่างไร?” ห่านเซ็นถาม

“โบราณสถานของพระเจ้าถูกปกคลุมด้วยพลังพิเศษบางอย่างที่ไม่มีทางถูกทำลาย ซึ่งทางเข้าหลักนั้นจะอยู่ตรงจุดที่มีมอนสเตอร์ตัวนั้นคอยเฝ้าเอาไว้ แต่พวกเราจะไม่เข้าทางนั้น”

หลังจากหยุดไปชั่วครู่ ภูติน้อยก็พูดต่อ “นอกจากทางเข้าในหุบเขาแล้ว ข้ารู้จักอีกทางเข้าหนึ่งที่ใช่เข้าไปได้ มันอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของธารน้ำแข็ง แต่ว่า...”

“แต่อะไร?” หานเซ็นถาม

หานเซ็นพอจะเดาได้ว่าสปิริตและมอนสเตอร์อื่นๆที่มากงจะใช้เส้นทางเข้าปกติที่อยู่ในหุบเขา และแผนการที่ภูติน้อยเสนอมานั้นก็น่าจะเป็นเส้นทางที่ยากกว่า เขาไม่คิดว่ามันจะสามารถเข้าไปได้ง่ายๆ

ภูติน้อยยกไหล่และพูด “เส้นทางนั้นไม่มีมอนสเตอร์ที่น่ากลัวเฝ้าอยู่ แต่มันมีพีชจินที่ถูกเรียกว่าต้นไม้น้ำแข็งอยู่ พวกเราต้องเดินทางผ่านต้นไม้น้ำแข็งที่ยาวกว่า 800 ไมล์ ถึงจะเข้าไปข้างในได้”

“อธิบายเกี่ยวกับพีชชีโนนั้นให้ฟังที” หานเซ็นพูด

“พวกมันเป็นพีชชีโนชั้นสุดยอดธาตุน้ำแข็ง พลังธาตุน้ำแข็งของพวกมันรุนแรงมากๆ มอนสเตอร์ที่มีแกนยืนระดับอัญมณีทุกๆไป เมื่อก้าวเข้าไปในป่าแห่งนั้นจะแข็งตายในทันที แม้แต่ทายาทของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดหรือจักรพรรดิเองก็ไม่อาจจะทนอยู่ข้างในได้นานนัก และที่น่ากลัวที่สุดก็คือป่าแห่งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของโบราณสถาน ดังนั้นคนที่มีแกนยืนชั้นสุดยอดจะเข้าไปไม่ได้เช่นกัน”

หลังจากนั้นภูติน้อยก็ยิ้มออกมา “แต่อย่าได้กังวลไป ข้าเองก็มีธาตุน้ำแข็งตราบไคที่ข้ายังอยู่ พวกเจ้าจะปลอดภัย ถ้าข้าไม่มั่นใจในเรื่องนี้ ข้าก็คงไม่ไปชวนพวกเจ้ามาด้วยหรอก”

“ตกลง ถ้าฉันไปใช้เส้นทางผ่านป่าน้ำแข็ง” หานเซ็นพยักหน้าและไม่ได้พูดอะไรมากกว่านั้น

ภูติน้อยประหลาดใจที่หานเซ็นตอบตกลงเร็วแบบนี้ ซึ่งมันทำให้เธอรู้สึกซาบซึ้ง

“ถ้าพวกเจ้าเชื่อในตัวข้า ข้าก็จะพาพวกเจ้าเข้าไปข้างในอย่างปลอดภัย
หายห่วง”

ห่านเซ็นยิม จริงๆแล้วเขาไม่ได้เชื่อในตัวภูติน้อย ที่เขาเชื่อก็คือตัวเอง
ถึงแม้จะไม่มีภูติน้อยอยู่ด้วย ห่านเซ็นก็สามารถปกป้องตัวเองและคนอื่น
ได้ สิ่งเดียวที่เขากังวลในตอนนี้นี้ก็คือเรื่องที่ว่าเขาจะสามารถเข้าไปข้างใน
ได้หรือไม่เท่านั้น เพราะถ้าเขาไม่สามารถเข้าไปข้างในได้ การมาในครั้งนี้
ก็จะเป็นอะไรที่เสียเปล่า

ภูติน้อยนำทางห่านเซ็นอ้อมภูเขาธารน้ำแข็งจนไปถึงทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือของภูเขา

ห่านเซ็นมองดูภูเขาธารน้ำแข็งมาพักหนึ่งแล้ว และเขาสามารถสัมผัสได้ถึง
พลังที่ปกคลุมภูเขาสูงนี้

หิมะที่ตกลงมานั้นครอบคลุมกว่า 80 % ของภูเขาทั้งหมด ทำให้อากาศ
โดยรอบหนาวเย็นมากๆ

ภูติน้อยต้องการให้คนอื่นๆเชื่อในตัวเธอ ดังนั้นเธอจึงควบคุมหิมะที่ตกลงมาไม่ให้หล่นลงมาใส่พวกพ้องของเธอ เธอต้องการจะแสดงให้คนอื่นเห็นว่าเธอนั้นยอดเยี่ยมในด้านการใช้พลังธาตุน้ำแข็ง

“ตอนนี้สปิริตที่พาเธอมาyingก็อตแซงซ์วีเขต 4 อยู่ที่ไหน?” หานเซ็นถามด้วยความสงสัย

ถ้าสปิริตตนนั้นยังไม่พัฒนาเกินยีนจนถึงระดับขั้นสุดยอด เธอก็ควรจะมาด้วยเช่นกัน แต่ถ้าเธอมีเกินยีนระดับขั้นสุดยอดแล้ว อย่างน้อยๆเธอก็ควรจะไปคุยกับมอนสเตอร์ที่เผ่าหุบเขาเพื่อที่ภูติน้อยจะได้เข้าไปทางนั้นได้

สีหน้าของภูติน้อยดูมีดมนในทันที เธอตอบกลับไปว่า

“นางตายไปแล้ว นางถูกยอดฝีมือคนหนึ่งฆ่า ถึงแม้นางจะแข็งแกร่งมากๆ แต่ไม่ว่ายังไงคนเราก็หลีกเลี่ยงชะตากรรมไม่ได้อยู่ดี”

หานเซ็นรู้สึกประหลาดใจ ถ้าสปิริตตนนั้นสามารถพาภูติน้อยมาที่ก็อตแซงซ์วีเขต 4 ด้วยกันได้ สปิริตตนนั้นก็ต้องแข็งแกร่งมากๆ ดังนั้นยอดฝีมือที่ฆ่าเธอได้คงจะต้องทรงพลังอย่างไม่น่าเชื่อ

“ใครเป็นคนฆ่า?” หานเซ็นถาม

ภูติน้อยส่ายหัว เธอกัดฟันและพูด “ข้าจะฆ่าไอ้บ้านั้นให้ได้ นั่นคือเหตุผลที่ข้าจำเป็นต้องเพิ่มระดับแกนเย็นของตัวเองให้เป็นขั้นสุดยอด และเอาโบราณวัตถุที่อยู่ภายในมาให้ได้ ถ้าข้าทำไม่ได้ ข้าก็จะล้างแค้นให้นางไม่ได้”

หานเซ็นไม่ได้พูดอะไร ท่าทางของภูติน้อยก็เพียงพอที่จะทำให้เขารู้แล้วว่า ความตายของสปีริตตนนั้นทำให้เธอเสียใจมากขนาดไหน เธอต้องการจะแก้แค้นให้ได้ แต่ศัตรูของเธอแข็งแกร่งเกินไป ซึ่งสุดท้ายแล้วเธออาจจะกลายเป็นฝ่ายที่ถูกฆ่าซะเอง

หลังจากที่เดินทางอยู่หลายวัน ในที่สุดพวกเขาก็มาถึงที่ป่าน้ำแข็งตามที่ภูติน้อยบอกเอาไว้

ข้างในมีต้นไม้ที่ถูกแช่แข็งอยู่จำนวนมาก พวกมันดูเหมือนกับคริสตัล แกะสลักที่จะเห็นได้ในหนังสือนิทาน ความหนาวเย็นของดินแดนแห่งนี้สามารถที่จะแช่แข็งทุกสิ่งทุกอย่างในรัศมีสิบไมล์ได้

บางส่วนของป่าขยายตัวเหนือธารน้ำแข็งออกไป แต่ส่วนหนึ่งของป่าก็อยู่ภายในธารน้ำแข็ง นั่นคือเหตุผลที่ภูติน้อยบอกว่าป่าน้ำแข็งเป็นส่วนหนึ่งของโบราณสถานของพระเจ้า ซึ่งมันก็ดูสมเหตุสมผลดี

“ไปกันเถอะ” ภูติน้อยดูเศร้าๆ เธอสร้างเกล็ดหิมะขึ้นมาปกคลุมพวกเขาทุกคนเอาไว้ ภายใต้การป้องกันของเกล็ดหิมะ พวกเขาก็ไม่รู้สึถึงความหนาวจากภายนอกอีกต่อไป

ห่านเซ็นรู้สึกโล่งใจที่ตัวเองสามารถเดินผ่านเข้าไปในป่าน้ำแข็งได้ เพราะนี่เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเขาสามารถเข้าไปในโบราณสถานของพระเจ้าได้

พวกห่านเซ็นเดินเข้าไปในป่าน้ำแข็งได้อย่างไม่มีปัญหาอะไรเนื่องจากฝีมือของภูติน้อย แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังรู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าไหร่นัก เพราะในทันทีที่เขาเดินเข้าไปข้างใน เขาก็รู้สึกว่าตัวเองกำลังถูกจ้องมองอยู่

Super God Gene – 1530 ม่านน้ำลากปล่องไฟ

ถึงแม้จะอยู่ภายใต้การป้องกันของภูติน้อย แต่ยิ่งพวกเขาเข้าไปลึกมากเท่าไร ความหนาแน่นก็เริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งแม้แต่ภูติน้อยเองก็ยากที่จะทนต่ออากาศอันหนาแน่นได้

อากาศอันหนาแน่นส่วนใหญ่ถูกป้องกันเอาไว้ แต่ก็มีบางส่วนที่เล็ดลอดเข้ามาได้ โชคดีที่ระดับความแข็งแกร่งของห่านเซ็นสูงพอจะทนต่อความหนาแน่นที่เล็ดลอดเข้ามา

ห่านเซ็นหันไปดูรอบๆตัว ขณะที่ใช้ออร์บาศาสตร์ต่งเสวียนอย่างเต็มกำลัง เขาพยายามจะหาให้ได้ว่าอะไรกันแน่จับตามองเขาอยู่

ป่าน้ำแข็งเป็นพื้นที่ที่แปลกประหลาดอย่างมาก ไม่แปลกใจเลยที่มันเป็นส่วนหนึ่งในโบราณสถานของพระเจ้า ซึ่งแม้แต่ออร์บาศาสตร์ต่งเสวียนของห่านเซ็นก็ถูกจำกัดทำให้ครอบคลุมได้แค่ในรัศมี 100 เมตรเท่านั้น นอกจากนั้นเขายังไม่สามารถบอกได้ว่าถูกจับตามองจากที่ไหน

ขณะที่พวกเขาเดินทางลึกเข้าไปเรื่อยๆ ความรู้สึกที่ว่าตัวเองถูกจับตามองก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน หานเซ็นขมวดคิ่วอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ที่เดินเข้ามา มันไม่ใช่เรื่องที่ดีที่รู้ว่าพวกเขานั้นถูกจับตามองในสถานที่ที่เต็มไปด้วยอันตรายอย่างโบราณสถานของพระเจ้า

‘ในที่ที่หนาวเย็นแบบนี้ คงจะไม่มีสิ่งมีชีวิตอะไรอาศัยอยู่แน่’ หานเซ็นคิด

จู่ๆ ภูติน้อยก็พูดขึ้นมา “ระวังตัวด้วย! มีอะไรบางอย่างอยู่ข้างหน้านี้”

หานเซ็น จึงจอกสีเงินและอสุรดวงดาวสมุทรมองไปตามทางที่ภูติน้อยพูดถึง และพวกเขาก็เห็นว่ามียะไรบางอย่างกำลังเคลื่อนที่อยู่ในป่าน้ำแข็ง

ออร่าศาสตร์ตงเสวียนนั้นช่วยอะไรหานเซ็นไม่ได้มากนัก และเขาก็ต้องหันมาพึ่งสายตาของตัวเอง แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังคงไม่เห็นว่ามันคืออะไร

แต่เนื่องจากพวกเขามาถึงที่นี่แล้ว มันไม่มีประโยชน์อะไรถ้าพวกเขาจะถอยกลับไปตอนนี้ ดังนั้นหานเซ็นจึงพยักหน้าให้กับภูติน้อยเพื่อบอกให้นำทางต่อไป แต่เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจว่ามีอะไรอยู่ข้างหน้า พวกเขาจึงต้องเดินทางกันอย่างระมัดระวังมากขึ้นกว่าเดิม

ไม่นานหลังจากนั้นเงาที่ซ่อนตัวอยู่ในพุ่มก็ปรากฏออกมาให้เห็น มันคือ
ม้าน้ำที่สูงประมาณหนึ่งเมตร ร่างกายของมันเป็นน้ำแข็งทั้งหมด และมัน
ก็สามารถลอยตัวราวกับว่ากำลังว่ายน้ำผ่านอากาศ

ม้าน้ำเห็นกลุ่มของพวกเขา แต่มันไม่ได้ดูดุร้ายอะไร มันแค่ลอยตัวผ่าน
พวกเขาไปอย่างไม่สนใจอะไร

“พ่อคุณนั่นสิ มีม้าน้ำอยู่เต็มไปหมดเลย พวกมันดูสวยมากๆ” เปาเอ๋อชี้ไปที่
อีกด้านของป่าด้วยท่าทางดีใจ

หานเซินหันไปมองในทิศทางที่เปาเอ๋อชี้ และเขาก็สังเกตเห็นม้าน้ำประ
มาณ 20-30 ตัวกำลังลอยตัวผ่านไป ม้าน้ำตัวที่เล็กที่สุดมีความสูง
ประมาณหนึ่งเมตร แต่ตัวที่สูงที่สุดกลับมีความสูงอยู่ที่ 4 เมตร ทำให้เมื่อ
พวกม้าน้ำลอยตัวผ่านไป มันก็ดูเป็นภาพที่น่าขำ

ม้าน้ำทุกตัวดูเชื่องมากๆ และก็ดูเหมือนกับว่าพวกมันไม่ต้องการจะไปยุ่ง
เกี่ยวกับใคร หานเซินรู้สึกสงสัยในตัวพวกมัน แต่ออราศาสตร์ตึงเครียด
ของเขาถูกจำกัด ทำให้ไม่สามารถสัมผัสถึงพลังชีวิตของพวกม้าน้ำได้

เป่าเอ๋อหัวเราะอย่างสนุกสนานและกระโดดขึ้นไปบนหลังของม้าน้ำตัวหนึ่ง เธอจับที่คอของมันราวกับว่ากำลังขี่ม้าอยู่

ห่านชื่นตึกใจกับการกระทำของเป่าเอ๋อ และเขาก็ต้องการจะเรียกเธอกลับมาเพราะถึงแม้พวกม้าน้ำจะดูไม่ได้ดูร้ายอะไร แต่ใครจะรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าไปยั่วพวกมันแบบนั้น?

ภูติน้อยทำท่าทางบอกให้เขาเงียบๆ ห่านเซ็นหันไปหาภูติน้อยและสังเกตเห็นว่าเธอกำลังมองอะไรบางอย่างที่อยู่ด้านหลังฝูงม้าน้ำ

เมื่อหันไปมองห่านเซ็นเองก็รู้สึกช็อคไม่ต่างกัน ด้านหลังของพวกม้าน้ำนั้นยังมีม้าน้ำอีกกลุ่มหนึ่ง

หัวของม้าน้ำกลุ่มนี้มีขนาดใหญ่กว่ากลุ่มแรก และพวกมันทั้งหมดก็มีขนาดความสูงอย่างน้อยๆก็ 4 เมตร ขณะที่ร่างกายของพวกมันดูเหมือนกับเพชรสีดำ

ที่น่าแปลกก็คือมีโซ่ที่หนาพอกๆกับแขนของมนุษย์พันอยู่รอบๆตัวม้าน้ำ กลุ่มนี้ มันดูเหมือนกับโซ่ที่ทำมาจากเหล็ก และพวกมันก็มีสัญลักษณ์บางอย่างสลักไว้อยู่

ม้าน้ำสีดำมีอยู่แค่ 11 ตัวและพวกมันก็ดูเหมือนกันทั้งหมด พวกมันลอยตัวอยู่ในอากาศเช่นกัน แต่พวกมันไม่ได้ลอยตัวไปมาวๆเหมือนกับม้าน้ำกลุ่มก่อนหน้านี้ พวกมันลอยตัวไปอย่างพร้อมเพรียง

โซ่ที่พันอยู่รอบตัวม้าน้ำสีดำนั้นถูกโยงไปด้านหลัง และดูเหมือนจะเชื่อมต่อกับอะไรสักอย่างอยู่ ซึ่งมันก็คือปล่องไฟขนาดใหญ่ที่สูงกว่า 8 เมตร มันดูเหมือนกับเตาหลอมสีดำ และข้างในปล่องไฟนั้นก็มีเปลวเพลิงสีฟ้าที่ดูร้อนแรงกำลังลุกโชติช่วงอยู่

แต่น่าแปลกที่ห่านเขินไม่สามารถสัมผัสได้ถึงความร้อนเลย และเมื่อปล่องไฟเข้ามาใกล้ พวกเขากลับรู้สึกหนาวเย็นยิ่งกว่าเดิม มันเหมือนกับว่าปล่องไฟนั้นปล่อยความหนาวเย็นออกมาแทนความร้อน

อากาศอันหนาวเย็นรุนแรงขึ้นเรื่อยๆและถึงจะอยู่ภายใต้การป้องกันของภูติน้อย ห่านเขินก็ยังคงรู้สึกหนาวอย่างมาก แม้แต่ความสามารถในการ

ควบคุมธาตุน้ำแข็งของภูติน้อยก็ไม่สามารถปกป้องพวกเขาจากอากาศที่หนาวเย็นได้

ทุกคนพยายามอย่างเต็มที่ที่จะทนต่อความหนาวเย็น แต่มันดูเหมือนจะไม่ได้ผลนัก พวกเขาเริ่มจะถูกแช่แข็งอย่างช้าๆ

“พวกเราควรจะหนีไปจากที่นี่แล้วค่อยกลับมาใหม่ เมื่อปล่องไฟนั้นผ่านไปแล้ว!” หานเซ็นพูด

ภูติน้อยและคนอื่นต่างก็เห็นด้วย แต่โชคร้ายที่ร่างกายของพวกเขาไม่ยอมทำตาม ขาของพวกเขาถูกปกคลุมด้วยชั้นน้ำแข็ง

น้ำแข็งแพร่ขยายอย่างรวดเร็วไปทั่วทั้งร่างกายของพวกเขา ไม่มีใครสามารถเคลื่อนไหวได้อีกต่อไป พวกเขารู้สึกราวกับว่าตัวเองเป็นหุ่นยนต์ที่สามารถเคลื่อนไหวได้ที่ละนิดๆ

ตอนนี้มีเพียงแค่เป่าเอ่อที่กำลังซี้หลังม้าน้ำอยู่เท่านั้นที่คุณจะไม่เป็นอะไร

ทุกคนช็อคกับสิ่งที่เกิดขึ้น มันทำให้ห่านเซ็นต้องเรียกแกนเย็นเทพออกมา
ปีกผีเสื้อสีแดงงอกออกมาจากด้านหลังและร่างกายของเขาก็ถูกปกคลุม
ด้วยแสงสีแดง

พลังนั้นช่วยผลักดันความหนาวเย็นออกไปพร้อมกับป้องกันอากาศอัน
หนาวเย็นที่อยู่ภายนอกด้วย

ห่านเซ็นตั้งใจจะพาคนอื่นๆออกไปจากที่นี่เพราะเขากลัวว่าสถานการณ์
อาจจะแย่ไปกว่านี้ แต่ทันใดนั้นพวกม้าน้ำสีดำก็หยุดลากปล่องไฟและหัน
หน้ามามองห่านเซ็น

ห่านเซ็นสะดุ้ง 'โอ้ไม่นะ! พลังของแกนเย็นเทพทำให้พวกมันเห็นเราเป็น
ศัตรูอย่างนั้นหรือ?'

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็รู้ตัวว่าพวกมันไม่ได้มองมาที่เขา แต่พวกมันมองมา
ที่เป่าเอ๋อซึ่งตอนนี้กำลังนั่งอยู่บนไหล่ของเขา

เป่าเอ๋อไม่ได้รับผลกระทบจากความเย็นเลยแม้แต่นิดเดียว เธอนั่งโยกขา
ไปมาอยู่บนไหล่ของหานเฉิน ขณะที่จ้องมองไปที่ม้าน้ำสีดำและปล่องไฟ
ที่อยู่ด้านหลัง

Super God Gene – 1531 ยอดฝีมือกำลังต่อสู้กัน

ถึงม่านน้ำสีดำจะมองมาที่เป่าเอ๋อแต่พวกมันก็ไม่ได้ทำอะไร หลังจากนั้นพวกมันก็กลับไปทำการลากปล่องไฟต่อ แต่ครั้งนี้พวกมันเคลื่อนที่ด้วยความเร็วที่มากกว่าเดิม และในเวลาเพียงไม่กี่วินาทีพวกมันก็หายไปจากสายตาของพวกเขา

เมื่อปล่องไฟนั้นหายไปแล้ว อากาศอันหนาวเย็นรอบๆ ก็เริ่มลดลง และน้ำแข็งที่เกาะบนร่างกายของพวกเขาก็เริ่มละลายไป

“นั่นมันน่ากลัวจริงๆ มันคืออะไรกันแน่?” เมื่อภูติน้อยฟื้นตัว เธอก็พูดออกมาด้วยสีหน้าที่หวาดกลัว

ภูติน้อยมีพลังธาตุน้ำแข็ง แถมเธอยังมีแกนยีนระดับอัญมณีอีก ดังนั้นเธอก็ควรจะมีความต้านทานต่อความหนาวเย็นมากกว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวอื่นๆ แต่ถึงอย่างนั้นร่างกายของเธอก็ยังกลายเป็นน้ำแข็งเมื่ออยู่ใกล้ปล่องไฟนั้น

“มันไม่ใช่ธุระอะไรของพวกเรา รีบเดินทางต่อเถอะ”

ห่านเซ็นเรียกแกนยืนเทพกลับและมุ่งหน้าลึกเข้าไปในป่าน้ำแข็ง

ภูติน้อยมองห่านเซ็นด้วยสีหน้าแปลกๆ เธอมีพลังธาตุน้ำแข็ง แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ไม่สามารถทนต่ออากาศหนาวเย็นเมื่อครู่ได้ การที่ห่านเซ็นยังสามารถเคลื่อนไหวได้ท่ามกลางความหนาวเย็นนั้นทำให้เธอประหลาดใจอย่างมาก

ขณะที่พวกเขามุ่งหน้าต่อไป ห่านเซ็นก็ยังคงรู้สึกของตัวเองถูกใครหรืออะไรบางอย่างจับตามองอยู่ แต่เมื่อพวกเขาเดินพ้นจากป่าน้ำแข็งไป มันก็ยังไม่มีความรู้สึกอะไรเกิดขึ้น พวกเขาสามารถเข้ามาในโบราณสถานของพระเจ้าได้อย่างปลอดภัย

โบราณสถานนั้นเต็มไปด้วยน้ำแข็ง มันเหมือนกับว่าพวกเขาเข้ามาในโลกแห่งน้ำแข็งไม่มีผิด รอบตัวพวกเขาดูสะอาดและบริสุทธิ์จนทำให้เขารู้สึกไม่สบายใจ

แสงที่สะท้อนจากน้ำแข็งนั้นเจิดจ้าจนทำให้กลุ่มของพวกเขารู้สึกมึนหัว และยากที่จะลืมตามองไปรอบๆ ได้ ถึงแม้ระดับความแข็งแกร่งของพวกเขา

ห่านเซ็นจะสูงจนมันไม่มีผลมาก แต่เขาก็ยังต้องหีบเอาแวนกันแดด
ออกมา 3 คัน หนึ่งอันสำหรับตัวเขาเอง ส่วนอีก 2 คันนั้นสำหรับเป่าเอ้อ
และจิ้งจอกสี่เงิน

ดวงตาของอสูรดวงดาวสมุทรนั้นใหญ่เกินไป ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถหา
แวนตาที่พอเหมาะกะกับมันได้

“ไม่ใช่เธอบอกว่ามีอุโมงค์อยู่ข้างในโบราณสถานหรือ?” ห่านเซ็น
ถามภูติน้อย

อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าถูกสร้างขึ้นด้วยโบราณวัตถุที่พวกเขา กำลังตามหา
พวกเขาจะสามารถสัมผัสถึงพลังพิเศษของโบราณวัตถุก็ต่อเมื่อพวกเขา
เข้าไปในอุโมงค์แห่งพระเจ้าแล้ว เมื่อร่างกายของพวกเขาสัมผัสกับพลัง
นั้น ร่างกายของพวกเขา ก็จะแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม

การเสริมพลังจะไม่ปรากฏในข้อมูลของระดับความแข็งแกร่งใดๆของคนๆ
นั้น แต่มันก็ช่วยเสริมพลังให้ร่างกายของคนๆนั้นอย่างลับๆ

ห่านเช็นคิดว่าอวี๋เมี่ยวและเทพธิดาก็น่าจะไปที่อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า
เช่นกัน ดังนั้นที่นั่นก็คือจุดหมายต่อไปของเขาและถึงเขาจะหาพวกเธอทั้ง
คู่ไม่เจอ อย่างน้อยๆเขาก็สามารถใช้อุโมงค์นั้นเพื่อฝึกวิชาได้

“ข้าคิดว่าน่าจะอยู่ทางซ้าย บางทีพวกเราจะไปถึงอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า
ถ้าพวกเราเดินทางไปอีกสักหนึ่งพันไมล์” ภูติน้อยพูดขณะที่หันไปมอง
รอบๆ

“เธอหมายความว่ายังไ้ที่ว่าบางทีนะ?” ห่านเช็นขมวดคิ้ว

ภูติน้อยพูดออกมาตรงๆ “ข้าเองก็ไม่เคยเข้ามาที่นี่เหมือนกัน ข้าเพียงแค่
เคยได้ยินมาเท่านั้น และถ้าข้อมูลที่ข้าได้รับมาถูกต้อง พวกเราต้องไป
ทางซ้ายหนึ่งพันไมล์”

ห่านเช็นพยักหน้า แต่ไม่ได้พูดอะไร อสุรดวงดาวสมุทรย่อตัวของมันลง
เพื่อให้ห่านเช็น จิ้งจอกสีเงินและเป่าเอ๋อขึ้นไปนั่งอยู่บนหลัง หลังจากนั้น
พวกเขาก็ออกเดินทางไปในทิศทางที่ภูติน้อยบอก

ขณะที่อสูรดวงดาวสมุทรวิ่งไปเรื่อยๆ ดวงดาวก็ปรากฏออกมารอบๆ ตัว
ของพวกเขาราวกับทะเลที่ส่องประกายระยิบระยับ ถึงแม้ว่าอสูรดวงดาว
สมุทรจะมีขนาดใหญ่แต่มันก็ไม่ได้ชุ่มฉ่ำม ถึงลักษณะภายนอกของมันจะ
ดูแข็งแกร่งแต่จริงๆ แล้วความว่องไวของมันสูงมากๆ

“ช้าลงหน่อย! ที่นี่เป็นโบราณสถานของพระเจ้า ดังนั้นมันจะต้องมี
อันตรายมากมายซ่อนอยู่แน่” ภูติน้อยพูดเตือน

แต่ห่านเซ็นไม่คิดที่จะสั่งให้อสูรดวงดาวสมุทรทำตาม เขายังคงปล่อยให้
มันวิ่งต่อไปด้วยความเร็วสูงเช่นเดิม

ห่านเซ็นไม่ได้กลัวอันตรายอะไรที่จะเข้ามา เหนือสิ่งอื่นใดในตอนนี้เขา
ต้องการจะดูว่าถ้าพวกเขาเดินทางอย่างรวดเร็ว ความรู้สึกที่ว่ากำลังถูก
จับตามองอยู่นั้นจะหายไปไหม

แต่ผลที่ออกมาปรากฏว่ามันไม่ได้ช่วยอะไร ถึงแม้ว่าอสูรดวงดาวสมุทรจะ
รวดเร็วอย่างมาก แต่ความรู้สึกที่ว่ากำลังถูกจับตามองอยู่นั้นก็ยังคงไม่
หายไป

ในตอนแรกห่านเซ็นคิดว่าสายตาที่จ้องมองพวกเขาอยู่นั้นจะหายไป
หลังจากที่ออกมาจากป่าน้ำแข็ง แต่มันก็ไม่ได้เป็นแบบนั้น ตอนนี้พวกเขา
ก็ยังคงถูกจับตามองทุกฝีก้าว

‘หมายความว่าโบราณวัตถุมีจิตใจเป็นของตัวเองและจับตามองทุกคนที่
เข้ามาอย่างนั้นหรือ?’ ห่านเซ็นสันนิษฐาน

ถ้าข้อสันนิษฐานเป็นจริง ห่านเซ็นก็ไม่คิดว่ายอดฝีมือชั้นสูงสุดยอดของก็อต
แซงซัวร์จะสามารถครอบครองพลังของโบราณวัตถุได้

แกนเย็นเทพทำให้ห่านเซ็นมีพลังเทียบเท่ากับคนที่มีแกนเย็นชั้นสูงสุดยอด แต่
นั้นดูจะไม่ได้มีผลอะไรต่อการเข้ามาในโบราณสถานเลยแม้แต่นิดเดียว

‘ถ้าโบราณวัตถุนี้คอยจับตาดูพวกเราอยู่จริงๆ มันก็น่าจะมีอะไรต้อง
กังวลมีหลายคนที่เคยเข้ามาที่นี่มาก่อน แน่หนอนว่ามีหลายคนที่ไม่โชคดี
แต่ส่วนใหญ่แล้วก็กลับออกไปได้ ดังนั้นโบราณวัตถุนี้ก็คงจะไม่ได้มีเจตนา
ที่จะฆ่าคนที่เข้ามา’ ห่านเซ็นครุ่นคิด

‘แต่ถึงอย่างนั้นทำไมมันถึงได้จับตามองคนที่เข้ามา? เพียงเพราะความสงสัยอย่างนั้นหรือ? หรือว่าเป็นเพราะกำลังมองหาคนที่มีลักษณะเฉพาะ?’

‘แต่ถ้าต้องการหาคนที่มีลักษณะเฉพาะล่ะก็ ไปหาจากยอดฝีมือระดับชั้นสุดยอดไม่ดีกว่าหรือ? แล้วถ้าเป็นแบบนี้จริง ทำไมถึงไม่ยอมให้คนที่มีเกนยีนระดับชั้นสุดยอดเข้ามาในโบราณสถาน?’

หานเซ็นไม่สามารถหยุดคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ เขาบอกให้อสูรดวงดาวสมุทรชะลอความเร็วลงเล็กน้อย ขณะที่ยังคงมุ่งหน้าไปหาอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าต่อไป

ไม่นานหลังจากนั้นพวกเขาก็ได้ยินเสียงของการต่อสู้ซึ่งฟังดูค่อนข้างรุนแรง

เมื่อหานเซ็นได้ยินเสียงการต่อสู้ สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป

‘หกวิถีก้อยู่ที่นี่ด้วยอย่างนั้นหรือ? ใครกันที่ทำให้เขาต้องต่อสู้อย่างเอาจริงแบบนี้?’

ห่านเซ็นคันเคยกับวิชาดาบของหกวิธิ เพียงแค่ได้ยินเสียงเขาก็รู้ได้ว่าเสียงนั้นมาจากใคร แต่ที่น่าแปลกก็คือหกวิธิใช้พลังทั้งหมดในการต่อสู้ครั้งนี้

แกนยืนของหกวิธินั้นยังพัฒนาไปไม่ถึงขั้นสุดยอด แต่ร่างกายของเขาถึงระดับขั้นสุดยอดอยู่แล้ว ดังนั้นการที่คนอื่นๆ นั้นสามารถต่อสู้กับหกวิธิได้อย่างดูเดื่อนแบบนั้น เขาเองก็ต้องมีร่างกายระดับขั้นสุดยอดเช่นเดียวกัน

“คิดว่าคนที่มีระดับเหนือกว่าอัญมณีจะเข้ามาไม่ได้ชะอีก? ทำไมถึงได้มียอดฝีมือแบบนี้มาอยู่ในโบราณสถานได้? ยอดฝีมือคนนี้องก็ทำลายแกนยืนของตัวเองเพื่อเริ่มใหม่ตั้งแต่ต้นอย่างนั้นหรือ?”

ห่านเซ็นรู้สึกลังเลเล็กน้อย แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังให้ฮูรดวงดาวสมุทรมุ่งหน้าต่อไป เขาต้องการจะเห็นว่าใครกันที่กำลังต่อสู้กับหกวิธิ

การต่อสู้เป็นไปอย่างดุเดือดและน้ำแข็งที่อยู่รอบๆ ก็เริ่มจะแตกร้าว น้ำแข็งพวกนี้เป็นอะไรที่พิเศษ แม้แต่ยอดฝีมือที่มีแกนยืนระดับอัญมณีก็ยากที่

จะทำอะไรมันได้ ซึ่งนั่นก็แสดงให้เห็นว่าคนที่กำลังต่อสู้กันอยู่นั้นแข็งแกร่งขนาดไหน

เมื่อห่านเขินเข้าไปใกล้ เขาก็เห็นคน 2 คนกำลังต่อสู้กันอยู่ หนึ่งในนั้นก็คือ จักรพรรดิหกวิธಿಯ่างที่ห่านเขินคิดจริงๆ ตอนนี้อาบของเขากลายเป็นแกน ยืนระดับอัณมณีแล้วซึ่งมันน่าสะพรึงกลัวยิ่งกว่าเดิมมาก

ส่วนคนที่กำลังต่อสู้อยู่กับหกวิธินั้นก็คือมนุษย์คนหนึ่ง เมื่อห่านเขินเห็น คนๆ นั้น ดวงตาของเขาก็เบิกกว้างด้วยความช็อค เขารู้ว่าคนๆ นั้นคือใคร

Super God Gene – 1532 ทำเรื่องซับซ้อนให้เป็นเรื่องง่าย

“เทพแห่งผลกรรมก็อยู่ที่นี่ด้วย?” หานเซ็นประหลาดใจเมื่อได้เห็นคนที่กำลังต่อสู้อยู่กับหกวิถี

เทพแห่งผลกรรมไม่ได้ใช้อาวุธอะไร เขาใช้เพียงแค่ว่างกายในการต่อสู้เท่านั้น แต่เขาก็ไม่ได้เสียเปรียบเลยสักนิด ร่างกายของเขาแข็งแกร่งยิ่งกว่าซาเฟยที่เป็นซูร่านักสู้ระดับ 4 เขาสามารถต่อสู้กับหกวิถีโดยที่เหงื่อไม่ตกเลยสักนิด

“เจ้าเป็นบ้าอะไร! ข้าไม่ได้มีเรื่องบาดหมางอะไรกับเจ้าสักหน่อย ทำไมเจ้าถึงยังยืนกรานจะต่อสู้กับข้าอีก” เทพแห่งผลกรรมพูดขณะที่ต่อสู้

“เจ้าเป็นคนที่ฝีมือยอดเยี่ยม ดังนั้นเจ้าควรจะต่อสู้กับข้า ใช้พลังทั้งหมดของเจ้าออกมา!” หกวิถีแกว่งดาบของเขาเข้าใส่เทพแห่งผลกรรม

เทพแห่งผลกรรมดูท้อใจ เขาตอบกลับไป “นี่เจ้าบ้าไปแล้วหรือไง? มันยังมียอดฝีมืออยู่อีกมากมาย ถ้าเจ้าต้องการจะต่อสู้ก็ไปหาพวกเขานู่น ข้าไม่มีเวลามาทำอะไรแบบนี้!”

เทพแห่งผลกรรมต้องการจะหนีไป แต่วิชาดาบของหกวิชานั้นยอดเยี่ยมเกินไป ทำให้เขาไม่สามารถหนีไปได้

“ทำไมถึงได้มีคนที่ยิ่งแกร่งขนาดนี้มาอยู่ในโบราณสถานได้? พวกเขาทั้งคู่น่าจะอยู่ในระดับขั้นสุดยอดชัดๆ แต่ถ้าเป็นแบบนั้น พวกเขาเข้ามาในนี้ได้ยังไง?” ภูติน้อยตกใจกับสิ่งที่เห็น

เธอคิดว่าจะมีแต่มอนสเตอร์รุ่นที่ 2 หรือสปีริตที่มีแกนยืนระดับอัถุมณีเท่านั้นที่จะมาแย่งชิงโบราณวัตถุกับเธอ และเมื่อเธอไปชวนหานเซ็นมาด้วย เธอก็คิดว่าโบราณวัตถุนั้นจะต้องตกเป็นของเธออย่างแน่นอน เธอไม่คิดว่าจะต้องมาเจอกับยอดฝีมือแบบนี้ในโบราณสถาน

ส่วนหานเซ็นนั้นไม่ได้รู้สึกกังวลอะไร เขารู้ว่าหกวิชจะไม่มารบกวนอะไรเขา ส่วนเทพแห่งผลกรรมก็ไม่ได้มีเรื่องบาดหมางอะไรกับเขาเช่นกัน ดังนั้นถึงพวกเขาทั้งคู่จะมาอยู่ที่นี่ มันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร และหานเซ็นก็ไม่คิดว่าพวกเขาจะมีความสัมพันธ์อะไรกับเมืองเวหาหรือเมืองศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นการปรากฏตัวของพวกเขาก็จึงไม่น่าจะมีผลอะไร

หานเซ็นสั่งให้สุรดวงดาวสมุทรไปหาที่ปักไถ่ๆ เพื่อที่เขาจะได้นั่งดูการต่อสู้ หานเซ็นได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากหกวิถี แต่นอกจากวิชาดาบดวงใจแล้ว เขาก็ไม่ได้ฝึกอะไรอย่างอื่นมากนัก แต่ตอนนี้เมื่อได้เห็นหกวิถีต่อสู้ด้วยพลังทั้งหมด มันก็ทำให้เขาได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง

หานเซ็นรู้สึกประหลาดใจกับวิธีการต่อสู้ที่เทพแห่งผลกรรมใช้ หานเซ็นรู้ว่าเขาเป็นหนึ่งในสมาชิกของพยุหะโลหิต และเขาก็ไม่สามารถใช้พลังธาตุใดๆได้ เขาใช้แค่พลังกำลังทางกายภาพเท่านั้น

แต่ถึงอย่างนั้นความสามารถในการต่อสู้ของเทพแห่งผลกรรมก็ทำให้หานเซ็นประหลาดใจ เขาแข็งแกร่งพอๆกับกึ่งเทพระดับขั้นสุดยอด หมัดของเขาเป็นอะไรที่ดูธรรมดาและมันก็เหมือนกับว่าหานเซ็นกำลังมองดูอะไรที่พื้นฐานมากๆ ความจริงแล้วมันเป็นวิชาที่สามารถพบเห็นได้ง่ายๆตามโรงเรียน แต่ถึงอย่างนั้นมันก็เป็นอะไรที่น่ากลัวมากๆที่หมัดธรรมดาๆสามารถต่อกรกับวิชาดาบของหกวิถีได้

หลังจากที่หานเซ็นดูการต่อสู้ของพวกเขาไปอีกสักพัก เขาก็ต้องประหลาดใจยิ่งกว่าเดิม เขาสังเกตได้ว่าหมัดที่ดูธรรมดาๆนั้นจริงๆแล้วซับซ้อนอย่างมาก

หลังจากที่มองดูเทพแห่งผลกรรมต่อสู้อย่างใกล้ชิด หานเซ็นก็สามารถเข้าใจ
สิ่งที่เขากำลังทำอยู่ได้

“นั่นเป็นวิชาหมัดที่สุดยอดจริงๆ เทพแห่งผลกรรมแข็งแกร่งอย่างที่คิด
เอาไว้ นี่ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ธรรมดาทั่วไปจะทำได้ ไม่แปลกใจเลยที่เขาเป็น
สมาชิกของพยัคฆ์โลหิต” หานเซ็นชื่นชมเขาจากใจจริง

นอกจากนั้นแล้วหานเซ็นก็รู้สึกดีใจ เพราะวิชาหมัดนั้นมันเหมาะสมกับตัว
เขาเช่นกัน

ถึงมันจะดูเป็นวิชาที่ง่าย ๆ แต่พวกมันเป็นอะไรที่ยากมากที่จะเรียนรู้

มันยากที่จะสร้างวิชาฉบับเรียบง่ายจากวิชาที่ซับซ้อน คนๆ นั้นจำเป็นต้อง
เข้าใจวิชานั้นอย่างลึกซึ้งเสียก่อนถึงจะสามารถสกัดให้เหลือเพียงแค่แก่น
แท้ที่บริสุทธิ์ แต่ถ้าคนๆ นั้นเริ่มฝึกจากฉบับเรียบง่าย คนๆ นั้นก็จะเข้าใจถึง
แก่นแท้ของสิ่งที่เรียนรู้ได้ยาก มันเป็นอะไรที่ไร้ประโยชน์ถ้าจะเรียนรู้เพียง
แค่เปลือกนอกของวิชา

เมื่อได้เห็นวิชาหมัดของเทพแห่งผลกรรม หานเซ็นก็ได้เรียนรู้อะไร
มากมาย แต่เขาไม่คิดจะลอกเลียนวิชาของเทพแห่งผลกรรม เขาเพียงแค่
มองหาจุดที่สามารถเอาไปปรับใช้กับวิชาดาบของตัวเองได้

เทพแห่งผลกรรมไม่ต้องการต่อสู้อย่างไร้ความหมายกับหกวิถี แต่หกวิถีไม่
ยอมปล่อยยให้เขาหนีไป และถึงแม้วิชาหมัดของเขาจะแข็งแกร่ง แต่มันก็
ยังไม่พอที่จะไล่ต้อนหกวิถี ถ้าพวกเขาต่อสู้กันจริงๆ มันก็ยากที่จะบอกได้
ว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ

แต่เทพแห่งผลกรรมไม่ได้มีแผนจะต่อสู้อย่างจริงจัง เขาต้องการจะไปจาก
ที่นี่ซึ่งนั่นทำให้หกวิถีไม่พอใจ

ทันใดนั้นหกวิถีและเทพแห่งผลกรรมก็สังเกตเห็นหานเซ็นและคนอื่นๆ
และหลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มเข้ามาใกล้หานเซ็นขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ยังคง
ต่อสู้กันต่อไป

หานเซ็นรู้ว่าเทพแห่งผลกรรมกำลังคิดอะไรอยู่ เขาสั่งให้อสูรดวงดาว
สมุทรวิงหนีเพื่อทิ้งระยะห่างจากเทพแห่งผลกรรมและหกวิถี

เทพแห่งผลกรรมคิดหวัง เพราะเขาหวังจะดึงหานเซ็นเข้ามาร่วมวงด้วย
เพื่อที่เขาจะได้มีโอกาสหนีไป แต่หานเซ็นรู้ถึงความคิดของเขาจึงไม่ปล่อย
ให้เขาเข้ามาใกล้

ทั้งคู่นั้นไม่สามารถเคลื่อนที่ได้เร็วนักเนื่องจากกำลังต่อสู้กันอยู่ ด้วยเหตุ
นั้นพวกเขาจึงไม่สามารถไล่ตามหานเซ็นได้ทัน

เทพแห่งผลกรรมกัดฟันและตะโกน “เด็กน้อย เข้ามาช่วยฉันกำจัดเจ้าบ้านี้
เร็วเข้า และฉันจะบอกที่อยู่ของโบราณวัตถุกับนาย!”

หานเซ็นไม่เชื่อในสิ่งที่เทพแห่งผลกรรมพูด เขาตะโกนกลับไป

“เก็บโบราณวัตถุนั้นเอาไว้เถอะ ผมไม่ได้สนใจมัน”

เทพแห่งผลกรรมรู้สึกผิดหวังอีกครั้ง เขากرอกตาและตะโกนกลับไป

“นายต้องการจะรู้เกี่ยวกับความลับของพญะโลหิตใช่ไหม? มาช่วยฉัน
และฉันจะบอกนาย”

หานเซ็นยิ้ม “ผมได้พบกับประมุขของพยุหะโลหิตแล้ว คุณมีความลับที่
เขาไม่รู้ด้วยหรือ?”

เทพแห่งผลกรรมไม่สามารถหลอกหานเซ็นได้ และเขาก็ประหลาดใจกับ
สิ่งที่ได้ยิน “อะไรวะ? นายได้พบเขาแล้วอย่างนั้นหรือ?”

“ใช่แล้ว เขายังบอกอีกว่าคุณเป็นคนทรยศ และถ้าได้พบคุณเมื่อไหร่ก็ให้
สับคุณให้เป็นชิ้นๆซะ” หานเซ็นพูดขู่

น่าประหลาดใจที่เทพแห่งผลกรรมเชื่อในสิ่งที่หานเซ็นพูด เขาถอนหายใจ
ออกมาและพูด

“ฉันถูกไอ้เวรหานจึงจี้ฉนั้นหลอกเอา! มันทำให้ฉันกับท่านประมุข
กลายเป็นศัตรูกัน แต่ประมุขเองก็ทำไม่ถูกเช่นกัน พยุหะโลหิตไม่ควรเลือก
เดินเส้นทางนั้น”

“เส้นทางไหน?” หานเซ็นถาม

เทพแห่งผลกรรมหยุดพูด ดูเหมือนว่าเขาเพิ่งจะนึกถึงเรื่องที่น่าโศกเศร้า
ขึ้นมาได้ และมันก็ทำให้เขาอารมณ์เสีย เขาเริ่มที่จะต่อสู้กับหกวิธ้อย่าง
บ้าคลั่ง

ตอนนี้เทพแห่งผลกรรมดูจริงจังอย่างมาก และการต่อสู้ของพวกเขาก็ดู
รุนแรงยิ่งขึ้นกว่าเดิม มันเป็นการต่อสู้ที่น่าประทับใจ และตอนนี้หนานเฉินก็
สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นกว่าเดิม

Super God Gene – 1533 เดินทางผ่านทะเลดวงดาว

ทั้ง 2 ยังคงต่อสู้กันต่อไป ขณะที่น้ำแข็งที่อยู่รอบๆพวกเขาก็ถูกทำลายจน
ละลาย

“พวกเจ้าควรจะหันมาดูนี่!” ภูติน้อยตะโกนขึ้นมาอย่างกะทันหัน ขณะที่
ห่านเซ็นกำลังจดจ่ออยู่กับการต่อสู้ของพวกเขา

ห่านเซ็นหันไปมองทางที่ภูติน้อยบอก และเขาก็เห็นที่เลือดไหลออกมา
จากรอยร้าวที่อยู่ในน้ำแข็งและเริ่มจะไหลมาทางพวกเขา

“โอ้ไม่นะ!” สีหน้าของห่านเซ็นเปลี่ยนไป ความจริงแล้วที่กำลังไหลมานั้น
ไม่ใช่เลือด แต่มันคือฝูงแมลงสีแดงที่แต่ละตัวมีขนาดพอๆกับเม็ดงา พวก
มันมีกันอยู่นับไม่ถ้วนและกำลังหลั่งไหลออกมาจากรอยร้าวของน้ำแข็ง
ราวกับสายน้ำ

ทุกสิ่งทุกอย่างที่แมลงสีแดงพวกนี้วิ่งผ่านนั้นจะถูกกินทั้งหมด เว้นก็แต่
น้ำแข็ง

“หยุดสู้แล้วหันมาดูอะไรนี่ก่อน!” หานเซ็นตะโกนบอกเทพแห่งผลกรรม และหกวิถิ

หกวิถินั้นไม่ได้ฟังในสิ่งที่หานเซ็นบอก เขายังคงกระหน้าโจมตีต่อไป ขณะที่เทพแห่งผลกรรมหันไปเห็นถึงภัยคุกคามที่กำลังเข้ามา

“เวรละ! พวกมันคือแมลงกินศพของพระเจ้า! พวกเราต้องรีบหนีไปจากที่นี่!”

เทพแห่งผลกรรมหันหลังเตรียมที่จะหนีไปจากที่นี่ แต่เขาก็ถูกหกวิถิ ขวางทางเอาไว้

“เจ้าบ้าไปแล้วหรือไง?! ถ้าพวกเราไม่หนีไปตอนนี้ พวกเราทุกคนก็จะตายกันหมด!” เทพแห่งผลกรรมตะโกนใส่หกวิถิ

“เจ้ากับข้ายังต้องตัดสินใจกัน แม้แต่พระเจ้ายกการต่อสู้ไม่ได้” หกวิถิ พูดย ก่อนที่จะเริ่มกวัดแกว่งดาบของเขาอีกครั้ง

“เวรเอ๋ย! การมาเจอกับไอ้บ้านี้ช่างเป็นอะไรที่ช่วยจริงๆ!”

เทพแห่งผลกรรมตะโกนออกมาเสียงดัง และเขาก็หันไปพูดกับหานเซ็น

“หาวิธีจัดการกับไอ้บ้านี่ที! ขึ้นเป็นแบบนี้ต่อไปพวกเราไม่รอดแน่ แมลงพวกนี้เชื่อกันว่ากินร่างอันไร้ชีวิตของพระเจ้าได้ แต่ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ก็ตามพวกมันกินพวกเราได้แน่นอน”

“ผมจะไปหยุดเขาได้ยังไงกัน?”

หานเซ็นหันหลังและเตรียมที่จะวิ่งหนีไป ถ้าแมลงพวกนี้กินร่างที่เหลือของพระเจ้าได้จริงๆ มันก็น่าจะแข็งแกร่งพอสมควร หานเซ็นไม่ต้องการเสียงเพื่อพิสูจน์ความจริงว่ามันสามารถกินพวกเขาได้หรือไม่

“ฉันถึงบอกให้นายคิดหาวิธีไง ฉันต้องการมีชีวิตอยู่ต่อไป ฉันไม่ต้องการมาตายพร้อมกับไอ้บ้านี่!” เทพแห่งผลกรรมตะโกน

หานเซ็นสังเกตเห็นว่าพวกแมลงไม่ได้เคลื่อนไหวเร็วมากนัก ดังนั้นตอนนี้พวกมันยังไม่ถือเป็นภัยร้ายแรง เกมเทพแห่งผลกรรมและหกวิธีก้อย

ด้านหน้า ดังนั้นถ้าพวกแมลงเข้ามาโจมตี พวกเขาทั้ง 2 ก็จะตกเป็นเป้า
ของพวกมันก่อน

“หกวิถี ถ้านายต้องการจะต่อสู้กับเขา อย่างน้อยๆก็ทำให้เขาต้องการจะ
ต่อสู้กับนายซะก่อน เห็นได้ชัดว่าตอนนี้เขาไม่ต้องการจะต่อสู้ ดังนั้น
ตอนนี้นายควรจะปล่อยเขาไปก่อน”

หานเซ็นพูดเพื่อจะช่วยเหลือสถานการณ์ หลังจากนั้นเขาก็ขึ้นไปบนหลังของ
อสูรดวงดาวสมุทร และหนีไปจากที่นี่

พวกเขาวิ่งหนีไปไกลกว่า 10 ไมล์ ก่อนที่จะหันกลับไปมอง และหานเซ็นก็
เห็นหกวิถีและเทพแห่งผลกรรมกำลังวิ่งตามมาทางด้านหลัง พวกเขาทั้งคู่
วิ่งเร็วยิ่งกว่าอสูรดวงดาวสมุทร และพวกเขาก็แซงหน้าหานเซ็นไปอย่าง
รวดเร็ว

เมื่อหานเซ็นหันกลับไปมอง สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป ตอนนี้ฝูงแมลงกิน
ศพของพระเจ้าดูเหมือนจะกระหายเลือดอย่างมาก พวกมันวิ่งตรงเข้ามา
หาพวกเขาด้วยความเร็วที่มากขึ้นกว่าเดิม ในเวลาเพียงไม่นานพวกแมลง
ก็ไล่ตามพวกเขามาจนห่างเพียงแค่ 1 ไมล์เท่านั้น

ห่านเซ็นเตรียมที่จะลงจากหลังของอสูรดวงดาวสมุทร เพราะมันช้ากว่าพวกแมลง

แต่ทันใดนั้นร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทรก็ระเบิดกลุ่มของดวงดาวออกมา ดวงดาวเข้ามาห่อหุ้มผิวหนังและบรรยากาศรอบๆตัวของมัน หลังจากนั้นความเร็วของอสูรดวงดาวสมุทรก็เพิ่มขึ้น มันดูเหมือนกับว่าพวกเขาเดินทางผ่านห้วงอวกาศ ขณะที่โลกรอบๆตัวพวกเขากลายเป็นแค่ภาพเบลอลงๆ

ร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทรดูเหมือนกับเงาที่อยู่ท่ามกลางหมู่ดาว ขณะที่มันวิ่งตรงเข้าไปหาแหล่งน้ำแข็ง

“เวอร์ละ อสูรดวงดาว! นี่หัวของนายยังดีอยู่ไหม? คิดจะฆ่าตัวตายรึไง?”

สีหน้าของห่านเซ็นเปลี่ยนไป และในชั่วพริบตาอสูรดวงดาวสมุทรก็วิ่งผ่านแหล่งน้ำแข็งไป

ห่านเซ็นซ็อก อสูรดวงดาวสมุทรที่มีดวงดาวอยู่รอบๆสามารถวิ่งทะลุผ่านแหล่งน้ำแข็งไปได้

ท่ามกลางแสงสว่างของดวงดาว อสูรดวงดาวสมุทรไม่ได้ลดความเร็วลง
พวกเขาวิ่งทะลุผ่านแท่งน้ำแข็งและผ่านออกมาอีกด้านหนึ่งอย่าง
ปลอดภัย พวกแมลงวิ่งตามมาติดๆ แต่พวกมันจำเป็นต้องอ้อมแท่ง
น้ำแข็งเพื่อจะไล่ตามพวกเขาต่อ ซึ่งนั่นก็ทำให้พวกแมลงต้องเสียเวลาไป
พอสมควร

อสูรดวงดาวสมุทรวิ่งตรงไปข้างหน้าต่อไปโดยไม่สนใจแท่งน้ำแข็งที่
ขวางทางอยู่ ซึ่งมันทำให้พวกเขาสามารถหนีจากพวกแมลงและขึ้นไปแซง
หน้าหกวิธีกับเทพแห่งผลกระทบได้

เทพแห่งผลกระทบเผยสีหน้าแปลกๆออกมา เมื่อเห็นอสูรดวงดาวสมุทรของ
ห่านเซ็น หลังจากนั้นเขาก็กระโดดขึ้นมาชี้หลังของมันอย่างหน้าไม่อาย

“ฮ่าๆ! ให้ฉันติดไปด้วยคน” เทพแห่งผลกระทบหัวเราะ

หกวิธียกมือขึ้นมานั่งบนหลังของอสูรดวงดาวสมุทรเช่นเดียวกัน

“น้องชาย สัตว์เลี้ยงของนายนี้เยี่ยมจริงๆ มันวิ่งผ่านของแข็งได้ด้วย นี่เป็นความสามารถที่สุดยอดไปแล้ว”

เทพแห่งผลกรรมยกนิ้วให้ห่านเซ็น ขณะที่มองดูอสูรดวงดาวสมุทรวิ่งทะลุผ่านน้ำแข็งที่อยู่ข้างหน้า

“มันไม่ใช่สัตว์เลี้ยง! แต่มันเป็นเพื่อนของผม”

เขาเลี้ยงอสูรดวงดาวสมุทรไว้กับเป็นมนุษย์คนหนึ่ง แต่น่าเสียดายที่เขาไม่สามารถสอนภาษาให้กับมันได้

อสูรดวงดาวสมุทรนั้นเฉลียวฉลาดและว่องไวแสนง่าย มันไม่เคยแสดงท่าทีดุร้ายออกมาเลย

อสูรดวงดาวสมุทรวิ่งหนีอยู่ครึ่งวัน ก่อนที่พวกแมลงจะหายไปจากสายตาของพวกเขา หลังจากนั้นห่านเซ็นก็สั่งให้มันหยุด

“ทำได้ดีมาก!” ห่านเซ็นลูบหัวของอสูรดวงดาวสมุทรและพูดชื่นชมมัน

เขาไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอสูรดวงดาวสมุทรมีความสามารถแบบนี้ด้วย
เขาคิดว่ามันเป็นอะไรที่สุดยอดมากๆ

ในตอนที่ยานเซ็นพยายามจะสอนภาษาให้กับอสูรดวงดาวสมุทรนั้น เขาก็
มักจะคิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์ที่ไม่ค่อยได้เรื่อง แต่การกระทำล่าสุดของ
มันนั้นคู่ควรกับการได้รับคำชม ซึ่งนั่นก็ทำให้อสูรดวงดาวสมุทรมีความสุข

ตอนนี้ยานเซ็นเพิ่งรู้ตัวว่าการพยายามสอนภาษาและความรู้นั้นอาจจะ
เป็นอะไรที่โหดร้ายเกินไปสำหรับมัน

เทพแห่งผลกรรมและหกวีถีลงจากหลังของอสูรดวงดาวสมุทรและมองไป
รอบๆ ถึงแม้ตอนนี้พวกเขาจะยังยืนอยู่ท่ามกลางภูเขาน้ำแข็ง แต่น้ำแข็ง
รอบๆตัวของพวกเขาคอนี้ก็นั่นก็สองประกายระยิบระยับ

“เวอร์ละ! ทำไมพวกเราถึงมาอยู่ที่นี่ได้?” สีหน้าของเทพแห่งผลกรรม
เปลี่ยนไป หลังจากที่เขาออกไปรอบๆ

Super God Gene – 1534 ปล่องไฟปริศนา

“ที่นี่มีปัญหาอะไรอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นขมวดคิ้วและมองไปรอบๆ แต่เขาก็ไม่เห็นอะไรที่ผิดปกติ

เทพแห่งผลกรรมดูมีสีหน้าที่จริงจัง เขาพูดออกมา “มันยิ่งกว่ามีปัญหาซะอีก นี่มันปัญหาใหญ่เลย! ฉันเคยมาที่นี่มาก่อน และดอกไม้พวกนี้ก็เป็นอะไรที่น่ากลัวมาก นายอย่าไปแตะต้องพวกมันเป็นอันตราย”

“ดอกไม้พวกนี้แปลกจริงๆ ถึงพวกมันดูจะมีชีวิตชีวาแต่กลับไร้ซึ่งพลังชีวิต” หกวิถีพูดแทรกขึ้นมาขณะที่มองดูดอกไม้หลากสีรอบๆ

“จะเกิดอะไรขึ้นถ้าผมแตะพวกมัน?” หานเซ็นถาม

เทพแห่งผลกรรมหัวเราะออกมาและพูด “ฉันเคยเผลอไปแตะดอกไม้สีแดงอันหนึ่งเข้า และฉันก็ต้องตัดนิ้วมือของตัวเองเพื่อรักษาชีวิตเอาไว้ ถ้านายอยากลองดูละก็เชิญได้เลย”

ห่านเขีนมองดูที่มือของเทพแห่งผลกรรม แต่เขาก็สังเกตเห็นว่านิ้วของเทพแห่งผลกรรมยังคงอยู่ครบดี บางทีนิ้วที่ถูกตัดไปอาจจะงอกออกมาใหม่แล้ว แต่เขาก็ไม่สามารถแน่ใจได้ซึ่งนั่นก็หมายความว่าเขาไม่สามารถรู้ได้ว่าเทพแห่งผลกรรมพูดจริงหรือโกหก

แต่เพื่อความปลอดภัย ห่านเขีนจึงหลีกเลี่ยงการไปสัมผัสกับดอกไม้พวกนี้

“ฉันคิดว่าควรให้สัตว์เลี้ยงของนายพาพวกเราออกไปจากที่นี่ มันมีความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงการสัมผัสดอกไม้พวกนี้ได้ ดังนั้นมันจึงไม่ได้รับผลกระทบอะไร” เทพแห่งผลกรรมพูด

ห่านเขีนพยักหน้าดูเหมือนนั่นจะเป็นหนทางเดียว ถึงจะมีดอกไม้อยู่ไม่มากแต่อสุรดวงดาวสมุทรก็มีขนาดตัวที่ใหญ่ ดังนั้นมันอาจจะเผลอไปโดนดอกไม้ได้ถ้าให้มันเดินปกติ

ทุกคนขึ้นไปบนหลังของอสุรดวงดาวสมุทรอีกครั้ง และห่านเขีนก็ถามเทพแห่งผลกรรม

“คุณคยมาที่นี้สินะ? พวกเราควรจะไปทางไหนดี?”

“ฉันเคยมาที่นี่ก็จริง แต่ฉันไม่เคยมาที่จุดนี้มาก่อน ดังนั้นฉันเองก็ไม่วู้
เช่นกัน” เทพแห่งผลกรรมยักษ์ไหล

หกวิถีไม่ได้พูดอะไรเพราะเขาเองก็ไม่วู้จักที่นี่เช่นเดียวกัน ตั้งแต่เกิดมาเขาก็คือจักรพรรดิและมีแกนยืนระดับขั้นสุดยอด เขาจึงไม่สามารถเข้ามาที่นี่ได้ ดังนั้นนี่จึงเป็นครั้งแรกที่เขาเข้ามาข้างในนี้เช่นเดียวกับห่านเซ็น

“ถ้าอย่างนั้นพวกเราก็คงต้องฟังดวงแล้วสินะ?” ห่านเซ็นเลือกเส้นทางแบบสุ่มๆและให้ฮูรูดวงดาวสมุทรไปทางนั้น

ท่ามกลางแสงของดวงดาว พวกห่านเซ็นก็สามารถเดินทางข้ามผ่านแห่งน้ำแข็งและดอกไม้ไปได้ ดังนั้นมันจึงไม่มีอันตรายอะไร แต่ขณะที่พวกเขาเดินทางต่อไปนั้นพวกเขาก็รู้สึกได้ถึงสิ่งผิดปกติ หลังจากที่พวกเขาผ่านแห่งน้ำแข็งมาได้พวกเขาก็เห็นทุ่งดอกไม้จำนวนมาก

“ฉันคิดว่านายเลือกเส้นทางผิดแล้ว ทางนี้มีดอกไม้มากกว่าเดิมซะอีกแบบนี้พวกเราก็มีแต่จะเดินทางลึกเข้าไปในทุ่งดอกไม้เรื่อยๆ!” เทพแห่งผลกรรมพูด

“ผมบอกแล้วไงว่าเลือกแบบสุ่มๆนะ ถ้าคุณไม่ชอบ ทำไมคุณไม่เลือก
เส้นทางเองล่ะ?” หานเซ็นพูด

“เอาทางนั้น” เทพแห่งผลกรรมชี้ไปในเส้นทางที่เขาต้องการจะไป

หานเซ็นบอกให้อสูรดวงดาวสมุทรเปลี่ยนเส้นทาง แต่หลังจากผ่านไปสัก
พักหานเซ็นก็สังเกตเห็นดอกไม้ที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ดูเหมือนว่าพวกเขา
ยังคงเดินทางลึกเข้าไปเรื่อยๆ

“หันหลังกลับเถอะ! พวกเราคงจะเข้าไปลึกมากกว่านี้ไม่ได้ มันมีดอกไม้
อยู่มากเกินไป” ภูติน้อยพูด

ขณะเดียวกันแสงดาวรอบๆตัวอสูรดวงดาวสมุทรก็เริ่มจะมัวลง และ
ร่างกายของมันก็กำลังจะกลับไปอยู่ในสภาพเดิม

หานเซ็นตรวจดูร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทร และเขาก็สังเกตได้ว่าพลัง
ชีวิตของมันอ่อนแอลงมาก ดูเหมือนว่าการเดินทางด้วยวิธีนี้จะใช้พลัง
จำนวนมาก และมันก็ไม่สามารถเดินทางได้เป็นเวลานาน

ห่านเซ็นให้สุรดวงดาวสมุทรหาที่หยุดพัก

“ดูเหมือนว่าพวกเราจะเจอกับเรื่องยุ่งยากเข้าแล้ว” เทพแห่งผลกรรมพูด
ขณะที่มองไปรอบๆ

นอกจากพื้นที่ที่มีขนาดพอๆกับสนามบาสที่พวกเขาอยู่แล้ว พื้นที่รอบๆก็
เต็มไปด้วยดอกไม้

นอกจากจะบินขึ้นไปด้านบน พวกเขาก็ไม่มีทางจะหลีกเลี่ยงดอกไม้
ทั้งหมดได้และเนื่องจากร่างกายของอสุรดวงดาวสมุทรก็มีขนาดใหญ่โต
ดังนั้นถ้าไม่พึ่งความสามารถพิเศษมันก็ต้องไปสัมผัสกับดอกไม้อย่าง
แน่นอน

ห่านเซ็นกำลังคิดอยู่ว่าจะบินขึ้นไปบนท้องฟ้าดีไหม แต่บนท้องฟ้าก็มีก้อน
เมฆที่แปลกประหลาดมารวมตัวกันอยู่ทำให้เขาต้องล้มเลิกความคิดนั้น
ไป

ภูติน้อยได้บอกห่านเซ็นไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่าไม่สามารถบินขึ้นที่สูงขณะที่อยู่ในโบราณสถานได้ เพราะถ้าบินขึ้นไปจนพ้นแท่งน้ำแข็ง ก็อนเมฆก็จะปล่อยพลังประหลาดออกมาใส่ซึ่งนั่นเป็นพลังที่ฆ่ามอนสเตอร์หลายต่อหลายตัวในอดีต

ห่านเซ็นคิดว่าควรจะทำยังไงต่อไปดี แต่ทันใดนั้นเขาก็เห็นเงาอะไรบางอย่างบนท้องฟ้า ม่านน้ำสีดำทั้ง 11 ตัวกำลังลอยผ่านมา พวกมันยังคงลากปล่องไฟสีดำอยู่เหมือนเช่นเคย

“นั่นมันอะไร?” เทพแห่งผลกระทบขมวดคิ้ว เขาไม่เคยเห็นม่านน้ำพวกนี้มาก่อน

หกวิถียิงหน้ามองม่านน้ำที่อยู่บนท้องฟ้า หลังจากนั้นก็ดูเหมือนกับว่าเขาจะกำลังคิดอะไรบางอย่างอยู่

ห่านเซ็นเคยเห็นพวกมันมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่เขาไม่รู้เลยว่าพวกมันกำลังทำอะไรกันอยู่

แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ดูแตกต่างจากครั้งก่อนที่ห่านเซ็นเจอเล็กน้อย ครั้งนี้มันมีแค่แม่น้ำสีดำเท่านั้น มันไม่ได้มีน้ำน้ำที่เป็นน้ำแข็งอยู่รอบๆซึ่งบางที่พวกมันอาจจะยังอยู่ในป่าน้ำแข็งก็ได้

“พวกมันบินบนท้องฟ้าได้อย่างนั้นหรือ? ถ้าพวกมันทำได้เราก็น่าจะทำได้เช่นกัน พวกเราลองบินขึ้นไปกันเถอะ” เทพแห่งผลกรรมตัดสินใจเมื่อเห็นแม่น้ำสีดำที่อยู่บนท้องฟ้า

แต่ห่านเซ็นไม่เห็นด้วย เขาส่ายหัวและพูด “คุณจะลองดูก็ได้ แต่ผมจะรออยู่ที่นี้จนกว่าอสูรดวงดาวสมุทรจะฟื้นฟูกลับมา”

เทพแห่งผลกรรมต้องการจะไปจากที่นี่ แต่สุดท้ายเขาก็ตัดสินใจอยู่ที่นี้ต่อ เขาไม่สามารถบินได้จริงๆ เพราะวิธีการของเขาเหมือนกับการกระโดดสูงมากกว่า

ในที่สุดแม่น้ำสีดำทั้ง 11 ตัวที่ลากปล่องไฟอยู่ก็หายไปจากสายตาของพวกเขา

หกวิถีมองพวกม้าน้ำขณะที่ขมวดคิ้วอยู่ตลอดเวลาดูเหมือนกับว่าเขาจะรู้เรื่องอะไรบางอย่างเกี่ยวกับพวกมัน

“หกวิถี นายรู้อะไรเกี่ยวกับม้าน้ำสีดำและปล่องไฟนั้นอย่างนั้นหรือ?”
หานเซ็นถาม เขาไม่ได้ตอบอดดั่งนั้นเขารู้ว่าหกวิถีรู้เรื่องอะไรบางอย่าง

หกวิถีเงยบอยู่ครู่หนึ่งก่อนที่จะถามขึ้นมา “เจ้าเคยได้ยินเกี่ยวกับการต่อสู้ครั้งใหญ่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 หรือไม่? การต่อสู้ครั้งนั้นมียอดฝีมือเข้าร่วมมากมาย ทั้งจักรพรรดิและมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กก็เข้าร่วมด้วย”

“ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องข้อตกลงร้อยชนเผ่า นั่นคือผลลัพธ์จากการต่อสู้ครั้งนั้นอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นถาม

หกวิถีพยักหน้า “ใช่แล้ว แต่ในตอนนั้นข้ายังไม่เกิดขึ้นมา ข้าจึงไม่รู้รายละเอียดอะไรมาก แต่หนึ่งในมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กที่เข้าร่วมการต่อสู้ครั้งนั้นบอกกับข้าว่าพวกเขาต่อสู้กันเพื่อโบราณวัตถุชิ้นหนึ่ง สปิริตส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมไม่เคยเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับมันมาก่อนด้วยซ้ำ แต่พวกเขาถูกเผ่าหรือเพื่อนของพวกเขาลากไปเกี่ยวข้อง”

ไม่มีใครพูดอะไรพวกเขาเพียงแค่ปล่อยให้หกวิถึพูดต่อไป เพราะพวกเขารู้ว่าหกวิถึคงจะไม่พูดเรื่องนี้ขึ้นมาโดยไม่มีเหตุผลอะไร

หลังจากหยุดคิดอยู่ชั่วครู่ หกวิถึก็พูดต่อ “ข้ารู้จักกับมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กตัวนั้น เขาเป็นหนึ่งในมอนสเตอร์ที่ชิงโบราณวัตถุมาได้สำเร็จ และเขาก็บอกว่ามันคือปล่องไฟสีดำ”

หานเฉินซ็อก “มันคงจะไม่ใช่อันเดียวกับที่พวกม้าน้ำลากอยู่ใช่ไหม”

Super God Gene – 1535 หอคอยแห่งโซคชะตา

“มันคือปล่องไฟอันนั้นหรือ?” ภูติน้อยมองไปยังทิศทางที่ปล่องไฟลอยผ่านไป

หกวิถียุคคิดอยู่ครู่หนึ่ง “ข้าก็ไม่แน่ใจว่ามันมีลักษณะเป็นยังไง แต่ข้ามั่นใจว่าไม่เคยมีใครบอกข้าว่ามันมีเปลวไฟสีฟ้าอยู่ข้างในปล่องไฟ หรือมีม่านน้ำสีดำลากมันไปไหนมาไหน”

“ถ้าอย่างนั้นมันใช่โบราณวัตถุไหม?” ภูติน้อยขมวดคิ้ว

“มันจะใช่หรือไม่ใช่มันไม่ได้สำคัญอะไร มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับพวกเรา ยอดฝีมือหลายคนมาที่นี่เพื่อจะนำโบราณวัตถุออกไป แต่ก็ไม่มีใครทำสำเร็จดังนั้นมันก็เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเราเช่นกัน” เทพแห่งผลกรรมพูด

“คงจะอย่างนั้น แต่ตอนนี้พวกเราต้องคิดหาวิธีออกไปจากที่นี่ซะก่อน”
ตอนนี้หานเซ็นไม่ได้สนใจอะไรปล่องไฟนั้น

ในตอนที่อยู่ในป่าน้ำแข็ง พวกเขาไม่ได้เข้าไปใกล้มันมากมายอะไร แต่ไอเย็นของมันก็เกือบที่จะฆ่าพวกเขาทุกคน หานเซ็นคิดว่ามันเป็นอะไรที่น่ากลัวเกินไป และถึงแม้ยอดฝีมือหลายคนจะต้องการมัน แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่ามันจะเป็นสิ่งที่ใครจะเอาไปก็ได้

ตอนนี้รอบตัวของพวกเขาเต็มไปด้วยดอกไม้จำนวนมาก แต่พวกมันก็ไม่ได้ส่งกลิ่นออกมาหรือมีแมลงอะไรมาบินตอม และถึงแม้พวกมันจะดูสวยงามแต่พวกมันก็ยังคงมีความแปลกที่ไม่สามารถปฏิเสธได้อยู่

ดอกไม้พวกนี้ไม่มีพลังชีวิตและถึงมันจะสวยงามมากแค่ไหนก็ตาม แต่การที่ต้องจ้องพวกมันเป็นเวลานานก็ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ

หานเซ็นเดินเข้าไปมองดอกไม้สีเหลืองใกล้ๆ ก้านของมันสามารถเห็นได้ชัดและมันก็ดูสมจริงทุกอย่าง ดังนั้นมันน่าจะเป็นดอกไม้จริงๆ ไม่ใช่พวกภาพลวงตาอย่างแน่นอน

“พวกนายควรจะมาดูอะไรนี้” เทพแห่งผลกรรมชี้ไปทางภูเขาลูกหนึ่ง

ที่ภูเขาน้ำแข็งนั้นห่านเซ็นสามารถสัมผัสได้ถึงตัวตนของสิ่งก่อสร้างที่อยู่
ในสภาพที่ล่องหน มันถูกสร้างขึ้นมาจากโลหะสีขาวซึ่งทำให้ยากจะมอง
ออกได้เมื่ออยู่ท่ามกลางน้ำแข็งและหิมะ

“มันดูแปลกประหลาดจริงๆ มันคงจะไม่ใช่สถานที่ที่มีโบราณวัตถุถูกเก็บ
เอาไว้หรอกนะ?” ภูติน้อยพูด

“มันก็มีโอกาสเป็นไปได้” เทพแห่งผลกรรมพูด

“ไหนคุณบอกว่ารู้ที่อยู่ของโบราณวัตถุ?” ห่านเซ็นพูดกับเทพแห่งผล
กรรม

เทพแห่งผลกรรมไม่ได้รู้สึกอายกับคำพูดของห่านเซ็น เขาเพียงแค่ยิ้มและ
พูด “โบราณวัตถุอะไร? ที่อยู่ของมันเป็นปริศนา! ดังนั้นมันจะอยู่ที่นี้หรือ
ไปอยู่ที่นั่นก็ได้”

ห่านเซ็นไม่มีอารมณ์จะโต้เถียงกับเทพแห่งผลกรรม ดังนั้นเขาจึงหัน
กลับไปมองสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นจากโลหะสีขาว

ภูเขาน้ำแข็งอยู่ไม่ไกลจากจุดที่พวกเขาอยู่มากนัก หานเซ็นสามารถมองเห็นถึงลักษณะของสิ่งก่อสร้างนั้นได้ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังมองเห็นเพียงแค່ด้านเดียว

เหนือประตูขึ้นไปนั้นมีแผ่นจารึกอยู่ และบนแผ่นจารึกนั้นก็เขียนคำว่า โชคชะตาเอาไว้ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่หานเซ็นคุ้นเคย เขาเคยเห็นแผ่นจารึกที่มีเขียนคำว่าโชคชะตาถูกเขียนเอาไว้ ตอนที่เข้าไปในหุบเขาแห่งกาลเวลา

‘ที่แห่งนี้มีความเกี่ยวข้องกับแผ่นจารึกนั้นอย่างนั้นหรือ?’ หานเซ็นซ็อก

ด้วยเหตุบางอย่างแผ่นจารึกได้ถูกใครสักคนหรืออะไรบางอย่างทำลายไป และแต่ละส่วนของมันก็กระจัดกระจายไปตามก๊อตแซงซ์วีเขตต่างๆ เรื่องนี้มีแค่หานเซ็นเท่านั้นที่รู้

แผ่นจารึกนั้นเป็นสิ่งที่แข็งแกร่งอย่างไม่น่าเชื่อและไม่ว่าจะพยายามยังไง เขาก็ไม่สามารถทำความเสียหายให้กับมันได้เลย ดังนั้นการที่มันจะถูกตัดเป็นชิ้นๆแบบนี้จึงเป็นอะไรที่บ้ามากๆ

ทันทีที่ห่านเขินได้เห็นแผ่นจารึกอีกส่วน มันก็ทำให้เขาคิดไปว่า ‘ที่นี่คือโบราณสถานของพระเจ้า นั่นหมายความว่าแผ่นจารึกนี้เกี่ยวข้องกับพระเจ้าของก๊อตแซงชั่วร้อยอย่างนั้นหรือ?’

“ระหว่างพวกเรากับสิ่งก่อสร้างนั้นมีดอกไม้จำนวนมากขวางอยู่ แต่พวกเราน่าจะปลอดภัย ขอแค่ไม่ไปสัมผัสโดนพวกมัน ดังนั้นพวกเราน่าจะลองไปดูหอคอยโลหะนั้นสักหน่อย” เทพแห่งผลกระทบแนะนำ

ซึ่งทุกคนก็เห็นด้วยกับความคิดนั้น ห่านเขินจึงตัดสินใจทิ้งจิ้งจอกสีเงินเอาไว้เพื่อคอยเฝ้าอสูรดวงดาวสมุทรที่กำลังพักผ่อน ในขณะที่คนอื่นๆไปที่หอคอยนั้น

ร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทรยังไม่เต็มร้อย ดังนั้นมันจึงเสี่ยงเกินไปที่จะพามันไปด้วย

นอกจากนั้นแล้วมันก็ยังมีความตัวที่ใหญ่เกินไป ใครจะรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามันไปเหยียบพวกดอกไม้เข้า

ห่านเซ็นทั้งจึงจอกสี่เงินเอาไว้ก็เพราะถ้ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้นกับอสูร
ดวงดาวสมุทร จึงจอกสี่เงินก็สามารถปกป้องมันได้

หลังจากที่ตกลงกันเสร็จแล้ว ทุกคนก็ค่อยๆเดินทางผ่านทุ่งดอกไม้เพื่อตรง
ไปที่หอคอยสีขาว มันมีดอกไม้อยู่จำนวนมากแต่ต้องขอบคุณที่มันยังพอมี
พื้นที่ว่างเหลืออยู่ ทำให้มันไม่ได้เป็นอันตรายอะไรมากนัก

และในที่สุดพวกเขาก็มาถึงตรงหน้าหอคอยสีขาว

เมื่อพวกเขาเข้าไปใกล้ๆ พวกเขาก็ได้เห็นว่าจริงๆ แล้วหอคอยใหญ่มาก
ไหน มันมีอยู่เพียงแค่ 7 ชั้นซึ่งในแต่ละชั้นก็มีความสูงอย่างน้อยๆ 100
เมตร แค่ประตูทางเข้าก็มีความสูงกว่า 20 เมตรแล้ว และสิ่งที่อยู่บนประตู
นั่นก็คือแผ่นจารึกที่มีคำว่าไซคซะตาเขียนเอาไว้ ซึ่งเมื่อห่านเซ็นได้เห็นมัน
ใกล้ๆ เขาก็สามารถบอกได้ว่ามันถูกเขียนด้วยลายมือเดียวกัน

หอคอยมีลักษณะเป็นทรงแปดเหลี่ยม ซึ่งในแต่ละมุมก็จะมีระฆังโลหะอยู่
พวกเขาเดินสำรวจรอบๆ สิ่งก่อสร้าง แต่จู่ๆ เทพแห่งผลกรรมก็ขมวดคิ้ว
และพูดขึ้นมา

“หอคอยนี้มันดูแปลกจริงๆ นอกจากแผ่นจารึกแล้วก็ไม่มีอะไรอยู่เลย มันไม่มีทั้งภาพวาดหรือรูปปั้น มันไม่มีอะไรเลยสักอย่าง มันเหมือนกับว่า สิ่งก่อสร้างนี้ถูกสร้างขึ้นที่อื่นแล้วถูกย้ายมาอยู่ที่นี่มากกว่า”

หกวิถียักหน้าและพูด “เจ้าพุดถูก หอคอยนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นที่นี่แน่”

“โบราณวัตถุจะอยู่ที่ไหนสักแห่งในหอคอยนี้ใช่ไหม?” ภูติน้อยถาม

ไม่มีใครตอบคำถามของเธอเพราะไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับหอคอยนี้แน่นอนว่าไม่มีใครรู้ว่ามันมีอะไรอยู่ข้างในบ้าง

“อยากจะเข้าไปดูไหมล่ะ?” เทพแห่งผลกรรมพุดออกมาขณะที่ดันประตูเข้าไป เขาแค่ลองดันมันดู เขาไม่ได้คาดคิดว่าประตูที่สูงกว่า 20 เมตรจะเปิดออกง่ายๆแบบนั้น

ทุกคนมองเข้าไปในประตูที่เปิดออก และสังเกตเห็นว่าข้างในห้องนั้นว่างเปล่า นอกจากรูปปั้นที่อยู่ตรงใจกลางแล้ว มันก็ไม่มีอะไรอย่างอื่นอยู่เลย

รูปปั้นนั้นดูแปลกประหลาด มันไม่ใช่พระพุทธรูป ญาติ เทพเจ้าหรืออะไร
ทั้งนั้น มันไม่ใช่แม้แต่พระเยซู มันเป็นแค่รูปปั้นที่ไร้หัวในท่านั่งเท่านั้น

เมื่อหกวิถีและเทพแห่งผลกรรมสังเกตเห็นว่าไม่มีอันตรายใดๆ พวกเขาจึง
ตัดสินใจเดินเข้าไป หานเซ็นเองก็อุ้มเป่าเอ๋อเดินตามพวกเขาเข้าไปด้วย
แต่เมื่อเข้าไปในหอคอย หานเซ็นก็รู้สึกช็อคอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อผ่านประตูเข้าไป หานเซ็นก็เห็นตัวอักษรที่ถูกเขียนอยู่บนกำแพง ซึ่ง
เนื้อหาที่ถูกเขียนเอาไว้มันทำให้เขาประหลาดใจ

Super God Gene – 1536 ราชาบรูพาเคยมาที่นี่แล้ว

ตัวอักษรที่ถูกเขียนเอาไว้ในหอคอยนั้นเป็นภาษาของมนุษย์ แต่หานเซ็นไม่ได้สนใจอะไรเรื่องนั้นมาก ที่เขาแปลกใจก็คือเนื้อหาที่ถูกเขียนเอาไว้ที่นั่นพูดถึงเกี่ยวกับ ‘โลหิตสีพजर’

แต่เมื่อหานเซ็นอ่านมัน เขาก็สังเกตเห็นว่ามันพูดถึงวิธีลับที่ใช้ในการปลุกพลังที่ซ่อนอยู่ในสายเลือด มันคล้ายๆกับการที่ซูร่าใช้ซูร่าเซนจ์ของพวกเขา

คนที่ไม่เคยฝึกโลหิตสีพजरอาจจะคิดว่าสิ่งถูกเขียนอยู่บนกำแพงเป็นอะไรที่ไร้สาระ แต่หานเซ็นและเทพแห่งผลกรรมหันมามองหน้ากันด้วยความตกตะลึง

‘ที่แห่งนี้มีความเกี่ยวข้องกับจักรพรรดิมนุษย์ที่เป็นผู้ก่อตั้งพยุหะโลหิตอย่างนั้นหรือ?’ หานเซ็นคาดเดา ขณะที่เขาพยายามจดจำทุกตัวอักษรที่อยู่บนกำแพง

ภูติน้อยบินวนไปมาในชั้นแรกของหอคอย รูปปั้นที่ไร้หัวและตัวอักษรบนกำแพงนั้นไม่มีความหมายอะไรกับเธอ เธอสนใจแค่โบราณวัตถุเท่านั้น ดังนั้นเธอจึงรีบตรงขึ้นไปในชั้นที่ 2 ในทันที

และเมื่อภูติน้อยขึ้นไปถึงชั้นที่ 2 เธอก็ประหลาดใจที่เห็นว่าในห้องนั้นว่างเปล่า มันไม่มีแม้กระทั่งรูปปั้นหรือตัวอักษรบนกำแพง มันเหมือนกับว่าเพิ่งจะมีใครบุกเข้ามา

“ทำไมถึงไม่มีอะไรเลย? มีใครบางคนมาถึงก่อนพวกเรา และเอาของดีๆไปหมดแล้วอย่างนั้นหรือ?”

หลังจากนั้นภูติน้อยก็ตรงไปยังชั้นที่ 3 ทุกคนตามหลังเธอไป แต่มันก็เหมือนชั้นที่ 2 มันไม่มีอะไรอยู่เลยเช่นเดียวกัน

“ดูเหมือนว่าจะมีใครบางคนเข้ามาที่นี่ก่อนหน้าพวกเราจริงๆ มันต้องมีของบางอย่างอยู่ที่นี้แน่ แต่ดูเหมือนว่ามันจะถูกเอาไปแล้ว” หกวิณีพูดขณะที่เดินไปรอบๆ

“หมายความว่าไม่มีโบราณวัตถุอยู่ที่นี่ แต่ถ้าโบราณวัตถุถูกเอาไปแล้วจริงๆ โบราณสถานแห่งนี้ก็ควรจะสูญเสียพลังไป ยิ่งไงมันก็ยังดูแปลกๆ อยู่” เทพแห่งผลกรรมพูด

ภูติน้อยผิดหวัง เธอคิดว่าโบราณวัตถุนั้นอาจจะอยู่ที่นี่ แต่มันไม่มีอะไรอยู่ที่นี่เลยสักอย่าง

“ไหนๆพวกเราก็กมาถึงที่นี่แล้ว พวกเราควรจะขึ้นไปสำรวจที่ยอดของ หอคอย” หานเซ็นอุ้มเป่าเอ๋อและเดินขึ้นไปยังชั้นต่อไป

“ใช่แล้ว บางทีอาจจะยังมีของบางอย่างเหลืออยู่ก็ได้” ภูติน้อยพยายามมองโลกในแง่ดีไว้

พวกเขาเดินไปยังชั้นต่อไป และสังเกตเห็นว่ามันไม่มีอะไรอยู่เลย หลังจากที่ต้องผิดหวังซ้ำแล้วซ้ำเล่า ภูติน้อยก็สูญเสียความหวังที่จะค้นพบอะไรที่น่าสนใจไป แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ขึ้นไปจนถึงชั้นที่ 7

เมื่อพวกเขาขึ้นไปในชั้นที่ 7 ทุกคนก็ต้องอึ้ง มันไม่ใช่ความช็อคจากการเจอสิ่งที่น่ากลัว แต่มันเป็นความช็อคเนื่องจากอาการตื่นเต้นดีใจ

ชั้นที่ 7 ไม่ได้ว่างเปล่าเหมือนชั้นอื่นๆ และมันก็มีอะไรอยู่หลายอย่างอยู่ภายใน

ในชั้นที่ 7 มีแท่นหินอยู่ 7 อัน ซึ่งในแต่ละแท่นก็มีสิ่งของวางอยู่ มันมีทั้งดาบ โล่ ไม้เท้า หม้อ เมล็ด ถุงมือและแจกัน พวกมันทั้งหมดดูเป็นอะไรที่พิเศษ

ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็สังเกตเห็นว่าที่แท่นหินมีตัวอักษรถูกเขียนเอาไว้ ตัวอักษรที่เขียนเอาไว้มันดูไม่เหมือนกับสิ่งที่มีอยู่แต่แรก มันดูเหมือนกับว่าเพิ่งจะถูกเขียนเพิ่มไปภายหลัง

“ราชาบุรพาเคยมาที่นี่!”

คำพูดแบบเดียวกันนี้ถูกเขียนเอาไว้ในทุกๆ แท่นหินเหมือนกันหมด แม้แต่เครื่องหมายอัศเจรีย์(!)ก็ยังเหมือนกัน

ห่านเซ็นอิง ราชานูรพาเคยมาถึงที่นี่ก่อนหน้าพวกเขา แต่ตัวอักษรที่ถูกเขียนเอาไว้ นั้นเป็นอะไรที่ดูห่วยแตก มันเหมือนกับงานที่นักท่องเที่ยวย้ายไปอยู่ที่ใดที่หนึ่งและเขียนชื่อของตัวเองทิ้งเอาไว้

ภูติน้อยไม่มีอารมณ์จะอ่านพวกมัน เธอบินตรงไปที่หนึ่งในสมบัติในทันที แต่ห่านเซ็นจับปีกของเธอเอาไว้

ภูติน้อยดูจะรำคาญ และเธอก็ถามขึ้นมา “เจ้าทำอะไรของเจ้า?”

ห่านเซ็นปล่อยเธอและพูด “ราชานูรพาอาจจะเป็นคนที่คุณของทุกอย่างที่อยู่ชั้นล่างไป ซึ่งถ้าเขาทำแบบนั้นจริง มันไม่แปลกหรือที่เขาทิ้งของพวกนี้ไว้?”

ภูติน้อยทั้งรู้สึกตื่นเต้นและผิดหวัง เธอรู้สึกดีใจที่เห็นว่ายังมีสมบัติหลงเหลืออยู่ แต่หลังจากที่ได้ยินสิ่งที่ห่านเซ็นพูด เธอก็อดคิดไม่ได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติ เธอหันกลับไปมองสมบัติพวกนั้นอีกครั้ง แต่ครั้งนี้เธอแค่อยู่เฉยๆ ไม่ได้ตรงเข้าไปหาสมบัติในทันที

“เท่าที่ดู ฉันคิดว่ามีความเป็นไปได้อยู่ 2 อย่าง อย่างแรกราชานูรพา
อาจจะแคร์ใจกว้างถึงได้ทิ้งของพวกนี้ไว้ให้กับคนอื่น ๆ แต่โอกาสที่จะเป็น
แบบนั้นก็น้อยมากๆ ส่วนความเป็นไปได้ที่ 2 ก็คือเขานำของพวกนี้ไป
ไม่ได้” เทพแห่งผลกรรมพูด

หกวิถีมองไปที่หนึ่งในแท่นหินและพูด “มีบางอย่างผิดปกติเกี่ยวกับแท่น
หินพวกนี้ ข้ามั่นใจว่าบริเวณแท่นหินดูเหมือนจะมีการเคลื่อนไหวอ่อนๆ
อยู่”

เทพแห่งผลกรรมนำก้อนหินออกมาจากกระเป๋า หลังจากนั้นเขาก็ขว้างมัน
ไปที่หม้อที่อยู่บนแท่นหิน

ก้อนหินไม่ได้เข้าไปชนกับหม้อ แต่ในทันทีที่มันเข้าไปใกล้แท่นหินมิติ
รอบๆก็เริ่มจะบิดเบือน หลังจากนั้นก้อนหินก็หายเข้าไปในมิติหรืออะไร
บางอย่าง

เมื่อพวกเขาออกไปที่แท่นหินอีกครั้ง การบิดเบือนของมิติก็หยุดนิ่งลง และ
มันก็ดูเหมือนกับว่าไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น

“โล่วังวนมิติ?” หกวิถึและเทพแห่งผลกรรมขมวดคิ้ว

ถ้าเจ้าของหอคอยเป็นคนที่ใช้พลังนี้เพื่อป้องกันสิ่งของที่อยู่บนแท่นหินละก็ เขาคณนั้นก็ต้องเป็นคนที่แข็งแกร่งมากๆ

เจ้าของหอคอยนั้นไม่ใช่แค่สร้างการบิดเบือนของมิติธรรมดาๆเท่านั้น แต่เขาสรางวังวนที่จะคงอยู่ไปชั่วนิรันดร์ มันเป็นเรื่องที่เหนือกว่าความสามารถในการใช้โกสสแลชของหานเซ็นมาก

“มีคนทีแข็งแกร่งถึงขนาดนั้นอยู่ด้วยอย่างนั้นหรือ? ข้าอยากจรรู้ว่าเขาเป็นใคร หรือเขาอาจจะเป็พระเจ้าที่อยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 5 ?” หกวิถึมองไปที่แท่นหินและพูด

แม้แต่จักรพรรดิหกวิถึก็ยังไม่เชื่อว่าเจ้าของหอคอยแห่งนี้เป็สิ่งมีชีวิตที่อยู๋ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 การที่เขาคิดแบบนั้นก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเจ้าของหอคอยแห่งนี้แข็งแกร่งขนาดไหน

“ถ้าถึงขนาดมีโล่ป้องกันที่ทรงพลังปกป้องพวกมันอยู่แบบนั้น บางทีพวกมันอาจจะเป็โบราณวัตถุที่เรากำลังตามหาอยู่ก็ได้ แถมพวกมันยังมีอยู่

7 อันด้วย ดังนั้นอย่างน้อยๆพวกเราก็จะได้พวกมันไปคนละอัน!” ภูติน้อยพูดด้วยความดีใจ

ทุกคนครุ่นคิดเกี่ยวกับคำพูดของเธอ ถึงพวกเขาจะต้องการสมบัติ แต่พวกเขาก็ไม่รู้วิธีที่จะผ่านวังวนมิติเข้าไป

ความเจ็บปวดเข้าปกคลุมขณะที่ทุกคนกำลังใช้ความคิด แม้แต่หกวิถีและเทพแห่งผลกรรมเองก็ไม่มีวิธีไปเอาสมบัติออกมาเช่นกัน พวกเขาเฝ้ามองสมบัติขณะที่คิดหาวิธีที่จะทำให้ลายโล่ป้องกันพวกนั้น

ภูติน้อยบินไปบินมาเนื่องจากไม่กล้าเข้าไปใกล้แท่นหิน เธอเป็นคนที่อ่อนแอที่สุดในกลุ่ม ดังนั้นถ้าแม้แต่หกวิถีและเทพแห่งผลกรรมยังไม่กล้าจะทำอะไร เธอก็รู้ดีว่าตัวเธอเองก็คงจะทำอะไรไม่ได้เช่นกัน

“ข้ามีอยู่หนึ่งวิธี พวกเราควรลองดู” หลังจากผ่านไปสักพักหกวิถีก็พูดขึ้นมา

Super God Gene – 1537 วิชาลัษ

“วิธีอะไรอย่างนั้นหรือ?” ภูติน้อยถามขึ้นมา ขณะที่ทุกคนหันไปมองหกวิถึ

หกวิถึพูด “โล่วังวนมิตีหมายความว่ามิมิตีที่อยู่เหนือโล่ป้องกันขึ้นไป มันไม่สำคัญว่าพวกเราจะแข็งแกร่งแค่ไหนเพราะยังไงพวกก็จะถูกดูดเข้าไปข้างในอยู่ดี นอกซะจากว่าพวกเราจะมียพลังในการฝ่ามิตี แต่ถ้าพวกเราไม่มีพลังแบบนั้น พวกเราก็ไม่มีทางทำลายโล่ป้องกันนี้ได้”

หลังจากหยุดไปครู่หนึ่ง หกวิถึก็ชี้ไปที่แท่นหินและพูด

“แต่สิ่งนี้มันต่างออกไป ถ้าราชาตนนั้นทิ้งข้อความเอาไว้บนแท่นหินได้ มันก็หมายความว่าตัวแท่นหินไม่ได้ถูกโล่วังวนมิตีป้องกัน และถ้าพวกเรากำจัดพวกมันได้ มันก็อาจจะเป็นไปได้ที่พวกเราจะหาจุดบอดของโล่ได้”

“ถึงแม้มันจะไม่มีจุดบอดอยู่ก็ตาม แต่มันก็คุ้มค่าที่จะลองดู ยังไงนี่ก็เป็นโอกาสเดียวของพวกเรา” เทพแห่งผลกรรมพูดเสริมขึ้นมา

“ถ้าอย่างนั้นพวกเราจะรออะไรอีกล่ะ? พวกเรามาทำลายแท่นหินพวกนี้
กันเถอะ” ภูติน้อยรีบพูดขึ้นมา แต่เธอไม่ได้รีบร้อนลงมือด้วยตัวเอง

หกวิถึเรียกดาบหกวิถึของเขาออกมาและชี้ไปยังแท่นหินที่มีดาบวางอยู่
หลังจากนั้นเขาก็พูด “ถ้ามันได้ผล ข้าขอดาบเล่มนั้น”

หลังจากนั้นหกวิถึก็ใช้ดาบฟันใส่แท่นหิน ทำให้เกิดเป็นเสียงปะทะกันของ
โลหะดังขึ้นมา แต่การโจมตีของเขาทำได้แค่ทิ้งรอยสีขาวยาวเอาไว้เท่านั้น
แม้แต่ตัวหกวิถึเองก็ยังอิงไป ในขณะที่คนอื่นก็ประหลาดใจไม่แพ้กัน

พวกเขารู้ดีว่าหกวิถึนั้นแข็งแกร่งขนาดไหน ถ้าการโจมตีของเขาทำได้แค่
ทิ้งรอยสีขาวยาวเอาไว้ นั่นก็หมายความว่าพวกเขาประเมินความแข็งแกร่งของ
แท่นหินนี้ต่ำไปมาก

หกวิถึจึงไปที่แท่นหิน ขณะที่พลังในร่างกายของเขาไปรวมตัวกันอยู่ที่
จุดๆเดียวซึ่งคือปลายดาบ เมื่อเขารวมพลังเสร็จเขาก็ฟันไปที่แท่นหินอีก
ครั้ง

ครั้งนี้มันได้ผลดีกว่าเดิม เขาสร้างความเสียหายให้แท่นหินได้พอสมควร แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ยังตื่นเกินไป มันตื่นยิ่งกว่าตัวอักษรที่ถูกราชาบุรพาทิ้งเอาไว้ซะอีก

“แท่นหินนี้แข็งแรงมากจริงๆ” เทพแห่งผลกรรมอดไม่ได้ที่จะพูดออกมา

“ความยาวจนถึงผิวหน้าของแท่นหินยาวประมาณ 1 เมตร ถ้าพวกเราทำ ความเสียหายแบบหนักไม่ได้ การพยายามจะเจาะจากข้างใต้ไปที่ละนิดก็ อาจจะได้ผล แต่มันก็ต้องใช้เวลานานมากๆ” หกวิถีมวดคิ้ว

“ถ้าอย่างนั้นพวกเราทุกคนก็คอยเปลี่ยนเวรกันเจาะมันทีละคนเป็นยังไง? ถ้าพวกเราเอาสมบัติที่อยู่ข้างในออกมาได้ เวลาทั้งหมดที่ใช้ไปก็ถือเป็น อะไรที่คุ้มค่า” หานเซ็นพูด

ทุกคนเริ่มพูดคุยกันเกี่ยวกับข้อเสนอของหานเซ็น และในท้ายที่สุดพวกเขาก็ตกลงกันว่า จะผลัดกันเจาะรูจากข้างใต้

ถึงแม้แท่นหินจะแข็งมากๆ แต่มันก็พอจะขุดเจาะได้ พวกเขาค่อยๆ
ผลัดเปลี่ยนกันอยู่เป็นเวลาหลายวัน จนในที่สุดพวกเขาก็ขุดรูได้มาก
พอที่จะทำให้พวกเขาเอื้อมมือเข้าไปหยิบสมบัติออกมาได้

แต่พวกเขาก็ต้องผิดหวังที่โบราณวัตถุยังคงอยู่บนพื้นผิวของแท่นหิน และ
มันก็ชัดเจนไม่ให้พวกเขาเอื้อมมือเข้าไปหยิบสิ่งที่วางอยู่

“ไม่แปลกใจเลยที่ราชานูรพาไม่มัวเสียเวลาที่จะเอาสมบัติพวกนี้ออกไป
นอกจากว่าเขาจะฝ่ามิติได้ ไม่อย่างนั้นแล้วมันก็ไม่มีทางที่เขาจะเอาของ
พวกนี้ไปได้เลย” เทพแห่งผลกรรมดูจะผิดหวังอย่างมาก

ห่านเชื่อว่ามันยากแค่ไหนที่จะฝ่ามิติ คนเดียวที่ห่านเชื่อว่าสามารถทำ
แบบนั้นได้ก็คือปรมาจารย์ตงเสวียนที่ฝ่ามิติมาจากอีกโลกหนึ่ง ซึ่งถ้าพวก
เขาสามารถทำแบบนั้นได้ พวกเขาก็จะสามารถเอาสมบัติพวกนี้ไปได้

สมบัติอยู่ตรงหน้าพวกเขาแท้ๆ แต่ในหมู่พวกเขากลับไม่มีใครที่มี
ความสามารถพอจะเอามันไปได้

สมบัติพวกนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเอามาได้ แต่อย่างน้อยหานเซ็นก็ได้รับบางสิ่งจากการเดินทางครั้งนี้ เขานึกถึงวิชาลับของโลหิตชีพจรที่เห็นบนกำแพง และเมื่อลองฝึกมันดู เขาก็รู้ตัวว่าสามารถฝึกมันได้

หานเซ็นออกมาจากหอคอยไปหาอสูรดวงดาวสมุทรและจึงจอกสีเงินทุกๆ วันเพื่อจะดูว่าพวกมันยังสบายดีอยู่ไหม เทพแห่งผลกรรมก็หาโอกาสออกมาจากหอคอยพร้อมกับเขาด้วยเช่นกัน

“น้องชาย นายได้ลองฝึกวิชาลับที่อยู่บนกำแพงนั้นหรือยัง?” เทพแห่งผลกรรมกระซิบถามหานเซ็นเมื่อไม่มีใครอยู่รอบๆ

“ยังเลย ทำไม? มันมีอะไรผิดปกติอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นรู้ว่าเทพแห่งผลกรรมคงจะไม่มาถามเฉยๆ มันต้องมีอะไรบางอย่างแน่ๆ

เทพแห่งผลกรรมพูดต่อ “นายคงจะรู้เหมือนกันสินะว่าวิชาลับที่ถูกเขียนไว้บนกำแพงเกี่ยวข้องกับโลหิตชีพจร ฉันคิดว่าหอคอยสีขาวนี้มีความเกี่ยวข้องกับพฤษะโลหิต วิชานี้อาจจะเป็นกุญแจในการคว้าสมบัติพวกนั้น แต่เมื่อฉันลองฝึกมันดู มันกลับไม่มีปฏิกิริยาอะไรเกิดขึ้นเลย บางทีฉันอาจจะฝึกไม่ถูก ฉันก็เลยคิดว่าควรจะลองมาถามนายดู”

เมื่อห่านเซ็นได้ยินแบบนั้น เขาก็คิด ‘เป็นแบบนี้ไปได้ยังไงกัน? นี่เทพแห่ง
ผลกรรมฝึกมันไม่ได้จริงๆอย่างนั้นหรือ? ถ้าวิชาลับนี้เกี่ยวข้องกับโลหิตชีพ
จรจริงๆ อย่างนั้นแล้วสมาธิของพญะโลหิตก็ควรจะฝึกมันได้ ถ้าเกิดเขา
ฝึกไม่ได้จริงๆ แล้วเราฝึกมันได้ยังไง? หรือว่าบางทีอาจจะเป็นเพราะเทพ
แห่งผลกรรมไม่ได้ฝึกประตู่แห่งชีวิต?’

นั่นเป็นข้อสันนิษฐานที่ดูจะสมเหตุสมผลมากที่สุด

“คุณเป็นสมาธิคนหนึ่งของพญะโลหิต ถ้าแม้ว่าคุณยังฝึกมันไม่ได้ ผมก็
คงจะทำไม่ได้เช่นเดียวกัน” ห่านเซ็นส่ายหัว

เทพแห่งผลกรรมก็คิดแบบนั้นเช่นกัน แต่เขายังคงพูดต่อ “ยังไงก็ตามนาย
ก็ควรจะลองฝึกมันดู บางทีมันอาจจะมีอะไรผิดปกติกับฉันแค่คนเดียวก็
ได้”

ห่านเซ็นแกลังทำเป็นตอบตกลง และใน 2 วันต่อมา เขาก็บอกกับเทพแห่ง
ผลกรรมว่ามันไม่มีปฏิกิริยาอะไรเช่นเดียวกัน เมื่อฝึกตามข้อความที่ถูก
เขียนเอาไว้บนกำแพง

ห่านเซ็นไม่มีทางจะยอมรับว่าเขาสามารถฝึกมันได้ เพราะถ้าคนจาก
พยุหะโลหิตพบว่าคนนอกสามารถเรียนรู้วิชาลับของพวกเขาได้ ในขณะที่
สมาชิกของพยุหะโลหิตกลับทำไม่ได้ มันก็แต่จะถึงความโกรธและความ
อิจฉาที่ตัวของเขา นอกจากนั้นแล้วมันอาจจะเป็นกุญแจเพื่อจะเอา
สมบัติออกมาจริงๆก็ได้

ห่านเซ็นไม่ต้องการให้ชะตากรรมของตัวเองไปขึ้นอยู่กับความเมตตาของ
เทพแห่งผลกรรม ดังนั้นเขาไม่มีทางยอมรับว่าตัวเขาสามารถฝึกวิชาลับ
นั้นได้

แน่นอนว่าเทพแห่งผลกรรมอาจจะแค่กำลังเล่นละครอยู่เช่นกัน บางทีเขา
อาจจะฝึกมันได้ แต่กำลังทำเป็นว่าทำไม่ได้เพื่อจะขุบสมบัติเอาไว้คน
เดียว

ห่านเซ็นกลับไปยังจุดที่จิ้งจอกสีเงินและอสูรดวงดาวสมุทรอยู่ ขณะนั้น
อสูรดวงดาวสมุทรกำลังนอนอยู่กับพื้น แต่เมื่อมันเห็นห่านเซ็นกำลังเข้า
มาใกล้ มันก็ลุกขึ้นและวิ่งเข้าไปหาเขา ลิ่นที่ใหญ่โตของมันเลียไปที่
ใบหน้าของห่านเซ็น

“ฉันบอกนายไปกี่ครั้งแล้วว่าอย่าหักท่ายคนอื่นด้วยลึนของนาย”

หานเซ็นสอนมารยาทของมนุษย์ให้กับอสูรดวงดาวสมุทร แต่ถึงอย่างนั้น มันก็ไม่สามารถปฏิเสธธรรมชาติของตัวเองได้

ตอนนี้อสูรดวงดาวสมุทรพักผ่อนเต็มที่แล้วและถึงแม้หานเซ็นจะเรียนรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของวิชาลับแล้ว แต่มันก็ไม่ใช่สิ่งที่เขาจะสามารถฝึกสำเร็จได้ในเวลาแค่ 2 วัน ดังนั้นเขาจึงมีแผนที่จะไปจากที่นี่ และค่อยกลับมาตอนฝึกวิชาสำเร็จแล้ว

ตอนที่ 1538 อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า

เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถเอาสมบัติที่อยู่ข้างในออกมาได้ หกวิถีและเทพแห่งผลกรรมจึงมีแผนจะไปจากที่นี่ ภูติน้อยเองก็เช่นเดียวกันถึงแม้เธอจะไม่อยากทิ้งสมบัติพวกนี้ไปก็ตาม

เนื่องจากกลัวว่าจะหลงทางอีกครั้ง หานเซ็นจึงบอกให้อสูรดวงดาวสมุทรกลับทางเดิมก่อนที่พวกเขาจะเจอกับพวกดอกไม้

อสูรดวงดาวสมุทรเดินทางผ่านภูเขาน้ำแข็งและกลับไปยังจุดที่พวกเขาเจอกับแมลงกินศพของพระเจ้าในตอนแรก โชคดีที่พวกแมลงไม่อยู่ให้เห็นแล้ว

“ตอนนี้ น่าจะปลอดภัยแล้ว ฉันคิดว่า ฉันก็ควรจะไปได้แล้ว” เทพแห่งผลกรรมรีบจากพวกเขาไปทันทีหลังจากผ่านทุ่งดอกไม้มาได้

หานเซ็นคิดว่ามันน่าสงสัยที่เทพแห่งผลกรรมรีบจากไปแบบนั้น มันทำให้หานเซ็นคิดว่าเขาอาจจะสามารถฝึกวิชาลับนั้นได้สำเร็จ

แต่ถึงเขาจะสามารถฝึกมันได้ การจะกลับไปหอคอยนั้นก็เป็นเรื่องยาก
ถ้าไม่มีพลังของอสูรดวงดาวสมุทร

เพราะยังงัยอสูรดวงดาวสมุทรก็เดินทางเป็นเส้นตรง และถ้าเทพแห่งผล
กรรมต้องการจะกลับไปหอคอยแห่งนั้น เขาก็จำเป็นต้องเดินอ้อมภูเขา
น้ำแข็งหลายต่อหลายลูก ซึ่งการทำแบบนั้นต้องใช้เวลาานมากมาย แถม
เขาก็ต้องจดจำที่อยู่ของมันให้ได้ด้วย

หกวิถีเองก็บอกลาพวกเขาเช่นเดียวกัน เนื่องจากเขาชอบทำอะไรตาม
ลำพังและไม่ขึ้นชอบการแบ่งสมบัติกับใคร หานเซ็นตัดสินใจให้อสูร
ดวงดาวสมุทรพักเพื่อฟื้นฟูพลัง หลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มเดินทางเพื่อตาม
หาอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าอีกครั้ง

มันมีสถานที่ที่แปลกประหลาดมากมายในโบราณสถานของพระเจ้า แต่
สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ที่นี่มีอยู่น้อยมาก นอกจากแมลงกินศพของพระเจ้า
และม้าน้ำแล้ว พวกเขาก็ไม่เห็นอะไรอย่างอื่นเลย

“มีภูเขาคั่นอยู่ข้างหน้า พวกเราน่าจะมาถูกทางแล้ว อุโมงค์ต้องอยู่
ข้างหน้านี้แน่ๆ!” ภูดิน้อยที่นั่งอยู่ด้านหน้าตะโกนขึ้นมาอย่างตื่นเต้น

ห่านเข็นนั่งอยู่บนหลังของอสูรดวงดาวสมุทร เขามองไปข้างหน้าและเห็น
ภูเขาสีเทาที่ตั้งอยู่ระหว่างแท่งน้ำแข็ง 2 ข้าง ซึ่งดูเหมือนจะเป็นสถานที่ที่
บอกกันว่ามีอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าตั้งอยู่

อสูรดวงดาวสมุทรเริ่มเร่งฝีเท้า แต่ก่อนที่พวกเขาจะไปถึงภูเขาหิน พวก
เขาก็เจอกับอะไรบางอย่าง

เมื่อห่านเข็นเข้าไปใกล้ๆ เขาก็ได้เห็นภาพของผู้หญิงที่ดูเหมือนกับนางฟ้า
และสุนัขสัตว์เลื้อยของเธอ

และห่านเข็นยังเห็นอวี่เมียวกับอวี่เสวียนด้วยเช่นกัน มันดูเหมือนว่าพวก
เขาจะเดินทางร่วมกันเพื่อความปลอดภัย

ห่านเข็นยังประหลาดใจที่นอกจากจะเห็นอวี่เมียวและเทพธิดาแล้ว เขายัง
เห็นมอนสเตอร์ที่คุ้นเคย ซึ่งก็คือราชาสิงโตหยกน้อยที่เขาเจอในหอแกน
ยีนอยู่หลายครั้ง

พวกเขาไม่ได้แข็งแกร่งอะไร แต่ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดก็คือจำนวนของมอนสเตอร์ที่มีแกนยื่นระดับอัณมณี ซึ่งพวกมันก็แข็งแกร่งไม่ต่างไปจากเทพธิดาและอวีเมียว

ปฏิกิริยาของพวกเขาแตกต่างกันออกไป เมื่อได้เห็นห่านเซ็น

อวีเมียวและเทพธิดานั้นขมวดคิ้ว พวกเธอไม่คาดคิดจะได้เห็นห่านเซ็นที่นี้ ส่วนราชาสิงโตหยกน้อยไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะมันยังไม่รู้ว่าห่านเซ็นก็คือเจ้าของแกนยื่นแกนคริสตัล

“เจ้ามาทำอะไรที่นี่?” อวีเสวียนถามห่านเซ็น

เขาคิดว่าจิตใจของห่านเซ็นได้รับความเสียหาย ดังนั้นเขาจึงไม่ได้คิดว่าห่านเซ็นเป็นภัยต่อพวกเขา

“ฉันมาที่นี่ก็เพื่อหาอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า ฉันไม่เห็นจะมีเหตุผลอื่นที่ต้องมาที่นี่” ห่านเซ็นหลีตาและตรวจดูมอนสเตอร์ที่อีกฝ่ายพามา

พวกเขาพามอนสเตอร์ติดตามมาด้วยหลายสิบตัว หานเซ็นทำการ
คำนวณว่าจะสามารถฆ่าพวกเขาทั้งหมดได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เทพธิดา สุนัขของเธอ อวี๋เมียวและอวี๋เสวียน

เทพธิดาและสุนัขของเธอนั้นเป็นเป้าหมายหลักของห่านเซ็น เนื่องจากทั้ง
คู่เป็นมอนสเตอร์ ดังนั้นถ้าพวกเขาถูกฆ่า พวกเขาก็จะตายไปจริงๆ

แต่ถ้าห่านเซ็นฆ่าอวี๋เมียวและอวี๋เสวียน พวกเขาก็จะเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง
แต่ถึงอย่างนั้นการได้ฆ่าพวกเขาก็เป็นอะไรที่ทำให้ห่านเซ็นรู้สึกดี

ห่านเซ็นมองไปที่ด้านหลังของเทพธิดา และนั่นก็เป็นตอนที่เขาเห็นใบหน้า
ของคนที่คุณเคย มันทำให้เขาารู้สึกซึ้ง

“ทำไมควีนถึงมาอยู่ที่นี่ได้?” ห่านเซ็นมองเห็นหวงฟู่จิ้งหรือควีนนั่นเอง

ในตอนที่ยานเซ็นกลับมาที่สหพันธ์นั้น เขาก็ได้รู้ว่าควีนวิวัฒนาการเป็นกึ่ง
เทพแล้ว แต่หลังจากนั้นเธอก็ไม่เคยกลับไปสหพันธ์เลย ดังนั้นเขาจึง
สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอ

เขาไม่เคยคาดคิดว่าควีนจะถูกส่งไปยังเมืองศักดิ์สิทธิ์ที่เทพธิดาอยู่ และ
ตอนนี้เธอก็ได้ติดตามมาที่โบราณสถานนี้ด้วย

ควีนจำหน้าเห็นได้ แต่เธอไม่ได้แสดงสีหน้าอะไรออกมา บางทีเธออาจจะ
ไม่ต้องการก่อปัญหาขึ้น

หน้าเห็นไม่รู้ว่าควีนถูกบังคับให้ทำสัญญาหรือเปล่า ดังนั้นเขาจึงแสร้งทำ
เป็นว่าไม่รู้จักเธอ เนื่องจากเขาไม่ต้องการให้อีกฝ่ายจับเธอเป็นตัวประกัน

ที่น่าแปลกใจยิ่งกว่านั้น เมื่อเขามองเลยไปอีกหน่อย เขาก็ได้เห็นคนอื่นคน
ที่เขารู้จัก คนๆนั้นก็คืองตั้งเตียงลิว เขายืนอยู่ด้านหลังสปีริตตนหนึ่งที่อยู่
ข้างๆอวีเมียว

พวกเขาทั้งคู่ทำเหมือนกัน พวกเขาหลีกเลี่ยงที่จะแสดงท่าทีอะไรออกมา

อวีเมียวมีสีหน้าที่มีดมัว เธอไม่พอใจกับคำตอบของหน้าเห็น

“เจ้าคิดว่าอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าเป็นสถานที่ที่ใครจะเข้าไปก็ได้ใช่มั้ย
หรือ ในตอนนี้มันเป็นของเมืองเวหาแล้ว ถ้าเจ้าต้องการจะเข้าไป เจ้าก็
ต้องจ่ายแทนยื่นระดับอัณมณีหนึ่งอันให้กับพวกเรา”

ก่อนที่ห่านเซ็นจะพูดตอบ ราชาสิงโตหยกน้อยก็พูดขึ้นมา

“เจ้าหมายความว่าอย่างไรที่อุโมงค์นั้นเป็นของเมืองเวหา? มันเป็นของ
ภูเขาสิงโตต่างหาก”

“พวกเจ้าทั้งคู่นั้นแหละพูดอะไร? เมืองศักดิ์สิทธิ์ต่างหากที่เป็นเจ้าของ
อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า” สุนัขที่อยู่ข้างๆเทพธิดาพูดออกมา

ตอนนี้ห่านเซ็นรู้แล้วว่าทำไมพวกเขาถึงยังไม่เข้าไปข้างใน นั่นก็เป็น
เพราะว่าทั้ง 3 ฝ่ายต่างก็ต้องการแสดงความเป็นเจ้าของและเริ่มตั้งด่าน
เก็บค่าเช่า

รอบๆภูเขายังมีมอนสเตอร์และสปิริตอยู่อีก พวกเขาไม่ได้เป็นของฝ่าย
ไหนเช่นเดียวกับห่านเซ็น แต่ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาจะมากันเป็นกลุ่มละ 3
คน

“พวกเจ้าไม่เห็นแก่ตัวไปหน่อยหรือที่เอาอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าไปเป็นของตัวเองแบบนั้น? พวกเจ้าไม่กลัวว่าสปิริตและมอนสเตอร์นับไม่ถ้วนจะโกรธขึ้นมาหรือ?” สปิริตตนหนึ่งพูดขึ้นมาด้วยความหงุดหงิด เมื่อเขาถูกขวางไม่ให้เข้าไป

“ถ้าเจ้าไม่เห็นด้วยกับข้า เจ้าก็มาลองลิ้มรสแกนเย็นแสงตมปีหัวใจราชสีห์ของข้าหน่อยเป็นยังไง? และถ้าเจ้าทนมันได้ ข้าจะยอมให้เจ้าเข้าไป” ราชาสีงโตหยกน้อยพูด พร้อมกับเรียกแกนเย็นแสงตมปีหัวใจราชสีห์ของมันออกมา

เมื่อห่านเซ็นเห็นแกนเย็นอันนั้น เขาก็ขมวดคิ้ว มันไม่ใช่แกนเย็นประจำตัวของราชาสีงโตหยกน้อย แต่มันก็ดูทรงพลังอย่างมาก เห็นได้ชัดว่ามันเป็นแกนเย็นขั้นสุดยอด

ตอนนี้ห่านเซ็นรู้แล้วว่าใครก็สามารถเอาแกนเย็นขั้นสุดยอดเข้ามาในโบราณสถานได้ ตราบใดที่แกนเย็นประจำตัวของคนๆ นั้นยังไม่ถึงระดับขั้นสุดยอด

ดูเหมือนว่าไม่ใช่แค่ราชาสิงโตหยกน้อยเท่านั้นที่มีแกนยืนระดับขั้นสุด
ยอด เทพธิดาและอวี๋เมี่ยวเองก็ดูเหมือนจะนำแกนยืนขั้นสุดยอดติดตัวมา
ด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 1539 การดวลกันระหว่างแกนยืนชั้นสุดยอด

เมื่อสปีริตตนนั้นเห็นแสงตมปีของสิงโต เขาก็ดูหวาดกลัวจนไม่กล้าพูดอะไรอีก หลังจากนั้นเขาก็หันหลังและเดินจากไป

มอนสเตอร์และสปีริตตนอื่นยังคงยืนอยู่ที่เดิม แต่พวกเขาไม่ได้พูดอะไร พวกเขายังคงต้องการจะเข้าไปในอุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้า แต่พวกเขาอยากจะรอดูสถานการณ์ก่อน

หลังจากคิดอยู่ครู่หนึ่ง หานเฉินก็ตัดสินใจเดินถอยออกไปเพื่อรอดูสถานการณ์เช่นเดียวกัน เขาต้องการจะให้ทั้ง 3 ฝ่ายต่อสู้กันเองก่อน และเขาค่อยเข้าไปจัดการกับฝ่ายที่เหลือรอดทีหลัง

ในตอนนี้อย่างเดียวกำลังรู้สึกกดดัน เขาโชคไม่ค่อยดีเท่าไร ในตอนที่เขาเข้ามาในก๊อตแซงชวีเขต 4 ถึงแม้ว่าเขาจะรอดชีวิตมาได้ แต่เขาก็ถูกสปีริตจากเมืองเวหาจับตัวไปและยังถูกบังคับให้ทำสัญญาด้วย

เขาไม่สามารถกลับไปที่พักพิงดวงดาวได้ และเขาก็ต้องเสี่ยงชีวิตของตัวเองอยู่บ่อยครั้ง ทั้งๆที่เขามีแค่แกนยืนระดับทองแดงเท่านั้น และ

เนื่องจากสปีริตที่เขาทำสัญญาด้วยตัดสินใจจะเข้าร่วมภารกิจที่
โบราณสถานแห่งนี้ เขาจึงต้องติดตามมาอย่างปฏิเสธไม่ได้

เขารู้สึกดีใจอย่างมากที่เห็นว่าห่านเซ็นยังมีชีวิตอยู่ แต่หลังจากที่ถูกเมือง
เวหาจับตัวไป เขาก็ไม่คิดว่าห่านเซ็นจะสามารถช่วยอะไรได้

‘น่าเศร้าที่เราไล่ตามห่านเซ็นไม่ทันถึงแม้จะมีเวลาเป็น 10 ปีก็ตาม แต่ที่
แย่ที่สุดคือดวงของเรามันช่วยจริงๆ’ ถังเตียงลิวถอนหายใจ

ควินและถังเตียงลิวต่างก็ตกอยู่ในสภาพที่เหมือนกัน แต่ควินดูจะไม่ได้
กังวลอะไรมากนัก เธอยืนอยู่ด้านหลังเทพธิดาอย่างไร้ซึ่งอารมณ์ใดๆ เธอ
นั้นมั่นใจในตัวของห่านเซ็นมาก และเธอก็เชื่อว่าเขาจะสามารถช่วยเหลือ
เธอให้เป็นอิสระได้

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็มองดูทั้ง 3 ฝ่ายโต้เถียงกันข้างหน้าอุโมงค์ พร้อมกับ
คิดหาวิธีช่วยเพื่อนทั้ง 2 ของเขา

‘ถ้าพวกเขาไม่ได้ทำสัญญา เรื่องนี้จะเป็นอะไรที่ง่ายมาก แต่ถ้าพวกเขาทำ
มันก็คงจะยุ่งยากไม่น้อย’ ห่านเซ็นคิด

“อย่ามัวเสียเวลาเลย! ภูเขาสิงโตจะเป็นคนครอบครองอุโมงค์แห่งนี้ ดังนั้น พวกเจ้าไปที่อื่นซะ” ราชาสิงโตหยกน้อยพูดด้วยท่าทางมั่นใจ

ถึงแม้แกนยื่นประจำตัวของมันจะเป็นแค่ระดับเงิน แต่เพราะว่าพ่อของมัน คือราชาสิงโตขาว ดังนั้นมันจึงไม่ได้เกรงกลัวเมืองเวหาหรือเมืองศักดิ์สิทธิ์

“ราชาสิงโตหยกน้อย ทางเมืองเวหาของพวกเราจะยอมไปก็ได้ แต่ข้ามี เงื่อนไข้อย่างหนึ่ง” อวีเมียวพูดขึ้นมา

ราชาสิงโตหยกน้อยตอบ “ถ้ามันเป็นเงื่อนไขที่บ้าบอละก็ ข้าขอปฏิเสธ”

“มันไม่ใช่เงื่อนไขที่บ้าบออะไร ถ้าเจ้าต้องการให้เมืองเวหาไม่เข้าร่วมต่อสู้ เพื่อแย่งชิงอุโมงค์นี้ เจ้าก็ต้องยอมให้พวกเขาเข้าไปในอุโมงค์ได้อย่าง อิสระ” อวีเมียวพูด

“ท่านพี่พูดแบบนั้นได้ยังไง...” อวีเสวียนดูจะไม่เห็นด้วย การเป็นเจ้าของ อุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้านั้นเป็นผลประโยชน์มหาศาลที่จะได้จากการเข้า

มาในโบราณสถานแห่งนี้ การที่อวี๋เมี่ยวเสนอข้อตกลงแบบนั้นไป มันก็
เท่ากับว่าพวกเขาจะขาดทุนอย่างมาก

อวี๋เมี่ยวยกมือเพื่อบอกให้อวี๋เสวียนหยุด

“ตกลง ข้าให้สัญญาว่าสปีริตจากเมืองเวหาจะเข้าไปในอุโมงค์ได้อย่าง
อิสระ” ราชาสังโตหยกน้อยตอบตกลงทันที

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอันตกลง” อวี๋เมี่ยวโบกมือให้คนของเธอถอยออกไป

“ท่านพี่ ถ้าปล่อยไว้แบบนี้ พวกเราจะไม่ได้อะไรเลย!” อวี๋เสวียนพูดกับอวี๋
เมี่ยว

“จะรีบร้อนไปทำไม? เทพธิดาก็อยู่ที่นี้ด้วย พวกนางคงจะไม่ยอมถอยแน่”
อวี๋เมี่ยวพูดอย่างใจเย็น

“แล้วถ้าเทพธิดาไม่ยอมต่อสู้ล่ะ?” อวี๋เสวียนถามอย่างกังวล

“นั่นเป็นไปได้ ด้วยลักษณะนิสัยของเทพธิดานางไม่มีทางยอมถอยให้คนอื่นอย่างแน่นอน” อวีเมียวพูดออกมาด้วยความมั่นใจ

เมื่อเห็นพวกเมืองเวหากำลังเดินถอยไป สุนัขสีดำก็กระซิบบอกเทพธิดา

“นายหญิง อวีเมียวนั่นชั่วร้ายจริงๆ นางคงจะต้องรอให้พวกเราต่อสู้กับราชาสิงโตหยกน้อยแน่ๆ พวกเราควรจะถอยกันก่อนไหม เพื่อในกรณีที่พวกนางตั้งใจจะใช้ประโยชน์จากพวกเรา?”

“นั่นไม่จำเป็น อวีเมียวคงจะคิดว่านางหลอกพวกเราได้สำเร็จ แต่ความจริงแล้วนางเปิดโอกาสให้พวกเรา ถ้าพวกเราเอาชนะราชาสิงโตหยกน้อยได้ พวกเราก็จะได้ครอบครองทางเข้าของอุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้า”
เทพธิดาจ้องมองไปที่ราชาสิงโตหยกน้อย ขณะที่เธอพูดออกมา

“ราชาสิงโตหยกน้อยถึงจะยังเล็ก แต่เสตมป์หัวใจสีนั้นเป็นแกนยื่นชั้นสุดยอดที่ทรงพลัง ข้ากลัวว่ามันจะไม่ง่ายอย่างที่นายหญิงคิด” สุนัขสีดำดูกังวล

“ถ้ามันเป็นเรื่องง่าย อวี๋เมี่ยวก็คงจะไม่ให้โอกาสกับพวกเราหรอก”
เทพธิดาพูด หลังจากนั้นเธอก็เดินเข้าไปหาราชาสিংโตหยกน้อย

“เทพธิดา พ่อของข้าและพ่อของเจ้าต่างก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เจ้าควรจะ
ถอยไปซะตอนนี้ ข้าไม่อยากจะทำร้ายเจ้า” ราชาสิงโตหยกน้อยพูด

เทพธิดายิ้มออกมา “ถึงเมืองศักดิ์สิทธิ์และภูเขาสิงโตจะมีความสัมพันธ์ที่
ดีต่อกัน แต่เจ้าจะรู้เพียงสาเกินไปหน่อยแล้ว ถ้าเจ้าคิดว่าพวกเราจะยอม
ถอยไปง่ายๆ”

“ภูเขาสิงโตมีกองกำลังของตัวเอง ดังนั้นความสัมพันธ์จึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น
อะไร เจ้าบอกว่าต้องการจะต่อสู้กับข้าเพื่ออุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้าอย่าง
นั้นหรือ?” ราชาสิงโตหยกน้อยดูไม่พอใจ

“เรื่องสู้มันแน่นอนอยู่แล้ว แต่มันไม่มีความจำเป็นต้องทำลายความสัมพันธ์
ระหว่างพวกเราและปล่อยให้คนอื่นมาใช้ประโยชน์จากมันได้” เทพธิดา
พูดขณะที่หันมองอวี๋เมี่ยวที่กำลังถอยออกไป

ราชาสิงโตหยกน้อยถึงจะอวดดีแต่มันก็ได้โง่ มันรู้ว่าอวี๋เมี่ยวเพียงแค่หวังจะใช้ประโยชน์จากคนอื่น

“ถ้าอย่างนั้นเจ้ามีอะไรจะแนะนำ?” ราชาสิงโตหยกน้อยถามเทพธิดา

“พวกเราทั้งคู่มาต่อสู้กันเป็นยังไง ถ้าเจ้าแพ้ เจ้าก็ต้องถอยไป แบบนั้นพวกเราจะได้ไม่ต้องสูญเสียอะไร”

“เจ้าคิดว่าข้าโง่อย่างนั้นหรือ? เจ้ามีแกนยืนระดับอัณมณี ส่วนข้ามีแค่ระดับเงินเท่านั้น ทำไมข้าถึงต้องไปต่อสู้กับเจ้าด้วย?” ราชาสิงโตหยกน้อยไม่สนใจข้อเสนอ

หลังจากนั้นเทพธิดาก็พูดต่อ “ถ้าอย่างนั้นพวกเรามาต่อสู้ด้วยแกนยืนที่ไม่ได้เป็นของตัวเองเป็นยังไง แบบนั้นพวกเราก็ไม่จำเป็นต้องต่อสู้ด้วยพลังของตัวเอง เจ้านำแสดมปีหัวใจสิงติดตัวมาด้วยถูกไหม? พวกข้าเองก็มีแหวนเทพอยู่ เจ้าคิดหรือว่าแสดมปีหัวใจสิงจะต้านทานแหวนเทพได้?”

“เจ้าจะเอาแบบนั้นจริงๆรี? ต่อสู้ด้วยแกนยืนอย่างเดียวเนี่ยนะ?” ราชาสิงโตหยกน้อยดูสับสน เนื่องจากมันไม่แน่ใจว่าอีกฝ่ายกำลังคิดอะไรอยู่

เสตมปีหัวใจสิงของราชาสิงโตหยกน้อยและแหวนเทพของเทพิดานั้น ไม่ใช่แกนยื่นประจำตัวของพวกเขา ดังนั้นพลังของพวกเขาจึงไม่มีผลต่อการต่อสู้ ครั้งหนึ่งในงานที่จัดขึ้นระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย มันได้มีการพิสูจน์ไปแล้วว่าแหวนเทพจริงนั้นอ่อนแอกว่าเสตมปีหัวใจสิง แต่ตอนนี้เทพิดากลับยินดีจะใช้ของที่อ่อนแอกว่ามาสู้ ราชาสิงโตหยกน้อยจึงไม่แน่ใจว่าเธอมีแผนอะไรกันแน่

แต่ราชาสิงโตหยกน้อยก็มั่นใจในเสตมปีของมัน ดังนั้นมันไม่เห็นเหตุผลที่จะต้องปฏิเสธการต่อสู้ และถ้ามันตอบปฏิเสธ คนอื่นอาจจะคิดว่ามันกลัวที่จะต้องต่อสู้

“เออฉันก็ได้ นำเสตมปีหัวใจสิงและแหวนเทพมาต่อสู้กัน ฝ่ายไหนชนะก็ได้อุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้านี้ไป”

ราชาสิงโตหยกน้อยไม่ได้โง่ ดังนั้นมันจึงพูดออกมาเสียงดัง เพื่อให้คนอื่น ๆ ได้ยินว่าแกนยื่นอันไหนจะถูกเรียกออกมาต่อสู้ มันไม่ต้องการให้เธอเรียกแกนยื่นอันอื่นออกมา

ตอนที่ 1540 แหวนเทพ

เทพธิดายิ้มและเรียกแหวนเทพออกมา ดูเหมือนว่าเธอจะไม่ได้พูดล้อเล่น

เมื่อราชาสิงโตหยกน้อยเห็นว่าเทพธิดาจะใช้แหวนเทพต่อสู้กับแสดมปี หัวใจสิงจริง ๆ มันก็รู้สึกโล่งใจขึ้นมา

“พี่รู้ไหมว่าเทพธิดาคิดจะทำอะไรกันแน่? แหวนเทพเคยพ่ายแพ้ให้กับแสดมปี หัวใจสิงมาแล้วครั้งหนึ่ง นั่นหมายความว่านางตั้งใจจะแพ้อย่างนั้นหรือ? ถ้าเป็นแบบนี้จริง ๆ สิงโตก็จะได้ครอบครองอูโมงค์” อวีเสวียนพูด

อวีเมี่ยวขมวดคิ้วและพูด “เทพธิดาคงจะต้องมีแผนอะไรบางอย่างซ่อนอยู่แน่ และเจ้าสิงโตน้อยที่ไร้เดียงสา นั่นก็จะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้”

ขณะที่พวกเขาทั้งคู่พูดคุยกัน การต่อสู้ระหว่างแหวนเทพและแสดมปี หัวใจสิงก็เริ่มต้นขึ้น

แสงตมปีหัวใจสิงนั้นเป็นแกนยื่นของสิงโตชั้นสุดยอดที่อยู่บนภูเขาสิงโต มัน
เป็นแกนยื่นชั้นสุดยอดที่มีชื่อเสียง ด้านหนึ่งของมันมีรูปร่างเป็นหัวสิงโตสี
ทองที่มีสัญลักษณ์แปลกๆอยู่ ซึ่งมันเป็นภาษาของสิงโตที่รวมกันเป็นคำ
ว่าหัวใจ

แสงตมปีหัวใจสิงนั้นทรงพลังอย่างมากและพลังของมันก็สามารถกำราบ
ทุกสิ่งทุกอย่างได้ แม้แต่มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่อ่อนแอก็ยังถูกบดขยี้ด้วย
น้ำหนักของแสงตมปีหัวใจสิง

แหวนเทพเป็นแกนยื่นของหนึ่งในผู้อาวุธโสเมืองศักดิ์สิทธิ์ มันมีลักษณะที่ดู
เหมือนกับวงแหวนที่อยู่บนหัวของเทวดาหรือนางฟ้า และมันก็ปล่อยแสง
ที่ดูศักดิ์สิทธิ์ออกมา ใครก็ตามที่สัมผัสกับมันก็จะถูกดูดพลังชีวิตไป มัน
เป็นแกนยื่นชั้นสุดยอดที่ทรงพลังมากๆ

แสงตมปีหัวใจสิงส่องแสงสีทองออกไปหาแหวนเทพ ขณะที่แหวนเทพก็
ส่องแสงที่ดูศักดิ์สิทธิ์ไปที่แสงตมปีหัวใจสิงเช่นกัน ผ่านไปไม่นานแสงสีทอง
ของแสงตมปีหัวใจสิงก็เริ่มจะกลืนกินแสงศักดิ์สิทธิ์ของแหวนเทพ เห็นได้
ชัดว่าเทพธิดากำลังจะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในอีกไม่นาน

หานเซ็นพบว่ามันเป็นอะไรที่น่าสนใจที่จะได้เห็นแกนยื่นชั้นสุดยอด 2 อัน
ต่อสู้กัน เขายืนห่างจากแกนยื่นชั้นสุดยอดทั้ง 2 อันไปพอสมควร แต่ถึง
อย่างนั้นเขาก็ยังรู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนที่เกิดจากการต่อสู้ การปะทะกัน
ของพลังทั้ง 2 นั้นทำให้แท่งน้ำแข็งที่อยู่รอบๆเริ่มแตกร้าว และหลังจาก
ผ่านไปสักพักแท่งน้ำแข็งรอบๆก็เริ่มพังทลายลงมา

‘เป็นแกนยื่นที่ทรงพลังจริงๆ แต่น่าแปลกที่พวกมันไม่ได้เหนือไปกว่าแกน
ยื่นเทพของเรา ไม่รู้ว่าพวกเขายังมีแกนยื่นอื่นที่เหนือกว่านี้อีกไหม ถ้าเกิด
ไม่มี เราคงจะจัดการกับพวกเขาได้แน่’ หานเซ็นคิด

เมื่อแสงสีทองของแสงตมปีหัวใจสิงกลืนกินแสงศักดิ์สิทธิ์ที่แหวนเทพปล่อย
ออกมาไปจนเกือบหมด มันก็เห็นได้ชัดว่าแหวนเทพคงจะทนได้อีกไม่นาน

แสงตมปีหัวใจสิงเตรียมตัวที่จะปิดฉากและบดขยี้แหวนเทพให้ละ ซึ่งถ้า
แหวนเทพถูกทับ มันก็ไม่มีหวังที่จะทนต่อน้ำหนักของแสงตมปีหัวใจสิงได้

ตอนนี้ราชาสิงโตหยกน้อยเริ่มแสดงสีหน้าที่โอ้อวดออกมา แต่เมื่อแสงตมปี
หัวใจสิงล่องหล่นลงมาใส่แหวนเทพ ทันใดนั้นมันก็เห็นว่าแสงศักดิ์สิทธิ์ดู

จะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น มันส่องสว่างและดูดกกลืนทุกสิ่งทุกอย่าง ในช่วง
พริบตาเสตมปีหัวใจสิ่งก็หายไปแสงสว่างนั้น

เมื่อแสงสว่างจางลงไป วงแหวนสีขาวก็ค่อยๆย่อขนาดลงรอบๆเสตมปี
หัวใจสิ่งเหมือนกับยางรัดผม ผ่านไปไม่นานแสงสีทองของเสตมปีหัวใจ
สิ่งก็ดับลงไปภายใต้การรัดของแหวนเทพ

เมื่อเทพธิดาแบมือของเธอออกมา แหวนเทพก็ลอยกลับไปฝ่ามือของเธอ
พร้อมกับเสตมปีหัวใจสิ่งที่อยู่ข้างใน

“เป็นไปได้ยังไงกัน?!” สีหน้าของราชาสิงโตหยกน้อยเปลี่ยนไป ดวงตาของ
มันเกือบจะหลุดออกมาจากเบ้า มันไม่อยากจะเชื่อว่าเสตมปีหัวใจสิ่งของ
มันจะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้

เสตมปีหัวใจสิ่งนั้นเคยต่อสู้กับแหวนเทพมาหลายต่อหลายครั้งในอดีต
และมันก็ไม่เคยมีสักครั้งที่แหวนเทพเป็นฝ่ายชนะ มันถูกจัดอันดับให้อยู่
ต่ำกว่าเสตมปีหัวใจสิ่งเสมอมา แต่จริงๆมันก็มีพลังพอที่จะรัดเสตมปีหัวใจ
สิ่งเอาไว้ได้

“มันเป็นไปได้ยังไงกัน? มันไม่น่าจะเป็นแหวนเทพไปได้ แหวนเทพจะมีพลังมากพอที่จะวัดแสงตมปีหัวใจสิ่งได้ยังไงกัน?”

อวีเสวียนเองก็ซ็อกเช่นกัน เขาไม่อยากจะเชื่อว่าในตอนนีทเพธิดาจะกำลังถือแหวนที่วัดแสงตมปีหัวใจสิ่งเอาไว้

“นั่นคือแหวนเทพจริงๆ แต่มันเป็นเวอร์ชันสมบูรณ์” อวีเมียวพูดด้วยโทนเสียงที่จริงจัง

“เวอร์ชันที่สมบูรณ์? มันเคยได้รับความเสียหายมาก่อนอย่างนั้นหรือ?”

อวีเสวียนหันไปมองอวีเมียว เขารู้เรื่องเกี่ยวกับแหวนเทพ แต่เขาก็ไม่เคยได้ยินมาก่อนว่ามันเคยได้รับความเสียหาย

อวีเมียวส่ายหัวและพูด “เรื่องนั้นมันไม่ได้มีความหมายอะไร แหวนวงนั้นมีประวัติที่พิเศษมากๆอยู่”

อวีเมียวหยุดไปครู่หนึ่ง ก่อนที่จะพูดต่อ “เพธิดาและคนของนางเป็นมอนสเตอร์ แต่พวกเขาบอกว่าตัวเองเป็นทาสของพระเจ้า ซึ่งมันจะเป็นเรื่อง

จริงหรือไม่ฉันก็ไม่รู้ แต่เผ่าพันธุ์ของพวกนางมีมอนสเตอร์ชั้นสุด ยอดเบอร์เซิร์กอยู่หลายตัว และที่มีชื่อเสียงมากที่สุดก็คือเทพแห่งความ ศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่ต้องสงสัย แต่ในตอนทีเทพแห่งความศักดิ์สิทธิ์ยังอยู่ มัน ยังมีคนที่แข็งแกร่งอยู่อีกหนึ่งคน ซึ่งมันก็เป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์ เซิร์กเช่นเดียวกัน มันเกือบจะมีชื่อเสียงพอกับเทพแห่งความศักดิ์สิทธิ์ แต่โชคร้ายที่มันพ่ายแพ้ทำให้มันขึ้นไปเป็นหัวหน้าของเมืองศักดิ์สิทธิ์ ไม่ได้”

“มันเป็นเจ้าของแหวนเทพนั้นอย่างนั้นหรือ?” อวีเสวียนตกตะลึง

อวีเมียวพยักหน้า “มอนสเตอร์ที่ยิ่งใหญ่ทั้ง 2 ต่างก็เป็นตำนานของ เผ่าพันธุ์โปรตอส พลังของเผ่าพันธุ์โปรตอสของพวกเขาคืออะไรที่พิเศษ แต่เป็นเพราะสายเลือดครึ่งหนึ่งของพวกเขาไม่ได้เป็นโปรตอส บางทีมัน อาจจะมาจากแม่ของพวกเขา พลังของพวกเขาก็ไม่ได้เป็นโปรตอสที่ บริสุทธิ์ แม้แกนยืนชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กจะถูกใช้โดยโปรตอสก็ยังแสดง พลังที่แท้จริงออกมาไม่ได้ พลังที่แสดงออกมานั้นไม่แตกต่างไปจากแกน ยืนชั้นสุดยอดทั่วไป และยังเวลาผ่านไป น้อยคนนักที่จะจำแกนยืนอันนี้ ได้ พวกเขาลืมกันไปแล้วว่าจริงๆแล้วมันเป็นแกนยืนชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก”

“พี่หมายความว่าเทพธิดาใช้พลังทั้งหมดของแหวนเทพได้อย่างนั้นหรือ? หรือว่านางเป็นโปรตอสที่บริสุทธิ์? แต่ถ้าคนอื่นในเผ่าทำไม่ได้แล้วนางทำได้ยังไง?” อวีเสื้อยืนหันไปมองเทพธิดาด้วยสีหน้าที่ไม่อยากจะเชื่อ

อวีเสื้อสายห้าว “ข้าเองก็ 모르 แต่เรื่องนั้นไม่ได้สำคัญอะไร ที่สำคัญก็คือตอนนี้พวกเราตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้าย ข้าหวังจริงๆว่าเจ้าสิงโตจะไม่ได้หัวแข็งเหมือนกับพ่อของมัน ไม่อย่างนั้นละก็ มันก็ไม่มีโอกาสที่พวกเราจะชิงอุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้ามาได้”

เทพธิดาเก็บแหวนกลับไปและคืนแสงตมปีหัวใจสิงให้กับราชาสิงโตหยกน้อย หลังจากนั้นเธอก็พูด “ราชาสิงโตหยกน้อย เจ้าคงจะทำตามที่ตกลงกันไว้สินะ?”

ราชาสิงโตหยกน้อยรับแสงตมปีกลับคืนไป แต่สีหน้าของมันดูไม่ดีนัก เนื่องจากมันไม่สามารถปฏิเสธสิ่งที่ตกลงกันไว้ได้

“ราชาสิงโตหยกน้อย พวกเราทุกคนต่างก็เคยพ่ายแพ้ แต่ในครั้งนี้นัก พวกเรา ยังมีโอกาสร่วมมือกันเพื่อชิงอุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้ามาเป็นของตัวเองได้” อวีเสื้อตะโกนขึ้นมา

“แพ้กี้คือแพ้ อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าแห่งนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับ
ภูเขาสิ่งโตอีกแล้ว” ราชาสิ่งโตหยกน้อยยกด้าม และส่งสัญญาณให้พวก
ของมันเดินทางกลับ

“ช้าก่อน!” ก่อนที่ราชาสิ่งโตหยกน้อยจะจากไปนั้น ใครบางคนก็ตะโกน
ขึ้นมา

ทุกคนหันไปมองยังคนที่ตะโกนขึ้นมา ซึ่งมันก็คือห่านเชื่อนั่นเอง พวกเขา
ไม่รู้ว่าห่านเชื่อนต้องการอะไรกันแน่

ตอนที่ 1541 ฆ่าสุนัขหลังดำ

ห่านเซินเดินเข้าไปหาราชาสิงโตหยกน้อย ทั้งอวี๋เมี่ยวและเทพธิดาต่างก็หันมามองเขา พวกเธอไม่แน่ใจว่าห่านเซินต้องการทำอะไรกันแน่

ถึงแม้ราชาสิงโตหยกน้อยจะยังเล็กแต่เทพธิดาและอวี๋เมี่ยวก็ไม่กล้าทำร้ายมัน แม้ว่าเทพธิดาจะเอาแสตมป์หัวใจสิงของมันไปก็จริง แต่ท้ายที่สุดเธอก็คืนมันกลับไปให้กับราชาสิงโตหยกน้อย เนื่องจากเกรงกลัวราชาสิงโตขาวที่เป็นพ่อของราชาสิงโตหยกน้อย

เมื่อผู้ติดตามของราชาสิงโตหยกน้อยเห็นห่านเซินเดินเข้ามาใกล้ พวกมันก็ดูระมัดระวังตัวขึ้นมาทันที

“เจ้ากำลังจะทำอะไร?” ราชาสิงโตหยกน้อยกำลังอารมณ์ไม่ดี และถ้าคำตอบของห่านเซินไม่เป็นที่พอใจ มันก็เตรียมที่จะฉีกร่างของห่านเซินเป็นชิ้นๆ

“เจ้าจำข้อตกลงระหว่างพวกเราไม่ได้หรือนั้นหรือ?” ห่านเซินพูด

ห่านเซ็นต้องการจะดูว่าราชาสิงโตหยกน้อยจะทำตามสัญญาที่ให้เอาไว้หรือไม่ ถ้ามันทำตาม ห่านเซ็นก็จะช่วยราชาสิงโตหยกน้อยชิงอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้ากลับคืนมา ซึ่งถ้าเขาทำแบบนั้น อย่างน้อยๆราชาสิงโตหยกน้อยก็จะได้รับประโยชน์ไปด้วย

ห่านเซ็นแทบไม่มีคนคอยช่วยงานเหมือนกับคนอื่นๆ ดังนั้นถึงเขาจะได้ครอบครองอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า เขาก็ไม่มีคนคอยเฝ้ามันอยู่ดี แต่ถ้าเขาสามารถเอาราชาสิงโตหยกน้อยมาเป็นพวกได้ มันก็จะเป็นอะไรที่ดีมากๆ

และถึงราชาสิงโตหยกน้อยจะไม่รักษาสัญญา ห่านเซ็นก็ไม่ได้เสียอะไรมาก เขาเห็นมันในการต่อสู้กับเทพธิดาก่อนหน้านี้ ดังนั้นถ้าเขาต้องต่อสู้กับมันจริงๆ เขาก็ไม่ได้รู้สึกเกรงกลัวอะไร

“เจ้าก็คือ” หลังจากที่ได้ยินคำพูดของห่านเซ็น ใบหน้าของราชาสิงโตหยกน้อยก็เริ่มบิดเบี้ยวเนื่องจากความช็อค

ราชาสิงโตหยกน้อยไม่ได้คาดคิดว่าเจ้าของแกนคริสต์ลจะเป็นมนุษย์คนหนึ่ง และมันก็ไม่คิดว่ามนุษย์คนนั้นจะมาปรากฏตัวตรงหน้ามันที่นี่ มันจึงไม่รู้ว่าจะตอบกลับไปยังไงดี

อวีเมียวและเทพธิดาขมวดคิ้วทันทีเมื่อเห็นสีหน้าของราชาสิงโตหยกน้อย พวกเธอไม่รู้ว่อะไรเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างราชาสิงโตหยกน้อยกับห่าน

ห่านเชินเดินเข้าไปใกล้ราชาสิงโตหยกน้อยทำให้มอนสเตอร์ที่อยู่ด้านหลังราชาสิงโตหยกน้อยเริ่มส่งเสียงขู่ใส่เขา พวกมันเตรียมที่จะฉีกร่างของห่านเชินให้เป็นชิ้นๆ

“หยุด” ราชาสิงโตหยกน้อยมีสีหน้าที่แปลก แต่มันก็ยังสั่งให้มอนสเตอร์ที่ติดตามมันมาหยุด

ห่านเชินเดินเข้าไปหาราชาสิงโตหยกน้อยและเอนตัวเข้าไปกระซิบที่ข้างหูของมัน

“ถ้านายช่วยเหลือฉันในโบราณสถานแห่งนี้ หลังจากนั้นฉันจะถือว่านายไม่ได้ติดค้างอะไรฉันอีก”

ราชาสิงโตหยกน้อยเริ่มกลับมามีความสุขอีกครั้งหนึ่ง ก่อนหน้านี้ในหัวของมันก็เต็มไปด้วยความคิดที่ขัดแย้ง มันไปไม่ต้องการจะยอมรับมนุษย์คนหนึ่งเป็นเจ้านาย แต่ข้อตกลงก็คือข้อตกลง มันไม่สามารถบังคับตัวเองให้พูดปฏิเสธได้

แต่ตอนนี้เมื่อห่านเซ็นบอกว่าแค่ต้องการความช่วยเหลือ ราชาสิงโตหยกน้อยก็เปี่ยมล้นไปด้วยความสุข มันพูดออกมาเสียงดัง

“ไม่มีปัญหา! ถ้ามีอะไรที่เจ้าต้องการ บอกข้ามาได้เลย ตราบใดที่ข้าอยู่ที่นี้ ข้าจะให้ความช่วยเหลือเจ้าในทุกๆเรื่อง”

อวีเมียวและเทพธิดาขมวดคิ้ว พวกเธอทั้งคู่ไม่รู้ที่ห่านเซ็นพูดอะไรไปกันแน่ถึงทำให้ราชาสิงโตหยกน้อยพูดแบบนั้นออกมา

ห่านเซ็นยิ้ม “ฉันไม่ได้ต้องการความช่วยเหลืออะไรมาก แต่ฉันจะชิงอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้ามา และเมื่อชิงมันมาได้แล้ว ฉันต้องการให้นาย

และคนขอนายปกป้องมัน หลังจากนั้นพวกเราก็แบ่งประโยชน์ที่ได้กันคน
ละครึ่ง”

“ได้เลย” ราชาสিংโตหยกน้อยตอบตกลง แม้มันจะรู้สึกว่าจะช่วยอะไร
ไม่ได้มาก แต่มันก็คิดว่าแบบนี้ดีกว่าที่จะต้องตกเป็นทาสของมนุษย์
ดังนั้นมันจึงตอบตกลงอย่างไม่ลังเล

“ราชาสিংโตหยกน้อย นี่เจ้าคิดจะกลับคำพูดอย่างนั้นหรือ?” สุนัขหลังดำ
พูดกับราชาสিংโตหยกน้อยด้วยความโกรธ

ราชาสিংโตหยกน้อยดูซื่อคเล็กน้อย แต่มันก็พูดออกมา

“ข้าไม่ได้ทำผิดข้อตกลงอะไร ข้าไม่ได้เป็นคนที่จะต้องสู้กับพวกเจ้า หมอนี่
ต่างหากที่จะเป็นคนสู้”

เมื่ออวีเมียวและเทพธิดาได้ยินคำพูดของราชาสিংโตหยกน้อย พวกเธอก็มี
สีหน้าที่สับสนในทันที ราชาสিংโตหยกน้อยนั้นมีนิสัยอวดดีและชอบทำ
ตามใจชอบ แต่ตอนนี้มันกลับดูหวาดกลัวมนุษย์คนหนึ่ง พวกเธอไม่แน่ใจ
ว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่

ห่านเซ็นเม็นสายตาของคนอื่นและเดินตรงไปที่ทางช้างของอุโมงค์อย่าง
ไม่ลังเล เขาคิดจะยึดทางเข้าของอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้ามาเป็นของตัวเอง

การกระทำนั้นทำให้แม้แต่ราชาสิงโตหยกน้อยก็ยังตกตะลึง ถึงแม้มันจะมี
นิสัยอวดดีแต่มันก็ไม่มีทางจะเมินเฉยต่อเทพธิดาแบบนั้น ราชาสิงโตหยก
น้อยกั๊กฟันและนำกองกำลังของมันเดินตามหลังห่านเซ็นไป

ราชาสิงโตหยกน้อยไม่รู้จักความตั้งใจจริงๆของห่านเซ็น จริงๆแล้วเขาแค่
ต้องการจะฆ่าเทพธิดากับสุนัขของเธอ และนี่เป็นโอกาสเหมาะที่จะทำ
แบบนั้น

ในตอนที่พวกเขาขโมยอัญมณีดาวสมุทรไป ห่านเซ็นกำลังอยู่ในโหมด
ราชาสปิริตขั้นสุดยอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้ว่าห่านเซ็นก็คือคนที่พวกเขา
เกือบจะฆ่าตายในตอนนั้น ซึ่งห่านเซ็นยังจดจำความโหดร้ายของพวกเขา
ได้เป็นอย่างดี

“เจ้าเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง แต่กลับหยิ่งยโสขนาดนี้! เจ้าอยากจะตายมาก
ใช่ไหม?” สุนัขตะโกนออกมาด้วยความโกรธ หลังจากนั้นมันก็พามอน
สเตอร์ของเมืองศักดิ์สิทธิ์วิ่งเข้าไปขวางทางหานเซ็น

“ใครก็ตามที่มาขวางทางจะต้องตาย!” หานเซ็นกำลังกระหายเลือด ดังนั้น
เขาไม่คิดจะมาเสียเวลาเจรจาอะไรทั้งนั้น ร่างกายของเขาห่อหุ้มด้วยแสง
สีแดง หลังจากนั้นก็มีปีกผีเสื้อปรากฏขึ้นที่หลังของเขา

หานเซ็นกระพือปีกพร้อมกับชักดาบไทอาของเขาออกมา และพุ่งเข้าไป
ฟันใส่สุนัขหลังดำ

สุนัขหลังดำนั้นมีแค่แกนยื่นระดับอัญมณี และมันก็ไม่ได้คาดคิดว่ามัน
คนหนึ่งจะโจมตีใส่มันอย่างโหดเหี้ยมขนาดนี้ทำให้มันตั้งตัวไม่ทัน ดังนั้น
มันสายเกินไปแล้วที่จะหลบดาบของหานเซ็น มันจึงปล่อยลำแสงสีแดงของ
มันออกมาแทนเพื่อจะป้องกันการโจมตีของหานเซ็นเอาไว้

แต่แสงสีแดงได้ตัดผ่านลำแสงสีดำที่ออกมาจากปากของมัน และในชั่ว
พริบตาหานเซ็นก็เคลื่อนที่ผ่านสุนัขหลังดำไป เขากะชิบที่ข้างหูของมัน

“จำัญมณีดาวสมุทรได้ไหม?”

ดวงตาของสุนัขหลังดำหดเล็กลง มันมองไปที่ห่านเซ็น ขณะที่พยายามจะ
นึกให้ออกว่าเขาต้องการอะไรกันแน่ แต่ดาบไทอาาก็ได้ตัดหัวของมันขาด
เรียบร้อยแล้ว หัวของสุนัขกระเด็นขึ้นไปบนอากาศด้วยสีหน้าที่เต็มไปด้วย
ความหวาดกลัวและความสับสน ทุกคนยืนอึ้งไป เหตุการณ์มันเกิดขึ้นเร็ว
เกินกว่าที่พวกเขาจะตอบสนองได้ทัน

ไม่มีใครคาดคิดว่ามนุษย์คนหนึ่งจะฆ่ามอนสเตอร์จากเมืองศักดิ์สิทธิ์แบบ
นั้น ดวงตาของเทพธิดาเบิกกว้าง แต่เธอก็ยังคงยืนอึ้งอยู่ เธอไม่อยากเชื่อ
ว่าห่านเซ็นจะฆ่าสุนัขหลังดำสุดรักของเธอ

แม้แต่ราชาสิงโตหยกน้อยก็อึ้งไป มันเองก็ไม่ได้คาดคิดว่าห่านเซ็นจะเริ่ม
การฆ่าฟันในทันทีแบบนี้ แยมยังเริ่มฆ่าจากสุนัขหลังดำอีกด้วย

ประวัติของสุนัขหลังดำถือเป็นอะไรที่พิเศษ มันเป็นทายาทของมอนสเตอร์
ชั้นสุดยอดที่เติบโตมาเคียงข้างเทพธิดา มันถือเป็นมอนสเตอร์ที่มีชื่อเสียง
มากตัวหนึ่งของเมืองศักดิ์สิทธิ์

ที่น่ากลัวก็คือมันถูกฆ่าในดาบเดียว สุนัขหลังดำอาจจะประมาทไปเอง
แต่ถึงอย่างนั้นมันก็เห็นได้ชัดว่ามนุษย์ที่ฆ่ามันมีฝีมือที่ไม่ธรรมดา

ห่านเซ็นลอยตัวอยู่ในอากาศ ขณะที่แสงสีแดงยังคงห่อหุ้มตัวของเขา
เอาไว้ ทุกคนมองดูเขาด้วยสีหน้าที่ซับซ้อน

ดวงตาของเทพธิดาเต็มไปด้วยความโกรธ สุนัขหลังดำอาจจะเป็นข้ารับใช้
ของเธอก็จริง แต่มันเป็นอะไรที่มากกว่านั้น เพราะพวกเขาทั้งคู่เติบโตมา
ด้วยกัน

ตอนที่ 1542 สังหารเทพธิดา

ถึงแม้เทพธิดาจะโกรธแค้นอย่างมากก็ตาม แต่เธอก็ยังสัมผัสได้ว่าปีกผีเสื้อของห่านเขีนนั้นปล่อยออราที่นำสะพริงกลั้วออกมา มันไม่ใช่ปีกธรรมดาๆ และเธอก็พอจะคาดเดาได้ว่ามันเป็นแกนยื่นชั้นสุดยอด

เทพธิดาไม่รู้ว่าห่านเขีนได้แกนยื่นชั้นสุดยอดมาจากไหน แต่เธอก็ไม่ได้ประมาท เธอนำแหวนเทพออกมาและพยายามที่จะใช้มันจับกุมห่านเขีนเอาไว้

“สุนัขหลังดำชั้นสุดยอดถูกฆ่า ไม่ได้รับวิญญาณอสुर ไม่ได้รับแกนยื่น เนื้อสามารถกินได้ เมื่อดูดซับผลึกพลังชีวิตของมัน คุณมีโอกาสดำรับ 0-10 จีโนพ้อยชั้นสุดยอด”

เสียงประกาศดังขึ้นในหัวของห่านเขีน แต่เขาไม่มีเวลามาฟังเพราะแหวนเทพกำลังตรงเข้ามาหาเขา

ในตอนนี้อยู่ในจิตใจของราชาสิงโตหยกน้อยกำลังขัดแย้งกันอยู่ แม้ทางภูเขาสิงโตจะมีกำลังมาก แต่ทางเมืองศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่ได้อ่อนแอ จริงๆแล้ว

มันไม่ต้องการจะต่อสู้กับเทพธิดา และนั่นก็เป็นเหตุผลที่มันไม่ได้ใช้กำลังกับเธอตั้งแต่แรก

แต่ตอนนี้เทพธิดาโกรธแค้นมากจนไม่สนอะไร และฝูงมอนสเตอร์ก็กำลังวิ่งเข้าโจมตีใส่ห่านเซ็นพร้อมๆกัน ราชาสิงโตหยกน้อยจึงสองจิตสองใจในสิ่งที่จะทำต่อไป

แต่ท้ายที่สุดแล้วราชาสิงโตหยกน้อยก็กัดฟันและตะโกนออกมา “หยุดเดี๋ยวนี้เทพธิดา! ไม่อย่างนั้นอย่าหาว่าข้าไม่เตือน”

เทพธิดาตอบกลับอย่างเกรี้ยวกราด “มนุษย์คนนี้จะต้องตาย! เรื่องนี้ไม่ใช่ธุระอะไรของเจ้า แต่ถ้าเจ้าเลือกที่จะช่วยเขา ข้าก็ไม่คิดที่จะปล่อยเจ้าไปเช่นกัน”

ราชาสิงโตหยกน้อยเห็นว่าตอนนี้เทพธิดาต้องการจะฆ่าห่านเซ็นให้ได้ ดังนั้นมันจึงสั่งให้ลูกน้องของมันเคลื่อนตัวเข้าไปต่อสู้กับกองกำลังของเมืองศักดิ์สิทธิ์ แต่ตัวมันเองไม่ได้เข้าไปต่อสู้ด้วย

ราชาสิงโตหยกน้อยแค่ไม่ต้องการให้มันกลายเป็นเรื่องใหญ่ไปมากกว่านี้
ดังนั้นมันจึงคิดหาทางที่จะทำให้ทุกอย่างสงบลง

แต่ห่านเซ็นไม่ได้สนใจอะไรมาก เขากะพือปีกเพื่อหลบแหวนเทพที่กำลัง
เข้ามา หลังจากนั้นเขาก็บินตรงเข้าไปหาเทพธิดา

“หมอนั่นคือห่านเซ็นจริงๆอย่างนั้นหรือ? ทำไมเขาถึงมีแกนยื่นขึ้นสุดยอด
ได้?” อวีเสวียนไม่อยากจะเชื่อนั่นคือห่านเซ็น

ส่วนอวีเมี่ยวมองการต่อสู้ด้วยความตื่นเต้น “มันไม่สำคัญว่าเขามีแกนยื่น
ขึ้นสุดยอดได้ยังไง ตอนนี้โอกาสมาถึงพวกเราแล้ว เมื่อทางภูเขาสิงโตและ
เมืองศักดิ์สิทธิ์บาดเจ็บกันทั้งคู่ พวกเราจะเข้าโจมตีและยึดอุโมงค์แสงแห่ง
พระเจ้ามาเป็นของเรา”

“บ้าซัดๆ! ห่านเซ็นแข็งแกร่งถึงขนาดนี้เลยหรอเนี่ย?” ถังเตียงลิวช็อคกับ
ภาพที่เห็น ขณะที่ควีนนั้นถูกบังคับให้ต่อสู้กับมอนสเตอร์ของภูเขาสิงโต
เคียงข้างกับพวกพ้องคนอื่นจากเมืองศักดิ์สิทธิ์

ควินถือเป็นคนแรกๆของมนุษยชาติที่วิวัฒนาการมาเป็นกิ่งเทพ แต่เธอ
โชคร้ายถูกส่งไปที่เมืองศักดิ์สิทธิ์และตกเป็นทาสรับใช้ของมอนสเตอร์ ซึ่ง
ทำให้การเก็บจีโนมของเธอเป็นไปอย่างเชื่องช้า และตอนนี้เธอก็มีเพียง
แค่แกนยีนระดับทองเท่านั้น

ควินรู้ว่าสุนัขหลังดำแข็งเกร่งมากขนาดไหน แต่ห่านเซ็นก็สามารถฆ่ามัน
ได้ภายในดาบเดียว นั่นทำให้เธอรู้ว่าห่านเซ็นเป็นสุดยอดของสุดยอดใน
บรรดามนุษย์ทุกคนที่อยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4

“เราไม่ได้ยีนขาวคราวของเขาเลยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ไม่คิดเลยว่าเขา
จะมาไกลถึงขนาดนี้แล้ว” ควินถอนหายใจ

ควินใช้พลังธาตุกาลเวลาและว่างเปล่าในการเคลื่อนไหว เธอหายตัวไปมา
อยู่ตลอดเวลา เนื่องจากเธอไม่ได้ต่อสู้กับใคร เหนือสิ่งอื่นใดแล้วเธอแค่
ต้องการจะดูการต่อสู้ของห่านเซ็นกับเทพธิดา

เทพธิดาเห็นห่านเซ็นหลบแหวนเทพได้และกำลังบินตรงเข้ามาหาเธอ แต่
เธอก็ไม่รู้สึกลัวตกกลัวเลยสักนิด เธอเรียกมีดสั้นออกมาเตรียมปะทะเขา

มีดสั้นเล่มนั้นมีสีดำ และเมื่อเธอกวาดแกว่งมีดเล่มนั้น มันก็จะมีแสงสีดำ
พุ่งออกมาพร้อมกับจะฉีกมันของมิติออก

“มีดแยกมิติ? เทพธิดาเอามีดแยกมิติออกมาใช้หรอเนี่ย! เจ้าเมือง
ศักดิ์สิทธิ์คงจะต้องเอ็นดูนางมากแน่ๆ” อวี๋เมี่ยวรู้สึกอิจฉา

มีดแยกมิติเป็นแกนยื่นที่มีชื่อเสียงของเมืองศักดิ์สิทธิ์ มันสามารถตัดผ่าน
ทุกอย่างได้

ในตอนเช้าของมีดแยกมิติยังมีชีวิตอยู่ เขาได้ใช้มันทำลายแกนยื่นของ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดจำนวนนับไม่ถ้วน ชื่อของมันเป็นที่รู้จักกันอย่าง
กว้างขวางไปทั่วทั้งก็อตแซงซัวร์เขต 4

ถึงแม้มีดแยกมิติจะไม่ใช่แกนยื่นขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก แต่พลังของมันก็
เหนือกว่าแกนยื่นขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กหลายๆอันอยู่ดี

“ถ้าเทพธิดานำมีดแยกมิติติดตัวมาด้วยแบบนี้ หานเฉินคงต้องตายแน่ๆ
เขาดันโง่เกินไป ได้รับพลังมานิดหน่อยแต่ทำตัวบ้าบิ่นไม่ใช้ความคิด ดูไป
ก็สมควรตายแล้ว” อวี๋เสวียนพูด

ขณะที่อวี๋เสวียนและอวี๋เมี่ยวกำลังพูดคุยกัน หานเซินก็บินไปอยู่ตรงหน้า
ของเทพธิดาแล้ว และเทพธิดาก็กวัดแกว่งมิดแยกมิติตรงเข้าไปที่เขา

ราชาสิงโตหยกน้อยอึ้ง “เทพธิดาเอามิดแยกมิตีมาด้วยหรือเนี่ย? เขาคง
ต้องตายแน่ๆ มันไม่ใช่ว่าข้าไม่อยากจะช่วยนะ แต่ข้าไม่ทำอะไรได้จริงๆ”

เคิ่ง!

ในขณะที่ทุกคนคิดว่าหานเซินคงจะต้องตายแน่ๆ พวกเขาก็เห็นหานเซิน
ยกแขนขึ้นมาเพื่อจะป้องกันการโจมตีของเทพธิดา

‘โง่จริงๆ แม้แต่มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดก็ยังป้องกันมิดเล่มนั้นไม่ได้เลย’ ทุก
คนคิดแบบนั้น

แต่ในวินาทีต่อมาก็มีโล่รูปร่างเป็นปฐพีดำปรากฏขึ้นที่แขนของหานเซิน

แสงสีดำนองมิดแยกมิติปะทะเข้ากับโล่ของหานเซิน แต่มันไม่สามารถ
เจาะทะลุโล่แขนเข้าไปได้ มันทำได้แค่ทิ้งรอยขีดข่วนที่ลึกแค่หนึ่งนิ้วเอาไว้
เท่านั้น

“เป็นไปได้ยังไงกัน? โล่นั้นคืออะไรกันแน่? ทำไมมันถึงป้องกันมิดแยกมิตี
ได้?” อวีเสวียนซ็อคไป

สีหน้าของทุกคนเปลี่ยนไปทันที ไม่มีใครอยากจะเชื่อว่ามิดแยกมิตีจะถูก
ป้องกันเอาไว้ได้สำเร็จ

ปัง!

ตัวอักษรสีทองปรากฏขึ้นบนโล่แขนและสะท้อนพลังของมิดแยกมิตี
กลับไปทีเทพธิดา ทำให้ข้อมือของเธอหักและมิดแยกมิตีก็กระเด็นหลุดมือ
เธอไป ในขณะที่เดียวกันเทพธิดาก็กระอักเลือดออกมา

ร่างกายและแกนยืนประจำตัวของเทพธิดายังไม่ถึงขั้นสุดยอด ดังนั้นเธอ
จึงไม่สามารถทนต่อพลังที่สะท้อนกลับมาได้

ห่านเซ็นกระพือปีกและพุ่งไปข้างหน้าราวกับสายลม หลังจากนั้นเขาก็ตัด
ร่างของเทพธิดาขาดครึ่งขณะที่ลอยอยู่กลางอากาศ

เทพธิดาเป็นลูกสาวคนโปรดของเจ้าเมืองศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้ว่าอวีเมียวและ
ราชาสิงโตหยกน้อยจะมีพลังมากอย่างห่านเซ็น แต่พวกเขาก็คงจะไม่กล้า
ทำอะไรแบบนั้นแน่

ตอนนี้ห่านเซ็นฆ่าเธออย่างไรซึ่งความปราณี และมันก็ทำให้ทุกคนยิ่งไป
แม้แต่อวีเมียวเองก็ขอคนทำอะไรไม่ถูก นี่มันเกินความคาดหมายของ
เธอไปมาก

ห่านเซ็นขมวดคิ้ว เขาฆ่าเทพธิดาไปแล้ว แต่เขาไม่ได้ยินเสียงประกาศดัง
ขึ้นมา ร่างทั้ง 2 ส่วนของเธอค่อยๆ จางหายเข้าไปในแหวนเทพ หลังจากนั้น
นั้นแหวนเทพก็หายวับไป

“ข้าจะฆ่าเจ้าให้ได้!” เสียงที่โกรธแค้นของเทพธิดาดังสนั่นอยู่ในอากาศ

ตอนที่ 1543 ยึดอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า

เมื่อหานเซ็นเห็นว่าเทพิดายังไม่ตาย เขาก็รู้สึกเสียดายเป็นอย่างมาก แต่ทางราชาสิงโตหยกน้อยนั้นกลับรู้สึกโล่งใจ เพราะถ้าเทพิดาถูกฆ่าตายไปจริงๆ การที่มันเข้ามาพัวพันกับเหตุการณ์ในวันนี้ก็อาจจะทำให้เกิดสงครามขึ้นระหว่างภูเขาสิงโตและเมืองศักดิ์สิทธิ์ได้

ถึงแม้ภูเขาสิงโตจะไม่ได้เกรงกลัวเมืองศักดิ์สิทธิ์ แต่การปะทะกันก็จะทำให้เกิดการสูญเสียจำนวนมาก ซึ่งมันเป็นอะไรที่ไม่คุ้มค่าเอาซะเลย

หานเซ็นสังเกตเห็นว่ามิดแยกมิติไม่ได้หายไปกับเทพิดาด้วย ดังนั้นเขาจึงเดินเข้าไปหยิบมันขึ้นมา

“คุณได้รับแกนยีนชั้นสุดยอดมิดแยกมิติ”

หานเซ็นค่อยรู้สึกดีขึ้นมาน้อย เขารีบเก็บมันไปทันที ถ้ามันสามารถฝังรอยเอาไว้บนโล่แขนของเขาได้ แสดงว่ามันต้องเป็นอาวุธที่ทรงพลังอย่างไม่ต้องสงสัย

ดาบไทอาเพียงแค่แข็งอย่างเดียวนั้น ส่วนประสิทธิภาพและพลังของ มันนั้นจะขึ้นอยู่กับผู้ใช้เป็นหลัก แต่มีดแยกมิติเป็นอาวุธที่ทรงพลังด้วยตัวของมันเองอยู่แล้ว ดังนั้นมันจึงช่วยให้เขาสร้างความเสียหายได้มากขึ้นกว่าเดิม และมันจะมีประโยชน์มากในตอนที่เขาออกไปล่ามอนสเตอร์ชั้นสูงสุด

เมื่อเทพธิดาหายตัวไป มอนสเตอร์จากทางเมืองศักดิ์สิทธิ์ก็วิ่งหนีแตกตื่นกันออกไป ราชาสิงโตหยกน้อยไม่ได้ออกคำสั่งให้ลูกน้องของมันออกไปล่ามอนสเตอร์ที่เหลือ เพราะมันไม่ต้องการจะสร้างความเคັนอะไรกับทางเมืองศักดิ์สิทธิ์ไปมากกว่านี้

หานเซ็นเห็นว่าควินไม่ได้วิ่งหนีไป ดังนั้นเขาจึงเดินเข้าไปหาเธอก่อนจะถาม “คุณติดพันธสัญญาอะไรหรือเปล่า?”

ควินส่ายหัว “ถ้าฉันติดพันธสัญญาอยู่ ฉันก็คงไม่ยืนอยู่ที่นี่ต่อ”

“ถ้านั้นก็ดี เมื่อพวกเราออกไปจากโบราณสถานของพระเจ้าแล้ว ผมจะพาคุณกลับไปที่พัก” หานเซ็นพูด หลังจากนั้นเขาก็เดินไปหาราชาสิงโตหยกน้อย

“บอกคนของนายให้เฝ้าทางเข้าของอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าเอาไว้ให้ดี ถ้าไม่มีคำอนุญาตจากฉัน อย่าให้ใครเข้าไปข้างใน”

ราชาสิงโตหยกน้อยตอบตกลงในทันที หลังจากนั้นมันก็ออกคำสั่งกับลูกน้องของมันให้ไปป้องกันทางเข้าของหุบเขาเอาไว้

ตอนนี้ราชาสิงโตหยกน้อยรู้สึกหวาดกลัวหानเซ็นเล็กน้อย ในตอนแรกมันคิดว่าหานเซ็นจะใช้กองกำลังของมันในการเข้าครอบครองอุโมงค์ แต่จริงๆมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น หานเซ็นสามารถจัดการกับเทพธิดาได้ในการโจมตีเพียงแค่ครั้งเดียว

ถึงแม้ราชาสิงโตหยกน้อยจะมีแกนยืนชั้นสุดยอดอย่างสมบูรณ์แบบหัวใจสิงอยู่ แต่มันก็ไม่ได้รู้สึกปลอดภัยเลยสักนิด

เมื่ออยู่ต่อหน้าหานเซ็น ราชาสิงโตหยกน้อยรู้สึกว่าแม้แต่ชื่อเสียงในฐานะลูกของราชาสิงโตขาวก็ไม่ได้ช่วยอะไรมันเลย

ในตอนแรกอวี๋เมี่ยวต้องการจะลอบโจมตี หลังจากที่ทั้ง 2 ฝ่ายได้รับบาดเจ็บ แต่เมื่อเห็นเทพธิดาเกือบจะต้องตายไป เธอก็ไม่กล้าทำอะไร

“ราชาสิงโตหยกน้อย ตามที่ตกลงกันไว้ พวกเราสามารถเข้าไปในอุโมงค์ได้แล้วใช่ไหม?” อวี๋เมี่ยวเดินเข้ามาพูดกับราชาสิงโตหยกน้อย

ราชาสิงโตหยกน้อยยิ้มแห้งๆออกมา “ถ้าข้าเป็นเจ้าของอุโมงค์ล่ะก็ มันต้องได้แน่นอน แต่ตอนนี้ไม่ได้อยู่ภายใต้การตัดสินใจของข้าอีกต่อไปแล้ว”

หลังจากนั้นราชาสิงโตหยกน้อยก็หันไปมองที่หानเซิน

“พวกเธอจะเข้าไปในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าก็ได้ แต่ต้องจ่ายค่าเข้าเป็นแกนยี่นระดับอัณมณี 2 อันต่อคน” หานเซินพูดอย่างเย็นชา

ถึงแม้หานเซินจะต้องการฆ่าพวกเขาทั้งคู่ แต่พวกเขาก็เป็นสปีริต สุดท้ายแล้วมันจึงเป็นอะไรที่ไร้ความหมาย ถ้าหานเซินต้องการจะฆ่าพวกเขา พวกเขาก็คงรู้ว่าหานเซินสามารถทำได้ในการโจมตีเพียงครั้งเดียว แต่ถ้า

หานเซ็นต้องการจะฆ่าพวกเขาอย่างถาวร เขาก็จำเป็นต้องทำลายสปี
ริตสโตนของพวกเขา

“อย่ามาพูดจาเหลวไหล” อวีเสวียนพูดด้วยโทนเสียงที่หงุดหงิด ในตอน
แรกคนที่จะครอบครองอุโมงค์นั้นขอค่าเช่าเพียงแค่อันเดียวเท่านั้น แต่
ตอนนี้หานเซ็นกลับขอถึง 2 อัน

“เหลวไหลอย่างนั้นหรือ? ถ้าอย่างนั้นพวกนายก็จ่ายให้ฉันมา 3 อัน” หาน
เซ็นพูด

“เจ้า...” อวีเสวียนดูโกรธ

“4” สีหน้าของหานเซ็นไม่แสดงอารมณ์ใดๆออกมา

“2 ก็ 2” อวีเมียวขมวดคิ้ว ตอนนี้เธอไม่มีความมั่นใจเลยถ้าต้องเผชิญหน้า
กับหานเซ็น ดังนั้นเธอจึงจำเป็นต้องทำตามที่เขาต้องการอย่างช่วยไม่ได้

“ตอนนี้เพิ่มเป็น 4 แล้ว น้อยกว่านั้นไม่ได้”

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็ขึ้นไปถึงเตียงลิวและพูด “แต่พวกนายจะ
แลกเปลี่ยนด้วยอะไรอย่างอื่นก็ได้ถ้าต้องการ ฉันจะยอมลดให้ 50
เปอร์เซ็นต์ ถ้ายอมปล่อยชายคนนั้นไป”

“ข้าจะยอมยกเขาให้กับเจ้ารวมถึงยกเลิกพันธสัญญาให้ด้วย แต่พวกเรา
ขอเข้าไปโดยไม่ต้องเสียแกนฮีน” อวีเมียวมองไปที่เตียงลิวขณะที่พูด
กับห่านเซ็น

สำหรับอวีเมียว ถึงเตียงลิวก็เป็นแค่ลูกกระจอกที่มีแกนฮีนระดับทองแดง
แต่เธอคิดว่าเขาอาจจะมีค่าสำคัญต่อห่านเซ็นก็ได้ ดังนั้นเธอจึงคิดจะ
ลองต่อรองให้ได้ประโยชน์มากที่สุดแต่เธอก็ไม่มั่นใจมากนัก เธอไม่รู้ว่
มนุษย์ที่อ่อนแออย่างถึงเตียงลิวนั้นสำคัญอย่างไรต่อห่านเซ็น

ถ้าเธอต่อรองได้ไม่สำเร็จ เธอก็จะจำเป็นต้องเสียทรัพยากรจำนวนมาก
เพื่อจะเข้าไปในอุโมงค์ หรือไม่ห่านเซ็นก็อาจจะบ้าคลั่งขึ้นมาและฆ่าพวก
เขาเหมือนกับเพธิดาก็ได้ ถึงแม้พวกเขาจะสามารถเกิดใหม่ได้ แต่มันก็
จะเป็นจุดสิ้นสุดของการตามล่าโบราณวัตถุของพวกเขา

“ครึ่งเดียว เขาไม่ได้มีค่ามากขนาดนั้น” ห่านเซ็นพูดอย่างเย็นชา

ความเจ็บเข้าปกคลุมอยู่พักหนึ่ง หานเซ็นไม่คิดจะถอยง่ายๆ สุดท้ายแล้วอวีเมียวก็ยอมตกลงที่จะใช้ถังเตียงลิ่วแลกกับส่วนลด 50 เปอร์เซ็นต์ แยกยื่นระดับอัณมณี 4 อันนั้นถือเป็นอะไรที่แพงเกินไป โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาต้องจ่ายให้กับพวกพ้องทั้งหมด ซึ่งแม้แต่อวีเมียวเองก็ไม่ได้มีแกนยื่นมากขนาดนั้น

แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังต้องจ่ายแกนยื่นระดับอัณมณี 2 อัน

อวีเมียวและอวีเสวียนคิดว่าหานเซ็นจะเรียกเก็บแบบเดียวกันกับคนอื่น แต่เมื่อสปิริตหรือมอนสเตอร์ตัวอื่นมาขอเข้าไปข้างใน พวกเขาต้องจ่ายเพียงแค่ 1 อันเท่านั้น ซึ่งมันทำให้อวีเมียวและอวีเสวียนรู้สึกโกรธอย่างมาก

อวีเสวียนอยากจะพูดกับหานเซ็น แต่อวีเมียวหยุดเขาเอาไว้และดึงเขาเข้าไปในอุโมงค์

“อย่าพูดอะไรไปมากกว่านี้ ในโบราณสถานของพระเจ้า พวกเราทำอะไร
เขาไม่ได้ แต่เมื่อกลับไปข้างนอกแล้ว มันยังมีวิธีอีกมากมายที่พวกเราจะ
แก้แค้นได้” อวีเมียวพูดขณะที่เดินเข้าไปในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า

“ข้าจะสับมันให้เป็นชิ้นๆ” ดวงตาของอวีเสวียนเต็มไปด้วยความแค้น

เมื่อถึงเตียงลิวได้รับอิสรภาพกลับคืนมาอีกครั้ง เขาก็น้ำตาไหลออกมา
“หานเฉิน ถ้ามีอะไรที่นายต้องการละก็บอกฉันมาได้เลย”

“จริงๆ แล้วมันมีเรื่องที่ผมอยากจะขอนายอยู่พอดีเลย เมื่อเสี่ยวฮวาต้อง
เข้าโรงเรียน นายก็ควรจะลดราคาให้พวกเราหน่อย” หานเฉินหัวเราะ

“อย่าว่าแต่ลดราคาเลย พวกเราจะรับเขาเข้าเรียนแบบฟรีๆ และพวกเราก็
ปฏิบัติกับเขาอย่างดีที่สุด” ถังเตียงลิวทูปอกตัวเอง

“ขอบคุณ แต่พวกเราค่อยคุยกันต่อที่สหพันธ์” ใหนๆ ตอนนี้พวกเราก็คือมาอยู่
ที่นี่แล้ว พวกเราควรจะเข้าไปในอุโมงค์ บางทีพวกเราอาจจะเพิ่มระดับ
แกนยื่นของตัวเองได้ก็ได้” หานเฉินพาควีนและถังเตียงลิวเข้าไปในอุโมงค์
แสงแห่งพระเจ้าพร้อมกับเขา

อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าเป็นอุโมงค์ที่ทะลุผ่านภูเขาลูกหนึ่ง ซึ่งมีความยาวกว่า 10 ไมล์ และภายในนั้นก็มีพลังแปลกๆแทรกซึมอยู่ในชั้นบรรยากาศ คนที่เข้าไปนั้นจะรู้สึกได้ถึงแรงกดดัน และยังเข้าไปลึกมากเท่าไรแรงกดดันก็จะมากขึ้นเท่านั้น

ถ้าคนๆนั้นมีพรสวรรค์ บวกกับร่างกายที่แข็งแกร่ง พวกเขาก็อาจจะได้เรียนรู้อะไรบางอย่างจากการเข้าไปข้างใน วิชาของพวกเขาก็อาจจะพัฒนาขึ้น หรือบางทีแก่นยีนของพวกเขาก็จะเพิ่มระดับเลยก็เป็นไปได้

ตอนที่ 1544 รับแรงกดดัน

อุโมงค์นั้นมีความกว้างพอๆกับหลุมหลบภัยใต้ดิน และทุกๆหนึ่งไมล์จะมี
ลำแสงของดวงอาทิตย์ส่องลงมาจากด้านบน ทำให้อุโมงค์แห่งนี้ดู
ยาวกว่าความเป็นจริง

หลังจากที่ผ่านจุดที่มีแสงอาทิตย์ส่องลงมา แรงกดดันในชั้น
บรรยากาศก็เพิ่มมากขึ้น โดยปกติแล้วทายาทของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่
มีแกนยีนระดับอัญมณีนั่นจะไปได้ถึงจุดที่ 14 เท่านั้น พวกมันไม่สามารถ
ไปไกลกว่านั้นได้

ถ้ามองอุโมงค์ลงมาจากด้านบน จะเห็นเป็นเหมือนกับโคมไฟถนนที่ทอด
ยาวออกไป มันมีดวงไฟอยู่ทั้งหมด 19 ดวงด้วยกัน

แต่จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่เคยมีใครเคยเห็นว่าที่ปลายทางของอุโมงค์แสงแห่ง
พระเจ้านั้นมีอะไรอยู่ เพราะแม้แต่มอนสเตอร์ที่มีร่างกายชั้นสุดยอดก็
ไม่สามารถไปถึงปลายทางของอุโมงค์ได้

ราชาสิงโตหยกน้อยตามหลังห่านเซ็นมา มันพูดด้วยรอยยิ้ม “พวกเราได้พบหน้ากันอีกครั้งนอกหอแกนยืน ดูเหมือนโชคชะตาของพวกเราจะเกี่ยวโยงกัน ข้าคือราชาสิงโตหยกน้อยแห่งภูเขาสิงโต เจ้าจะมีชื่ออะไร?”

“ห่านเซ็น ฉันเป็นมนุษย์” ห่านเซ็นตอบ เขายังคงไม่ค่อยชอบชื่อนี้ ราชาสิงโตหยกน้อย แต่มันก็ไม่ใช่ว่าเขาเกลียดชังมัน ดังนั้นเขาจึงไม่รังเกียจที่จะพูดคุยกับมัน

ขณะที่ห่านเซ็นและราชาสิงโตหยกน้อยพูดคุยกัน อวี๋เมี่ยวก็จ้องมองมาที่พวกเขาอย่างเย็นชา

และในขณะที่พวกเขากำลังพูดคุยกันอยู่นั้น ใครบางคนก็เข้ามาในอุโมงค์ ห่านเซ็นคิดว่ามันเป็นแค่มอนสเตอร์หรือสปีริตตนหนึ่ง แต่จริงๆ แล้วมันคือจักรพรรดิหกวิถีนั่นเอง

อวี๋เมี่ยวแอบดีใจเล็กน้อย เมื่อเธอหนีออกไปเห็นหกวิถีนั่น จักรพรรดิหกวิถีนั่นไม่มีทางมอบแกนยืนให้คนอื่นแน่ๆ และถ้าห่านเซ็นไปมีเรื่องกับสปีริตตนนั้นล่ะก็ เธอก็เชื่อว่าหกวิถีนั่นสามารถฆ่าห่านเซ็นได้อย่างง่ายดาย

อวีเมียวหยุดเดินและปล่อยให้หกวีผ่านไปก่อน เธอต้องการจะรอให้หกวีติดตามหานเซ็นให้ทัน เพื่อจะดูว่ามันจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างพวกเขาหรือไม่

“ท่านพี่ จักรพรรดิหกวีเองก็มาที่นี่ด้วย ข้าไม่แน่ใจว่าหานเซ็นจะรู้รีเปล่าว่าเขาเป็นใคร ถ้ามันไม่รู้จักมีโอกาสมากที่จะเกิดการต่อสู้ขึ้น” อวีเสวียนพูดกับอวีเมียวด้วยความตื่นเต้น

แต่ไม่นานความคาดหวังของอวีเมียวและอวีเสวียนก็ถูกทำลายจนไม่เหลือชิ้นดี เมื่อเห็นหกวีนั้นเข้าไปพูดกับหานเซ็นราวกับเจอเพื่อนเก่าคนหนึ่ง เขาถาม “ทำไมเจ้าถึงมาอยู่ที่นี่ได้?”

“มาอยู่ในโบราณสถานของพระเจ้าทั้งที่ฉันจะไม่มาเยี่ยมชมอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าได้ยังไงกัน?” หานเซ็นยิ้ม

หกวีพยักหน้าและพูด “ถ้าอย่างนั้นก็พอดีเลย พวกเรามาแข่งขันกันว่าระหว่างพวกเรา ใครจะเดินเข้าไปในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าได้ไกลกว่ากัน”

ทั้งอวี๋เมี่ยวและอวี๋เสวียนต่างก็มีสีหน้าที่ไม่อยากจะเชื่อ พวกเขาไม่
คาดคิดว่าหานเซินจะรู้จักกับจักรพรรดิหกวิถี่เป็นการส่วนตัวแบบนี้ และ
เมื่อคำนึงจากนิสัยของหกวิถี่แล้ว มันก็เป็นอะไรที่น่าสับสนอย่างมากที่
เห็นว่าเขาพูดคุยกับหานเซินอย่างเท่าเทียมกัน

เมื่อราชาสิงโตหยกน้อยเห็นหานเซินพูดคุยกับจักรพรรดิหกวิถี่อย่างสนิท
สนม มันก็รู้สึกนับถือมนุษย์คนนี้ยิ่งขึ้นกว่าเดิม มันคิดกับตัวเอง

‘มันไม่แปลกใจเลยที่เขาแข็งแกร่งถึงขนาดนั้น การที่เขาฆ่าเทพธิดาได้
อย่างง่าย ๆ เขาก็คงจะต้องเป็นคนที่มีความเสี่ยงมากแน่ ๆ ก่อนที่จักรพรรดิ
หกวิถี่จะทำลายแกนยืนของตัวเอง เขามีความเสี่ยงโด่งดังมากกว่าพ่อของ
เราซะอีก ถ้าหานเซินพูดคุยกับจักรพรรดิหกวิถี่ได้อย่างสนิทสนมแบบนั้น
เขาก็คงจะแข็งแกร่งไม่แพ้กัน”

แต่หกวิถี่ไม่ใช่คนที่มีนิสัยชอบคุยอะไร หลังจากพูดคุยกันไม่กี่ประโยค เขาก็
ก็นำหน้าลึกลงไปในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า

หานเซิน ควิน ถังเตียงลิวและราชาสิงโตหยกน้อยก็ตามหลังเขาไป

เป่าเอ้ออยู่ในอ้อมแขนของห่านเซ็น ขณะที่สุรดวงดาวสมุทรก็เดินตาม
ห่านเซ็นมาจากด้านหลัง ส่วนจิ้งจอกสีเงินนั้นนั่งอยู่บนหัวของดวงดาว
สมุทร

แสงสว่างที่สาดส่องมาจากด้านบนนั้นเป็นเหมือนกับดวงอาทิตย์เล็กๆ
แสงสว่างในจุดแรกส่องลงมาบนตัวของห่านเซ็นและห่อหุ้มร่างกายของ
เขาไว้ มันให้ความรู้สึกเหมือนกับน้ำ แต่มันไม่ได้เป็นความรู้สึกที่หนักหรือ
เป็นภาระอะไร

ทุกคนเดินผ่านแสงสว่างในจุดแรกไปอย่างง่ายดาย แต่หลังจากที่ผ่านแสง
สว่างไปนั้น พวกเขา ก็รู้สึกว่แรงโน้มถ่วงเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม แต่ถึงอย่าง
นั้นมันก็ไม่ได้มีผลต่อพวกเขาอะไรมากนัก

แต่เมื่อพวกเขาเดินไปจนถึงจุดที่ 5 ถึงเพียงลี้วก็เริ่มทนต่อแรงกดดันไม่ไหว
ร่างกายของเขามีเหงื่อท่วมตัว และมันก็เหมือนกับว่าเขาแบกรับน้ำหนัก
ของภูเขาท้งลูกเอาไว้

ถึงเตียงลิวนั้นยังมีแค่แกนยื่นระดับทองแดง ระดับความแข็งแกร่งของร่างกายและแกนยื่นของเขา ยังคงอ่อนแอมาก ดังนั้นมันน่าประทับใจมากแล้วที่เขามาได้ไกลถึงขนาดนี้

“นายยังไปต่อไหวไหม?” หานเฉินถามถึงเตียงลิว

“ไม่เป็นไร ฉันยังไปต่อไหว อย่างน้อยๆฉันก็ต้องไปให้ถึงจุดที่ 6” ถึงเตียงลิวก็ดพัน

หานเฉินไม่ได้พูดอะไรอีก เขาแค่เดินไปเคียงข้างถึงเตียงลิว แรงกดดันในขณะนี้ไม่ได้มีผลอะไรต่อหานเฉินเลย

ถึงเตียงลิวสังเกตเห็นว่าคนอื่นๆยังเดินกันอย่างสบายๆ แม้แต่จิ้งจอกสีเงินที่นอนอยู่บนหัวอสูรดวงดาวสมุทรก็ยังอยู่ในท่าทางที่ผ่อนคลาย รวากับว่า มันไม่ได้รู้สึกถึงแรงกดดันในชั้นบรรยากาศเลย เขาถอยหายใจออกมาและคิด ‘พวกพ้องของหานเฉินมีแต่น่ากลัวๆทั้งนั้น มันต้องใช้เวลานานอีกแค่ไหนเนี่ยเราถึงจะไล่ตามเขาได้ทัน?’

ถึงเตี๋ยงลิวยังไม่ยอมแพ้ เขายังคงพยายามเดินหน้าต่อไป แต่ท้ายที่สุด
แล้วเขาก็ถูกคนอื่นทิ้งห่างไปไกลเพราะความถึ่ในการก้าวเดินของเขา
เป็นไปอย่างเชื่องช้า กล้ามเนื้อของเขาเริ่มบวมขึ้นมาราวกับว่าพวกมัน
พร้อมที่จะฉีกเสื้อผ้าของเขาได้ทุกเมื่อ

หานเซินคอยจับตาดูถึงเตี๋ยงลิวอย่างใกล้ชิดเพียง แต่เขาไม่แสดงออกมา
ให้เห็น เพื่อในตอนที่ถึงเตี๋ยงลิวทนไม่ไหวแล้ว หานเซินจะได้พาเขาออกไป
จากอุโมงค์ได้ทัน

แต่น่าประหลาดใจที่ถึงมันจะยากลำบาก แต่เขาก็ยืนหยัดต่อไป เมื่อเขา
ใกล้ถึงจุดที่ 6 กระดูกของเขาก็เริ่มจะส่งเสียงออกมา มันฟังดูเหมือนกับว่า
กระดูกทั้งร่างกายของเขาพร้อมจะหักได้ทุกเมื่อ

ตูม!

เมื่อถึงเตี๋ยงลิวเดินเข้าไปอาบแสงในจุดที่ 6 ร่างกายของเขาก็เรืองแสงสี
เงินออกมา มันดูเหมือนว่าแกนยี่นของเขาจะพัฒนาไปเป็นระดับเงิน

อวีเมียวและราชาสิงโตหยกน้อยมองไปที่ถังเตียงลิว ถึงแม้มันจะไม่ใช่วิธี
เรื่องแปลกอะไรที่จะเพิ่มระดับขึ้นในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า แต่การจะเพิ่ม
ระดับขึ้นได้นั้นก็หมายความว่าเรามีพรสวรรค์อยู่

ถังเตียงลิวเหนื่อยล้าเกินกว่าจะไปต่อ แม้แกนยีนของเขาจะเพิ่มระดับขึ้น
แต่ร่างกายของเขาไม่สามารถทนต่อแรงกดดันที่มากกว่านี้ได้แล้ว

“ฉันเดินต่อไปไม่ไหวแล้ว พวกนายไปเถอะ ฉันจะรออยู่ที่นี่” ถังเตียงลิวพูด
ขณะที่หายใจหอบ

หานเซ็นพยักหน้าและเดินหน้าต่อไป

เมื่อพวกเขาไปถึงจุดที่ 9 ควินก็เริ่มจะเดินต่อไปไม่ไหว และเมื่อเธอไปถึง
จุดที่ 10 แกนยีนของเธอก็เพิ่มระดับขึ้น

‘อุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าจะมอบโอกาสในการเพิ่มระดับของแกนยีน
ประจำตัว แต่พวกมอนสเตอร์และสปิริตไม่เห็นจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย
ทั้งที่ถังเตียงลิวและควินต่างก็เพิ่มระดับขึ้น มันเป็นเรื่องบังเอิญอย่างนั้น
หรือ? หรือว่ามันมีเหตุผลบางอย่างอยู่?’ หานเซ็นสงสัย

ตอนที่ 1545 ทำไมระดับถึงไม่เพิ่มขึ้น

หลังจากแกนยื่นของตัวเองเพิ่มระดับขึ้น ควินก็ไม่ได้ไปต่อ เธอพูด “ความแข็งแกร่งของฉันไม่มากพอที่จะไปต่อ ฉันจะไม่ฝืนตัวเองไปมากกว่านี้ ฉันจะขอรอทุกคนอยู่ที่นี้”

ห่านเซ็นรู้ว่าเธอไปได้ต่ออีกนิดหน่อย แต่เธอเลือกที่จะไม่ไป ห่านเซ็นนั้นนับถือนิสัยของเธอจากใจจริง เขาคิดว่าในตอนนี้นั้นแกนยื่นที่เกิดจากวิชาหมากล้อมสวรรค์ของควินคงจะร้ายกาจยิ่งกว่าเดิมมากแน่ๆ

หลังจากผ่านแสงจุดที่ 10 ไป แกนยื่นของมอนสเตอร์บางตัวก็เริ่มมีการเพิ่มระดับขึ้น แต่ดูเหมือนว่าโอกาสที่จะเกิดขึ้นนั้นต่ำมากๆ อัตราที่พวกเขาจะเพิ่มระดับนั้นอยู่ที่ราวๆ 1 ใน 20 ส่วนตัวอื่นที่เหลือถึงแม้จะไปถึงจุดที่ตัวเองไปต่อไม่ได้แล้ว แต่มันก็ไม่เพิ่มระดับขึ้น

การจะเพิ่มระดับในอุโมงค์แห่งนี้ คนๆ นั้นจะต้องมีแกนยื่นที่ต่ำกว่าระดับอัณมณี ส่วนคนที่มีแกนยื่นประจำตัวอยู่ในระดับอัณมณีอยู่แล้วจะไม่สามารถเพิ่มระดับขึ้นไปสู่ระดับขั้นสุดยอดได้

หลังจากไปถึงจุดที่ 12 มอนสเตอร์และสปีริตส่วนใหญ่ก็ต้องหยุดอยู่แค่นั้นไป และเมื่อไปถึงจุดที่ 13 แม้แต่อวีส์เวียนเองก็ต้องหยุด มีเพียงแค่อวีส์เมียวจากเมืองเวหาเท่านั้นที่สามารถไปต่อได้

อวีส์เมียวมองเห็นด้วยสีหน้าที่ไม่อยากจะเชื่อ เธอไม่ใช่แค่ประหลาดใจที่เขาสามารถมาถึงจุดนี้ได้ แต่มอนสเตอร์ทั้ง 2 ตัวและเด็กทารกที่อยู่ในแขนของเขาก็สามารถไปต่อได้เช่นกัน ซึ่งนั่นก็คือสิ่งที่ทำให้เธอประหลาดใจมากที่สุด

คนที่สามารถผ่านจุดที่ 13 มาได้นั้นถือเป็นที่สุดในบรรดาคนที่มิแกนนินระดับอัญมณี ความจริงที่ว่ามอนสเตอร์ของห่านเซ็นสามารถมาถึงจุดนี้ได้ นั้นทำให้อวีส์เมียวช็อคอย่างมาก

ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นช็อคยิ่งกว่าอวีส์เมียวซะอีก การที่มันสามารถมาถึงจุดนี้ได้นั้นก็เพราะวิธีการที่มอนสเตอร์จะเพิ่มระดับความแข็งแกร่งของตัวเองนั้นแตกต่างไปจากของมนุษย์

เมื่อแกนยื่นของมนุษย์เพิ่มระดับขึ้นมันจะไม่ได้ส่งผลอะไรต่อร่างกายของพวกเขามากนัก และถ้ามนุษย์ต้องการจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับร่างกายของตัวเอง พวกเขาก็จำเป็นต้องเก็บจีโนพ้อย

แต่สำหรับมอนสเตอร์นั้นมันต่างออกไป เพราะระดับความแข็งแกร่งของร่างกายและระดับของแกนยื่นจะพัฒนาไปด้วยกัน เมื่อแกนยื่นของพวกมันเพิ่มระดับขึ้น ความแข็งแกร่งทางร่างกายของพวกมันก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นพวกมันจึงไม่จำเป็นต้องหาวิธีเพิ่มความแข็งแกร่งของร่างกายเป็นพิเศษ

ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นมียื่นที่แข็งแกร่ง และแกนยื่นของมันก็เพิ่มระดับขึ้นเรื่อย ๆ จนตอนนี้มาอยู่ที่ระดับอัถุมณีแล้ว ซึ่งนั่นก็ทำให้ร่างกายของมันพัฒนาตามไปด้วย

ราชาสิงโตหยกน้อยพึงพอใจแล้วที่มันมาได้ถึงขนาดนี้ แต่เมื่อมันเห็นจิ้งจอกสีเงินและอสูรดวงดาวสมุทรเดินมาจนถึงตอนนี้โดยเหงื่อไม่ตกเลย มันก็คิดกับตัวเอง ‘ห่านเชื่อนี้น่ากลัวจริงๆ แม้แต่มอนสเตอร์ของเขาก็ไม่ธรรมดา’ ไม่รู้ว่าพวกมันจะไปถึงจุดที่ 14 ได้ไหม แต่ถ้าพวกมันไปได้ พวก

มันก็ต้องเป็นทนายทของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่แข็งแกร่งมากอย่างไม่
ต้องสงสัย'

ห่านเซ็นไม่รู้ว่านี่คือสิ่งที่อวี๋เมี่ยวและราชาสิงโตหยกน้อยคิด จนถึงตอนนี้
ตัวห่านเซ็นเองแค่คิดว่ามันแปลกที่แกนยื่นของถังเตี้ยงลิวและควีนต่างก็
เพิ่มระดับขึ้นเหมือนกัน แต่ตัวเขาเองยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ห่านเซ็นมีแกนยื่นประจำตัวอยู่ 4 อันเป็นระดับเงิน และอีกหนึ่งอันเป็น
ระดับทอง การจะเพิ่มระดับของพวกมันควรจะเป็นเรื่องง่าย แต่จนถึง
ตอนนี้มันก็ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ตอนนี้เหลือเพียงแค่อวี๋เมี่ยว ราชาสิงโตหยกน้อย หกวิถึและพวกห่านเซ็น
เท่านั้นที่ยังคงไปต่อ

หลังจากผ่านจุดที่ 14 ไป ความเร็วในการก้าวเดินของทุกคนก็เริ่มช้าลง
อย่างมาก ซึ่งหลังจากที่ผ่านจุด 14 ไปนั้น มันก็มีโอกาสที่แกนยื่น
ระดับอัญมณีจะพัฒนาไปเป็นระดับชั้นสุดยอดได้

จุดประสงค์ในการมาที่นี่ของอวีเมียวจะเริ่มนับตั้งแต่จุด 14 ขึ้นไป แต่เมื่อเธอมองไปที่มอนสเตอร์ของห่านเฉินและเห็นว่าพวกมันยังคงสบายดีกันอยู่ เธอก็รู้สึกช็อคอีกครั้ง ‘มอนสเตอร์ของเขาเป็นแค่ทายาทของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดแน่หรือ? ทำไมพวกมันถึงมาได้ไกลขนาดนี้อย่างง่ายดายแบบนี้?’

นี่ก็ทำให้ราชาสิงโตหยกน้อยยืนยันได้ว่าห่านเฉินมีภูมิหลังที่ไม่ธรรมดาไม่อย่างนั้นแล้วมันก็ไม่มีทางที่เขาจะมีสัตว์เลี้ยงที่น่ากลัวหลายตัวแบบนี้

แต่ห่านเฉินไม่ได้แปลกใจอะไร จึงจอกสีเงินนั้นได้กินหยดน้ำแห่งชีวิตเข้าไปทำให้ศักยภาพของมันสูงกว่ามอนสเตอร์ธรรมดาอื่นๆ

แต่ห่านเฉินประหลาดใจที่อสูรดวงดาวสมุทรนั้นสามารถมาไกลได้ถึงขนาดนี้

เมื่อห่านเฉินมองไปที่ร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทร เขาก็สัมผัสว่าแกน Yin ของมันเป็นระดับอัญมณี ในตอนแรกห่านเฉินคิดว่ามันเป็นแค่มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ธรรมดาๆ แต่ดูเหมือนว่ามันจะไม่ได้เป็นแบบนี้อีกต่อไปแล้ว

การที่อสูรดวงดาวสมุทรสามารถทะลุผ่านสิ่งต่างๆได้นั้นเป็นอะไรที่เป็น
เอกลักษณ์ และตอนนี้เมื่อมันสามารถเดินมาถึงจุดนี้ได้อย่างง่ายดาย นั้น
ก็หมายความว่ามันมีพรสวรรค์สูงมากๆ

‘แปลกจริงๆ ทำไมพ่อแม่ของอสูรดวงดาวสมุทรถึงได้มีแค่แกนยืน
ระดับอัญมณี? พวกมันเป็นพ่อแม่ของอสูรดวงดาวสมุทรตัวนี้แน่หรือ?’
ห่านเช็นคิด

อสูรดวงดาวสมุทรนั้นดูเหมือนว่าจะไม่ได้ใช้แรงมากอะไรในการเดิน ทำให้
ห่านเช็นรู้สึกประทับใจอย่างมาก

ส่วนจิ้งจอกสีเงินนั้นยังคงนั่งอยู่บนหัวของอสูรดวงดาวสมุทร

แต่แรงกดดันนั้นแทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง ดังนั้นมันก็ยังคงมีผลต่อ
จิ้งจอกสีเงินเช่นกัน แต่จิ้งจอกสีเงินนั้นไม่ได้ขยับเขยื้อนหรือแสดงท่าที
อะไรออกมาเลยราวกับว่ามันดูไม่เหนื่อยเลยสักนิด

อวีเมียวนั้นต้องการที่จะแก้แค้นหานเซ็น แต่ยิ่งเธอไปไกลมากเท่าไร มันก็ดูยากขึ้นเท่านั้น เธอรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้ครึ่งของสัตว์เลื้อยของหานเซ็นด้วยซ้ำ

เมื่อพวกเขาใกล้จะไปถึงจุดที่ 15 อวีเมียวก็เริ่มจะรู้สึกยากลำบากในการจะก้าวขาแต่ละก้าว แต่เธอก็ยังคงกัดฟันและมุ่งหน้าต่อไป

เมื่ออวีเมียวสัมผัสกับแสงที่อยู่ข้างหน้า ร่างกายของเธอก็เรืองแสงสีขาวออกมา และแกนยีนของเธอก็เพิ่มระดับขึ้น

อวีเมียวมีความสุขอย่างมาก เธอคิด 'เราควรจะขอบคุณหานเซ็นที่ทำให้เรามีแรงจูงใจจนมาได้ถึงขนาดนี้'

หานเซ็นหันไปมองอวีเมียว เขารู้ว่าตอนนี้แกนยีนของเธอพัฒนาเป็นระดับขั้นสุดยอดแล้ว เพราะก่อนหน้านี้แกนยีนของเธอเป็นระดับอัณมณี

ราชาสิงโตหยกน้อยรู้สึกผิดหวัง หลังจากที่เขาสัมผัสกับแสงในจุดที่ 15 ร่างกายของมันก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร ซึ่งตอนนี้ราชาสิงโตหยกน้อยก็รู้สึกว่ามันไม่สามารถก้าวต่อไปได้อีกแล้ว

‘ตอนนี้แกนยื่นของเราเป็นระดับขั้นสุดยอดแล้ว ดังนั้นพลังของเราก็น่าจะเอาชนะพวกเขาได้ ถึงเราจะเอาชนะหกวิถีไม่ได้ แต่เราก็ควรจะเดินไปได้ไกลมากกว่านี้” อวี๋เมี่ยวคิด

หลังจากที่จิ้งจอกสี่เงินและอสูรดวงดาวสมุทรผ่านแสงจุดที่ 15 มา แกนยื่นของพวกมันก็ยังไม่เพิ่มระดับขึ้นเช่นกัน

ตอนที่ 1546 ศักยภาพที่น่ากลัว

ราชาสิงโตหยกน้อยต้องการที่จะยอมแพ้ แต่เมื่อมันเห็นจิ้งจอกสีเงินและ
อสูรดวงดาวสมุทรยังคงเดินหน้าไปต่อ มันก็รู้สึกไม่อยากจะยอมแพ้

“มอนสเตอร์พวกนั้นไม่มีทางเหนือไปกว่าข้าได้หรอก” ราชาสิงโตหยกน้อย
ตัดสินใจและเดินหน้าต่อไป

เมื่อมันเดินมาได้ครึ่งทางก่อนที่จะถึงจุดต่อไป ลู่ร่างกายของราชาสิงโต
หยกน้อยก็เรืองแสงออกมา แกนยีนของมันเพิ่มระดับขึ้นอีกครั้ง และทำให้
มันได้รับแกนยีนขั้นสุดยอดมา

“ข้าแข็งแกร่งที่สุด!” ราชาสิงโตหยกน้อยตะโกนออกมาอย่างตื่นเต้น

‘หมอนี้มีพรสวรรค์จริงๆ แกนยีนถึงได้เพิ่มระดับ 3 ขั้นติดต่อกัน ไม่แปลก
ใจเลยที่มันเป็นถึงทายาทของมอนสเตอร์ที่แข็งแกร่ง’ หานเซ็นรู้สึกอิจฉา
เพราะแกนยีนประจำตัวของเขายังไม่มีวิวัฒนาการเลย

หลังจากที่ราชาสิงโตหยกน้อยกลายเป็นขั้นสุดยอด มันก็รู้สึกว่าแรงกดดัน
ในชั้นบรรยากาศเบาบางลงไปมาก การจะไปให้ถึงจุดที่ 15 นั้นไม่ใช่
ปัญหาสำหรับมันอีกต่อไป เพราะยังไ้ความแข็งแกร่งทางร่างกายของมัน
ก็พัฒนาขึ้น ราชาสิงโตหยกน้อยวิ่งไปหาห่านเซ็นและพูด

“ห่านเซ็น เจ้าสนใจจะแข่งกับข้าไหม? เพื่อจะดูว่าระหว่างพวกเรา ใครจะ
ไปได้ไกลกว่ากัน?”

“ถ้าแข่งกันแล้วฉันได้ประโยชน์อะไรล่ะ?” ห่านเซ็นถาม

“ถ้าเจ้าชนะ ข้าจะยอมรับเจ้าเป็นหัวหน้า และข้าก็จะยอมเชื่อฟังทุกอย่าง
ที่เจ้าพูด ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งแบบไหน” ราชาสิงโตหยกน้อยพูด

ถึงมันจะได้เห็นถึงพลังของห่านเซ็นก่อนหน้านี้แล้ว แต่มันรู้ว่าพลังนั้นมา
จากวิญญาณอสูร และราชาสิงโตหยกน้อยก็สามารถบอกได้ว่าความ
แข็งแกร่งจริงๆของห่านเซ็นนั้นเหนือกว่ามอนสเตอร์ที่มีแกนยืนระดับอัณ
ุมณีเพียงแค่เล็กน้อยเท่านั้น

ภายในอุโมงค์แสงแห่งเทพเจ้านี้ พลังพิเศษที่หวนคืนมีนั้นจะไร้ประโยชน์ เขาจำเป็นต้องใช้ความแข็งแกร่งทางร่างกายเพียงอย่างเดียวในการต่อสู้กับแรงกดดันในชั้นบรรยากาศ และนั่นก็คือเหตุผลที่ราชาสิงโตหยกน้อยรู้สึกมั่นใจ

“ถ้าอย่างนั้นก็ตกลง” หวนคืนยิ้ม

“อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจไป ถ้าเจ้าแพ้ละก็ ข้าก็จะกลายเป็นหัวหน้าของเจ้าแทน และเจ้าก็ต้องทำทุกอย่างเพื่อข้า” ราชาสิงโตหยกน้อยรีบพูดขึ้นมา

“ตกลง” หวนคืนพยักหน้า

จนถึงตอนนี้อวีเมียวยังไม่พูดอะไรออกมาสักคำ ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นกลายเป็นระดับขั้นสุดยอดแล้ว ทำให้เธอเริ่มไม่ค่อยจะแน่ใจในตัวเอง เธอเชื่อว่าในตอนนี้อาจารย์สิงโตหยกน้อยนั้นอาจจะแข็งแกร่งกว่าเธอแล้ว

มนุษย์นั้นแตกต่างจากมอนสเตอร์และสปีริต และถ้าแกนยืนประจำตัวของพวกเขาเพิ่มระดับขึ้น ระดับความแข็งแกร่งทางร่างกายของเขาก็จะยังคงเท่าเดิม มันไม่ได้เพิ่มไปตามแกนยืน

แต่ที่อวี๋เมี่ยวยังไม่ตัดสินใจจะต่อสู้กับหานเซิน หลังจากที่เกนยีนพัฒนาเป็นระดับขั้นสุดยอด นั่นก็เป็นเพราะว่าเธอยังคงเกรงกลัวเกนยีนและวิญญาณอสูรที่เรามี

แต่ความประหลาดใจของอวี๋เมี่ยวไม่ได้มาจากหานเซินคนเดียว เป้าเอ้อจิ้งจอกสี่เงินและอสูรดวงดาวสมุทรต่างก็สามารถผ่านจุดที่ 16 ไปได้

พวกมันมีเพียงแค่เกนยีนระดับอัญมณีเท่านั้น มันจึงเป็นอะไรที่น่าตกใจอย่างมาก เพราะเธอไม่เคยได้ยินมาก่อนเลยว่ามोनสเตอร์ที่มีเกนยีนระดับอัญมณีสามารถมาได้ไกลถึงขนาดนี้

“มอนสเตอร์พวกนั้นเป็นตัวอะไรกันแน่? พ่อแม่ของมันเป็นใคร ถึงได้ทำให้พวกมันแข็งแกร่งถึงขนาดนี้? พวกมันเป็นมอนสเตอร์ที่มีเกนยีนระดับขั้นสุดยอดอย่างนั้นหรือ? แต่ถ้าเป็นแบบนี้ พวกมันจะเข้ามาในโบราณสถานของเทพเจ้าได้อย่างไร” อวี๋เมี่ยวตกอยู่ในความซ็อก

ทั้งราชาสิงโตหยกน้อยและอวี๋เมี่ยวต่างก็รู้สึกเหมือนกัน มอนสเตอร์ที่ทรงพลังนั้นจะสามารถผ่านแสงจุดที่ 16 ไปได้ขณะที่มีร่างกายระดับอัญ

มณี แต่มอนสเตอร์แบบนี้เป็นอะไรที่หาได้ยากมากๆ และมีเพียงแค่หนึ่งในล้านเท่านั้น พวกเขาทั้งคู่จึงสงสัยว่าทำไมห่านเซ็นถึงได้มีมอนสเตอร์แบบนี้อยู่หลายตัวนัก

ขณะที่อวีเมียวและราชาสิงโตหยกน้อยตกอยู่ในอาการช็อค ร่างกายของอสูรดวงดาวสมุทรก็เริ่มเรืองแสงออกมา ซึ่งมันเป็นอะไรที่สวยงามอย่างมาก

“อสูรกาเล็กซีเพิ่มระดับขึ้นแล้วอย่างนั้นหรือ?” ห่านเซ็นดีใจกับเรื่องนี้อย่างมาก มันเป็นมอนสเตอร์ที่มีแกนยื่นขึ้นสุดยอดตัวแรกของเขาในก๊อตแซงซ์วีเขต 4

ตอนนี้อวีเมียวสามารถยืนยันได้แล้วว่าอสูรดวงดาวสมุทรมีเพียงแค่แกนยื่นระดับอัญมณีเท่านั้น แต่มันก็ทำให้เธอรู้สึกตกใจยิ่งกว่าเดิม

มอนสเตอร์ที่มีแกนยื่นระดับอัญมณี แต่สามารถมาได้ถึงแสงจุดที่ 16 นั้นหมายความว่ามันเป็นที่สุดของที่สุดในบรรดาเหล่ามอนสเตอร์ ถ้าไม่มีเรื่องร้ายอะไรเกิดขึ้น วันหนึ่งมันก็จะกลายเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด

เบอร์เซิร์กอย่างไม่ต้องสงสัย และมันก็จะกลายเป็นหนึ่งในมอนสเตอร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในก๊อตแซงซ์วีเขต 4

แม้แต่หกวิถีเองก็ยังประหลาดใจกับเรื่องนี้ หลังจากที่เขาจ้องมองมันอยู่นาน เขาก็พูดออกมา “ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4 มีตำนานที่พูดถึงการมีอยู่ของราชามังกรดวงดาวสมุทร พลังของมันไร้เทียมทาน ข้าสงสัยว่านี่จะใช่ทายาทของมันหรือเปล่า?”

ห่านเซ็นสายหัวและพูด “ไม่ใช่ มันเป็นแค่ทายาทของมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ตัวหนึ่งเท่านั้น”

ห่านเซ็นไม่รู้ว่าอสูรดวงดาวสมุทรเป็นทายาทของราชามังกรดวงดาวสมุทรจริงๆหรือเปล่า แต่ถึงจะเป็นจริง เขาก็ไม่คิดจะยอมรับ เพราะถ้าราชามังกรดวงดาวสมุทรมีความเกี่ยวข้องกับอสูรดวงดาวสมุทรจริงๆ ศัตรูทั้งหมดของราชามังกรดวงดาวสมุทรก็อาจจะมุ่งเป้ามาที่อสูรดวงดาวสมุทรแทน

แต่ถ้าอสูรดวงดาวสมุทรเป็นทายาทของมันจริงๆ มันก็จะสามารถอธิบายได้ว่าทำไมมันถึงได้แข็งแกร่งนัก ในตำนานบอกเอาไว้ว่าราชามังกร

ดวงดาวสมุทรได้วิวัฒนาการไปเป็นพระเจ้า ซึ่งนั่นก็จะหมายความว่าอสูร
ดวงดาวสมุทรเป็นทายาทของพระเจ้า

ทุกคนเดินหน้าต่อไป และเมื่อพวกเขาใกล้จะถึงแสงจุดที่ 17 จิ้งจอกสีเงิน
ก็ดูเหนื่อยล้าอย่างมาก ร่างกายของมันสั่นไปทั้งตัว ขณะที่มันพยายามจะ
เอาชนะต่อแรงกดดันในชั้นบรรยากาศ

ห่านเช็นเองก็เริ่มจะรู้สึกได้ถึงแรงกดดันของแสงแล้ว แต่มันไม่ได้แหย่อย่าง
ที่เขาคาดคิดเอาไว้

‘แปลกจริงๆ ระดับความแข็งแกร่งของเราเหนือกว่ามอนสเตอร์ระดับอัณ
มณีเพียงแค่นิดเดียวเท่านั้น แต่ทำไมเราถึงไม่รู้สึกกดดันอะไรเลย?’ ห่าน
เช็นคิดว่ามันแปลกๆ เขาแทบจะไม่รู้สึกถึงแรงกดดันเลยสักนิด ทั้งๆที่
ตอนนี้เกือบจะไปถึงจุดที่ 17 แล้ว

เมื่อพวกเขากำลังจะเดินเข้าไปในแสงจุดที่ 17 จิ้งจอกสีเงินก็ยืนขึ้นบน
หลังของอสูรดวงดาวสมุทร ขนของมันตั้งตรงและกระดูกของมันก็ส่งเสียง
ออกมาราวกับจะแตก เห็นได้ชัดว่ามันกำลังต่อสู้กับพลังบางอย่างอยู่

ห่านเชื่'นคิดว่าจิ้งจอกสีเงินอาจจะไม่ไหวจริงๆ แต่อสูรดวงดาวสมุทรก็ช่วย
พามันเดินเข้าในแสงจุดที่ 17 โชคร้ายที่แกนยีนของมันไม่ได้เพิ่มระดับขึ้น

เมื่อเดินผ่านแสงจุดที่ 17 ไปได้แค่ครึ่งทาง จิ้งจอกสีเงินก็ไม่สามารถไปได้
ต่ออีก มันกระโดดลงมาจากหลังของอสูรดวงดาวสมุทรและหยุดอยู่ตรง
นั้น

ดูเหมือนว่าจิ้งจอกสีเงินจะไปได้ไกลสุดแค่นี้

‘จิ้งจอกสีเงินไม่ควรอ่อนแอไปกว่าอสูรดวงดาวสมุทร แต่ทำไมแกนยีนของ
มันถึงไม่เพิ่มระดับขึ้นเลยล่ะ?’ ห่านเชื่'นสงสัย

ตอนที่ 1547 ผ่านได้แบบง่าย ๆ

ในตอนนี้มีแค่อวี๋เมี่ยว ราชาสিংโตหยกน้อย อสูรดวงดาวสมุทร หานเซิน และหกวิถีเท่านั้นที่จะยังคงเดินหน้าต่อไปในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า

เป่าเอ๋อยังคงอยู่ในอ้อมแขนของหานเซิน ซึ่งในตอนนี้นานเซินแนะนำเธอ กับคนอื่นๆ นั้น เขาก็มักจะพูดว่าเธอเป็นวิญญาณอสुरสัตว์เลี้ยว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้แปลกใจอะไรที่เธอสามารถทนรับแรงกดดันภายในอุโมงค์ได้

สำหรับคนอื่นๆ แล้ว พวกเขาเข้าใจว่าเป่าเอ๋อสามารถติดตามหานเซินไป ได้อย่างอิสระ และถ้าหานเซินสามารถไปจนสุดทางได้ เธอก็จะไปได้ เช่นเดียวกัน แน่นอนว่าตัวหานเซินเองรู้ดีว่าเป่าเอ๋อนั้นไม่ใช่วิญญาณอสुर

หลังจากผ่านแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 17 ไป แม้แต่อวี๋เมี่ยวและราชาสিংโตหยกน้อยที่มีแกนยืนชั้นสุดยอดก็ยังคงตกอยู่ภายใต้แรงกดดันที่รุนแรง

อวี๋เมี่ยวและราชาสিংโตหยกน้อยหันมามองหานเซิน และพวกเขาก็ต้อง ประหลาดใจที่เห็นว่าหานเซินยังคงดูสบายๆ อยู่ พวกเขาสงสัยว่าความ

แข็งแกร่งจริงๆของห่านขึ้นไปถึงระดับชั้นสุดยอดแล้วหรือเปล่า
ไม่อย่างนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถหาเหตุผลอื่นมาอธิบายได้ว่าทำไมห่าน
ขึ้นถึงมาได้ไกลขนาดนี้

สีหน้าของหกวิธี่เริ่มดูมืดมนขึ้นมานิดหนึ่ง เขาเองก็รู้สึกได้ถึงแรงกดดันใน
ชั้นบรรยากาศเช่นกัน แต่สีหน้าของห่านขึ้นยังคงผ่อนคลายราวกับว่าแรง
กดดันนี้ไม่มีผลอะไรกับเขา

พวกเขาอยู่ห่างไปจากจุดที่ 18 ไปอีก 100 เมตร ในตอนนี้ร่างกายของอวี
เมียวและราชาสิงโตหยกน้อยเริ่มสั่นไปทั้งตัว และแต่ละก้าวของพวกเขาก็
เป็นไปอย่างยากลำบาก

พวกเขาคิดว่าห่านขึ้นคงจะไม่หยุดในเร็วๆนี้แน่ ดังนั้นพวกเขาก็กัดฟัน
และมุ่งหน้าต่อไป แต่พวกเขาเดินไปอย่างเชื่องช้าราวกับว่าพวกเขานั้น
ลากภูเขาทันทีอยู่ด้านหลัง

ในที่สุดกระดูกของพวกเขาก็เริ่มส่งเสียงออกมา ราชาสิงโตหยกน้อย
คำรามออกมา มันต้องการที่จะเดินหน้าต่อไป แต่ร่างกายของมันไม่อนุญาต
ให้ทำแบบนั้น

อวี๋เมี่ยวเองก็ตกอยู่ในสภาพที่ไม่ต่างกัน เมื่อเห็นว่าหกวิถีและหานเฉินไปถึงแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 18 เท้าของเธอก็หยุดอยู่กับที่ราวกับว่าพวกมันถูกปักลงไปในพื้น

‘แกนยีนของข้าก็กลายเป็นชั้นสุดยอดเรียบร้อยแล้ว แต่ทำไมถึงได้มีความแตกต่างระหว่างพวกเรามากขนาดนี้?’ อวี๋เมี่ยวรู้สึกแยะ

เธอบังคับให้ขาข้างหนึ่งก้าวออกไปได้เล็กน้อย แต่ตอนเหยียบลงกับพื้นนั้น มันก็มีเสียงของอะไรบางอย่างแตกหักดังขึ้นมา ขาอีกข้างของเธอไม่สามารถทนรับน้ำหนักได้ไหว และสุดท้ายมันก็หักลงในที่สุด

ปัง!

อวี๋เมี่ยวล้มลงกับพื้น ขณะที่มองไปทางหานเฉินและหกวิถีที่ยังคงเดินหน้าต่อไป เธอไม่สามารถลุกขึ้นและไล่ตามพวกเขาไปได้อย่างที่ต้องการ

ราชาสิงโตหยกน้อยส่งเสียงคำรามออกมา มันสามารถขยับตัวไปข้างหน้าได้อีกนิดหน่อย แต่เมื่อมันอยู่ห่างจากจุดที่ 18 ไป 4 เมตร ตัวของมันก็สั่นอย่างรุนแรงจนไม่สามารถก้าวต่อไปได้อีก

เมื่อห่านเหินและหกวิธี่เข้าไปในจุดที่ 18 ดาบหกวิธี่นั้นก็ส่องแสงออกมา แขนงยื่นของเขากลายเป็นระดับขั้นสุดยอดแล้วในตอนนี

แต่การที่แขนงยื่นของหกวิธี่กลายเป็นระดับขั้นสุดยอดนั้นไม่ได้มีความหมายอะไรมากนัก เพราะมันไม่ได้มีผลอะไรต่อความแข็งแกร่งทางร่างกายของเขา

“บ้าเอ๊ย! ข้าแพ้หรือเนี่ย หมอนั้นแข็งแกร่งเกินไปจริงๆ เขาทำอย่างนั้นได้ยังไงกัน?”

ราชาสิงโตหยกน้อยล้มลงกับพื้น ขณะที่มองดูห่านเหินและหกวิธี่เข้าไปในจุดที่ 18

แต่ราชาสิงโตหยกน้อยนั้นรู้ในสิ่งที่คนอื่นๆไม่รู้ ตอนเริ่มต้นแขนงยื่นประจำตัวของห่านเหินนั้นอยู่ในระดับเดียวกับของมัน แต่แขนงยื่นของมัน

เพิ่มระดับขึ้น 3 ครั้งแล้ว ในขณะที่ของห่านเขินยังไม่เพิ่มระดับขึ้นเลยสักครั้ง

ถ้าแกนยีนของเขาเป็นเพียงระดับเงินและความแข็งแกร่งทางร่างกายยังไม่ถึงระดับขั้นสุดยอด มันก็ยากที่จะเข้าใจได้ว่าเขาสามารถมาไกลถึงขนาดนี้ได้ยังไง

“ไม่ว่ามนุษย์คนนั้นจะมีร่างกายที่พิเศษแค่ไหน มันก็ไม่มีทางที่เขาจะเอาชนะจักรพรรดิหกวิธิไปได้” อวี๋เมี่ยวยังคงอยู่ที่เดิม ขณะที่มองดูทั้งคู่เดินหน้าต่อไป

เธอไม่ต้องการให้ห่านเขินไปได้ไกลกว่านี้ แต่เธอไม่รู้รู้สึกรังเกียจอะไรที่หกวิธิจะทำได้ดีกว่าเธอ เพราะยังไงซะห่านเขินก็เป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง แค่ความจริงที่ว่าห่านเขินสามารถเดินไปได้ไกลกว่าเธอ มันก็เป็นอะไรที่เธอยากจะยอมรับได้แล้ว

“หกวิธิเริ่มดูจะไม่ไหวแล้ว แต่ห่านเขินยังคงดูสบายดีเหมือนเดิม ข้าคิดว่าสุดท้ายแล้วเขาจะไปได้ไกลกว่าหกวิธิ” ราชาสึงโตหยกน้อยพูด

ราชาสิงโตหยกน้อยหวังจะให้ห่านเซ็นไปได้ไกลกว่าหกวิถี่ เนื่องจากมัน
พ่ายแพ้ให้กับห่านเซ็น ดังนั้นมันจะรู้สึกดีขึ้นมากถ้าห่านเซ็นสามารถ
เอาชนะคนอย่างหกวิถี่ได้

ถ้าแม้แต่จักรพรรดิหกวิถี่ยังพ่ายแพ้ การที่ราชาสิงโตหยกน้อยแพ้ให้กับ
ห่านเซ็นนั้นก็ไม่ว่าเป็นอะไรที่น่าอัปอาย

เนื่องจากมันพ่ายแพ้ มันจึงต้องทำตามข้อตกลงที่ให้เอาไว้โดยการยอมรับ
ห่านเซ็นเป็นหัวหน้า อย่างน้อยๆมันก็ได้เป็นลูกน้องของยอดฝีมือระดับสุด
ยอด

มอนสเตอร์มักจะเชื่อฟังคนที่แข็งแกร่งกว่า และนั่นก็รวมถึงราชาสิงโต
หยกน้อยด้วย

หกวิถี่รู้สึกได้ถึงแรงกดดันจากแสงแห่งพระเจ้า และเขาก็เริ่มจะมีเหงื่อ
ท่วมตัว

เขาหันไปมองห่านเซ็น และเขาก็ต้องช็อคกับสิ่งที่เห็น ห่านเซ็นนั้นยังคงดู
ผ่อนคลายเหมือนกับตอนแรก

‘เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้ยังไง? ระดับความแข็งแกร่งของเขายังไม่ถึงขั้นสุด ยอด แต่ทำไมเขากลับเดินมาจนถึงตรงนี้ได้อย่างง่ายดาย?’ จักรพรรดิหกวิธีขมวดคิ้วและไม่สามารถคิดหาคำตอบได้

มันมียอดฝีมือมากมายที่เข้ามาในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า แต่ละคนนั้นต่างก็มีธาตุที่แตกต่างกันออกไป เกนยีนของพวกเขาพัฒนาเป็นระดับขั้นสุดยอด ขณะที่เข้ามาข้างในนี้ แต่แล้วพลังที่พวกเขาได้รับมาก็ยังไม่มากพอที่จะทนต่อแรงกดดันภายในอุโมงค์ได้

แม้แต่หกวิธีเองก็ไม่เชื่อว่าหานเซินจะแข็งแกร่งจนต้านทานแรงกดดันของแสงแห่งพระเจ้าได้ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่สามารถคิดหาเหตุผลได้ว่าทำไมหานเซินถึงเดินไปข้างหน้าได้อย่างอิสระ

‘ข้าคิดไม่ผิดจริงๆ! เขาเป็นคู่ต่อสู้ที่พิเศษ ข้าจะรอคอยวันที่การต่อสู้ของพวกเราจะมาถึง เมื่อเขาถึงขั้นสุดยอดเมื่อไหร่ ข้าจะขอทดสอบว่าจริงๆ แล้วเขาแข็งแกร่งถึงขนาดไหนกันแน่’ ดวงตาของจักรพรรดิหกวิธีลุกเป็นไฟ

ห่านเซ็นไม่ได้หันกลับไปมองหกวิถี แรงกดดันภายในอุโมงค์เป็นสิ่งที่เขาสามารถเมินเฉยได้ แต่ขณะที่เขาค่อยๆเข้าไปใกล้ปลายทาง เขาก็รู้สึกว่ามีบางสิ่งอยู่ข้างหน้า เขาสัมผัสได้ว่ามีอะไรบางอย่างกำลังเรียกให้เขาเข้าไปใกล้ๆ

‘มันมีเหตุผลพิเศษที่ทำไมเราไม่ได้รับแรงกดดันจากแสงแห่งพระเจ้าอย่างนั้นหรือ? แล้วมันมีอะไรอยู่ที่ปลายอุโมงค์กันแน่?’

ห่านเซ็นรู้สึกสับสนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เขาก็ต้องการจะเห็นว่าจริงๆ แล้วมีอะไรรอเขาอยู่ที่ปลายทาง

ห่านเซ็นเร่งฝีเท้าของตัวเองขึ้น เพื่อจะหาความจริงว่าอะไรกันแน่ที่รอคอยอยู่ที่ปลายอุโมงค์

ตอนที่ 1548 ความมืดมืดที่แสนไกล

ห่านเซินเร่งฝีเท้าของตัวเองขึ้น และเนื่องจากในตอนนี้นกวิถีดิ่งช้าลงไป
มากทำให้ระยะห่างระหว่างพวกเขาทั้ง 2 เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

นกวิถีมวดคิ้ว แต่เขาก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เขายังคงเดินหน้าต่อไปใน
ความเร็วที่เท่าเดิม

แต่เมื่ออวี๋เมี่ยวและราชาสิงโตหยกน้อยเห็นระยะห่างระหว่างทั้ง 2 พวก
เขาก็ต้องซ็อก มันไม่ใช่แค่ห่านเซินสามารถเดินเคียงคู่ไปกับนกวิถีดิ่งได้ แต่
เขายังสามารถเร่งฝีเท้าขึ้นเพื่อนำหน้าไปอีกด้วย

พวกเขาไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน การที่ได้เห็นใครบางคนไปถึงแสง
แห่งพระเจ้าจุดที่ 18 ได้นั้นก็เป็นอะไรที่หาได้ยากมากแล้ว มันจึงทำให้
พวกเขาซ็อกอย่างมาก เมื่อเห็นว่าห่านเซินเร่งฝีเท้าเพิ่มขึ้นอีก หลังจากที่ได้
เดินผ่านมันไป

พวกเขาขยี้ตาตัวเองเพื่อความแน่ใจ แต่ห่านเซินก็เร่งฝีเท้าขึ้นจริงๆ
ในตอนนี้นะกำลังวิ่งเหยาะๆเข้าไปใกล้จุดที่ 19 ขึ้นเรื่อยๆ

อวีเมียวและราชาสิงโตหยกน้อยซื่อคเกินกว่าที่จะพูดอะไรออกมาได้ พวกเขาไม่เคยนึกฝันมาก่อนเลยว่าจะได้เห็นใครบางคนวิ่งเหาะๆไปยังแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 19 แบบนั้น

“ไม่แปลกใจเลยที่เขาเอาชนะเราได้ เขาพิเศษจริงๆ!”

ราชาสิงโตหยกน้อยไม่ได้รู้สึกเสียใจที่แพ้เดิมพัน บอกตามตรงมันดีใจด้วยซ้ำไป

อวีเมียวไม่ได้พูดอะไรออกมา ริมฝีปากของเธอสั่น ขณะที่มองเห็นเส้นกำลังวิ่งเหาะๆอยู่ในระยะที่ไกลออกไป

“เรื่องแบบนี้เป็นไปได้ยังไงกัน... เขาเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง แค่มนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น!” อวีเมียวมีสีหน้าที่ضبซ้อน

ไม่นานหลังจากนั้นห่านเช็นก็เข้าไปในแสงจุดที่ 19 ได้สำเร็จ และเขาก็วิ่งด้วยความเร็วที่มากขึ้นเรื่อยๆราวกับเป็นเด็กที่กำลังวิ่งกลับบ้านหลังจากเลิกเรียน

หกวิธียังคงค่อยๆเดินไปข้างหน้าอย่างช้าๆ แต่ละก้าวของเขาเป็นไปอย่าง ยากลำบาก แต่ถึงจะอย่างนั้นเขาก็สามารถไปถึงแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 19 จนได้

สีหน้าของหกวิธินั้นดูมึ่น้อย่างมาก เขายังคงเดินหน้าต่อไปด้วยความเร็วเท่าเดิม และถึงแม้ชุดของเขาจะชุ่มไปด้วยเหงื่อ แต่พวกมันก็ไม่สามารถหยุดเขาเอาไว้ได้

ตอนนี้หกวิธีเป็นเหมือนกับดาบเล่มหนึ่ง ดาบที่ไร้ซึ่งความหวาดกลัว ไม่ว่า เบื้องหน้าจะมีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรรออยู่ มันก็ไม่มีอะไรที่จะทำให้เขาล้มเลิกความพยายามที่จะไปต่อได้

แต่เมื่อหกวิธีเข้าไปในแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 19 ได้ หานเซ็นก็หายเข้าไปที่ ปลายทางของอุโมงค์เรียบร้อยแล้ว

ภายในอุโมงค์นั้นมีแสงแห่งพระเจ้าอยู่ทั้งหมด 19 จุดที่คอยสอดส่อง ความสว่างไปทั่วทั้งอุโมงค์ แต่น่าแปลกที่ปลายสุดของอุโมงค์นั้นมีมืดมิด

ไม่มีใครรู้ว่ามီးอะไรซ่อนอยู่เบื้องหลังความมืดมิดนั้นเพราะไม่เคยมีใครเข้าไปข้างในมาก่อน

ตอนนี้เมื่อเห็นห่านเซ็นเข้าไปข้างในได้อย่างง่ายดาย มันก็ทำให้ดวงตาของหกวิธีส่องประกายออกมาด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า

“เขาไปถึงปลายทางของอุโมงค์ได้จริงๆหรอเนี่ย” อวี๋เมื่ยคิดว่าเรื่องแบบนี้อาจจะเกิดขึ้น แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ยังซ็อกที่เห็นว่าห่านเซ็นไปถึงปลายทางอุโมงค์ได้สำเร็จ

เธอไม่รู้ว่าโบราณสถานของพระเจ้านี่อยู่มานานแค่ไหนแล้ว และมันมีสิ่งมีชีวิตมากมายแค่ไหนที่กลายเป็นชั้นสุดยอดในที่แห่งนี้ มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดและสปีริตทั้งหลายที่ออกไปจากที่แห่งนี้ไปจะกลายเป็นหัวหน้าของทีไหนดสักแห่งในก๊อตแซงซัวร์ บางคนก็กลายเป็นจักรพรรดิหรือมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กก็มี

แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่เคยมีใครไปถึงปลายอุโมงค์มาก่อน แสงจุดที่ 19 คือจุดไกลสุดที่ถึงเทพเคยไปถึง

ห่านเซ็นเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง แต่เขากลับไปถึงที่ปลายสุดของอุโมงค์
นอกจากนั้นแล้วเขายังดูไม่ลำบากเลยสักนิด เขาสามารถวิ่งไปข้างหน้าได้
อย่างอิสระ ถ้าอวีเมียวไม่ได้มาเห็นด้วยตาตัวเอง เธอก็ไม่มีทางจะเชื่อ
เรื่องแบบนี้อย่างแน่นอน

“เขาเป็นคนแบบไหนกันแน่? มนุษย์ทำได้สำเร็จจริงๆหรอเนี่ย?” อวีเมียว
รู้สึกสับสนไปหมด

“ไม่แปลกใจเลยที่เขาเป็นหัวหน้าของเรา หัวหน้าแข็งแกร่งจริงๆ แข็งแกร่ง
เกินไปแล้ว”

ดวงตาของราชาสิงโตหยกน้อยเบิกกว้าง มันไม่ได้คิดว่าการที่มีห่านเซ็น
เป็นหัวหน้านั้นเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์อีกต่อไป

ตอนนี้มันพยายามนึกถึงผลประโยชน์ที่อาจจะได้รับ หลังจากทำงานรับใช้
ห่านเซ็น

หกวิถีนั้ันเหมือนกับดาบที่ไร้เทียมทาน เขาค่อยๆเดินเข้าไปใกล้ปลาย
อุโมงค์เรื่อยๆ แต่ละก้าวของเขานั้นแน่นำรากับว่าไม่มีอะไรในจักรวาล
ที่จะหยุดเขาได้

1 ก้าว 2 ก้าว 3 ก้าว หกวิถึเข้าใกล้เส้นชัยขึ้นเรื่อยๆ เขาใกล้จะถึงความมืด
มืดที่ปลายสุดของอุโมงค์ และนั่นก็คือทั้งหมดที่เขาสามารถมองเห็นได้
ในตอนนี้

เมื่อราชาสิงโตหยกน้อยและอวีเมียวสงบสติลงได้ พวกเขาก็หันกลับไป
มองที่หกวิถึ พวกเขาคัดองการจะเห็นว่าหกวิถึจะไปถึงปลายอุโมงค์แสง
แห่งพระเจ้าได้เช่นกันหรือเปล่า

หกวิถึค่อยๆเข้าไปใกล้ความมืดมิดข้างหน้า แต่การก้าวเดินแต่ละก้าวของ
เขานั้นช้าลงเรื่อยๆ เนื่องจากแรงกดดันที่เพิ่มมากขึ้น

พลังของแสงแห่งพระเจ้านั้นไม่ใช่สิ่งที่หกวิถึจะสามารถต้านทานได้ ตอนนี้
น้ำหนักเริ่มที่จะสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ

ใครจะรู้ว่าพื้นของอุโมงค์นั้นถูกแสงแห่งพระเจ้าส่องลงมาเป็นเวลา
ยาวนานแค่ไหนแล้ว แต่ตอนนี้ภายใต้เท้าของหกวิธีก็น่าจะมีรอยร้าวให้
เห็น

ทุกก้าวของหกวิธินั้นได้ทิ้งรอยเท้าของเขาเอาไว้บนพื้นหินด้านล่าง

ตอนนี้หกวิธิดำเนินห่างออกไปจากแสงแห่งพระเจ้าจุดที่ 19 กว่า 100 เมตร
แล้ว ซึ่งนอกจากห่านเซ็น มันก็ไม่เคยมีใครมาได้ไกลขนาดนี้มาก่อน แต่
หกวิธิต้องการมากกว่านั้น เขาต้องการจะไปให้ถึงความมืดมิดข้างหน้า
เช่นเดียวกับห่านเซ็น

ราชาสิงโตหยกน้อยและอวีเมียวต่างก็จ้องมองหกวิธิตาไม่กระพริบ ถึงแม้
จะไม่ใช่พวกเขาที่เดินอยู่ตรงนั้น แต่พวกเขาก็รู้สึกตื่นเต้นที่ได้เห็น

1 ก้าว 2 ก้าว 3 ก้าว ร่างกายของหกวิธิดำเนินกับว่าคมมากขึ้นเรื่อยๆ ตอนนี้
เขาไม่ให้ความรู้สึกว่าเป็นคนๆหนึ่งอีกต่อไปแล้ว เขาให้ความรู้สึกราวกับ
ว่าตัวเองเป็นดาบที่เดินได้

“เกือบจะถึงแล้ว อีกแค่ 10 เมตรเท่านั้น” อวี๋เมี่ยวกำหมัดของเธอด้วยความคาดหวัง

เลือดภายในร่างกายของหกวิถิเริ่มจะไหลออกมาจากผิวหนัง ทำให้เขาดูเหมือนกับดาบสีแดง

“อดทนไว้ อีกแค่ไม่กี่ก้าวเท่านั้น” อวี๋เมี่ยวต้องการให้หกวิถิไปถึงปลายอุโมงค์เช่นเดียวกัน เพราะนั่นจะทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น

ร่างกายของหกวิถิถูกข้อมเป็นสีแดงทั้งตัว เขาก้าวไปอย่างช้ามาก ๆ แต่ในที่สุดเขาก็ไปยืนอยู่ต่อหน้าความมืดมิดจนได้

แสงสว่างและความมืดมิดแบ่งแยกทั้ง 2 โลกเอาไว้ หกวิถิยืนอยู่ตรงหน้ากำแพงสีดำที่กั้นระหว่างทั้ง 2 โลก เขาไม่สามารถมองเห็นอะไรที่อยู่ในความมืดมิดนั้นได้ เขายังต้องก้าวไปอีกหนึ่งก้าวเพื่อจะเข้าไปข้างใน

แต่หกวิถิแค่ยืนอยู่ตรงนั้น เขาไม่สามารถก้าวขาออกไปได้...

“เข้าไปข้างในให้ได้!” อวี๋เมี่ยวตะโกนออกมาจากใจจริงของเธอ

ภายในจิตใจของหกวิถีนั้กำลังร้องตะโกนอยู่เช่นกัน แต่ถ้าเขาก้าวไปอีก
หนึ่งก้าวเพื่อจะเข้าไปในความมืดมนนั้น เขากลัวว่าร่างกายของตัวเองจะ
แตกสลาย

แสงแห่งพระเจ้านั้กดดันทั้งร่างกายของเขาเอาไว้ และไม่ว่าเขาจะออก
แรงมากแค่ไหน ขาของเขาก็ยังคงปักอยู่บนพื้น เขาไม่สามารถเดินหน้า
ต่อไปได้

หกวิถียากจะรู้ให้ได้ว่าภายในความมืดมนนั้นมีอะไรอยู่ แต่เขาไม่
สามารถขยับร่างกายของตัวเองได้

เขาอยู่ห่างออกไปเพียงแค่นี้อก้าว แต่ความมืดมนนั้นดูเหมือนกับอยู่ไกล
แสนไกล

ตอนที่ 1549 ห้อง

ในตอนที่ยานเซ็นก้าวเข้ามาจากอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า บริเวณแห่งนี้ดูมืดมิดอย่างมาก แต่เมื่อเขาผ่านความมืดมิดนั้นเข้ามา มันก็ไม่ต่างอะไรจากม่านบางๆที่บดบังการมองเห็นเท่านั้น

ก่อนจะเข้ามาหานินเซ็นก็ได้เตรียมตัวต่อสู้อยู่แล้ว แต่เขากลับพบว่าตัวเองอึ้งและพูดไม่ออกแทน เพราะที่รอเขาอยู่หลังความมืดมิดนั้นก็คือห้องๆหนึ่งที่ดูเหมือนกับห้องรับรองทั่วไป

มันมีโต๊ะ เก้าอี้ ถ้วยชาและม้านั่งที่ทำมาจากคริสตัลที่หานเซ็นคุ้นเคย พวกมันดูเหมือนกับสิ่งที่หานเซ็นเคยเห็นภายในห้องควบคุมหลัก แอมโต๊ะ และเก้าอี้มีการออกแบบที่เหมือนกันด้วย

‘ทำไมถึงได้มีห้องของคริสตัลไลเซอร์อยู่ในอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้าได้?’
สมองของหานเซ็นเต็มไปด้วยเครื่องหมายคำถาม

เทคโนโลยีของคริสตัลไลเซอร์ไม่ควรจะมาอยู่ภายในก๊อตแข่งชั่วคราว เพราะ
ยังไหงะหานเซ็นก็ไม่สามารถใช้ดวงของเขาในก๊อตแข่งชั่วคราวได้ ดังนั้น
เทคโนโลยีอื่นๆของพวกเขาก็น่าจะใช้ได้เช่นกัน

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ห้องที่ดูเหมือนกับของคริสตัลไลเซอร์นี้ก็มาอยู่
ตรงหน้าของเขา

‘มันเป็นแค่ห้องๆหนึ่ง บางทีใครบางคนอาจจะเคลื่อนย้ายมันมาที่นี่ แต่
ที่นี่คือปลายสุดของอุโมงค์แสงแห่งพระเจ้า ใครกันที่มีความสามารถ
พอจะเคลื่อนย้ายทั้งห้องของคริสตัลไลเซอร์มาที่นี่ได้?’ หานเซ็นมองไป
รอบๆเพื่อจะหาคำตอบ

แต่หลังจากที่มองดูรอบๆห้องอยู่หลายครั้งเขาก็ยังไม่ได้รับคำตอบ

รอบๆตัวของเขาดูเหมือนจะเป็นแค่วัตถุธรรมดาๆ หานเซ็นลองนั่งบนเก้าอี้
ดู และเขาก็สามารถยืนยันได้ว่ามันเหมือนกับสิ่งที่เขาพบในห้องควบคุม
หลัก แม้มันจะดูแข็งเหมือนกับคริสตัล แต่จริงๆแล้วมันทั้งอ่อนและนุ่มนวล

ตอนนี้ห่านเช็นคิดว่ามันเป็นอะไรที่น่าเสียดายอย่างมากที่ดวงของเขาไม่สามารถนำมาใช้ในก๊อตแชนจ์ชีวิตได้ ไม่อย่างนั้นเขาก็จะได้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับห้องนี้กับมัน

หลังจากนั้นสายตาของห่านเช็นก็จับจ้องไปที่บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ทางด้านซ้ายของห้อง มันมีลึนชักที่ทำมาจากคริสตัลสีดำตั้งอยู่กับกำแพง ห่านเช็นเดินเข้าไปและพยายามจะดึงลึนชักออกมา

แต่เขาไม่สามารถจะดึงให้มันเปิดออกได้ เขาลองพยายามอีกครั้ง แต่ก็พบว่ามันถูกล็อคเอาไว้

ห่านเช็นตัดสินใจนำดาบไทอาออกมาและฟันใส่ลึนชัก แต่การโจมตีของเขาไม่ได้ทิ้งร่องรอยอะไรไว้ที่ผิวของมันเลย

สีหน้าของห่านเช็นเปลี่ยนไป เขาใช้พลังทั้งหมดฟันใส่ลึนชักอีกครั้ง แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ไม่สามารถจะทิ้งร่องรอยอะไรเอาไว้ได้เลย

ขณะที่หานเซ็นพยายามคิดหาวิธีที่จะเปิดมันออก ตัวงของเขาก็เริ่มจะ
ส่องแสงออกมา หานเซ็นไม่เคยเห็นตัวงทำงานตอนอยู่ในก๊อตแซงซ์วรีมา
ก่อน แต่ตอนนี้มันกลับมีชีวิตขึ้นมา

“ห้องควบคุมถูกค้นพบ คุณต้องการจะเชื่อมต่อหรือไม่?” เสียงอัตโนมัติ
ของตัวงดังขึ้นมา

“เชื่อมต่อ” หานเซ็นรีบพูดออกมาแม้ว่าเขาจะเต็มไปด้วยความประหลาด
ใจก็ตาม ห้องแห่งนี้เป็นเหมือนกับห้องควบคุมหลักจริงๆ เทคโนโลยีของ
คริสตัลไลเซอร์อย่างตัวงถึงสามารถใช้งานได้

มันเกินความคาดหมายของหานเซ็นไปมาก เนื่องจากมันเป็นข้อมูล
พื้นฐานที่ทุกคนจะรู้ว่าเทคโนโลยีนั้นไม่สามารถใช้งานได้ในก๊อต
แซงซ์วรี

ผู้คนมากมายได้ทดลองทฤษฎีนี้ภายในก๊อตแซงซ์วรี และผลลัพธ์ที่ออกมา
ก็เหมือนกันทั้งหมด ตั้งแต่เทคโนโลยีธรรมดาอย่างหลอดไฟไปจนถึง
เทคโนโลยีล้ำยุคอย่างวอเฟรม มันไม่มีอะไรที่สามารถทำงานภายในก๊อต
แซงซ์วรีได้ พวกมันไม่ต่างอะไรไปจากเศษเหล็กเมื่ออยู่ในที่แห่งนี้

แม้แต่เทคโนโลยีของคริสตัลไลเซอร์อย่างดวงก็ไม่สามารถใช้งานได้
เช่นกัน หานเซ็นไม่แน่ใจว่าทำไมตอนนี้จู่ๆมันถึงใช้งานได้

“สร้างการเชื่อมต่อกับห้องควบคุม” สัญลักษณ์บนตัวดวงเรืองแสงออกมา
และมันก็บินไปที่ลิ้นชักคริสตัล

หลังจากนั้นหานเซ็นก็ได้ยินเสียงอะไรบางอย่างถูกปลดล็อก และลิ้นชักที่
ปิดสนิทอยู่ก็เปิดออกมา

“การเชื่อมต่อเสร็จสมบูรณ์” แสงของดวงค่อยๆจางลงไป หลังจาก que ลิ้นชัก
ถูกเปิดออก

หานเซ็นมองเข้าไปข้างในลิ้นชัก และเขาก็เห็นเครื่องจักรที่ดูเหมือนกับ
คริสตัลกำลังเรืองแสงอยู่ มันดูเหมือนกับเป็นแผงควบคุมอะไรบางอย่าง
ซึ่งเขาไม่แน่ใจว่ากำลังมองอะไรอยู่

“นี่คืออะไร?” หานเซ็นถามดวง

ด้วงตอบด้วยเสียงที่เหมือนกับเครื่องจักร “มันคือคอมพิวเตอร์”

“มันเอาไว้ทำอะไร?” หานเซ็นถาม

“เนื่องจากมีข้อมูลไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถตอบคำถามของคุณได้”

ด้วงเรืองแสงออกมาขณะที่ตอบ

หานเซ็นขมวดคิ้ว เขาไม่ได้รู้อะไรเกี่ยวกับเทคโนโลยีของคริสตัลไลเซอร์มากนัก และเขาก็ไม่สามารถใช้งานมันได้เนื่องจากเขาไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรกับมัน

ขณะที่หานเซ็นกำลังคิดอยู่ว่าควรจะทำยังไงดี ประตูที่อยู่อีกด้านหนึ่งของห้องก็ถูกเปิดออก

หานเซ็นเดินเข้าไปดูด้วยความสงสัย และดูเหมือนว่าห้องถัดไปนั้นจะเป็นห้องนอน เนื่องจากมันมีเตียงคริสตัลที่ดูนุ่มสบายตั้งอยู่กึ่งกลางห้อง

บนเตียงมีผ้าห่มอยู่ มันดูยับยู่ยี่ราวกับว่าเจ้าของเตียงนี้ลุกออกไปด้วยความเร่งรีบ

ห่านเซ็นเปิดผ้าห่มออก แต่เขาไม่เห็นว่ามีอะไรอยู่ข้างใต้ หลังจากนั้นเขาก็เดินไปยังโต๊ะที่อยู่หัวเตียง มันมีขวดคริสตัลที่มีของเหลวสีแดงอยู่ภายใน ตั้งอยู่บนนั้น

ขวดนั้นมีฝาปิดอยู่ ห่านเซ็นดึงมันออก และจมูกของเขาก็ได้กลิ่นหอมที่รื่นรมของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

‘นี่คือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของพวกคริสตัลไลเซอ์อย่างนั้นหรือ?’ ห่านเซ็นคิด

ห่านเซ็นปิดผากลับไปเหมือนเดิมและตัดสินใจเก็บขวดนั้นไป เขาเปิดลิ้นชักของโต๊ะออกเพื่อจะดูว่ามีอะไรอยู่ไหม

เมื่อห่านเซ็นเปิดลิ้นชัก เขาก็เห็นสิ่งของหลายอย่างอยู่ข้างใน มันมีทั้งสิ่งของที่ดูเหมือนกับที่หนีบผมและของตกแต่งต่างๆ แกมมันยังมีขวดที่ดูเหมือนจะบรรจุเมอคอัพเอาไว้ด้วย

แต่ท่ามกลางสิ่งของพวกนั้นที่สะดุดตาของห่านเขินที่สุดก็คือไดอารี่ เขาหยิบมันขึ้นมาจากลิ้นชักและเปิดมันออก มันมีตัวอักษรมากมายอยู่ภายใน ซึ่งตัวอักษรพวกนั้นดูเหมือนจะถูกเขียนเอาไว้อย่างงดงามด้วยลายมือของผู้หญิง

แต่สิ่งที่ทำให้ห่านเขินตื่นเต้นที่สุดก็คือ มันถูกเขียนเอาไว้ด้วยภาษาโบราณของมนุษย์

ตอนนี้ห่านเขินรู้สึกดีใจที่สละเวลาไปเรียนเกี่ยวกับภาษาโบราณไม่อย่างนั้นแล้วเขาก็คงไม่สามารถอ่านตัวอักษรที่อยู่ในไดอารี่นี้ได้

ตอนที่ 1550 ไดอารี่

ถึงแม้ว่ามันจะเป็นไดอารี่แต่เนื้อหาข้างในไม่ได้ระบุวันที่เอาไว้
นอกจากนั้นในแต่ละหน้ายังมีเพียงแค่ไม่กี่ประโยคเท่านั้น แถมเนื้อหาข้าง
ในก็ไม่ต่อเนื่องกันอีกด้วย

“หมายเลข 3480 ทำไมมันถึงได้โง่จัง? ไม่อยากจะเชื่อเลยว่ามันถูกอสูร
กระดุกหยกฆ่า”

“ในสมองของหมายเลข 5079 มีแต่น้ำหรือไง? ด้วยพลังแค่นั้น มันคงจะ
อยากตายมากสินะถึงไปที่ทะเลกาแล็กซี”

“มันตายซะละ โง่อะไรอย่างนี้”

...

ในไดอารี่นั้นเต็มไปด้วยการบ่น แต่หาข้อไหนไม่แน่ใจหมายเลขพวกนี้
หมายความว่าอะไร

‘ชาวคริสต์ไลเซอร์เหมือนกับมนุษย์อย่างนั้นหรือ? นี่พวกเขาเข้ามาใน
ก็อตแซงซัวร์เพื่อล่ามอนสเตอร์เหมือนกัน? หมายเลขพวกนี้ก็คือชื่อของ
พวกเขาอย่างนั้นหรือ?’ หานเซ็นคิด

มันมีข้อความที่ปั่นด้วยความไม่พอใจอยู่จำนวนมาก แต่หานเซ็นก็อ่านทุก
คำในนั้น เขาไม่ต้องการจะพลาดอะไรไป

แต่สุดท้ายแล้วผลลัพธ์ที่ได้ก็เป็นอะไรที่น่าผิดหวัง หานเซ็นอ่านไปกว่าครึ่ง
เล่ม แต่เนื้อหาภายในก็ยังไม่เปลี่ยนไป มันดูเหมือนกับว่าคนที่เขียนไดอารี
เล่มนี้มักจะดูการต่อสู้ของผู้คนอยู่ทุกๆวัน

แต่หานเซ็นก็ห้ามใจในการเปิดข้ามไปหน้าสุดท้ายเอาไว้ เขาค่อยๆอ่าน
ไดอารีไปที่ละหน้า แต่อย่างไรก็ตามหลังจากที่อ่านไปอีกหน่อย ในที่สุด
ดวงตาของเขาก็ดูเหมือนจะเริ่มสนใจในเนื้อหาที่ถูกเขียนเอาไว้

“45 วันก่อนการกลับมา มันยังไม่มีใครผ่านเงื่อนไผ่เลย ดูเหมือนว่าภารกิจ
จะล้มเหลว”

“การกลับมา? การกลับมาหมายถึงอะไรกัน? และเงื่อนไขสำหรับอะไร?
นั่นหมายความว่าอะไรกันแน่?” หานเซ็นสับสน

แต่หลังจากนั้นเนื้อหา ก็กลับมาสู่การบ่นเหมือนเดิม หานเซ็นอ่านไปอีก
หลายสิบหน้ากว่าจะเจอสิ่งอื่นที่น่าสนใจ

“ภารกิจล้มเหลว หมายเลข 4 หายตัวไป ในที่สุดพวกเรา ก็ออกไปจากที่นี่
ได้สักที มันไม่มีความจำเป็นที่พวกเราต้องทนทุกข์ทรมานในที่แห่งนี้อีก
ต่อไปแล้ว”

หลังจากหน้านั้นไป ส่วนที่เหลือของไดอารี่ก็ว่างเปล่า มันดูเหมือนกับว่า
เจ้าของไดอารี่ได้จากไปแล้ว หรือไม่ก็ไม่มีความรู้สึกที่อยากจะเขียนบันทึก
อีกต่อไป

หานเซ็นเปิดกลับไปยังหน้าที่ผ่านมา เขาจำได้ว่าผู้เขียนได้เขียนบ่น
หมายเลข 4 เอาไว้ก่อนหน้านี้ แต่เขาไม่ได้สนใจและข้ามมันไป

ในตอนที่เราของไดอารี่จากไปนั้น เราได้เขียนถึงหมายเลข 4 การที่ถูกเขียนอยู่ในหน้าสุดท้ายได้ก็แสดงว่าหมายเลข 4 จะต้องเป็นคนที่มีความสำคัญบางอย่าง

หลังจากนั้นหานเซ็นก็รวบรวมเนื้อหาทั้งหมดที่เขียนเกี่ยวกับหมายเลข 4

“หมายเลข 4 นี่ไม่เลวเลย วิชาดาบของนางก็พอใช้ได้ มันพอๆกับระดับของเด็กอนุบาลแล้ว”

“หมายเลข 4 ต้องการจะฆ่าเทพแม่น้ำโลหิต นางคงจะอยากตายมาก”

“ว้าว! หมายเลข 4 ทำได้สำเร็จ นั่นมันเป็นอะไรที่โคตรดีจริงๆ”

...

หลังจากหานเซ็นอ่านพวกมันทั้งหมด เขาก็สังเกตได้ว่าเจ้าของไดอารี่ให้ความสนใจหมายเลข 4 เป็นพิเศษ

เมื่อเจ้าของไดอารีเขียนบ่นคนอื่นมันให้อารมณ์ที่แตกต่างออกไป มันคล้ายกับว่าเจ้าของไดอารีเป็นคนที่มึนงงกว่า และข้อความที่เขียนก็เหมือนกับเป็นการจดบันทึกการใช้ชีวิตของลิงในสวนสัตว์ยังงี้ยังงั้น

แม้เจ้าของไดอารีจะบ่นเกี่ยวกับหมายเลข 4 มากที่สุด แต่มันให้ความรู้สึกที่ต่างออกไปจากหมายเลขอื่นๆ หมายเลข 4 ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่ด้อยต่ำกว่า

หลังจากที่ห่านเซ็นอ่านเนื้อหาทั้งหมด เขาก็ได้ข้อสรุปหลายอย่าง

หมายเลข 4 ที่ถูกพูดถึงเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง แต่ห่านเซ็นไม่รู้ว่าเธอเป็นชาวคริสต์ไลเซอร์หรืออะไรกันแน่

เธอใช้ดาบและยังแข็งแกร่งมากๆด้วย มันมีประโยคหนึ่งที่พูดถึงมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่แข็งแกร่งมากๆตัวหนึ่ง ซึ่งมันเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดธรรมดาๆไม่กล้าเข้าไปใกล้

ในไดอารี่นั้นเขียนไว้ว่าหมายเลข 4 สามารถฆ่ามอนสเตอร์ตัวนั้นได้สำเร็จ
แม้ไดอารี่จะบอกว่าวิชาดาบของเธอไม่ได้ดีเด่นอะไร แต่หมายเลข 4 คนนี้
ก็ยังสามารถฆ่ามอนสเตอร์ตัวนั้นได้อย่างง่ายดาย

และมันยังมีอยู่ประโยคหนึ่งที่เขียนไว้ว่าเธอเป็น ‘คนสวย’ ด้วย

ประโยคหนึ่งในไดอารี่เขียนเอาไว้ว่า “ทำไมการที่หน้าตาสวยถึงเป็นสิ่งที่
ควรภาคภูมิใจ? ความสวยงามนั้นจะนำไปสู่ความเยอหยิ่ง เจ้าบ้า
หมายเลข 4!”

ห่านเซ็นปะติดปะต่อประโยคหลายประโยคเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนขึ้น เขา
รู้ว่าต้องมีสิ่งมีชีวิตทารกตัวหนึ่งเข้ามาหาหมายเลข 4 และติดตามเธอไป

สุดท้ายห่านเซ็นก็สรุปได้ว่าหมายเลข 4 นั้นหน้าตาสวย เธอมีวิชาดาบที่
ยอดเยี่ยมและสามารถสังหารมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้อย่างสบายๆ

ห่านเซ็นรวบรวมเบาะแสทั้งหมดเข้าด้วยกัน และสุดท้ายแล้วก็มีคนหนึ่งๆ
ที่ผุดขึ้นมาในหัวของเขา

“กู่ชิงเจิง! เป็นไปได้ไหมที่หมายเลข 4 นี้จะหมายถึงเธอ?”

แต่นั้นคุณจะไม่น่าเป็นไปได้อีก เพราะหานเซินพอจะคาดเดาถึงความเก่าของไดอารี่นี้ได้ และมันก็เป็นสิ่งที่ชาวคริสต์ไลเซอ์เขียนเกี่ยวกับคนของพวกเขา

ไม่ใช่วกู่ชิงเจิงจะเป็นผู้หญิงคนเดียวที่หน้าตาสวยงามและใช้ดาบ มันยังมีสปีริตและมอนสเตอร์รูปร่างมนุษย์หลายต่อหลายคนที่เป็นแบบนั้น

หานเซินอ่านเนื้อหาไดอารี่ต่ออีกหน่อย แต่นอกจากหมายเลข 4 แล้ว มันก็ไม่มีข้อมูลอะไรน่าสนใจ หมายเลขอื่นคุณจะไม่ได้อะไร และส่วนใหญ่แล้วก็จะถูกเขียนถึงเพียงแค่ประโยคเดียว

‘เราควรไปถามกู่ชิงเจิงว่าเธอเป็นคนที่ฆ่าเจ้ามอนสเตอร์ตัวนั้นหรือเปล่า’
หานเซินคิดว่ามันมีความเป็นไปได้ที่ต่ำ แต่ถึงอย่างนั้นเขาต้องการจะกลับไปถามเพื่อความแน่ใจ

หานเซินสำรวจห้องนอนต่ออีกหน่อย แต่มันก็ไม่มีอะไรอย่างอื่นที่น่าสนใจ

นอกจากประตูที่เชื่อมต่อระหว่างห้องทั้ง 2 แล้ว มันก็มีไม่ทางออกอื่นอีก และมันก็ไม่มีของมีค่าอะไรเช่นกัน ดังนั้นเขาจึงเดินออกไปทางที่ใช้เข้ามา

แต่ก่อนที่จะออกไป หานเซ็นก็ได้นำสิ่งของในลิ้นชักรวมถึงไดอารี่ไปเก็บไว้ ภายในขวดอำมหิต

แต่เมื่อหानเซ็นออกมาจากที่นั่น เขาก็รู้สึกตกใจกับสิ่งที่เห็น หกวิถีกำลังยืนอยู่ข้างนอก ขณะที่เลือดท่วมตัวจนหานเซ็นเกือบจะจำเขาไม่ได้

ดูบ!

เมื่อหกวิถีเห็นหานเซ็น ร่างกายของเขาก็ล้มลงไปกับพื้น พร้อมกับกระอักเลือดออกมา

หานเซ็นรีบไปเข้าไปอุ้มเขาขึ้นมาบนหลัง ขณะที่คิด ‘ทำไมเขาถึงได้ดันทุรังขนาดนี้?’

เมื่อราชาสิงโตหยกน้อยเห็นหนานเซ็นแบกหกวิถึที่หมดสติกลับมา มันก็พุดออกมา “ท่านหัวหน้า! ท่านแข็งแกร่งจริงๆ แม้แต่หกวิถึยังไปไม่ถึงปลายอุโมงค์เลย แต่ท่านกลับทำได้”